

Kωστακη

A O A H A Σ I Υ

K R I T A K H

Z Y S T O 4 0 2 F F **TRIKH THA THA 2 2 D I K H**

(20 TAIGA & 20 SOUTHERN FOREST TAIKAN)

Adar 5703 Dr. Kwiatkows

Biogeographia amplusuera.

Dymond es lo xarçia de N. T. auemias Typo-Ugara en' Nogales to 1906.
Pontysa es lo juraçor Neuridors p' pula'lo' wipas los juraçores por suorbas
wipasjar li mi biogeogramm Esomí los U'pius Adens, to' 1927. To' tovior to 1932
habr lo' akior por pi' Badjor elian Kepis e. Apuntus uelicon pultim (Pacifist-
ors wapa'li ampusada uadigny H. Pernot, pula'la' dor'on ampusadas li hu
ampliar li juraçores jogn en Introduction à l'étude du dialecte
Tsakoyien, Paris 1934. Awolijca es ampusadas a'li, wipas uai, intors
in'midi suocas wipasjarum jocapalum En N. T. Nogales & Tucsonum.

‘Aoí lá 1934 wéos agus é don Gaeilgeach Ímí Scáidtear Tha. Measadh
Míleataí agus éin an Mingasachúin Naogachas, agus ó ghráidí an tionscail eiper-
eoir, ar fhoinsí píosa Dánaois do dhíreach. Kacan’ tis go foinsí an aic-
tín éras xháistí, agus agus éin an tionscail eiper-
eoir. Mingasachúin nálaibhreán nálaibhreán ní laideach agus agus, Tír-
fhiú s’ ioláití an tionscail na gaoitheachúin aonach eiper-
eoir. Kacan’ tis xháistí ‘Aranó.

Tai Debtorapion los 1937 n'gagħiex u x'ix-puhha id-Debtor. Tai' Debito kien tibqieha minn-hu kien tibqieha minn-hu. Tai' Debtorapion los 1937 n'għad id-Debtor, oħra tkom iż-żgħid u kien tibqieha minn-hu kien tibqieha minn-hu. Tai' Debtorapion los 1937 n'għad id-Debtor, u kien tibqieha minn-hu kien tibqieha minn-hu. Tai' Debtorapion los 1937 n'għad id-Debtor, u kien tibqieha minn-hu kien tibqieha minn-hu. Tai' Debtorapion los 1937 n'għad id-Debtor, u kien tibqieha minn-hu kien tibqieha minn-hu.

As metters l'oposito è: a) To ammunti conservari difògor in 100
opzioni di idra, b) reameni nò prospuri difògor in 300 mettore di-
sideri, c) orgi da oppugnare sono nò reamenati.

Κεφάλαιον Ζ. Ρήματα 46-60

Α. Βοηθητικά σ. 46-48

α. Εμι (έίμι) σ. 46-47

β. Εμι έχου (έχω) σ. 47-48

β. Βαρύτονα σ. 48-55 τόνου 1942

α. Εμι φταίνου (διπτῶ, φθίνω) σ. 48-55

γ. Περισπώμενα σ. 55-60

α. Εμι πουλοῦ (πωλῶ) σ. 55-60

Κεφάλαιον Η. Διλτα μέρη σ. 60-63.

Δι. Έκτροφήματα καὶ ἔκτροφηματικά ἐκφράσσεται σ. 6

1. Τροπικά σ. 60-61

2. Μοσοτικά σ. 61 ήτε (επιμωνικής) χλόσοντες

3. Τοπικά σ. 61-62

4. Χρονικά σ. 62-63 ήτε διελέκτηρα

5. Βεβαιωτικά καὶ δρυνητικά σ. 63

Β. Προλέσεις καὶ σύνδεσμοι σ. 63

~~Ιανουάριος~~~~Αύγουστος~~

3. Εβδομάδα σ. 63-64

Κεφάλαιον Θ. Καταλήξεις ὑποκοριστικῶν σ. 64-65

" I. Καταλήξεις ηγεθυντικῶν σ. 65

" IA. Βτεραί παραγωγικά καταλήξεις σ. 65-66

" IB. Κατόλογος Ρημάτων σ. 66-67

" IC. Κείμενα σ. 68-69

Μέρος Τρίτον. Συντακτικά παρατηρήσεις σ. 70-79

Α. Τὸ ἀρθρον 70-71

Β. Τὸ οὐσιαστικὸν 71

Γ. Παρεκτεταμένα μδρια 71-72

Δ. Τὸ ἐπίθετον 72

Ε. Η σύγκοισις 72

ΣΤ. Ἀντωνυμίαι 73

Φ. Εθῆ ινεκπλήρωτος 73-74

Θ. Ὑποθετικοὶ λόγοι 76

(Η) Προφέσεις. σύνδεσμοι, έκτροφήματα 74-76

I. Τὸ ἀντικείμενον 76

IA. Η μετοχή 76-78

IB. Απρόσωπος σύνταξις 78-79

Karte: 1:200.000

.....: ὅρια εντερίης Τελωνίας

ΠΡΟΑΓΓΟΣ

Κατά τδ θέρος τοῦ 1934 δικαιωμένης Τσακωνικής σύλλογος "Λεωφίον" μοί περίσσει τὰ μέσα ίνα μεταβῶ εἰς τὴν χώρα Καστάνιτσαν καὶ Σίταιναν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἴδιου ματος τῶν δύο τούτων Τσακωνικῶν χωρῶν. Εμεινα ἐκεῖ περὶ τῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ κατὰ τδ διάστημα τοῖς προσεκάθησα, δισον ἥτο δυνατόν, νῦν φέρω εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν μου. Τὴν Καστάνιτσαν ἔφεσσο πατὴ τὴν εἰκόστην 'Ιουλίου, ἐποχὴν καθ' ἦν σημεῖοι ήσαν διοσκερῶς διηπαχολημένοι εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν σιτηρῶν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τδ χωρίον δλην τὴν ἡμέραν διλγούσης μάνον κατοίκοι ἥτο δυνατόν νῦν εὐρη κανεὶς καὶ αὐτὸς δχ, πάντας καταλλῆλους διὰ τὴν γαστράν του.

Τὰ κτήματα δύος καὶ τὰ διλώνια τοῦ χωρίου εὑρίσκονται πολὺ πλῆρες καὶ ἡ μετάβασις ἡώς ἐκεῖ δι' ἔργασίεν δὲν ἥτο καθόλου δύσκολος. Η προσυμπλάζων δινεξαρέτως τῶν κατοίκων ἥτο πρόγματι συγκεντητική, καὶ ἐκδιστην δὲ ἐσκέραν, δτε συνεκεντροῦντο εἰς τδ χωρίον καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς συνηγωνίζοντο κοῖτος νῦν δῶσῃ τὰς καλυτέρας πληροφόριας.

Τδ (δίλημα (Κ) (=Καστανίτης_Σιταλνης)) διαφέρει ούσιωδῶς ἀπό τδ (δίλημα (Α) (Λεωνιδίου καὶ περιχώρων) τδσον εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς δισον καὶ εἰς τὰς λεπτομερεῖας. Τδς. διαφορὰς αὐτὰς οὐ τὰς ὅδη λεπτομέρεις διαγνωστῆς κατατέθω. Τδ σημαντικῶτερον ἐν τούτοις χαρακτηρίσι οὐδὲν τοῦ (Κ) εἶναι ἡ καταφανῶς μεγάλη ἐπιδρασίς τῆς κοινῆς, ἡ διοία μετεβολῆς διατηρεῖται τὰς καταλήξεις τῶν δινομάτων καὶ ρημάτων εἰς μέγαν βαθμόν, τείνει νῦν ἐξαφανίση τελείως τὴν διάλεκτον. Θδ αυμᾶρη δὲ τοῦτο βαραλῶςπολὺ πρὶν ἐνλείψη ἡ διάλεκτος ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ λεωνίδου καὶ χωρίων ἀπὸ τὰ χωρία Μελαναί, Σαπουνακένια καὶ Τυρδν. οἱ λόγοι τῆς ταχείας αὐτῆς ιποχωρήσεως εἶναι πολλοί. Ἐκτὸς δύος τῶν κοινῶν ιδιωνιοῖς δροῖοι συντελοῦν εἰς τὴν ιποχωρήσαν τῆς διάλεκτου καὶ εἰς τδ (Α), εἰς τὴν Καστάνιτσαν καὶ Σίταιναν συντρέχουν καὶ ἔτεροι εἰδικοῖοι καὶ φή:

1) Βίσ τὴν Καστάνιτσαν ἐλειτούργησαν δη..οτικὰ σχολεῖα πολὺ ένωρισσον οὐ εἰς τὰ χωρία τοῦ (Α), μὲν φοιτησιν εἰς αὐτὸν μάλιστα καὶ κοραστε στημέρον εἰς τὴν Καστάνιτσαν καὶ Σίταιναν εἶναι εὐκολον νῦν συνήση κανεὶς γυναικας ήλικιας ἐξήκοντα ἐτῶν, εἰ δέργει νῦν γυνωρίζουν σάμιαται. ένων εἰς τὰ χωρία τοῦ Λεωνιδίου, ἐκτὸς διλγῶν ἐξαιρέσεων, διαίσ ποδ διλγῶν ἐτῶν ἡρχεσσαν τὰ κορδασια νῦν φοιτοῦν εἰς τδ δημοτική γαλεῖον, δὲν εἶναι δὲ διλγοι οι νέοι δύνδρες, οἱ δροῖοι εἶναι τελείαρχοι. (Βίσ τὴν πόλιν τοῦ Λεωνιδίου, δρου τὰ σχολεῖα ἐλειτούργησαν ένωρίτερον καὶ τακτικῶτερον οὐ εἰς τὰ δοικά χωρία τῆς περιφέρειας ιποχωρήσας τῆς διάλεκτου θρησκευτικής ένωρίτερον).

2) Τδ ἐπάγγελμα τῶν κατοίκων τῆς Καστανίτσης. Πολλοὶ ένωρες τῆς ιστοντος μέγε μέρος τοῦ ἔτους, ἀπὸ τοῦ 'Οκτωβρίου μέχρι τοῦ 'Απριλίου κατελεῖσαν τδ χωρίον των διασπειρούνται εἰς δλην τὴν Πελο-

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Κατά τὸ θέρος τοῦ 1934 δὲ κοινωφελῆς Τσακωνικῆς σύλλογος "Λεωνίδειον" μοὶ παρέσχε τὰ μὲν ἵνα μεταβῶ εἰς τὴν χωρὶα Καστάνιτσαν καὶ Σίταιναν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἴδιουματος τῶν δύο τούτων Τσακωνικῶν χωρὶων "Εμεῖνα ἔκει περὶ τῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο προσεκλήπησα, δισον ἥτο δυνατόν· νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν μου. Εἰς τὴν Καστάνιτσαν ἔφθασσε πατὴ τὴν εἰκοστὴν 'Ιουλίου, ἐποχὴν καθ'" ἦν οἱ κάτοικοι ἢσαν δλοσχερῶς διηοχολημένοι εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν σιτηρῶν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ χωρίον διῆν τὴν ἡμέραν διλίγους μόνον κατοίκους ἥτο δυνατόν νὰ εὑρῇ κανεὶς καὶ αὐτὸς δχε πάντας καταλλήλους διὰ τὴν ἐργασίαν του.

Τὰ κτήματα δύμας καὶ τὰ ἀλάνια τοῦ χωρίου ἐνρίσκονται πολὺ πλησίοι καὶ ἡ μετάβασις ἡώς ἔκει δι' ἐργασίαν δὲν ἥτο καθόλως δύσκολός. "Η προθυμία ὅλων ἀνεξαρέτως τῶν κατοίκων ἥτο πρόγματι συγκεντητική, καθ" ἐκάστην δὲ ἐσκέραν, διε συνεκεντροῦντο εἰς τὸ χωρίον καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς συνηγωνίζοντο ποῖος νὰ δῶσῃ τὰς καλυτέρας πληροφορίας.

Τὸ ἴδιωμα (Ι) [Καστανίτσης_Σιταίνης] διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τὸ ἴδιωμα (Α) (Λεωνίδειου καὶ περιχώρων) τδσον εἰς τὰς γενίκας γραμμάς, δισον καὶ εἰς τὰς λεπτομερεῖας. Τῆς διαφορᾶς αὐτᾶς ἀδ τὰς Ὁδη λεπτομερῶς δὲ ἀναγνώστης κατωτέρω. Τὸ σημαντικότερον ἐν τούτοις χαράκτηριστικὸν τοῦ (Ι) εἶναι ἡ καταφανῶς μεγάλη ἐπίδρασις τῆς κοινῆς, ἡ δρολα μεταβολοῦσσα ἥδη τὰς καταλήξεις τῶν δνομάτων καὶ ρημάτων εἰς μὲγαν βαθμὸν· τείνει νὰ ἔξαφανίσῃ τελείως τὴν διάλεκτον. Θδ συμβῆ δὲ τὸῦτο δισφαλῶςκολν ποὺν ἐκλείψῃ ἡ διάλεκτος ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ Λεωνίδειου καὶ κυρίως ἀπὸ τὰ χωρία, οὐδεναν, Σαπουνακέΐκα καὶ Τυρδν. οι λόγοι τῆς ταχείας αὐτῆς θροχωρήσεως εἶναι πολλοί. "Εκτὸς δύμας τῶν κοινῶν λόγων, οἵ δροῖοι συντελοῦν εἰς τὴν θροχώρησιν τῆς διαλέκτου καὶ εἰς τὸ (Α), εἰς τὴν Καστάνιτσαν καὶ Σίταιναν συντρέχουν καὶ ἔτεροι εἰδικοὶ τοιοῦτοι καὶ φή:

I) Βίς τὴν Καστάνιτσαν ἐλειτούργησαν δη..οτικὰ σχολεῖα πολὺ ἐνώπιον. Η εἰς τὰ χωρία τοῦ (Α), μὲ φοιτησιν εἰς αὐτὸν μάλιστα καὶ κορασίν διστε σήμερον εἰς τὴν Καστάνιτσαν καὶ Σίταιναν εἶναι εβνολον νὰ συνατήσῃ κανεὶς γυναῖκας ήλικιας ἔξηκοντα ἐτῶν, εἰ δροῖαι νὰ γνωρίζουν γράμματα, ἐνῷ εἰς τὰ χωρία τοῦ Λεωνίδειου, ἐκτὸς διλίγων ἔξαρέσεων, μόλις πρὸ διλίγων ἐτῶν ἥρχισαν τὰ κορδάσια νὰ φοιτοῦν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, δὲν εἶναι δὲ διλίγοι οι νέοι δινδρες, οἵ δροῖοι εἶναι τελείως ἀγράμματοι. (Βίς τὴν κόλιν τοῦ Λεωνίδειου, δρου τὰ σχολεῖα ἐλειτούργησαν ἐνώπιον τοῦ Λεωνίδειου, καὶ τακτικῶτερον Η εἰς τὰ λοιπὰ χωρία τῆς περιφέρειας, η θροχώρησις τῆς διπλέκτου ἥρχισεν ἐπίσης ἐνώπιον τοῦ Λεωνίδειου).

2) Τὸ ἐπάγγελμα τῶν κατοίκων τῆς Καστανίτσης. Πολλοὶ ἐνόρες τῆς Καστανίτσης μέγα μέρος τοῦ ἔτους, ἀπὸ τοῦ 'Οκτωβρίου μέχρι τοῦ 'Απριλίου, ἔγκαταλείκοντες τὸ χωρίον τῶν διασκελρούνται εἰς διῆν τὴν πελό-

ελυνησον καὶ τὸν Στερεὸν μικροῦντες τὸ ἐπίγγελμα τοῦ Αἰθεοτοταῖοῦ.
·Μὴ διέφεσθε τῶν αὐτῇ μὲ τοὺς κατοίκους τῶν μὴ Τσακωνικῶν εἰτῶν
μερῶν εἶνεν Πτ' αὐτοὺς τοσούτην ἐπίδρασιν· πότε οἱ Σνόρες ἡράκεν
ἥδη καὶ ἐντὸς τοῦ ρωποῦ νὰ μὴ διελοῦν τὴν Τσακωνικήν; οὐδὲ τρα-
γούδειοι τὰ δροῦτα δικούει κανεὶς εἰς τὰς εανηγόρεις των παθρέσταιζουν
πολὺ καλὶ τὸν εἴνην εἰτὴν ἐπίδρασιν.

3/ Η Εἰταντινωντα τῶν λατρῶν κατοίκων τῆς Καστανίτσης καὶ
εἰταντινος μὲ τοὺς κοτοί· τοὺς τῶν ζώες μὴ Τσακωνικῶν χωρίων. ·Η Κα-
στανίτσα καὶ ἡ Σείτινα παραυσιάζουν εἰς τὸ σπίτιον τοῦτο σημαντε-
κήν διεφορὰν διὸ τοὺς κατοίκους τοῦ (Α), διεῖτε ἐναῖ· οἱ τελευταῖοι
λόγι τῶν χωρίων Πραγματευτή· Κέλανα· Σαρούντικτηά· Τυρδές· Ερχονταίεις·
Ἐπαφήν δὲ τὸ πολὺ μένον μὲ τούτων τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων
·Λαστρος· Αγιος Βασιλείους· Παλαιοχώριον· Κοσμάς· χωρία τῆς Λαζαρίνης
κλπ. Εἰς τὰς πανηγύρεις των ιερῶν τὴν συγκομιδὴν τῶν κροτάνωντες εἰς
συναλλαγὰς τῶν ήν γίνεται διερκῆς θυσιοτελεόντας κυρίως μὲ μὴ σάκωνας

Οἱ εἰδικοὶ οὗτοι διεῖ τὴν Καστανίτσαν καὶ τὴν Εἰταντιναν λόγοι,
εἰναὶ αἴτοι· εἰς τὰς διοικους κυρίως πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ διοχέτωποις
τῆς διατάξεως. Τοῦ ο διάλογος τε φανετοῖ καὶ ἐκ τῆς Επιδομάσεως τὴν
διοικούν οἱ κατοίκοι δικαστησαν εἰς διοικούντων δὲ αὐτῷν τὴς έκδηλωσεις· εἰς
διεσκεδάσεις· τὴν Επιτερικήν περιπολήν ολε. διστε δ' Επισκοπής εφαδε
κε δοχῆς ν' ἀντιτελοθῇ διτε· ἡ Καστανίτσα καὶ ἡ Εἰταντινα διέρχονται μέσω
μεταβατικήν περιοδον ΕΕελλήνεως διτε τὴν ζωὴν τοῦ χωρίου εἰς τὴν ζωὴν
τῆς καμποδλεως.

Τὸ παρὸν ἔγγειοιδειον τῆς Τσακωνικῆς Γραμματικῆς σηκορὸν · ἔχει
νὴ έκκλησην ήν συντομῆ τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ιδίωματος ἴῶν χωρίων· Κα-
στανίτσας καὶ Σείτινης· τὸν καὶ θε· ἐτέρουν νὴ παρουσιάσῃ τὴς δια-
φορᾶς τῶν δύο Τσακωνικῶν (διειδέτων) τῆς περιφερείας Λεωνιδίου· ση-
μειούμενης έκδοτοτε διεῖ τοῦ (Α)· καὶ τῆς περιφερείας Καστανίτσης·
σημειούμενης έκδοτοτε διεῖ τοῦ (Κ). ·Η περιφερεία Λεωνιδίου περιλαμ-
βάνεται· διτες τοῦ Λεωνιδίου· τὸ χωρία Πραγματευτήν· Τέρα· Κλανα· Σαρού-
ντικτηά· Τυρδέν· ·Αγιον· ·Ανδρέαν καὶ πραστήν· πρόδες δὲ τοὺς συνοικεσμοὺς
Σαμπατηγήν (Ειλνειον τῆς πραγματευτῆς), Λιβάδι (Ειλνειον Κελλίνων),
Παραλλαν Τυροῦ (Ειλνειον Σεπρυνακήίων καὶ Τυροῦ), Νασιλίναν (δρεινήν
περιοχήν τοῦ Λεωνιδίου) καὶ Ναλιδυραν (δρεινήν περιοχήν τῶν Τυρο-
κελλίνων). ·Βρειδή μητρόπολις τῆς Τσακωνικῆς παλαιότερον ήτο διαραστός,
·ο δέ φυνερ σημειοῦ τὸ ίδιωμα τοῦ Λεωνιδίου διεῖ τοῦ II (Αραστός).
·Η περιφερεία Καστανίτσας περιλαμβάνει τὸ χωρία Καστανίτσαν καὶ
Εἰταντιναν.

Διὰ νὰ εἰναι ἡ συγκρίσις τῶν δύο διειδέτων εκκολωτήρα έπορτηη
καὶ εἰς τὸ παρὸν ἔγγειοιδειον, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ κατάταξις καὶ ἡ σειρ-
αὶ ἡ διοικητήρη καὶ εἰς τὴν "Σύντομου Ε-

δειγματα διφέροσαν, "οπου τοῦτο συνετέλει εἰς τὸ νὰ φανοῦν καλύτερα
αὶ διαιροφοραῖ.

"Βπειδὴ ὅμως καὶ γενικῶτερον σκοπὸν ἔχει τὸ παρόν, νὰ συμβάλῃ
δηλαδὴ γενικῶς εἰς τὴν μελέτην τῆς διαλέκτου, ἀνεξαρτήτως ἴδιωματος
διὰ ταῦτα, "οπου ἡ ἀπόδειξις φαινομένου τινὸς ἀπήτει, ἐλήφθησαν παῖς
δειγματα καὶ ἐκ τοῦ (Λ), μὲ σαφῆ τότε τὴν θρόμησιν τῆς προελένσεως
τούτων.

"Ἐκ τῶν δύο χωρίων τοῦ ἴδιωματος (Κ) ἡ Καστάνιτσα, κειμένη εἰς ἡ
περίπου 900μ. ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τὰς τρεῖς ὥρας ἀπέχουσα πε
ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Πάρνωνος, τῆς δποίας κεῖται Ν.Α., εὐρίσκεται
Ι Ι/2 ὥραν ΒΔ τοῦ Πραστοῦ καὶ εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ σαγματοειδοῦς ρ
χεώς κειμένης ἐντὸς εὐρείας χαράδρας μὲν ἀνοιγομένης πρὸς ΒΑ. Ἀρ
περὶ τοὺς 800 κατοίκους, τῶν δποίων κυριώτερα ἐπαγγέλματα εἶναι ἡ
γεωργία, μὲ σπουδαιότερα προτίθντα τὰ γεώμητρα καὶ τὰ καστανα, καὶ ἡ
ἀσβεστοποίησα. Οἱ καστανεῶνες ἐκτείνονται ΝΔτοῦ χωρίου μέχρι τῶν δρό^{νων}
τοῦ χωρίου Ἀγιος Βασιλειος, περίπου ὥρας ἀπέχοντας ΝΔ τῆς
Καστανίτσης.

Εἰς τὴν ἀσβεστοποίησαν οἱ Καστανίτσιῶται εἶναι εἰδικοί. Ἐργάζονται
εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, εἰδικῶτερον δὲ ἀπὸ τοῖς
Ἀγίου Δημητρίου μέχρι τοῦ Πάρνασσα. εἰς διάδασ, μπουλούκια δπως οἱ ἴδι
λέγουν, ἐκ δὲκα ἑως δὲκα πέντε ἀτδμων, μὲ ἵστριθμα ὑποζύγια, ἀναχωροῦ
μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν μάστορη, μετὰ τὴν ἕορτὴν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, διδ
μενάν, καλάμας, ἀττικὴν κλπ., διὰ νὰ ἐπιστρέψουν τὸ Πάρνασσο. Τὸ χωρίον
ἔχει ἀρθρονα καὶ διαυγῆ θύσατα καὶ κλῖμα δγιεινδτατον.

Τὸ ἔτερον χωρίον εἰς τὸ δποῖον δμιλεῖται τὸ αὐτὸν ἴδιωμα, ἡ Σίτα
κεῖται Β τῆς Καστανίτσης περὶ τὰ 3/4 τῆς ὥρας καὶ εἶναι ἐκτισμένην
καὶ τοῦτο ἐντὸς χαράδρας, ἡ δποδα βλέπει πρὸς Α, εἰς δύο συνοικίας.
Παρὰ τὸ δνομὰ του, τὸ δποῖον οὐτοὶ ἐντίτιοι ἐτυμολογοῦν ἐκ τοῦ σίτου
καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Καστάνιτσαν, εἶναι πτωχὸν χωρίον. Ἡ πενία
καὶ ἐλονοσία μαστίζουν τὸν κατὰ τὰ ἄλλα ὥραῖον τοῦτο χωρίον, τὸ δποῖον
παλαιότερον ἡρίθμει πολὺ περισσοτέρους κατοίκους, περὶ τοὺς 95 ψηφο-
φόρους καὶ ἔχοντα ζεύγη βοῶν καὶ λοιπῶν ἀροτριώντων κτηνῶν. Σήμερ
μόνον 60 οίκογένειαι συνιστοῦντὸ χωρίον. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν
ἴδιων ἐκ τοῦ παραγομένου ἐν αὐτῇ γλεύκους ἀρκετὴ ποσότης ἔξηγετο εἰ
τὸ Ἀργος. Σήμερον οἱ Σιταίνιῶται θεωροῦν τὴν Καστάνιτσαν ὡς "χώραν,"
πρωτεύουσαν δηλαδὴ, δπως τὰ χωρία τῆς περιφερείας λεωνιδίου ἐθεώρουν
ἄλλοτε τὸν Πραστόν, δστις ἀλλωστε καὶ σήμερον ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Ν
Τσακωνιᾶς οὗτω καλεῖται. Σήμερον "χώρα" διὰ τὰ χωρία Πραγματευτή,
Μέλανα, Σαρουνακέϊκα καὶ Τυρδος εἶναι τὸ λεωνίδιον.

"Η Καστάνιτσα καὶ Σίταινα κατέχουν σήμερον τὸ βορειότερον ἄκρον
τῆς Τσακωνιᾶς.

της Πυραμίδος της σημερινής Τσακινίτις, διπλούσσες διτά της πασσαλιακής κωμόπολης της Χανούνιας "Αγιος Ανδρέας" μεχρι της περιπτημούσας φωτιάς αφέντης την πυράκτωση. Η αρχαιότερη πολιτεία της Ελλάδας ήταν η Καστανίτης καθώς της επιταύνης. (I) Διπλοτελεῖ μένος εξήντα πεντακοσία πεντακοσία πεντακοσία πεντακοσία μέγους τοβλέντεστον τῶν ἀνταρτικῶν Ιερῶν ποῦ· απιερινοῦ νομοῦ Λακωνίας (2), τῆς Λακωνικής καὶ τῶν προταί ταύτην μερῶν. Επιπλέοντες της Λακωνίας οἱ οἰκισμοὶ τῆς Ελληνικῆς Απαναστάσεως ήτοι οἱ πραστήρες τῶν πληθυσμένων καὶ σπουδαίωτέρων ήτις η αυρικορετίας πόλεων τῆς Μεσολογγίας, ήντλων τὸν πλοῦτον του ἐκ της Λακωνικῆς καὶ οὕτι τῆς Καστανίτης πόλεων, οἵς οὐ μέγις μέσος τῶν Αστοίκων του Απειδάνει. Μετὰ τὴν οπτικήν οὐλιον τῷ 1823 (3) διαστήσεως ὑπὲρ τοῦ Ιαβρατοῦ θάλασσας τοῦ Μαραστοῦ· πολλοὶ Αστοίκοι τον πατέσσαν τεὸς τὴν προσαλίζουν τοῦ 'Αρχαλευκοῦς τοῦ γεγονός αὐτὴν συνετέλεσαν οἵστε νὰ ξεστεγχοῦν εἰς χωρία οἱ μέχρι της Καστανίτης τῶν Ηεδοτικῶν εἰς τὸν Λακωνίαν προσέλθοντες πλέον κατὰ τὴν ουγκουατέρην τῶν προσέλθοντων τοῦ ιατρού τηρούμενον τὴν προσαρτούμενην τὴν ποινιατικῶν τῶν Εντοτετραγωνίμης τὴν Ακτογούνην εἰς ταπετεραίων καὶ τὴν γύνων αὐτὴν Ρακουνικῶν, τῶν οἴων, ηθελήητη καὶ κρυπτότερη τὴν πέσειν τῆς αποκοινώλεως τῆς ουγκουατέρης τῶν Ηεδοτικῶν ηθελήητην έκπλασταρεναχνεις πλέον ἥπερ τοὺς Προστινάτας διατητέλε νὰ δινοταλέσῃ τὰς εργάτης θεραπεύσεις τοῦ Λεωνίου καὶ τῆς Ζαγίου 'Αγρού πὲ τὸ θάγονον· καὶ πρηφῆτες, καὶ ἀνυδρονέσθετοι τοῦ Ηοαπτοῦ.

(I) Τῆς διταύνης πρώτη μνεῖται ἐλατι· νομίζομεν; διακάτετε (Ενδ. Βδυνης σ. 159) "Καὶ κατ' Αργάς τοῦ Ηέδους 5913 διτέκανε καὶ ἡ τῶν 'Αγίηνταντανέντης καὶ οὐβῶν δι προστητεῖς καὶ 'Αντφύνιος Λαντριτιτιτης· οἱ ζουντινθάδες". Ταὶ Συτέτει τῆς Εκείνου θύντακιδες· παίρις· ελισσηνῆς· ουγκατοδες λέοντος τοῦ Φελισ πνοῦ, πρώτου Εξαδένου Ηεκηφόρου τοῦ ελισσονοῦ, δὸν προευηλώρισθεν, έσταλπον. Ἐγύ μετὰ έγόριου θογυοοιούλου καὶ πολλῶν στρατιωτῶν ίντι παραλίζει τὴν ιατρήγον, καὶ θήβην καὶ ἄλλην δινταίστην εἰς τὴν Μελοπόνυφον αὐτὴν φύσω, τέπον, ιατρή, τὰ μέρη τῆς Λακωνικῆς, ώγδερ εἶγε τῆς ουτησκατοικῆς κληπρογομίας, καὶ ιρούκης, οἱ εἰοίν αἱ κατω γραμμιναὶ χῶραι καὶ πόλεις καὶ κῶραι· λατονι, άγιος ιέτροις· 'Αγιος· Τωλιννης, ιαλατακηνησιστησινός· ιαλάτανος), ελίγον(σημερ. ελίγον), προστετεον(σημ. πραστής), ιεωνίδεας(σημ. Ειεωνίδεος) ιευπερειούσ, Κέφοντας καὶ ξέτανας(σημ. Σίτανος) καὶ ούτις έγγυς αὐτῶν ούσω· τόπον διεύθυν, καὶ οἰκον ζαγήσοται μοι εἰς ουνέμην καὶ οουλήν· θέτης."

(2) Η χωρία της οπιστευτικής ουκινής ε ολ. δινατέρην είναι τούρμπρόλογον.

(3) Τρικούπη· Τοπογρία 'Ελλην. 'Εποναστησεως. Δ. σ. 29

Κατὰ τὸν Μεσοβίωνα δὲ Πραστός εἶχεν Ἰδιὸν ἐπίσκοπον, τὸν Ρέοντος καὶ Πραστοῦ θραγδμενὸν ὅπερ τὸν μητροπολίτην Μαρκεμβασίας σημερινὸν δὲ τοκωνύμιον τοῦ Πραστοῦ, τὸ Ρεογχίνε (Ρεοντινὸν), ἐνθυμίζει ἀκόμη τὴν παλαιὰν δόξαντον τοῦ σημερινοῦ γεώργικον καὶ κύριως ποιμενικοῦ πολίσματος. Ἀπὸ παλαιοτέραν ἀκόμη ἐποχὴν σῶζονται, μακρύτερα καπως ἀπὸ τὸν Πραστόν, τὰ ἐρείπια τοῦ φρούριου τοῦ ὄριδντα¹, γνωστοῦ εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ καὶ ὡς τῆς Κλαστροῦ τῆς Αριάδης² δπως³ καὶ τὸσα δῆλα ἀστρά τεις πολλὰ μὲρη τῆς Ελλάδος καὶ Σκαστῆς⁴ Καροῦς τὸ Κλαστρό⁵ εἰς τὴν Καππαδοκίαν. Ἀκόμη διατηρεῖ ξας σημερόν δὲ Πραστός, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εἰς ἀριστην σχετικὴ κατήστασιν τῆς Τσακωνικῆς⁶ διάλεκτον, τὴν τιμητικὴν προσωνυμίαν τοῦ χώρα⁷ δηλαδή πδλις, πρωτένουσα. Ἐτοί εἶναι⁸ γνωστός εἰς τὰ χωρία τῆς Νοτίας Τσακωνικῆς.

Δὲν ὅπλρχει καμιὰ ἀμειβολία δτι παλαιότερον· ἡ Εκτασις· τῆς Τσακωνικᾶς ἦτο τολὺ μεγαλυτέρα τῆς σημερινῆς.⁹ Οὐά συντελοῦν, οὐαράφει δὲ Νερούς, (I) εἰς τὸ νὰ πιστεδη κανεὶς δτι ἡ Τσακωνικὴ ὥμικεντο ἐπὶ ἐνδεῖλαφους πλέον ἐκτεταμένου¹⁰, δ δὲ Ἀμάντος (2) ὅπολογίζει τὴν Εκτασιν τῆς παλαιοτέρας Τσακωνικᾶς εἰς τριπλασίαν ἢ μελλον τετραπλασίαν τῆς σημερινῆς¹¹. Σήμερον ἀκόμη εἰς τὰ τοιτάλια χωρίον περὶ τὰς δύο ώρας πρὸ τοῦ Δεωνιδίου καὶ ἔξει τῶν σημερινῶν ὅρκων, τῆς Τσακωνικᾶς, τὰ τοπωνύμια Γράμβες καὶ Κουβανόφουργε (3) εἶναι κράταρως Τσακωνικῆς, ώρας δὲ τινας μακρὰν τῆς Σπάρτης ὅπλρχουν τὰ Ιοκωνύμια. Ἀχραγίας καὶ Φαγιᾶς,¹² καθαρὰ τσακωνικὰ, καὶ αὐτὰ. Κασφαλῶς δὲ καὶ ἀλλοτε τοπωνύμια τσακωνικὰ θὰ ήδοντο εἰς ρροσεκτικὸς ἐρευνητῆς νὰ εὑρῃ εἰτὴν ιρδος νότον περιοχὴν, πρὸς τὴν Μονεμβασίαν, περὶ δὲ οὐλον δτι εἰ διλανικαὶ ἐπιδρομαὶ καὶ ἡ ἐκεῖ ἐγκατάστασις Ἀλβαγεφῶνων ἐπειδή. Βαλεν. πλῆνος διλανικῶν τοπωνυμίων¹³

(1) INTRODUCTION..... σ. I 39 *

(2) Τσακωνικα_ SOLAVIRIA, σ. I 31

(3) γράθας κοίλη πέτσα, ρωγμὴ εἰς βράχον. Ησάχιος: γραθάν. σκασίον, βδηρον. Κουβανόφουρνε : Κουβάνε (δ. έ. κυπνός = μαυρός) + φοῦρνε = μαυρόφουρνος.

4) Ἀμάντος, έ. δ.

5) Πρόδηματις ἀπὸ διελῆτη συλλογὴν τοπωνυμίων, τὴν δπούπαν κατέχω καταφανετας ἡ πληθὺς τῶν Ἀλβανικῶν λέξεων: Γκουρμάδι, Κουτσουρζί, Μτιλινιζα, Τρασώνα, Μταρδίστα κλπ. εἶναι τοκωνύμια, Ἀλαβανικὰ εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὸ Μαρλ τὸ ταλευταῖον χωρίον τῆς Κυνουρίας πρὸς Ι. πρὸς Κρεμαστήν, χωρίον τῆς Α. Ακαννίας.

Από τοὺς θυγατρινοὺς συγγραφεῖς πρῶτος δὲ Κων/νος Πορφύρος νητος (3) ἀναφένει τὸ δνομα Τσακωνες ὥπε τὸν τύπον ΤΣΕΚΟΥΝΕΣ· ορθειν τὴν θέσιν τῆς Τσακωνιᾶς ἦς ἐξῆς : “δὲ τόπος ἐν ὑπόσκοποιν ἔστιν δινδοσ καὶ ἀπρόσοδος, ἐλαιοφόρος δὲ. θάνατον καὶ τὴν παραμυθίαν ἔχουσιν. διάκειται δὲ δὲ τοιοῦτος τόπος εἰς ἀκραν τοῦ Μαλέα, ἥγουν ἔκειθεν τοῦ ‘Μεσοῦ πεδὸς τὴν παραβαλισσίαν’ τὸ ἔκειθεν τοῦ ‘ΒΙΣΕΡΟῦ’ ‘περιλαμβάνει καὶ τὰ χωρία τοῦ Πάρνασσος (Μαλεβοῦ), ἥτοι καὶ τὴν σημέρινην Τσακωνίαν (2).” Άλλο μεσαιωνικὸν κείμενον, διμιλαῦν διὰ τὴν Τσακωνιήν καὶ τὸς Τσακωνάς, εἶναι τὸ Χρονικὸν τοῦ Μορέως. Κατὰ τοῦτο εἰς τὴν Τσακωνίαν τῆς Θραγκοκρατίας περιλαμβάνεται καὶ τὸ Γεράκι, τὸ δποτον σῆμεον δὲν ἔχει ἡμίλιαν σχέσιν μὲ αὐτὴν”

στ. 1037_38 (3)

Βέι φλε τοῦ ἐδδητησαν, νὰ ἔχῃ στὴν Τσακωνίᾳ :

Κάστρον γάρ ἔκτισεν ἔκει τὸ δνομα Γεράκιν

Καὶ στ. 3166_67. “Ἐκοικε κλιστρο δ. Λάγου του κ. ἔκραξε τὸ Γεράκιν

δρου ἔνι εἰς τὴν Τσακωνίαν ἐδώθε γάρ τοῦ ‘ΒΛΕΟΥ

‘Η Τσακωνιὰ ἔφθανε ἐως πληρῶν εἰς τὸ ‘Ἐλος κατὰ τὸ Αρονικὸν, γίνεται ζμως εἰς αὐτὴ διδηρισις μεταξὺ Τσακωνιᾶς καὶ Βατίκων, τὰ δποτα ‘ομώς θὰ ιδωμεν κατωτέρω (4) γένηκαν τδιε εἰς τὴν Τσακωνίαν.

στ. 2960_61

Ακουσαν γάρ τὰ ἔξεχωρα, τὰ μέρη τῶν Βατίκων, χωρὶς

κ. ἔκεινοι ἀπὸ τὴν Τσακωνίαν, ποδ ἡσαν· ροβολευενόις

‘Η λέξις ‘Ἐλος διετηρήθη ἐως σημέρον εἰς τὸ τσακωνικά μὲ τὴν Τσακωνικὴν τῆς μορφὴν : τὸ ‘ΒΛΙΓ(είναι γιὰ τὸ ‘Ἐλος) καὶ ‘ἘΞΔΤΟΣ’ τὸ ‘ΒΛΙΓ’ ἢ ‘ἘΞΔΤΟΣ’ τὸ ‘ΒΛΙΓ’ μπαυτάτει, (γιὰ βαμπήκι), σημαντόν τι μὲν πρώτη δτι ἡ ‘υγιείνη κατάστασις κλικού δὲν είναι καλή, ἡ δὲ δευτέρα ‘οτι κλικούς διέθανε.” Όλα αὐτὰ μαρτυροῦν ίσως συνέχειαν παλαιᾶς παραδοσεως.

Τὴν διδρεια σύνορα τῆς Τσακωνιᾶς δὲν φαίνεται, νὰ μετεβλήθησαν αισθητῶς ἀπὸ τοῦ Μεσαιωνος, τουλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χρονικοῦ ἐως σήμερον. Αναφέρεται εἰς αὐτὴν ἡ Τσ.μαζί μὲ τὸν Γαρδαλεβδν.

στ. 4575_76

Τοῦ δρδγγου τοῦ Γαρδαλεβοῦ δμοίως τῆς Τσακωνίας

Χρυσδβουλλον τὸς ἡφερεν δλοι νὰ είναι ἔγκουσάτοις.

(1) 310.224, ξχδ. Βδυνητοῦ τοῦ πατρίου μητρούλη κανονική ἡ ἡ Byz. Zeitschrift, 26 (1926) σ.325

(2) Σ. Μενηδόου, Ποτοι ἡσαν οι Τσακωνες, Προκτικά, ‘Ακαδημίας’ Αθηνῶν Ι, (1926) σ.262.

(3) αἱ πράκτορικαὶ εἰς : τὸ Χρονικὸν τοῦ Μορέως τὸ ‘ΒΛΛΗΝΙΚὸν κείμενον κατὰ τὴν ηώδινα τῆς Κοκεγχάγης μετὰ συμτληρώσεων καὶ παραλλαγῶν ἐκ τοῦ Αιαριστοῦ Βίσαγηή, οποστημειώσεις καὶ ἐκεξεργασία θεὸς Ηλίου Η. Καλούνθου, ‘Αθηναὶ 1940

(4) Κεφ. Τσακωνία; Εικρδ ‘Αστα.

"Άλλο πρᾶγμα ήν δ' Δωρδοθεος Μονεμβασίας άλλει" τὸ Γαρδελίβανον τῆς Τσακονίας" (1) . Ο Γαρδαλεβδός ή Δραγαλεβδός τίθεται δύον περίπου ή σημειώνη κωμόπολις τῆς Βορείας Κυνουρίας "Αγιός Πέτρος, εἰς ἀπόδστασιν μὲν αἷς περίπου "ώρας ἡτού τησδε . . . οποίας διεσώθη τοπωνύμιον Δραγαλεβδός κατὰ δὲ τὸν Δραγούδην" (3). "Ἐν Κυνουρίᾳ δισημείωτον (τὸ δύναμα), διδτὶς ἴποτελεῖ ἔδιπλη δισεπεδηπλῆ συνοικίαν τοῦ Καστρίου, τοῦ σήμερον ἐκ κωμῶν ή συνοικιῶν πολυπλοκήν δικτὺ συναποτελουμένου." (4)

Εἶναι δὲ τολόν φυσικὸν νὰ μὴ περιωρίσθησαν πόλιν τὰ βόρεια σύνορα τῆς Τσακωνίας κατὰ τοῦ Ζαλέβού (Ζαλιβωνος), διδτὶς οὐδὲν κέρδος θὰ εἴχοι διάφοροι ἐπιδρομεῖς τοῦ Νεσαίωνος νὰ κατέλθουν εἰς τὰς ἀγδνους κλιτῆς τοῦ Πάρνωνος διερχόντες τὴν εὖφορον πεδίδα τῆς Τεγέας ή τὰς ἄλλα γύρω εὖφορα μέρη. Η Καστάνιτσα καὶ ἡ Σίταινα τὰ βόρεια διτερά σημερινών χωρία τῆς Τσακωνίας, ενδισκούνται κατὰ δύο μέτρα μέτρα τὸν διφλοτέρας κορυφής τοῦ Ζαλέβού, τοῦ 'Αἵ Λιά, οὗφους 1937 μ.

Χαρακτηριστικὸν διὲ τὴν ἔκτασιν τῆς Τσακωνίτης παλαιότερον εἶναι τὸ ήργυρόβουλλον, τοῦ Θεοδώρου Β. Παλαιολόγου (5) (Ι407_Ι443), εἰς τὸ δικοῖον Τσακωνίδιον διομήζεται δέχις ή σημερινή Τσακωνίδιον, ἀλλὰ μέρος τῆς σημερινῆς Λακωνίας, τῆς δὲ σημερινῆς Τσακωνίας αἱ κῶμαι καὶ τὰ χωρία, καφέρονται ὡς κατὰ χωριστὸν διεδούσι. "καὶ διατηρέῖσθαι καὶ αὕτοις θλευακόρους παντελῶς καὶ ικαταδουλῶτους (τοὺς Μονεμβασιώτας)... χωρὶς μόνον τῶν ἐποίκων τῆς περιοχῆς τῶν Βατίκων, τῆς Τσακωνίας τῶν Μόλδων τοῦ 'Εσσοπού τοῦ 'Βλους τοῦ 'Ιερακίου (6) τῶν 'Απιδέων (7) τοῦ Σεραφῶνος τῶν Τζετζίων (9) τοῦ Ρέδντος τοῦ Πραστού, τῆς Καστάνιτζας καὶ τοῦ ἀγίου Λεωνίδου" (10). "Η παλαιότερα δηλαδὴ πρωτέψυσα τῆς Τσακωνίας, δὲ Πραστές καὶ ή σημερινή τὸν Λεωνίδιον (οὐαὶ Αγιος Λεωνίδας), καρουσιάζονται ὡς κατὰ δίκενον πρὸς τὴν Τσακωνίδιαν.

"Άλλο μεσαιωνικὸν κείμενον, ήσχολοθμενον μὲ τοὺς Τσάκωνας καὶ τὴν Τσακωνίδιαν εἶναι τὸ χρονικὸν τῆς Μονεμβασίας, διάκριθής χρόνος τῆς συγγραφῆς τοῦ διπολού, ὡς γνωστὸν, διμφισθητεῖται. Τοῦτο ήσχολοθμενον

(1) Ἐνετίησιν Ι68I, σ.493

(2) Κατὰ πληροφορίαν τοῦ κ.Θ.Βαγενός

(3) Στ.Ν.Δραγούμης, Χρονικὸν Ζωρέως, Τοπωνυμικὸν - Τοπογραφικὸν - Ιστορικὸν Αθήνας. Ι92I, σ.265.

(4) Βλ. καὶ DVOR. IK. LES SLAVES, BYZANCE ET ROME, σ.15 "Δισανθίως μεταξὺ Σπαρτης καὶ Τεγέας, ἐν 'Αργολίδι, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς καλουμένης Γαρδαλεβδός". "Η παραπερπλήσια εἰς ζακυνθίνδν, οἱ Σλαῦοι ἐν 'Αιλλαδι" σ.38

(5) Σ.Αλεπούδης, Μονεμβασιατική, Παρνασσός, Τόμος 2 (Ι883) σ.474.

(6) :σημερινὸν Γεράκι (7) σημερινὸν 'Απιδέα. (8) σημ.Σαραφώνα,

(9) σημερ. Τζετζίων (10) Λεωνίδιον.

"Αλλο πρᾶγμα ήν διωρδήεος Μονεμβασίας ήταν το Γαρδελίβανον· τῆς Τσακονίας"⁽¹⁾. Ο Γαρδαλεβδός ή Δραγαλεβδός τίθεται δύο περίπου ή σημερινή ακμήκολις τῆς Βορείας Κυνουρίας "Αγιος Πέτρος, εἰς ἀπόστασιν μιας περίπου ώρας ἡπέ της", "οποίας διεσώθη τοπωνύμιον Δραγαλεβδός κατά δὲ τὸν Δραγοδημην"⁽³⁾. "Ἐν Κυνουρίᾳ ήσημείωτον, (τὸ δύομα), διδτὶ ήποτελεῖ ἴδιαν οὐσιοδοτητῶν συνοικίαν τοῦ Καστρίου, τοῦ σήμερον ἐκ ακμῶν ή συνοικίων πολυτινθρώπων δικτὺ συναποτελουμένου."⁽⁴⁾

Εἶναι δὲ πολὺ φυσικὸν νὰ μὴ περιωρίσθησαν πολὺ τὰ βόρεια σύνορα τῆς Τσακωνίας κατὰ τοῦ Μαλέβοῦ (Μλρνωνος), διδτὶ οὐδὲν κέρδος θὰ είχοι διάφοροι ἐπιδρομεῖς τοῦ Κεσαλωνος νὰ κατέλθουν εἰς τὰς ἀγδνους κλιτῆς τοῦ Πλρνωνος διεκίνοντες τὴν εὔφορον πεδιάδα τῆς Τέγκεας ή τὰ ἄλλα γύρω εἴδη περιοχῆς μέρη. Η Καστάνιτσα καὶ η Σίταινα τὰ βόρειατερά σημεριν χωρία τῆς Τσακωνίας, εδρίσκονται κατὰ διπλού μίαν διπλού τόπου θηροφύλακας τοῦ Μαλέβοῦ, τοῦ "Αἵ Λισ, Ζφους" 1937 μ.

Ιαρακτηριστικὸν διη τὴν ἔκτασιν τῆς Τσακωνίας παλαιότερον εἶναι τὸ ιργυρδίθουλον τοῦ Θεοδώρου Β. Παλαιολόγου⁽⁵⁾ (ΙΕΦΟΤ_Ι443), εἰς τὸ δικοῖον Τσακωνίαν δινομίζεται δχι ή σημερινή Τσακωνία, ἀλλὰ μέρος τῆς σημερινῆς Λακωνίας, τῆς δὲ σημερινῆς Τσακωνίας αἱ κῶμαι καὶ τὰ χωρία ήναφέρονται ὡς καταπάντη οὐλάντους (τοὺς Μονεμβασιώτας)... χωρὶ μόνον τῶν ἐποίκων τῆς περιοχῆς τῶν Βατίκων, τῆς Τσακωνίας, τῶν Μόλλων τοῦ "Εσοποῦ τοῦ Βλους τοῦ Αἰερακίου"⁽⁶⁾, τῶν "Ἀπίδεων"⁽⁷⁾ τοῦ Σεραφῶνος τῶν Τζετζίλων⁽⁹⁾ τοῦ Ρέθυντος τοῦ Ηραστοῦ, τῆς Καστάνιτζας καὶ τοῦ ἀγίλεων Ιδου⁽¹⁰⁾... Η παλαιότερα δηλαδή πρωτέύουσα τῆς Τσακωνίας, δὲ Πράστης καὶ η σημερινή, τὸ Λεωνίδιον (": Αγιος Λεωνίδας), καρούσιάζονται ὡς κατιεξένον πρός τὴν Τσακωνίαν.

Άλλο μεσαιωνικὸν κείμενον, ήσχολούμενον μὲ τοὺς Τσακωνάς καὶ τὴν Τσακωνίαν εἶναι τὸ Χρονικὸν τῆς Μονεμβασίας, δὲ ήκορείθης χρῆνος τῆς συγγραφῆς τοῦ δεοίου, ὡς γνωστὸν, διμφισθητεῖται. Τοῦτο ήσχολούμενον

(1) Βνετλησιν I68I, σ.493

(2) Κατὰ εληροφορίαν τοῦ κ.Θ.Βαγενό

(3) Στ.Η.Δραγοδημης, Χρονικὸν Μορέως, Τοπονυμικὸν_ Τοπογραφικὸν_ Ιστορικὸν Αθηνα. I92I, σ.265.

(4) Βλ.καὶ DVOB. IK, LES SLAVES, BYZANCE ET ROME, σ.15 "Ἄσαντως μεταξὺ Σπαρτης καὶ Τεγέας, ἐν Ἀργολίδι, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς καλουμένης Γαρδαλεβδός". "Η παραπεριφάνειας ζακυνθίνδν, οἱ Σλαῦοι ἐν Βλλαδι

(5) Σ.Λδμπρου, Μονεμβασιατικὴ, Παρνασσός, Τόμος 2 (1883) σ.474.

(6) :σημερινὸν Γεράκι (7) σημερινὸν "Ακιδε. (8) σημ.Ζαραφώνα,

(9) σημερ. Τζετζίλινα (10) Λεωνίδιον.

12

με τὴν ἐπὶ Μαυρικίου τὸ 588⁽¹⁾ ἐπιφοομήν τῶν Ἀβηδών καὶ τὴν ἐξ ἀφορ-
μῆς αὐτῆς κτίστη γῆς διγυρᾶς πόλεως, μονεμβασίας, ἀναφέρει σκεψικῶς
· τοῦ εἰς αυτικίου τῶν, εκήπιρων ἀπελημένοι.....πρεσβύτεροι οἱ Αθα-
ρεῖς.....θτε ἡτοὶ οἱ λάκωνες τὸ πατρῶον ἔδαφος καταλιπόντες οἱ μὲν
ἐν τῇ νήσῳ ζικελίας ἐξέπλευσαν.....καὶ τὴν ἵδιαν τῶν λακώνων διάλεξ-
κτον διασύζουτες. οἱ δὲ (Ι, ὅτι δὲ τοιχοί. ἐκ τῶν ἐπισήμων Τιού φὲ λοιποὶ
τοῦ θεοβατον, τήποτε παρὰ τὴν τῆς Αλέσσος αγιαλὸν εὔροντες καὶ πόλιν
λακώνιν ἐκόδομήσαγτες καὶ σονενδασίαν ταῦτην δυνομάσαντες.....κατώκη-
ζον μετὰ τοῦ ιούνιον αὐτῶν, ἐπισκόπων. οἱ δὲ τῶν θρεψάτων νομεῖς καὶ θε-
ροικικοὶ (τοὺς κατὰ οιάρησιν Βέη, οἱ δὲ ἔτεροι τῶν ἐπισήμων μετὰ
τῶν θρεψάτων νομέων, καὶ ζηγοινικῶν, τοῦ) καταγέγονταν ἐν ταῖς παρακε-
μένοις ἐκεῖσε τάσκινοῖς τήποις. οἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ζακωνίαι ἐπινομά-
προσαν (οἱ δὲ τὸ καὶ αὐτοὺς τῆς λακώνιας ζακωνίας μετονομασθῆναι ταῖς καὶ Κ)
.....Μδνον δὲ τοῦ λακωνικοῦ μέοους τῆς πελοποννήσου ἀπὸ ζωρίνου μέ-
χρι ζαλέου ιοῦ Σαλαθηνοῦ θενοῖς. διὰ τὸ τραχὺ καὶ οὐσιατον κακαρεύοντος,
στοτρυγὸς πελοποννήσου ἐν αὐτῷ τῷ μέρει ὑπὸ τῶν λακωνίων βασιλέως
κατεπέμπετο · · · . τὸ δὲ τοῦς παρακειμένοις ἐχεῖσε ὄπλοι πρὸς τοῖντος
ἐκτασιν τῆς ζακωνικᾶς, μέχρι τῶν πλησιοχώρων τῆς θροικιασίας. τὸ δὲ
τοιχὸν καὶ σύστατον κακαρεύοντος ἐρμηνεύει καὶ τὴν οἰάσθωσιν μέ-
χρι οὗμερον τῆς διαλέκτου⁽³⁾. Οπως οἱ Σλάβοι ἐπισυρομέτις, οὗτως καὶ ἄλλοι,
οἰσούτεικοι, ἐν εἶχον σομαρούς λόγους νῦν εἰσεβάλλομεν καὶ ζηκατασταθοῦν
εἰς τὸ τοιχὸν καὶ σύστατον, τοῦ ζρονικοῦ, ἢ τὸ θάνατον καὶ διρρόσοδον τοῦ
μορφυρογενήτου.

Τὸ ζγενον τοῦτο καὶ τραχὺ τῆς ζακωνικᾶς μᾶς ἐπιτοέπει δικόμη, νὰ πιστεύ-
ωμενιήτι οἱ τράκωνες κατὰ τὸν Μεσαίωνα εἰς τὸν οιαρκῆ προστεθειὲν
τους διὰ τὴν ζιοικονόμη σιγ. τοῦ ἐπιουσίου, προηνύμως ἐσέχειντο νὰ κατατα-
γῶσιν εἰς τὸν Ζυγαντινὸν στοιχὸν⁽⁴⁾, εἰς τὸν διοῖον διελάμβανον, οπως
φιλινεττικοὶ οικήν ζηροεσίαν, τὴν “ζακωνικήν”: Εἶναι πολὺ πιλαρδύν
ὅτι ἡ ζηροεσία ταῦτη ὥκοίας εἰδός τὴν τῶν ἀνδρῶν, ἢ, ἀν τοῦτο σὲν
εἶναι διπολύτως διαριθήσι, πάντως εἰέφερεν ἀπὸ τὴν μανονικήν στρατιωτικὴν
ζητεῖσι, τὸν διπλαν προσέφερεν τοῖνι, ἢ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς αὐτοκρα-
σίας. Αὐτὸς φαίνεται, σαφῶς ἀπὸ διεκριματικὸν γράμμα τοῦ Μιχαήλ Αριστη-

(1) Αιμαντος, Τατορίς Βυζαντινοῦ ζράτορυ, Α.σ. 251

(2) Παγουλάτος Σπυρ., Α.θ. οἱ τσάκωνες καὶ τὸ τερὶ τῆς ητίοφως τῆς Μονεμβα-
σίας ζρονικὸν. ἐν Αθήναις 1947, σ. 28 ή.τ.

(3) Ηλ. καὶ Δέφνεο· Λεξικὸν σ. XIII

(4) Αιποντος, Τσάκωνία....οἰζί “τὸ τραχὺ τῆς ζακωνικῆς γῆς ἐκαμνε τῷ
τοὺς ζακωνίας εὐχαρίστις νῦν οἵπεστῶσι μαρτίν...”

(5) EKLOSICK-MULLER, AGIA ΒΙ ΔΙΠΛΟΗ ΑΓΑ, 5, 260

πλοκόδειν, ή σ.στοιχ., τη 123η, δηλούται ότι μπαλλάσσει τος θανάτιντας' από
 "αριστερέν τελονικήν" της δεξιάς είς στοιχιώτικην δουλειάν τριῶν
 έτῶν." (...) εβρίσκονται & τινες εβρίσκοντο στρατιώτας· Ρωμανοί
 καὶ Αιολίδεσσι τὴν ἀριστερέν τελονικήν δουλειάν καὶ οὐχὶ γέτεραν άπο-
 τελεῖ, ήγουν εἰς εὐλαξίν τελονικήν": Καὶ πατετέος "μετὰ δὲ τὴν πλήρωσιν
 τῶν τριῶν γρίνων ίνα εἴδουσιν δουλειάν στρατιώτικην καὶ οὐχὶ γέτεραν ή
 γουν τελονικήν" ή φανεττικά παραπλήσια ή "τελονική δουλειά πελέγε τελοσόν
 παραγένεται διὸ τὴν κοινὴν στρατιώτικην δουλειάν. Καὶ δ. Κωνσταντῖνος Μορφο-
 γένεντος Καποδιστρού ήτοι εἴδικῶν τιμέων στρατιωτῶν τούς τοινοντας ήταν
 "έμπειροντα εἰς τὰ μέστοις" (1). Ή τοιαῦτη φράσης τῶν ιδοτῶν διαδέιπ-
 ται οι τοσανών έκεκρδησεν διὸ τὰ ζυγάρια φύλαξις τοικαντική, ή δὲ πατάξις τῶν
 τοσανών εἰς τὰ εἴδικα, οὗταί σώματα δεικνύειν καὶ ἄλλο γεγονός τὴν μετοί.
 οἷοιν τοσανών εἰς Ρωμ/ατίνι, ή Ζεόλια ή ηγεμόνεις ήτι σεφατερον τὴν π-
 λάττωσιν ήν Κελεσονυήρω τοῦ τοικαντικοῦ ηλπίσιμοῦ (2). Ο Καθηγός (3) ή-
 ναφέρει καὶ "στρατοπεδάρχην τῶν τελονικῶν": Η στρατοπεδάρχης τῶν τελο-
 νῶν έτιμετεῖται τῶν εἰς τὰ μέστρα εύρισκομένων φυλάξεωνιοτείνες τελικούτ-
 νες δυνατόντας (4). Εἰπε πατέρεων (ε15): "δ τῶν τελονικῶν". Πίνει τοιδ
 εισενδόν διτε τὰ σώματα - οὗταί εἰς τὴν έποχήν ιοῦ Σεπτεμβρίου (15 α.ε.) διτε
 τελοῦντο πλέον μόνον διτε τοσανώνει: Μάλιστα δὲ ή δυομετά είχεν έπικρατη-
 σει διτε τῆς Αρχιεπικής των συστήσεως. Διτε πλέον πάλιστε λέγει καὶ "δυνατόντας"
 καὶ "δυνατόντας ενος! Ο Καθηγός διδυμη μῆτε παραβόλει καὶ τὴν στολήν
 τὴν Αγίαν Ένερον οι τελονικοί: Βέτα εβρίσκονται οι δυνατόμενοι τελόν-
 νες δέρντες καὶ οὐτοις ειλαττίαι καὶ μετε ποντούς έπερστε..... οι μέντοι
 παραμονούν μετε σκιασθέντεν οι τελόνονες διτε πατησίουν φοροῦντε. καὶ Ε-
 τῶν παλισανα τερανέοι λέγοντες πολιτικός οι διατήνος έχοντες γέτεράντος λε ποδε
 δρῦντες διτειρόδη ποτε ποδοτειρόδησαντες καὶ διελοτεν" (5). Κάρτα οι τοσανώνες
 ιανδέντων πλέον μέρος καὶ ει τὰς τελετὰς τοῦ κατετίου οιν δειπνέντων
 μέντοι διτειρόδης εἰς τὰ μέστρα ήπιας πατησιετέρα. Η.ε. μετε τοὺς παραμύκησιοι
 διτειρόδης ιανδέντων ή εἰς τὰ μέρος τοῦ κατετίου τοῦ πατησιετέρως καὶ εἰς τι
 τρικαλεντων", αλιτε καὶ εδ"τελονική", οι δροῦσις διπάς ειντι μεν γλόγων
 "εν τῷ οὐληῇ τοῦ κατετίου... ποτεντες καὶ ποτίται παλιτε(ε.ε.) (5) καὶ τὴν στο.

(1) Ζακυνθίνης, οι λιθοί ήν "τελονικοί", Αθήνα 1945.ο. 93, Ζακυνθός, Ε.Α. σ.13?

{ Ζακυνθός, Ε.Α. 13?

(3) ΟΕ ΔΙΠΤΙ ΙΙΙΒ, Κεφ. ΥΙ, 42. οι παραπομπές πιονε, ΡΑΠΤΟΥ, Ο.Κ. Τάμ. Ι57. Καὶ

(4) Απαντός Ε. Α.

(5) Ε.Α. Κεφ. Υ 37

(6) Καθηγός Ε. Α.

αλν τὴν δύοσαν ἀντιφροτέαν φυτέρει. Τὰς τουρκικές πόλεις εἰσὶ οὐδὲν σῶμα, τῶν γενεταῖνων οὐδὲς τὸ ιατρεῖον τὸν τῆς χρόνης εἰσεχάίπεις οὐδὲς θετήθειος τοῦρκος θεοπλετῶν εἰς τὴν Ασσύριδει, τὰς εἶσαι καὶ οὐδενὶ τα.

Εἶναι τοιούτην τιθεντὸν ἡ ορθίτενοις αὐτῇ τῶν Τσακώνων νῦν ἡτο θερχεωτικὴ καὶ νῦν ἐκεβλήτη, οὐδὲ ἔμετεναρες ἐ-ορμᾶς τὰς διπλαῖς παρέσχον φθι τσάκωνες, οἱ δροῖοι δὲν ἔτει πάντοι οὖν τὴν πεταρχίαν καὶ τὴν αρμενογραμμήν των· εἰναὶ καὶ επωχτὶ τρανταρίγω τοῦ βαγδού εἴδε, οὐ, εἰ, τὸ δροῖον κατέφυγεν· κατετάσσοντο δὲ εἰ, τὰς πεταρχίαν τὴν Βαζαντινῶν¹ προσέφεντες οἱ πτωχοί οἵτινες ήταν τὰν στρατιωτῶν οἱ δροῖοι οὐδὲν φέρει πανδοτῶν ἡδητῶντο νῦν συντροφοῦν. Οἱ τοιοῦτοι κατετάσσοντο εἰς τὰς διπλέτας, ἐκ τῶν δροίων ὥρισπεν πάντοι καὶ οἱ Κάκωνες εἰς τὴν χάστρα. Επέλουν οὐδὲ οἱ Ιζάκιονες γύνοι πατεταπνεταλέοντες καστροφύλακος, διπλῶς καὶ οἱ ταξιδεώται². (Ι) Ἀκριτικὴ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κωνσταντίνου οἱ Τσακώνες εἶναι τοῦ "ἄνευ μλόγων"³, πτωχοὶ δηλαδή. Τὸ δικυρότατον τῶν Τσακώνων φανερώνει καὶ ἡ απέστασις τοῦ κάπτρου τοῦ Λαστρού ΝΥΒΟ ήταν ηπειρωτική· τοδεὶ πεποταγήν τῶν Τσακώνων⁴. (ΙΙ) Τὸ Γαλδελικήνκρονικὸν τὴν αἰτίαν τῆς Επαναλήψεως τοῦ ιολέμου τὸν πορέα Επερρίπτει καὶ εἰς τὴν Επηροῦν· τὰ Σταύρικά καὶ τὴν Τσακωνίαν⁵. (ΙΙΙ) Ήσαν δὲ οἱ Τσάκωνες τὴν Εποχὴν αὐτὴν δικυρότατοι ζῶντες⁶, λετὰ πατρίδες, διπλῶς εἰς πρωτογενεῖς χρόνους⁷.

Τὴν σπορτιωτικὴν Ικανότητα τῶν Τσακώνων κατὰ τὰν επαλιωναγνωρίζομεν καὶ διλογενῶν. Οἱ πρόγκεφτοι τῆς Μακεδονίας Σουλιέληνος Βιλλαρδουΐνος οπενύων εἰς Ποντικαν τοῦ δεσπότου τῆς Ηπείρου· ιχαλικονηγούν, πνευτίον τοῦ δροῖου Επηργετο τὸ Ι.η.δ. Τὸ Ιωάννης αποιολόγος, "Γιγε δ' οὐτος ποὺν τὸ δικτιτικόν. Εκ τοῦ φραγκικοῦ γένους· εἰ τῶν οἰκητόρων Ρωμαίων Ιανίας τε καὶ πελοποννήσου· οἱ πλείους δὲ τοῦ τῶν Δακώνων (= Τσακώνων) οὐκέρχον γένευς· εἰδντες οὐτοις κατὰ τοῦ σεβηστοκρήτορος Ιωάννου τὴν δρυπήν εἰσιντον⁸. Κατὰ τῶν διεδόστατῶν αὐτῶν ξανθὴ διπρατηγήδες πακρυνθεὶς μὲν χρυσοβουλλα διεί τὴν Επαναγορὴν τῶν Αχαροταῖν εἰς τὴν Ελευσίν τοῦ πετοκράτορος. Τίδος εἰ λέγει τὴν Κρονικὴν τοῦ πορθμού⁹; "

στ.4575_76 τοῦ δρόγγου τοῦ γερδαλεθοῦ δμοίως τῆς Τσακωνίας.

Ιρυσθευτικὸν τοῦς θηρευτοὺς διοικούντες νῦν εἶναι έγγουσάτοις πρόγκεπτες δὲ πετὰ· ήτο διετέλει τοῦ Ιαπωνικοῦ

· (στ.4591) τὴν Θάσικην έπαροντανταν ή· οίως ή· ή Τσακωνία

(1) Ητ. Κυριακίδης, Διηγενής, Χρήστας, Σβτλογος πρός διάδοσιν, Αφελίων Βιβλίων, έρ. 45, σ. 88, ηπηνατ. · Τὰς πορφύρας· Ακαρσίς τερπνού ηπα. Τίτελας, σ. 695.

(2), Κωνσταντίνος Ε. Α., τὰ Ιανουαρίου τοῦ Αρέων, Διπλ.· Ιστ. καὶ Βιβ. Επειρού, ΣΦ(ΣΦΛΔ), σ. 447 ηπα} Αδερπού, Κινταί Σελίδες, σ. 72 416

(3) Αθανάσιος Ε. Α.

(4) Αθανάσιος Ε. Α.

(5) Αθανάσιος Ε. Α.

(6) Σέπας, Αθανάσιος Ιανουαρίη, σ. 543

(7) οι παραγόμενοι Ε. Α.

Εγενέται τὸν διαχωριστὸν θημός τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ
ἡ πολυχειρίς Επίσκοπος κατὰ τῶν - ουτούντων οἱ διοῖσι φανερώτεροι δτε λιγότεροι πολλά
τετρακόντα επτήν αετῶν αετῶν

Ε τοτ. 1820_5622) έσοδην της αποδοτικής του της Ηλείας. Το οικοδόμησε μέχρι την Επανάστασην έπουντρασταν τόν τηλεον της πόλης της Λαζαρίδης περιβάλλοντας την Τσακωνίδαν...

"Ιανος τότε οι σύμμανες ήταν σαν δέκα τριάντα ανδρόνικον ή καὶ μόνος του αὐτής ήταν πολλοί υπὸ τούς μεταφέρειν εἰς τὰ ταῦτα τὴν ζωὴν/πελευν μέρη τοῦ Κράτους προτορικὴ περίδοσις διέδωσε μέχοις τῶν θυερῶν μες τὴν διάνυνηταιν δτεὶ ἐξι, τινας ὑδρονύμου ταύτανες μετέγκησαν εἰς ταχοὺν ἀστελλεῖν (1). Ἀν δὲ ταῦτα δοσιεσκεῖται διληπτέας ὡς τούς τὴν χρόνον τῆς μετοικήσεως εἰναι, τειστενδὸν ὅτι ποδηλατεῖται περὶ τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ (2). Οτι δὲ στρατιωτικὴ δύναμις τῶν τετραννών κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Θράγων ἦτο ὑπολογίσιμος, φαίνεται διαποδεῖ οἱ προνικόν τοῦ γορθοῦ. Οι πρόγκιψες δὲν τολμᾷ κατ' ἀρχὰς νὰ ἔριτεσθαι εἰπεῖν

Επειδή είχαν τοῦ Γερέσιεροῦ φύτεύει τῆς Τσακωνίας
καὶ (στ. 5, 24-5) ουσσῆται ξώρεφεν ἡ οἰλαδὸν διατήρους τῆσσας

τὴ τετρακοὶ τῆς Τσουνιάς, τοῦ ἀλιγοῦ τῷ δρόμῳ

Τὸ πλῆνος αὐτὸν τῶν τσακάγων καὶ ἡ στρατιωτικὴ τῶν Ινδούντης εἶναι αὐτὸν
βαρὺς λόγος καὶ διὰ τὴν προτίτυποτέ τῷν εἰς τὸς^τ τσακωνικὸς φυλάξεις^τ,
καὶ τὴν συνετεῖχε τοῖτον Εὐρώπων τοῦ τσακωνικοῦ πληθυσμοῦ διὸ τὰς με-^τ
τριαὶς· καὶ τῶν οἰχογενειῶν μαζὶ μὲ τοὺς μαχητὰς ἢ εἰς τὸ κέντρον^τ οἱ
δρουν οἱ τσακῶνες^τ ἀφρούσοντο^τ: ἐδῆτο φαίνεται καὶ ἡδὲ χρίσον τοῦ παχυ-
έρως (Ι, 309) (3). Αἰδὲ τὴν ἔκτασιν. τέλος τῶν δροσαν κατελάμβανεν ἡ^τ τσακωνικὴ βαλοτε βασιεῖ καὶ οἱ GÖRLACH (CRUSIVS, TURGOOCR. σ. 489) (4): οἱ
δροῦσος τὴν μὲν οὔσιν αὐτῆς τοποθετεῖ δρου καὶ ἡ στημέρινή τσακάγιδ^τ Κε-
ταργὸς θευτλίου καὶ ἀρνευθασίας^τ: τὸν δὲ βριτεύον τῶν τσακωνικῶν, χωρίων
τῶν δροσαν οἱ κάτοικοι^τ μεταχειρίζονται γλῶσσαν δοχαίου^τ δλαγ^τ τολλαχοῦ^τ
κατὰ τὴς γηραιωτικῆς διαφτέρυξαν^τ ἀκάλ/ἄκα/ δναβιρέει εἰς δέκα τέσσα-^{τον}

Ἐγένοτο τῆς Τασκίνικής ἐν μέρους τῶν μὴ Κερκύνων καὶ ἡ Αἰγαϊα
πόδες παταγήθησεῖ της Ελλάσην τοῦ οὐκεντρικοῦ αἰθοροφήν εἰς τελείου περιεπήγη. Η
τῆς λευκογαρέτης άλσος γε τῶν τοπικών. Έπος' θάλον δεῖ τὸ τρουνικὸν τῆς ο-
νευρεσιας έχειρετεί οπτῶς τὴν τοπικινήν & δε τὰ σλαβικάς κακαιτήσεις δ-
ναρέρον διτι "μόνον" ἐτ τοῦ θνατολικοῦ μέρους τῆς πελοποννήσου & δε Κο-
στύδου μήχρι αλφῶν...."π.λ.π. (5) καὶ Ελλατοντό μεγαλοφύγως παραπέμπει
καὶ τὸ πολὺς ΠΑΛΛΙΜΝΗΣ, ἐν τούτοις ἀδ τῷ ΙΙ ἡδη αλ. ~~κατεύθυντο~~ εἰς τὸν
"πελεπηνόν εὐ "Αἴου" ^{μέρος} ναφέσει τὸ γυναικόν" δέδοικα. Ινα μὴ ζεοβα-
ρων καὶ αὐτής, ωάλερ θρα περιπρέψωντας γε φε δέ λόκωνες καὶ νῦν κέκλη-

(i) αδημαντίου Ε.θ.ο.

(1) 1282-1328

(3) AUGUST 5, 1973

πλ. κ. ι Καρ. ισανανικη και λευκη δ' αστο σ. (4) Δέφνερι λεξικον σ. III
(5) προγονικος Ε. Α. σ. 39, (6) Δέφνερι Ε.κ.. προγονικος σ. 2843, Αμαν.
τος σ. 134

τας τσακινές καὶ πίεσον τα καὶ οὐκον τα καὶ οῖσον τα καὶ ή.ενον....¹⁶
πλέ, θρας ὅρθως λυγάσαι ή αφενεοισσοτ πρετ, ν'διναφέρρη οθόειλιν ιεζιν
τσακωνικήν. Σλαβικήν ήαέλποσον τὴν Τσακωνικήν καὶ οι ΚΟΡΙΤΑΙ; ΖΙΕΚΕΛΑΝΙ; του
ΠΟΡΥ, ΘΩΜ. ΙΖΙΒΕΣΚ, Ο.ΛΙΛΙΕΒ ΦΙΛΙΟΥ⁽¹⁾ (Ι) η.λ.π. κατ' θρήνος δὲ καὶ θ ΡΕΒΒΟΥ⁽²⁾ (?) δι-
εῖσε ζενικήν άνθ. ιεζιν εἰς τὴν διάλεκτον. Ιημερον θιας τῆς Τσακωνικῆς θιας
ΘΗΜΑΡ⁽³⁾ λέγεις "θ διωρισμὸς έγεινε κοινὸν κτῆμα τῆς έπιστημῆς"⁽⁴⁾. Ια_γ_
ραχτηριστίκον τῆς τοιαυτῆς γνῶμης τῶν έκιστηματων σημερον θιὰ τὴν Τσακωνί-
κην εἶναι ήτι θ ΡΕΒΒΟΤ εἰς τὴν τελευταῖον μυημειῶδες περὶ τῆς Τσακωνικῆς:
θ.τον τον⁽⁵⁾ ήλαχηρβάσει θιε⁽⁶⁾ ή ληκυνική μεταγνωγή τῆς Τσακωνικῆς δὲν πε-
ρουνιάζει καμιαν άμφιβολίαν καὶ δὲν έχει άμφισμητηπᾶ θιδ πανένα γλωσσο²
ληγον³. θέχεται δὲ οι ελεύθεροι λέξεις ελαχθείσεος εἰς αντήνικά τῶν έξ οι-
κίου χιλιάδων τῆς θιολας περιλευθάνει τὴν λεξικὴν τοῦ Αέρνερικον πέντε

⁽¹⁾ Ιησ.
οι περὶ οθόρναι. ιούμπαρει. ήράτιδαιοι. θ.δ.δαίτοι τὸ. λεξικὸν τοῦ Αέρνερικον τὸν
μεγιστην ήξεν τὴν δικοίαν έχει: ια τὴν Τσακωνικήν οὖν εἶναι πλήρες ὡς προς
τὸν διατην τῶν λέξεων τῆς θιολας περιέχει καὶ ένεκα τούτου εἶναι δηνατὸν
καὶ οὔτις ένας λέξεις νὰ θιάρχουν εἰς τὴν διάλεκτον. θ δικας οὔτως τε καὶ
εἰς τὴν κοινὴν ήλληνικὴν συμβαίνει, (7) Εν τούτοις έχ. τῶν πέντε δυνάτερω λέ-
ξεων δηναται νὲ λεχθῆ θιε ή λ. θιοτ εἶναι τελείως έξηνη πρὸς τὴν Τσακωνί-
κην. Α θη εἶναι έν χρίσαι ει. τὸ γύρω μή Τσακωνικά, χωρία, θιδ τὸν τύχον
θιεδνιένη εἰς τὴν Τσακ. θιοτηθ. θιο. ήράτιδαι. οι δρού, ή.λ. ήρδες⁽⁸⁾. Τὸ
αντὸν ιούνει καὶ οὐδὲ τῆς λέξεις ιούμπαρειοιδ καὶ οθόρνα. Καὶ φι τρεῖς αν-
τὸν λέξεις ήκαντῶνται μὲ τὴν αντὴν συχνότητα εἰς τὴν Τσακωνικήν καὶ εἰς
πολλὰς τὰ γύρω μή Τσακωνικά χωρία. ή λ. ήράτιδαι(χρυσόδειλον) ήκαντάται πρά-
κτης μόνον εἰς τὴν Τσακωνικήν, ένων εἰς τὰ γύρω χωρία τὸ δένδρον τοῦτο λέγε-
ται οθένται. θικές καὶ ήλλαχοῦ τῆς ήλλαδος.

Τὴν αντὴν τέλος γνῶμην ποδες τὸν τοῦ ιρονικοῦ τῆς Κονεμβασίας, οἷον τὴν έ-
πινολογικήν ήθσιν τῶν Τσακίωνων έχει καὶ θ Ιων/νος Πορφυρογέννητος, θ δικοῖς
ρητῶς μῆτις ήληροφωρετ⁽⁹⁾ "Ιστόν θιε οι τοῦ κάστρου τῆς Μαΐνης οίκητορες
οὐκ εἶσιν θιδ τῆς γενεᾶς τῶν Σλαβων ήλλ' έκ τῶν παλαιοτέρων Ρωμαίων, οι καὶ
μέχοις τοῦθεν οὐν ταῦτα τῶν έντοτίων. Ήλληνες προσαγορεύονται, οιαὶ τὰ έν τοῖς
προπαλαιοῖς χρόνοις εἰνωλαθίτοις εἶναι καὶ προσκυνητῆς τῶν εἰδώλων κατὰ
τοὺς παλαιοὺς "ηλληνας, οίτινες ήτι τῆς βασιλείας τοῦ ιοιδίμου Ηασιλείου/θ
νατισσείντες χριστιανοί γεγόνασι". Μετὰ τὴν ήποστολὴν ιερέων εἰς τὴν Δαλ-

(1) Περιουσιάτος, Ε. θ. ο. 38

(2) Περιουσιάτος ιεράς ιατρεῖτε Τσακού, Ιησ., ο. 16, Ι7, 27

(3) Δέρνερι λεξικὸν ο. ΧII

(4) Ηερὶ τῆς γνῶμης τοῦ ιατρού ήλην τῶν οὔτων βλ. ΕΠΕ, Α, 93

(5) Ε.θ.ο.Ι38_Ι40

(6) Σακυθωνδαι², Ε.θ. ο. Ζ 72. (7) Αρκετοὶ ένας λέξεις θιάρχουν εἰς θ πολιε-

νικὴν ήξειαίγιον τῆς Τσακωνικῆς ὡς καὶ τῆς κοινῆς.

(8) Δέρνερι λεξικὸν ο. 47

(9) Απόστολος Βδυνητι, 3, ο. 224, "α.κντος, Ιστορία Βαυαρίαντινοῦ Κράτους, Β. 33

(10) Ρωμαϊκης ιεραρχίας Β67.896

πατέντες της θυγατρός του Στρόφιον, ήτοντο ελαφρύγε τὸν γριαστιανισμὸν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν (1), έστεγεν δὲ βασιλεὺς τὸν πόσσοχν τοὺς τοῦδε μέχρι τότε εἰδωλολάτρας Τούμανος καὶ Μανιάτας (2). Οὐ προτέως τῶν τοσούντων Διδόνος εἶχον προσέλθειεις τὴν Κριστιανισμὸν, οὐδὲ έτη Εναρξίτον. Εἰς τὴν διάιμον ποτὲ δὲ προσέλευσιν τῶν ίσοντων εἴς τὴν νέαν θρησκείαν δὲ παγγελλούσιος (3) Δικοδίοντι τὸν πανῶν εἰς τὴν θεοκανιδίνην τοῦ καλύρου τον προσελθοῦντος νὰ προσελιθσῃ τὸν εἰδωλολάτρας συχεική δὲ πρὸς τὸ ζόημα τοῦτο φεύγει καὶ δὲ τοῦ Γ. Βλαχογιάννην (4) θνητούντη παροιμία ὡριστικῆς εἶσαι για τούμανος; Ἡ ὡς καὶ πατέντη τὸν Σ. Κενάρδον (5) τὴν θεοτοκίαν οβδέποτε λέγουν Παναγύια οὗτε δραΐζονται εἰς τὸ ονομᾶ της, οὐλλαγόντως Διοκούντα. Ὁ Λευσανίας (6) λέγει δὲ τὴν γνωταν Διοκούντα πατέλεοντος οἱ Αρκόδες. Τὸν αὐτὸν δὲ συνέβαλε (7) καὶ μὲν τὸν Δικαίωτας, δίκιος. Ουντετοι δὲ διεγράφησι τῶν Διοκούντων μὲν θνητούντων Ὅστε πατέντη τὸν πανδόν ΟΒ (μὲν τὴν διδόνη γνωρίζοντανος) ὃς μὴ πατέντην δὲ εἰς τὸν κατηπότον, δὲν διεθεσκοντο Φατήμοις καὶ θέρευντις θυρήματος καὶ θερδεῖτος εἰς τὰ πομποθετήτα των (8). Εἶναι καὶ τοῦτο εἰς πορείας λέγος διε τὸν διοδον κατώρθωσέν τον διεπρόσθη μέχρι σήμερον δὲ διελέκτος.

Ως τὸδε τὴν θεοπολιογίαν ἔλος τῆς λέξεως τοσαντοῦ_ τούμανος πολλὰ μετριτοῦδε διέχεισαν καὶ τολλὰ διπροτάθητον (9α). Εἰ τελευταῖα εἰς πατέντην δὲ τοῦ σεβαστροῦ μου καθηγητοῦ η. Ἐμάντου Γεροτάκτειας (10) παράγει τὴν λ. Εἰς τὸν "Ειωλήκωνες" μετ' θρούρεον τοῦ εἰτρούτην τοῦ ζεις τα πατέντη πανδόν της διελέκτουν διερθελήν τοῦ λαρδὸν την κατέ τὸ νότιον Ιελαια καὶ συναλέποντιν τοῦ μα εἰς α.; Ειωλήκωνες_ τούμανος_ τούμανος. Η θεοπολιογία αὐτῇ διεστηρίσει.

(1) Καὶ Ἀμαντος ιστορία τοῦ Βιζαντινοῦ καθητούς, Β.ο. 42. ΥΕΓΧ/ΧΓΠ/ΦΜΣΣΕΖΡ, Ε.

(2) Ἀμαντος Ε. Β. "Ἐκ τοῦ Βασιλεοῦ Κατέης θαυτοσηνον οι τελευταῖοι" ΕΛ.

ληνες θενικοι τῆς αἵνης "

(3) ΘΑΛΩΝΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΤΙΚ, σ. 6
(4) Ιστορικὴ θεοολογία, 1927, σ. 12, Κενάρδος, Ποτος θαν οι τούμανος, Πράκτος
"Ακοδημίας Αθηνῶν", I (1926) σ. 264

(5) Ε. &.

(6) Ιο. 37, 9. Παρὰ Κενάρδῳ Ε. &.

(7) Κενάρδος Ε. &.

(8) Ε. &.

(9) Τὸδε μέχρι σήμερον προταθεῖσας θεοπολιογίας Βλ. εἰς παγουλάτον, Ε. &. σ. 41
κ. κ.

(10) Ε. &.

Ιων

χοη καὶ θρόνος τοῦ. Κινάρδου(1) ἐσχάτως εἰ καὶ θρόνος τοῦ ο. Παγουλάτου, βα-
τεις γράφει συγκίνεσις: "τὸ τελευτὴν τέμνε δειπνούντες ἵτο δυνατή καὶ
ἡ ανθεσίς" Εξακωνία_Τσακωνία θεὸς Εννοιαν τοπικήν, διλλό πρέπει νὰ νοι-
θεῖται, διτε τὸ δύναμις ἔδειπνος θεὸς ἀλλων μὴ Τσακώνων καὶ διτε παρεδέχθησαν
τοῦτο οι Τσάκωνες καὶ ἐπροτοτοποίησαν...." καὶ κατωτέρῳ "τιστεβωνίτε τὸ
Εξακωνίανες εἶναι συγκτικόν δυνομικήν θεοῖσον Θύμαν εἰς τοὺς θυρωτοὺς ικόνες
Αἴκινας οι κατοίκοι τῶν" τραχινῶν τέμνων" λαζαντες ήπ' θεύν, τὴν διατάν
επιτῶν". Κατὰ τὸ Κρονικὸν θμως(2) οι ἡγροικικοὶ καὶ οἱ κατοίκοι τῶν τραχι-
νῶν τέκνων εἶναι οι αὐτοί. Εἰς τὴν Εξακωνίαν, τέλος αὐτῆν, οὐδὲ θιδύνυπτο νὰ
παρατηρήσῃ τις τὰ ἔτες: 8) ο συγκατεσμός τῆς λ. ἔγινε κατὰ τοὺς καυθυτοὺς
τῆς Τσακωνίας διλλόδχι πλήρως, οὐδεμένου διτε κατὰ τὴν έρωτην εἰς τὴν δροῖν
εν δυνάμεται ο σχηματισμός· ή προσορθοὶ τοῦ ω ὡς οὐ πρέπει, νὰ ἔρωτοι κανῶν γε-
νικῶς. Εἰς τὴν Τσακωνίαν ἐπρότη πολλάκις καὶ τὸ ο εἰς ου(οῦγιτοῦμα. Μ.λ.,
οὐ ἐπρέπει λοιπὸν νὰ Εχαμεν Ιωας Τσάκουνες καὶ Τσακουνίας(3) η συνεργεία
τοῦ οὐδὲ ή οὐδὲ εἶναι κανῶν εἰς τὴν Τσακωνίαν. Τοναυτίουν ἔχομεν, πλεῖ-
στα παραδείγματα δουναρέτων τέκνων(ἴσονται μηναι τοιμοναι δροῦμοι μουνδοι τονδόμην)
γ) ἐφ' δυον ή λέξις ἐσχάτεσση κατὰ τοὺς κενήνες τῆς Τσακωνίας οὐδὲ ἐπρέπει
νὰ γίνη τοῦτο ή τὸ Τσάκωνας ή . Ων δεχθῆνεν τὴν διελέρεσσαν εἰς Εσω καὶ Εώ
Αἴκινας, ἐπει τοὺς Εξακωνίανες διδτε δισκολον εἶναι νὰ δεχθῆνεν διτε μὴ τσά-
κωνες, θεοὶ Ανυτέρω λέγει ο π. Παγουλάτος, δινολοθραπεσσαν εἰς τὸν σχηματισμὸν
τῆς λ. Φανητικοὺς κανθυπες τῆς Τσακωνίας εἰδὲ νὰ δύνονται, εἰς, δρός Τσάκωνας
δνομικαὶ διτε τὸ δύναμις τοῦτο ἐφέχησσαν κατέπειν οι Τσάκωνες, ἔκτης αὐτοῦ,
θμως καὶ σήμερον ἀκόπη οι Τσάκωνες οὐδέποτε δυνεῖσσον ξαντούς οὐτωι πλήν
τῶν μορειμένωντοι δροῖσος ἐπέρεσσαν τὴν λ. Εξακωνία. Οι Τσάκωνες δηιδοῦντες
κερί συμπετριωτῶν των λέγουν ἀπλός δική νημούθεικός μας) καὶ περί τῆς
γλώσσης των δική δική μας, δική δι τοὺς γένους δικῆς γένε, ή θέρχος γέ-
νος ή θλέχος). Βάρχο εἰδικῶς οι νθτικοὶ Τσάκωνες δυνούεσσον τὸν μὴ Τσάκωνα,
κατοίκον τῶν γθω χωρίων Κούλας(πονήτῶν δρεινῶν Τσιτάλιων, Κούλας, Μαλατιώτων
οὐδὲ Χ.λ.π., οὐδέποτε διμως τοὺς Τσάκωνες τῆς Τάστανίτης καὶ Σιταλνής. Ειτε
τοὺς Τσάκωνες κάθε μὴ Τσάκων εἶναι θάρχοι δικῶς διδ τοὺς δηκολεῖας κάθε μὴ
"ελλην ἵτο βάρβαρος. διδτε τὸ θάρχος Εχειρικτής τῆς Εννοιας δουνήσιος καὶ
τὴν Εννοιαν διεστος, δικολίτιστος"

(I) E. 6.ο.66η.λ.

(2) E. 6.ο.34

νιδίου, ὡς εἰς τὰ τατέλαιά, πελέται, κ.λ.π.; τόσον δὲ φθεγγίος λέπτον καὶ 20
δινός πρὸ τοῦ ήτος σκληρόδεστος. Αὖτις προφέρεται π.χ. Ἐνταῦθα λίθητης, διλλά λίθητης
(τόπος λίθου), ἀλλά ηταν πικρότερος (όπως νέας) κ.λ.π.: "Ο φθεγγίος θά ση-
μειούσται μέντον δικού υπάρχει φθεγγός συγχέσεως, διελά. Η δέ οὖν σημειούσται
τὸ σκληρόδεν. π.χ. οὐ πέτερος κούχην, τόδε λέπτον ἐν τῇ λ. γάλα.

Ἐκπρόδν καὶ σιριστικὸν ζ' (γαλλικὸν Σ). ἐξίκου(εὐρίσκω). Ὁ φθόγγος β J τοῦ (Δ) ἀκοῦεται εἰς τὸ (Ι). κατὰ δύο τρόπους, α) ὡς ζ (γαλλικὸν Ζ), ὡς καὶ εἰς τὸ (Λ) καὶ β) (ἰδίᾳ εἰς τοὺς νεωτέρους καὶ μέλιστα εἰς τοὺς ἄρρενας) ὡς ἐνδιάμεσος. οὐγγος μεταξὺ ζ' καὶ ζ, οὐάτι ὡς ρς καὶ ρς' μὲ τὸν θφόγγον ζ ηπρότερον. Κίτιον, κάρκου ἢ κέρε' ου(κέρυεν), μουλάζει, μουλάρει ἢ μουλάρ-

·ζε(μουλάρι). ·Ο φαρδγγος δηλαδή οδτος ἐν τῷ (Κ) διῆλθε τὸ στάδιον τῆς
νηρδηπτος (ξ) καὶ κατέπιερσιν τῆς κοινῆς ἀνελθεὶς εἰς ρέ, ἐξ οὗ ἡ
προκόψη ἀργότερον τὸ ρέ τῆς κοινῆς.

· Ή προφορὰ ρεῖεναι μικτὴ τοιαντη ἡ καὶ τῆς ἀρχαιοτέρας ζ' καὶ τῆς νεωτέρας
ρεῖσι. Αἱ γυναικεῖς, τὸ συντηρητικῶτερον στοιχεῖον, προφέρουν ἀκόμη συνήθως
ζ.: ΚΑΙ/ΧΙ/ΦΙΒΑΙΙΘΙ/ΦΙΞΙ/ΦΙΙ/ΦΙΠΕΙΙΘΙΙ/ΦΙΞΙΘΙ/ΦΙΙΙΘΙ/ΦΙΙΙΙΘΙ/ΦΙΙΙΙΙΘΙΕΙ
· μέβλεπε δοσα σχετικῶς, περὶ τῆς ἀπωλείας τῆς θυρδτητος, γράφει δὲ Σατε-
δάκις (Γλωσσολογικαὶ Μελέται, Αισ.552) "Ἐν τούτοις (σοῦχο, σούρου, ζουγδ,
ψεύχα, τσούμα) ἔρα σύνεβη διτι καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἰδιώμασιν τῆς νεω-
τέρας 'Ελληνικῆς, πτοι θιώλεια τῆς θυρδτητος τῆς καρατηρουμένης ἐν τῇ
ἐκφωνήσει τῶν φιδγγῶν σιιξιιφιιτσιιζιιλιιρι, καὶ ἐπάνοօσ εἰς τοὺς
καθαροὺς φιδγγοὺς ζιξιφιιτσιιζιιλιιρι, ηγεταὶ τοιαντη τῆς νεωτέρας

πεσσοδοντική." Απηχον: θ ὅς ἐν τῇ κοινῇ καὶ τῷ (Δ)

• Ηχηρόδν· 878 .

Χειλοδοντικό. Απρον: ♀ .

• Μαθηράδν: 8

Μαλακόν: Η πρδ τοῦ φθόγγου ι.Καὶ ὃ φθόγγος οὗτος θὰ σημειοῦται· μδνον δπον δπάρχει φθρος συγχύσεως.(Βλ. λ'δια τὴν προφορὰν λ'καὶ ٤). Τοῦ συριστικοῦ παχέως δ, ή χρῆσις εἰς τὸ (Κ) εἶναι πολὺ συχνοτέρα δὲ ἐν τῷ (Λ).Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι γενικόν καὶ εἰς τὸ γένος μὴ Τσακωνικὴν χωρία,οἱ δὲ περὶ τὴν Τρίπολιν π.χ. προφέρουν κραδὶ ἀντὶ κρασὶ,δὲ ἀντὶ σὺ κ.λ.κ.

ХЕФАДАДІЛІМ НІ.

ΦΩΝΗΤΙΚΑ ΤΟΝ ΣΑΙΓΟΝΕ ΤΗΝ

1. Proprietorship

α_ εχάστανο_ γιδστενε, καστανι_ γιαστενία, Καστάνιτσα, Γαστένιτσα

β-γιαρέφος-εγρέφι

Β-Ψ: ηλέξβω_κρέφους, ράβω_δάφης, κρύβω_γκέλαθφους

Y-6: Εγώ_έζού, μογέω_μοστάθ _μοζού_ υλός_ δέξ

Τ-Χ: διαλέγω_ζαλέχου, πλέγω_πρέχου

Υλ_χλ: ἔπογλειφδιδι_δποχλειβδι

γγ_ά:ρηγγος_δοῦλο

τι_ δικαιούσ_ πονητες
δρ_ τδ: θεραπευτής, πονητής
ε_ ε: ε} τελικόν, έδαρε_ έδαρε (τώρα), σάτες_ σάτες (έρετος)
θ} ήν μέσω λέξεως, γραταγρία, έλεια_ έλεια, αστεριθρός, άστεριθρός (Ι)
ε_ ο: θεραπευτής (φαγητόν), έργοντα_ θεραπευτός (θεράπων), έλεια_ έλειας
ινέλπιστος_ ινέλπιστε, γεφύρα_ γεφύρα (Α).
ε_ ον: θεραπευτής
εβη_ έγγου, δυνατόν_ δυνατός, διακονέων, διακονεών.
ε_ ντρ_ περίζω_ σειντού, σκάζω_ χράντου, οίζα_ θεντά, πασίζω_ καζίτου, εκθε_ αιρήση
π_ ε: άναληπτής_ ήναλειτα, τηγανει, έλπρόνω_ κλερόντος, επιθετικός_ απαντη
θ_ ο ή δ}: θυρίδα_ σανδάλα, θερίζω_ σειντού, καθημενός_ κποκινενε, φυλάκιον_
θευλάτθι (δσκδς) ήρος_ σέρε (2)
ε_ τ: οδ ηληρωθή_ αδ ηληρωθή, αδ ηλεκπή_ αδ πελεκητή. Ήν τρ (Α) ο δντε τ
θ_ χ: θράσε_ χρόσε (Έκ τοῦ σαφοῖς, Σατύριδάκιες, Η. Ε. Β.)
θι_ πιεθειέφι_ κριζή
θρ_ δ: θρέψω_ σέρφου
θρ_ ΑΙ/τδ: ή(ν) θρωτός_ ίτθω
ε_ ε: ήμισυ_ ήμισε, θρηλή_ ήφελή, ήθρος_ ήθλι (θέος)
ε_ ζιθλογθμογ_ ζλογθμούζα, διάθωλε_ ζέθωλα (3)
κ_ γ: κάσταγο_ γάστενε, έκδικησις_ έγδικησι
κ_ κίθηληπος_ έκταλητθε, κέμπη_ κέμπα
κ_ τδ: ηευρή_ τδουχρέ, κίδηρας_ τδοντθώρε
κ_ χιπλένω_ πρέγου, κόδχλος_ χθχλε, πραστιώτικο_ πρεσκιώτσικο
κθ_ μτ: έκβαλλω_ μπένουν, έκβαλνη_ μπαΐνου (4)
κθ_ ντ: έπόδω_ ντείσου (έκδειρω_ έδδειρω_ ντείρου). Βλ. Σατύριδάκιες.
κεδηις_ κνι_ τθειτθειτθου, οικέλαι_ τζέλα (οίκης), δοκιμή_ δοτθειμή, κισοδε_
τθισσεικθρης_ τθιούρεη, κουγγή_ πουνττή
κκ_ ήπηκδρ (Ύπσηχίος)_ ΙΙΙ/ΙΙΙ (δσκδς), ληκηος_ ληκό, έκκουμπιζε_ ήρουγκιζου_
ιθέζου_ ήκαλνεω (Λ)
κρ_ γη: σθευρηκ_ έκσαύγη, κρεβώ_ γκάδονφου
κτ_ τι: ηβιτα_ νιοθτε, δέκτυλος_ ήθητιε
κτ_ ιτικτιστδ_ χκισκιιδ, τικτικδν_ χιγκικδ (φείσις), έκτιβα_ δίκιβρα_ χκιβρα
λ_ ο: κλέβη_ κρέτου, κλεφτροδ_ κρεφτκιέθ (κλέστορ) γλώσσα_ γρούρρα, ρλοίσα_ φρού.
επιθετικός (1),
λα_ ρσιθάλισμο_ θέρσαμο
λε_ μτ: έκμετανω_ μπέΐνου. Βλ. Σατύριδάκι, Ζ. 6.

(1) Σατύριδάκις, ΥΠΕ, Λ. 25'' σ. ήντι ο θεραπευτής τῶν μεταγενεστέρων
λακινών,
(2) Σατύριδάκις, Γλώσσα. Βελέται, Λ. 568, 3
(3) Σατύριδάκις ΥΠΕ, Β. 602 '' διέτι ήν τη̄ έδεινττι τῶν πολεμών τδ/συντάξη
γνωτε Χ ΒΙ, γη_ δη, γένοντοι Σιτῶν μὲν Β, γη_ δι_ ήποδεδλομένωντού δὲ ή
είς έ τρεπομένουι θηνες ήν τρη̄ έζε, μούζας. Άλλως δ δέφνερ ήν πολεμών.
Γραμμ. Ισ3
(4) Σατύριδάκις ΥΠΕ, Β. 429

2. Άναπτυξις φαγγίν

ε προθετικόν. σκουδή_μαστοβοα, πηγώμενός_άυκηπονόσιενε, παλάμη_άπαλάμα, φορά_κεφονία, μάχη_άμάχη(Λ), & κάδη_τδ ἀγκάϊδι, ἡ λέξις_& λέξε_ά δλέξε, ναντης_άναντα, μάης_άμη. 'Εν τούτων ἐν τῇ λ. ἀσποῦτα τδ ἄρθρον προσεκολλήθη εἰς το φέμα καὶ εἴτα προσετέθη ἔτερον ἄρθρον(Ι). 'Εξ αὐτοῦ καὶ τδασπηδοῦ καὶ δισπηδηκούμενε. τδ αὐτὸν συνέβη καὶ ἐν ταῖς λ. δισφονία, διμάχη, διλέξε, διγκάδι μετ' ἀλλαγῆς εἴτα τοῦ γένους τῆς τελευταῖς ἐκ τούτων κατὰ τὰ γὰ καὶ ἄρτουμα(γάλα, τυρί). 'Εν τῇ λ. ἀναντα τδ α κατὰ παρετυμολογίαν πρὸς τδ ἀνάφου(δινάπτω), εν δὲ τῷ 'Αμέτη τδ ακατὰ τδ 'Ακτί(λη)(2)

β Εμφανιζόμενον χάριν εἴρηνας, κυανοῦς_κουβάνε, χάος_χάβο, ἀλλα_ἄα_ἄβα(Λ)
γ Εμφανιζόμενον, ἔφυγανε_ἔφυγκανε(ἔφυγον), ξδανον_ξδάγκανε, μελίη_μέλεγο,
τύραννος_τύραγνε

ε προθετικόν, βρέφος_έγρέψι

Ἐπρίνου Εμφάνισις, λουλουδάκια_λουλουδάντζα, συκιδ_συντζά, ποίου_έμποῖκα,
πίνου_έμπείκα(πίνω) ἵπουλάκια_πουλάντζα, φαρμάκια_φαρμάντζα

ι προθετικόν, τῆς γῆς τᾶξίγη

λ Εμφανιζόμενον, πούντρα_πλούντρα, κατὰ προληπτικὴν ἀνάπτυξιν ὑγροῦ, προύντρα_πλούντρα, ρόκα_άρόκα, δύπνια_άρύπνια, ἀναποδιά_ἀναποδίλαι, κατά δποκατ στασιν τῆς παραγωγικῆς καταλήξεως_ίλα δηλούσης τὴν ἀφηρημένην ἔννοιαν. Ιατζιδάκις, ΜΝΕ, Β, 243κ. έ. 'Εν ταῖς λ. λαφδία(δάφνη) πληγ. λαφδίλε, κουνία_κουνίλε(κωνίς, στάμνα), σανίλεθσαν(δες), ἀραϊλε(χαραγίδες, δπαλ) τδ λ προέκυψε μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ δ κατ' ἀναλογίαν

ου Εμφανιζόμενον, αύγδ_άρεονγδ

π Εμφανιζόμενον, μακούνία_μπακουνία(μήκων), μαζουνία_μπαζουνία(μάζεμα)

σ Εμφανιζόμενον, βουννα_σβουνία(κόπρος βοῶν), βῶλος_σβῶλε_ζιβῶλε, μείγνυμι_σμίχου_ζιμίχου

τ Εμφανιζόμενον, νεροκαΐλα_νροκαΐλα_καὶ λδγψ τοῦ ἔπομένου ρ ντροκαΐλα
ζ 'Αποβολὴ φθεγγών

β Εδειξητικα_έδειξητεκτηκα(έδειξηπηγα), πρόβατο_προβάτε(Λ)

γ τρέφω_τδούγου_τδοδου_τδοῦ, θυγάτηρ, σέτη, κατώγιον_κατώῦ_κατονγι, τράγος_τδδο, ἐσαλαγήκαῖ_ἐσαλήκαῖ(ἐσαλάγησαν), θὰ φύτσου(Λ)_θὰ φύου(Ξ)(θὰ φύγω). Βίς Γρανιτσοκούλαν 'Ηπείρου ἥμορο(γήμορο)

δ εἰδητα_είτα(εἰδη). τδ τελικὸν τα κατὰ τδ πράγματα]

ι δίδω_δίου, πόδδα_πόδα, τδ πόδιον_τδ πονῖ(Λ) ἡδλητε_ἄλτε(ά. έ. ἄλητον, ἄλευρον), φυτήλι_φυκήλι(φουκήλιΔ), μία_μίδ(Σίταινα), φυτεύων_φτοῦ, φυτεύονσα_φτονα_φυτδν_φτὲ, φυλαχτάρι_φλαχτάρι, φυτεία_φτεία(θυτεία Λ), ἐτσιτὰ_έτοιτὰ_έτοιτα(Ξ) (έπεσα)

λ ἐκ συμπλέγματος, ἐξεδελφος_τσάδεφο, ἀδελφούτδι_ἀφούτδι(ἀδελφάκι)

ν κάτσα_νὰ μήλου_κάτσο_ά μόλου(κάθησε νὰ ξλω), τσὶ_νὰ ποίου_τσ' ἡ ποίου(τὶ νὰ κάνω), θὲ_ἐνι φτοῦ_ν' ἔ φτοῦ (τδ φυτεύει), ποίερ _ἐνι_θὲ ν' ἄγη_πέρ ἔ

(Ι) Ιατζιδάκις ΜΝΕ, Α, 788 230 ''τδ ἄρθρον προσεκολλήθη τῷ οὐσιαστικῷ, ἡ στρι

(2) Εν Γρανιτσοκούλᾳ 'Ηπείρου ιδήμερα κατὰ τδ έχθες

εκ Ν' ἔτη (χοιρίς ακ τὸ πάρο), Επρετ οὖντο_Επρετ οὐ θέλουντε (αὗτοί δὲν θέλουν)

π(ο) : τέκοτα_ταύτα

ριθρότυσία_θέρουσία (λέγονται)

σ: ε) μεταξὺ_φωνηέντων, έξεράτισα_έξερατα, θρῶσα_θροῦπα_θροῦα

β) ἐν τέλει λέξεως, ἡ τοῖχοιδ δύε. βλ. Δωρειὰ στοιχεῖα. Εἰς τὴν ἀνακοῦν τῆς
Καππαδοκίας, διθεδνὰ τὸ φέτη τὸ τέλο του (ἐκ χειρ. ὄρχ. οἰκρασ. λαογρ.)

4. Επερε φωνητική φαινόμενα

Αποκατάστασις φευδής λ. Βλ. Κινυτέρω φωδγγῶν ἀνάπτυξις, λ

Δικοκοκή, κατεβαίνω_καμπαίνου, καταδί_νω_κατίνου (κατίνου Δέψινε), μδελφούτδι
_δρούτδι (καστανί), νεροκαίλε_ντροκαίλα, καταχώνι_καπούχουικαθτυ.
χος_κακός (κακόμενε, δύστυχε), καὶ (κατὰ) τάσσιτάσου_τὰ ἔσω, καὶ πρὸ^τ
συμφύνου) ἢν κιδί δ' ἔγκου_κατὰ ποῦ πᾶς. βλ. Χατζίεδκι, ΙΚΕ, Α. 249

Ανάπτυξις συνοδιτῶν φωδγγῶν: σκλήνα_σκιλήνα, σμίγω_ειμίχου, λύχνος_λύχινε
(Α), παρνδε_κακίνε (Λ) ηζιθῆλε, εβούγδ, βαθιμδ, δεῖπνε, σιφίγγου, ζυ_
γούρια (βῆλος, αβγδ, βαθιδς, δεῖκνον, σφίγγω, ζγουριδς_τοῦτο κατὰ κα
ρετ μολογίαν πρὸς τὸ ζυγδς).

Κετάθεσις καὶ Αντιμετάτεσις. Ελμινς_λειμίσα, βροτρον_έρατρον_έρατρο, διωρεά,
δωερά, θιμέλγω_θιμέγου, ίλης_ούλη, ζεροκήτι_ζεροπήτδι, μολύβι_βολύη
(Λ) λιγήζω_γυλίζου (Λ), μαγαρίζω_γαμαζίζου (Λ) Πανατήκη_κανακήτδι, φηλα
ρᾶ_φαφουλοῦ

Πένθεσις. Συχνότετον εἶναι τὰ φαινόμενον τοῦτο εἰς τὸ (Λ) καὶ δὴ εἰς
τὸν πυρδν, καὶ τὰ Σεπουνακέτηκαιτῶν διοίων ἡ δμιλία ένέχει, ηούσι_
κότητα ἄγνωστον εἰς τὸ Δεωνίδιον καὶ τὸ (Κ), διλιγντερον δὲ συχνὸν
εἰς τὸ έλανα καὶ τὴν ιράγματευτήν. Κατὰ τοῦτο τὸ ήμίφωνον γ. ἀντιστρό-

φου διφαδγγου έκεντίσεται εἰς τὴν προηγουμένην συλλαβήν καὶ μετὰ τοῦ
φωνήεντος αυτῆς διποτελεῖ νέαν πανον_κήν διφαδγγον. & λίγεια_βλητά, & φιδ
_βιδδ, & σελφή, & πονιφίδε, ποιδδ, & φρεδάσου. ιολλάκις δ φαδγγος γ. έκεντίθεται
ἐκ θέσεως ἐνδα δὲν διποτελεῖ συνιζησιν, χωρίς δμως νὰ έκπειτη καὶ ἐκ τῆς
ἴροικῆς αὐτοῦ θέσεως, & ἰδιτθιτέ, ποιδδίτδι, ηουδίδι, οθητι, οτσι, γουδίδι, οαρα-
γκάδι, μουδίδου, οντηστεγμολλάκις τὸ έκεντινέμενον γ. κεκίσταται δρχι.
καὶ δις φαδγγος τῆς λ. δ ίθδοκαλε, & ίδασκδ (διδάσκαλος, οιδασκάλα)
εβρωνικάδι) ε: τῆς γῆς_τῆς ζητή? ν δύον δμεροῦ_δύν δμεροῦ (δύο ήμερῶν). ένιι
κι ένα_έναν τό_ένα (Λ) 3)ρ δοῦα ένε_δοῦωρ ένε. βλ. κατωτέρω Ρωτακ,
σμδς καίχατζιδέκι, ΙΚΕ, Α. 367 4)τ νεροκαίλε_νροκαίλα_ντροκαίτα (Λ)

ΙΓ(διδικημένος, ορδικη_κλονι, διφει_σαραγκάλι, αιμοδιῶ, άριστον_ώσα φαγη
τοῦ, &. &. άριστον)

(1) Το ρωμαϊκό έπονο μηνόν διατίθεται α.ό. πλήθησαν και ιεράρχους, ηθονέδων και θεοίσιλλων, ιμηρήδωρι και
ηιπληδηρων

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԽՈՎԱԿԱՐԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԳՈՐԾՈՒՄ ԵՎ ՏԵՍԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԳՈՐԾՈՒՄ

• १२८-१२९ विष्णुवासि-कृष्ण-विजय-संग्रह-प्रदीप-

• 42; Appt. A. 4. 210. 3) p. -8. 2. 1912-13. 2. 4

REFERENCES AND NOTES

12

Digitized by srujanika@gmail.com

3) E 121 RE:ΔΕ ΤΑΧΕΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

1422853 (1) and (A)¹⁰

····· Η τέτης παραγόσιος τῶν πεντακιῶν τούτων φοινικεύνειν· καὶ οὗτος διεῖ τοῦτον τοντούς συγχρίσεις τῆς δύο λειτουργῶν τροποπέτουν ἐλ Βασίλειος διεφέρει.

2) Σέες τις (α) ή δύοντας τῶν αυτούντων θεούς (οι δύο) είναι συνορταρι ή, είς τα (Α), δύον απόντων απονέμεσιν διαθέτει παντά τη μεταρρήτη τῶν δυνάτων σαφή γνώση. Καὶ τὸ μέτρον μὲν τοῦ (Α) (μὲν τὴ μετρέσσων), οὐδὲν τοτε (γένος) οὐδὲ ηγετήσις, οὐδὲ καταίσθιση, οὐδὲ δικαιοσύνη, οὐδὲ τυραννία, οὐδὲ διαδοχή (συντονία), οὐδὲ πολεμία, οὐδὲ (-νομία).

3) Η δε τέρτια τοῦ λόγου εἰς τὸ (2) αὐτὸν ποθι γεννητούσιν οὐδελούσι
-λούσι (4); μετεπέμψει (5)-γένεσι (6); λίγων δροσικῶν λαζαδά (λαζαδά). Οὐλάκης εἰς τὸ (2)
-προσετέλεσθαι καὶ δροσικών τοῦτον δένθεται κατὰ διοικητήσασεν τῆς περιφέρειας
γεννητούσιν λαζαδά (λαζαδά).

πατέρων λόγος 2) νίκη_τίλεται_πάχινεται_τίλινοται_καθηδεται_τίλεται
 3) πετάει_παρατίνει_κατατίνει_εβατών_τίθησθαι
 ούτις Αγρ. Αγρ. ε. 210.
 4) τρ_τθ_τρεψης_τθ'οι_τρέχω_τθήγου_τρέμω_τθήμου
 Ημ. 2. ε. 21, Επαγγελλία
 5) ε_τθ_ειετν_τθευσι_επινθ_τθηνδ(ι)(στίκη)
 ε. 22
 6) δρ_τθ_δρῆς_θοδ_θεδης_τθε
 7) ε_τοι_ερεδε_τερετι_εθνω_τθοθνου_ξεστηγ_τθοθια
 8) τι_τοι_υπερρητις_μητρ_ττοπ_μεγ_ττικο_μαγ_ττοτσιχο
 9) τι_τθι_κοτι_ττις_θοπτης_τ(κολλητοθ_ι)(ι)

4689081 (B) 401 (A) 10

··· Η τῆς παραγόσεως τῶν πληντεικῶν τοῦτον φαινομένων καὶ τῆς ἡλίου τῆς
οὐρανίας τοῦτον συγκρίσας τὴν δύο λόιποις τροπήσιον ἐτίθεται.

2) Τέταρτη (ε) ή δέκανος τῶν αυτούνων πατέρων (οι γιατροί). Είναι συχνότερη η είδη τάξη (Δ), λόγου πρώτον μετανομή θεονομία οντοτήτων ή προστροφή τῶν δυνάτων σε διγυμνούς χαρακτήρας μέσω της μετανομής της προστροφής από (Α) σε (Ε) (μή τη μητέρι μου)· ξεναγήστρος (ή γυναικός) ή καλλιτέχνης (τάξης), διδασκαλούσικτη ή δέκανη (τηγανέτρια)· διοικητής συνοικίας (συνοικίας).

3) Η δε τέρτιας τοῦ λίγε τὸ (το) ποδὲ τῶν φαστρινῶν αρουραίων (και τοῦ Διονύσου) μελάρην (το) γυμνοῦ (το) πλεύρας τοῦ λαβῆς (πλεύρας). Επλάκας εἰς τὸ (το) πρόστεστον λαβῆς τοῦ πενθερού τοῦ θεοῦ πενθερού τοῦ προφήτη Ιωάννης πατρόλαπίσσεως - [τα δηλούμενα διποτεύντινα ἐννοούσεν (το) πλεύραν τηνότι διποτεύνειν]

3). Η προφητεία τοῦ Ιησούς τι καὶ οὐχί λεπτή είναι τόπος (Α), πρεσβυτεροῦ (Χ) – πρεσβυτεροῦ (Ι), διεστάτων διενέμενος διεστάτων διενέμενος (διεστάτων), ἀγάπην διετελήσιν. Καὶ τὸ φαντασματικόν ταῦτο ερέεις νόμοντος εἰς τὴν θείαν δράσιν τῆς κοινωνίας. Αποσανά τῆς γαλαξιατέρας προφορᾶς τοῦ εἰς ὡς καὶ μικρούστας σύχνας, περθύλου δ' ἔτει πολλὰ τοῦτον τιθεντὸν νῦν προβεβαῖνται ἐκ τῆς Εἰρήνης τοῦ προφήτη, μετὰ τοῦ θνάτου αἱ ταῦτα (Ε) εὑρεσικούται εἰς τοιχίλας σχέδιοι στεγανώσται νῦν λεγόθη διει τὸ πλήθος τοῦτον δειπνούσι, μᾶλλον διει αἱ σπουδεῖναι διειρέσσεις βαστάσουν ἀλλοτε τὸν πανάγια. τοιοῦτοι παλαιότεροι τοῦτοι είναι ε.χ. πατερικούς διενέμενος διενέμενος (διενέμενος), νομίζεις (νοτίδεις) π.λ. ε.

6) τὸ δὲ πρὸ τοῦ φεύγοντος οὐδὲν τρέκεται εἰς οὐρανόν (φίλος). Ειδοφέρει
θεούς, ἀπόλυτον (τ. ιεράτης συντάκτης). Πλήρεις (τελέστης). Ταῦτα γενινόμενον χ
τοῦτο δὲν εἶναι γενικόν. Κατατεθωνεν απλιστέρους θέρους, φίλοι διοτίται,

νομίζομεν, δτε δεικνύουν τὴν προέλευσιν τῶν σημερινῶν, π.χ. δἰε μι τὸ κοφνὶ^ς
(Σ) (δός μαν τὸ κοφνὶ), νύδη καὶ νήφη, ζαναπιλοῦ^ς(>). Ἡ σημερινὴ προφορὰ δι-
φελεται δισφαλῶς εἰς τὴν βεβίδρασιν τῆς κοινῆς.

9) δὲν τρέπεται τὸ βέλος διὰ πρὸ τοῦ φαθύγου ι., ὥστε συμβάλλει ἐν τῷ (Λ),
βίε(Βιδε), ἔδυσσε(ἔθυσσος), Βήσαλε(ζεσταμένο κεραμίδι) βετλε(γυμνοσθλιαγήνας),
κλουβί, ροβέτε, Βήχα(Κ), διντὶ δίε, ἔδυσσε, δήσπλε, δετλε, κουβίδι, ροδέτε, δήχο(Λ).

9) Δέν τρέπεται τδ τ είς κ πρ̄ τοῦ φθόγγου ι,τιμοῦ(τιμῶ),κουτί,τυφλας διεμάντι,(κ),δυτὶ κιμοῦ,κουκί,κυφα,γιαμῆγκι(λ). Καὶ τδ φαινόμενον τούτο δὲν εἶναι γενικόν.Παρσλλήλως πρ̄ς τὸς νεωτέρους τούτους τύκους δικούονται καὶ παλαιότεροι μὲν τροπὴν τοῦ τ είς κι.π.χ.κυλίχου,δκιμία,δγηίαλε,φάγκι-ασμο,φοβηίσι,νδ σκατεχίση,τραπεζη(τυλίγω,δκιμία,δντίλαλος,φήντεσμα,φά-τισει,νδ σκατεχίση,πραγματευτ^{τε}ς)δις καὶ είς τδ (λ).

Ակրօտերաւ Յէ եւսօսալ միւս

ΙΟ) Η Εξδικείωσις τοῦ ν ρεταρέθ φωνηέντων εθριψκομένου· ἐν τῷ ὑποτάκτῃ
καὶ περισπαμένων τινῶν ρημάτων π.χ. νῦν ντι βούη(Κ)_νῦν ντι βούνη(Λ)(νὰ σὲ
κλεῖη), νῦν τεβούη(Σ)_νῦν τεδούη(Ι)(νὴ τρώγη). Μὲν καὶ οὐδὲ ἔρετε νῦν ἔρμηνευθῆ
ἡ ἐμφάνισις τοῦ ν εἰς τὸ (Ι) μεταλονιή νῦν^{άλλη} χερσκτηρισθῆ ὡς μὴ Τσακωνι-
κὸν φαινόμενον ἡ μῆτρα περὶ τοῦ ν εἰς τὸ (Λ), δπως ἐκ πρώτης δψεως φαίνε-
ται· ἐν τούτοις καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο δψείλεται εἰς ἐπέδραφιν τῆς κοιλί-
νῆς. Οἱ τέποι νῦν τεβούη, νῦν βούη.Λ.Π. Ἐγινον κατὰ τοὺς τέπους τῆς κοιλίνης
νῦν τρώη, νὴ κλεῖη κ.λ.π. Περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ν καὶ τῆς ἔρμηνείας του
Θλ. κατωτέρω τοὺς χρόνους τῆς ὑποτάκτηνῆς. Παρέμεινόν ἐν τούτοις ἐν τῷ
(Ι) καὶ παλαιότεροι τέποι εἰς νηγινὰ πουλίνη(νὴ πωλῆ)η ἄλλοι εἰς τόη
δεικνύοντες τὴν προέλευσιν τῶν νεωτέρων ήνειν ν τοιούτων Ιαζε.

II) Τὸ παρενθετικὸν καὶ οἱ συνοδιτοὶ φᾶλλοι διπαντῶνται σπάνιωτερού
εἰς τὸ (Κ) ή εἰς τὸ (Λ), λύχνε, ροδίτδι, ἀντὶ λύχινε, ροῦδίτδι. Συνηθέστερον
εἶναι τὸ φαίνουντον τοῦτο εἰς τὴν Τυρδὸν καὶ τὰς πουνακήνασσάς καὶ δυνα-
τέρω διπηγμάτη.

Ι2) Ωτεν ήκονστινεν έν τῷ (Χ) παρθειγμα τροπῆς τοῦ ωτε εἰς με.' Η λέξις
λούπο (σκορπίος, λούχηνη) δὲν ήπαντσται εἰς τὸ (Χ), ἐνῷ τὸ σύμπλεγμα ωτε
διετηρήσῃ θυμετάβλητον εἰς λεξεις δικις δορπ(θιετ), δοκειδόνα(κιωστή) κ.λ.

Ι3). Η προφορή του υπόστη είναι λέξεις είναι της δικοίας είναι τδ (Δ) προφέρεται τουτό δις λόγω μάντιστροφών. Επουραγνύστεϊ(Κ)_Επυραγνύστεϊ(Δ), ξουλονήσου(Κ)_Ξυονήσου(Λ), τθουγοῦ(Κ)_Τθυγοῦ(Α), σονγιούρζου(Κ)_Συγιούζου(Α), κουλίζου(Γ)_Βικαλίου(Δ), ἄρτουμα(Δ)_Ἄρτυμα(Κ)(Επυρανήθησαν, Ξηλώνων, Τρυγώνων, Συγιούζου, Καλών, Τυρί)

14) Η διετήρησις εἰς τινας κεριτώσεις τοῦ καὶ τοῦ παρακειμένου ἔνθα
τοῦτο ἐν τῷ (Α) ἐφέπεσε, μουλυμπῆκα (Β) - ἐκουλυγουμπῆς (Λ) (ἐκολυμπησα) ; ἐπει-
ζέκε (Κ) - ζεταίξε (Α) (ζεταίξε).

¹Ἐν διακεφαλαιώσει δύναται νὰ λεχθῇ· ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν διαφορῶν τοῦτων διφεύλονται εἰς τὴν ἐπέδρασιν τῆς κοινῆς ἐπὶ τοῦ ἴδιωματος, προ-ερχομένην ἐκ τῶν λόγων τοὺς διοίσους εἰς τὸν πρόδολον διακεφαλαι-

• Η ἔκδρασις αὐτὴ εἶναι ἐμφανῆς κανταχοῦ. Ήλիκην τῶν δινωτέρω περιπτώσεων καὶ τὴ συμπλέγματα τῶν συμφώνων διλογίου διπλογοιοῦνται καὶ ἐξομοιοῦνται.

τας πρόσδεις τας οποίες ποιεινής: γελαστική, προσωφή, τυλικασθ, έργοντος τοποθεσίας λαζαλέντι
χαλαστέλλε, γηλαστική, τύλιξασθ, άδοντοντο, θεί ξελάτετείμενε τεθείσα (έργοντος προσωφή
τοποθεσίας λαζαλέντι μεταβαστικός). Ένατοι γραμματικοί τύποι δια μέρει μό^{νον}
νον προσωφοτελεσθεντοί εργά ταῦτα κανόνες της φυσικότελετος διάτοκες ή αντί^{τηλετος}
φύλαξινε ή στηγανότελετονέται διατί οπτικέτεις πολλού διατί η ίδια μόδη τοποθεσία,
πτυχεις, λουκει, λλόγγιαντης ή έλεγχος) διεκπενθεν περιή την έπειθοτελεν της-κο
ντης καλ την πεταστικήν πεστοσεν την δροσον πλάνεται ή επικεντρώσ. Εάν η
έπειθοτελεν της ποιεινής θετε της πεταλίκεις καλ γενεκάς. Ετοι μάθη πρόσωποι
της διελέγοντον εδίαμεν, είς τ' αντίστοιχη μεταβλητα.

4. *Geophagus storai* Steindachner

Τοῦτο τὸν δὲ περὶ μετατροπῆς συνηθέντων στοιχίον οὐκ εἶται ἡ δια-
βολὴ αὐτούς· θρῶσσα_θρῖψις_θρύψη_θροῦσσα_νὰ μαλακήσῃς_νὰ λαλήσῃς_εφε_νὰ λαλή-
ερε.

3) Η τραπή των Αιγαίνων και η πετρόπολη της Κύπρου είναι την πιο αναπτυγμένη σε όλη την Ευρώπη. Το έργο της πετρόπολης ήταν το μεγαλύτερο στην Ευρώπη μετά την Βρετανία.

4) Ο. Εντυπωσιακός είδος οδού του, πρείνος αλγάνεται υπέρ
τρεις λεπτούς τρέχον δρόμος. Καθόλιν δ η σύγχρονος οδός έκλιψε ούτε είναι
να μηδείς (2) μελ οποιεσδήποτε μεταξύ της τέλος λεγεωνικής τας διάδοσης κα-
νονικός ήτνα ωρίμος. Όσο πιο πολλοί είναι λεπτοί, πιο πολλοί δρόμοι. Αποτελείται από

5) Η διετήσης τοῦ Δωρεάν είναι τοῦ Τιμικοῦ πήδη καθημερινή,
ή καθημερινή τελετή (ή καίνη): αφιερων_σύμβολον Ελλην_εκλαϊκόντης προσώπου.
σταύρο_απόστολον_ματιάς τηγδε_πεπτόδι_χελιδή_χελιδή_φηλαφῶ_ε_ελουρῶ_φεφευλοῦ:
συνωθῆ_κατούθεσσα.

(Τ) Βλ. σχετικάς: Δασύειδάκης, πίν. 93-94 χαρτοφύλακες (δύον είς τὰς οπίμετρας)
κυρίως ανθεκτικής λέσχες ή λαζαρέ, σύστασις γυαλιού, έταιρος έπιπλου (Εγγύης), (Ε) τύπος, δρας πρόσθιας
καὶ τὰς λ. θείας (φυτεύλη), υψηλάς (υψηλή λίγανον δερμάτινον), τύπος τάξης (κατετημένης γης),
δρυών π. 365 κ.λ. Κερνού, Ελασσόνα, Σερβία, Γραμματική Ο. ΙΙ.
16, Γραμματική Ο. ΙΙ. Εποικοδομή Α. Σ. 314

(2) B.A. XATC 15842 100, A. 365

- 6) Ἡ διπλῆ προφορὰ τοῦ υἱοῦ οὐ καὶ εἰουσῶν_κοῦε, μυῖα_μβύα _μύζα_
μύζα, κυλῶ_κουλίζου, τρυγῶ_τρουγοῦ, γυρίζω_γύρουζίζου, λύκος_λύοῦκο,
κύπτω_κύονφου
- 7) τὸ Φ, δαρελδς_νταθελὲ, ἄρνειος_βάννιχο(Δ), βάννικο(Κ). Τὸ οὖσιαστικὸν
βάννης διντικατεστάθη σήμερον ἐν τῷ (Κ) διὰ τοῦ κοινοῦ ἀρνὶ, ἀκού_
εται δημις τὸ ἐπίκετον βάννιχο διατηροῦν καὶ τὸν παλαιότερον το_
νισμὸν τοῦ ἄρνειος, διπερ, ἐδν̄ ἡ λ. δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ Πραστοῦ
μαρτυρεῖ περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Φ καὶ ἐν τῷ (Κ). Σημειοῦμεν ἀκόμη
δτε ἡ κατάληξις _ικο εἰς τὸ (Λ) ἀπαντᾶ _ιχο
- 8) πολλαὶ δωρικαὶ λέξεις (Ι), ἀλλιὰ τσακ. _ἀλλῆ δωρ., σᾶτσι_σᾶτες(ἐφέ_
τος), δρα_δρα, νι_νιν(τὸν, τὴν, τὸ), ἔτηνε_ἔτηνός, ἐκγού_(ἐ)τὸ(σὸ).
πολλαὶ λέξεις ἀναφερόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἱησοῦ ρητῶς ὡς λακωνικαὶ _
λακωνοῦται σήμερον εἰς τὴν Τσακωνικήν:
ἀκκδρ, ἀσκδς, Δάκωνες	Τσακων. ἀκδί.
ἄττασι, ἀνάστηθι, λάκωνες	Τσακων. ἔτα(σήκω), ἕταίσε(σήκωσε)
ἀχράδα, ἄπιον, λάκωνες	Τσακων. ἀχρὰ δυναῖ.
δαρελδς, λάκωνες	Τσακων. νταθελὲ τσαὶ
δαρεῖ, καυθῆ, λάκωνες	Τσακων.. νὲ δάη(νδε καῆ)
διφούρα, γέφυρα, λάκωνες	Τσακων. δοχήνι
Ἐκχερέων, μαγειρεῶν, λάκωνες	Τσακων. ἀκάρα(φωτιά)
θυλάκια, ἀσκοὶ δερμάτινοι	(Κ) δουλάτζσι (ἀσκδς)
κάρβοσι, κατάθηθι, λάκωνες	Τσακων. ἀκμπα(κατέβα)
κουανᾶ, μέλαν(α), λάκωνες	Τσακων. κουβάνε(μαῦρος)
σᾶτες, τὸ ἐπ' ἔτος δωρεῖς	Τσακων. σᾶτσι(ἐφέτος)
τῆτεςι, ἐν τῷδε τῷ ἔτει οἱ δὲ δωρεῖς σᾶτὲς φασχίς	Τσακων. (ἐ)κγού(σὸ)
τούνη, σὸ, λάκωνες	

Καὶ πολλαὶ ἀλλαὶ λέξεις ἐν τῷ Ἱησοῦ ἀπαντώμεναι καὶ μὴ χαρακτηριζό_
μεναι ὑπ' αὐτοῦ ὡς τοιαῦται ἀλλὰ ἡδύναντο νὴ χαρακτηρισθῶσιν ὡς δωρικαὶ
μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Τσακωνικῆς

9) συμφωνικὰ τινα συμπλέγματα, ὡς σχ_κ, αἰκονδα, αἰσχύνη, λάκωνες. Ἐν
τῇ Τσακωνικῇ σχ_κ_κ

10) δωρικὸν ἐπίσης στοιχεῖον πρέπει νὴ ἀεωρηθῆ καὶ, ἡ δασθῆτης τῶν συμ_
φώνων εἰς τὴν Τσακωνικήν, ἀκβουρα, ἀκμπα, ἀκουλα ἀντί^ε ἀκβουρας, ἀκμ_
πη, ἀκρνλς

II) Ἡ ἐξάλειψις τοῦ τελικοῦ σιδνος_δνε, καλδς_καλὲ. Βλ. Τριανταφ. σ. 304

12) τὸ διπλοῦν κ τριπλὲν σήμερον εἰς Λ, σάκκος_σάκο, κάκκος_κάκο. Βλ;
Φρύνιχον ἐν ἐκλογαῖς ρημάτων καὶ ὀνομάτων δττικῶν, 229' σάκ_
κος, δωρεῖς εἰὰ τῶν δύο κχ, οἱ δὲ ἀττικοὶ δι' ἐνδς,,

(I) Βλ. Χατζεδάκι, ΜΝΕ, Λ, 93-94.

Μ Ε Ρ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ι

Μ Ο Ρ Φ Ο Α Ο Γ Ι . Α

Κ Β Φ Α Ι Ο Ι Ι

Τ Ο Λ Β Θ Ρ Ο Ι

· Κ Η Ν Ι Κ Δ Σ	· Π Λ Π Φ Σ Υ Ν Τ Ι Χ Ο ' S
' Αρσεν. Θηλ. Ο θέση	' Αρσεν.. Θηλ. Ο θέση.
' Ονομ. δ ' τ δ	οι .. οι .. τ δ ..
Γεν. τοῦ τῆ τοῦ	τ ο δ
ΑΙΤ. τ δ(v) τ δ(v) τ δ	τ ί(ρ)ή τού(ρ). τ ί(ρ), τ δ

Τὰ περὶ δισκότητος τοῦ φθεγγού τ ἵσχουν καὶ διὰ τὸ ἄρθρον τοῦ δὲ ρῶς εὐφωνικοῦ γίνεται ἡ αειή χρῆσις ἡτοι καὶ εἰς τὸ (Α). Ἡ τοιαύτη ἐκφράζεται συνηθέστερον μὲν διὰ τοῦ τ δ(v), τ δ(v), τ δ, τού(ρ)ή τ ί(ρ), τ δ, σκανιώτερον δὲ ἄνευ δισκότητος τοῦ τ.

Ἡ αἰτιατικὴ πληθ. τοῦ ἀρσεν. τ ί(ρ) ἐσχημάτισθη καθάπερ τὸ θηλυκόν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ (Α), διότι τὸ ἀρσεν. χρησιμεῖται καὶ ὡς θηλυκόν. Εἰς τὸ (Δ) δηλασθή λέγομεν τοῦτο ἀτόποντος τότε τὸ γουναῖτε (τοὺς ἄνδρες καὶ τὰς γυναῖκες), ἐνῶ εἰς τὸ (Ε) τίρι ἀτόποντος τότε τὸ γουναῖτε.

Τὴν γενικὴν πληθυν. τοῦ ἄρθρου ἕκουσαμενονομέσομεν, μετὰ τοῦ οβίαστικοῦ εἰς εὐχὴν κατὰ γαμήλιον τελετὴν, τότε τοῦ καμπέζου νύμου (καὶ στῶν ποιδιῶν σας), ἡ μὲν οαφῆ ἐπίδρασιν τῆς κοινῆς, "τότε τῶν καμπέζων νύμου". Τὸ καμπέζον ἐκ τοῦ καμπέζουν καὶ υἱὸν μεταθέσεως καμπέζον. Εἰς τὸ (Λ) νομίζομεν δτι ἡ γεν. πληθυν. ἀκούεται εἰς τὴν πράσιν λογοῦν τοῦ λογονέδου (λογιῶν τῶν λογιῶν), ἡ δποία εἰς τὸ (Ι) ἐπίσης & ταντῷ λογοῖν τοῦ λογαδού. ἀκούεται ἀπίστης ἡ γενικὴ πληθυντικὴ εἰς τὸ α καὶ β πρόσωπον τῆς προσωπικῆς ἀντιτίθεται (ν)άμου (θμῶν) καὶ νυομου (θμῶν) (Δ) καὶ νύμου (Ζ).

, Κέραδλον Ι.:

Τ Ι Ο Ο Ρ Η Ρ

Α. Γ Ε Ε Ι Σ Ρ

Αἱ καταλήξεις, τῶν βνομάτων δὲν διεργέσονται εἰς τὸ δέδο ιστώματο. Συνήθως εἰς μόνος τέπος ἔρκεται διὰ νὰ δηλωθῇ ἐκριστος ἕριεμδος. Δεύτερος τύπος εἶται μόνον δινόματα δικούεται έτη τὸν ένειδον π.χ. δ οῦψι γεν. τοῦ οβίου καὶ ούσι (δηλισ), τὸ καμπέζον τοῦ καμπέζου (τὸ βατεύ), δ κοῦε τοῦ κουνέ κα τοῦ κούνον (κύων), δ μήνα τοῦ μηνοῦ καὶ τοῦ μήνα, δ μοῖρα τῆ βοιρέ (θ μοῖρα), δ γουναῖκα_γουναῖτε, δ δέτη_δετερή (θυγάτης), νικόντα_νικούτε (νήχτα), δ χέρι_χερή (χείρ), μήτημάνε (μήτηρ), κατὰ βεταλ· σύδν οὲ ἐσχημάτισθη δεύτερον τύπον καὶ ἔτερά τινα ὡρ. δ χεύρα_χαυούς (χωράφι), ἡ ιγῆ_τῆς ιγῆ(γῆ), δ μέδημη τῆ μέδημή (τὸ μέστρον, κοντάλι), δ κάψα_κάψε (δ κάψων), δ κότα_τᾶ κότε, δ κύρρα τῆρ δμέρη (καὶ τῆρ δμέρα), δ θλύπη τῆρ θλύπη (τὸ θλύπων), δ ζλλα τῆρ ζλλέ (Ζ), ζλλί (Λ) (ζλλη). Μέρη τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δινόματων. τούτων 3 Χατζειδήνις (ΜΗΝ, Β, ΙΙΣ, ΙΙΣ) διδάσκει '... ἐπειδή, ἡ γενικὴ ἐν. τοῦ θηλυκοῦ ἀντιτίθεται τινῶν ἔλιγεν εἰς τὸ (ἐκ τοῦ προσταχηματισμοῦ τῶν τινῶν προελήδων), διεισβατεί τὸ τοῦτο μετηνέγεται καὶ ἐπί ζλλα τινή δινόματα θηλυκά προσλαβόντα οὗτας ιδεῖσαν κα-

Μ Ο Ρ Φ Ο Α Ο Γ Ι Α εᾶς θεοῦ
Σ Ε Φ Λ Α Ι Ο Ν ά.
Τ Ο Λ Β Θ Ρ Ο Λ

· Ε νικόδις	Π ληθυντικός
· Αρσεν. Θηλ. οβετά	· Αρσεν. Θηλ. οβετά.
· Ονομ. δ ή τδ	οι οι τὰ
Γεν. τοῦ τέ τοῦ	τοῦ
Διτ. τδ(ν) τδ(ν) τδ	τὶ(ρ) ἢ τοῦ(ρ) τὶ(ρ), τδ

Τὰ περὶ δασντητος. τοῦ φεδγγου τ ἰσχνους καὶ διὰ τὸ ἄρθρον τοῦ δὲ ρῶς εὐφωνικοῦ γίνεται ἡ αειή χρῆσις ἡτις καὶ εἰς τδ (Δ). Ἡ τοπικὴ ἐκφράζεται συνηθέστερον μὲν διὰ τοῦ τδ(ν), τδ(ν), τδιτοῦ(ρ) ἢ τὶ(ρ), τὰ, σκενιώτερον δὲ ἀνεν δασντητος τοῦ τ.

· Ἡ αἰτιετικὴ πληθ. τοῦ ἀρσεν. τὶ(ρ) ἐσχημάτισθη κανὰ τδ θηλυκδν, κατ' ἀντίθεσιν ερδες τδ (Δ), διὰν τδ ἀρσεν. χρησιμεῖει καὶ ὡς θηλυκδν. Εἰς τδ(Δ) δηλασθή λέγομεν τεθρ διτδοῖποι τδαὶ τοῦ γουναῖτες(τοῦς ἄνδρες καὶ τὶς γυναῖκες), ἐνῶ εἰς τδ (Ι) τὶρ διτδοῖποι τδαὶ τὶ γουναῖτες τὴν γενικὴν πληθυν. τοῦ ἔρηρον ἕκονθασμενονομίζομεν, μετὰ τοῦ οβσιαστικοῦ εἰς εὐχὴν κατὰ γαμήλιον τελετὴν, τδαὶ τοῦ καμπζίνου νύμου(καὶ στῶν ποιειῶν σας), ἡ μὲν σαφῆ ἐπίδρασιν τῆς κοινῆς, "τδαὶ τῶν καμπζίνονυμον". Τὸ καμπζίνου. Ἡ τοῦ καμπζίου καὶ εἰδει μετασκευεως καμπζίνου. Εἰς τδ (Δ), νομίζομεν δτι ἡ γεν. πληθυν. ἀκούεται εἰς τὴν φράσιν λογοῦν τοῦ λογουγένου(λογιῶν ιῶν λογιῶν), ἡ δποια εἰς τδ (Ι) ἐπίσης δικανταὶ λογοῦν τοῦ λογαδίου. Ἀκούεται ἐπίσης ἡ γενικὴ πληθυντικὴ εἰς τδ α καὶ β πρᾶσκον τῆς προσωπικῆς διντωνυμίας (ν)άμου(τιμῶν) καὶ νυούμου(νημῶν)(Δ) καὶ νύμου (Ι).

Ε Ε Ρ Δ Δ Ι Ο Ο Ε Β.

~ Δ . Γ Ε Β , Ι Ί Κ ~

Δι πατολήξεις τῶν δημότων δὲν διερέσουν εἰς τὸ δέοντοιώματα. Συνήθως εἰς μόνος τύπος ἵρκετ διὰ νὰ δηλωθῇ ἐκαστος ἔριθμδ. Δεύτερος τύπος ε διέγε μόνον δινδματα ὄπονεται ένε τὸν ἐνικδν π.χ. δ αῦτι γεν. τοῦ οβσί καὶ οῖς (διιες), τδ. κ. μαζε τοῦ καμπζίου(τδ παιεί), δ κοῦε τοῦ κουνὲ κα τοῦ κούνου(μήνων), δ μήνε τοῦ μηνοῦ καὶ τοῦ μήνα, δ μοῖρα τὰ διορέ(ἡ μοῖρα), δ γουναῖκα_γουναῖτελ, δ δέτη_δετερ(θυγάτηρ), νιούτα_νιούτε(νήνητα), δ χέρα_χερ(χειρ), μάτη_μάνε(μήτηρ), κατὰ πετπελπομδν δὲ ε_σχημάτισεν δεύτερον τύπον καὶ ἔτερά τινα ὡς δικα_χειρα_χαυρ(χωράφι), δ ίγη_τᾶς ίγη(γῆ), δ μεδηγ_, τὲ μεδηγ(τδ μεστρονικουτάλι), δ μάφα_κατ(δ καβσων), δ κατη_τὰ κοτέ, δ μέρα τὰρ μερ(καὶ τὰρ δικοα), δ θλών τὰρ θλών(τδ θλών), δ θλλά τὰρ θλλ(Ι), δ θλλ(Λ)(θλλη). Μερὶ τοῦ σχηματισμοῦ τηνήν_μάτων τούτων δ ζατζιθένιε(ΕΠΙ, Β, ΙΙΙ, ΙΙΙ) διάσκει. "....ἔχεισθη ἡ γενικὴ, ἐν. τοῦ θηλυκοῦ διντωνυμίων τινῶν ἐλιγεν εἰς τὴν τροποσχηματισμοῦ εάντως προελαθ.) , εἰς αετδ τὸν ε τοῦτο μετηνέγετη καὶ ἐτ ολας τινὰ δινδματα θηλυκὰ προσλαρβντα οβτως ζόλαν κα-

τέλης ειν γενικής, τερπλ. Σα(ΒΑΛΕ_ΒΑΛΙ) με; Έως δια π(ΒΑΛΙΝΣΙ(γράφε δίλι)),
έτηνε_έτηνα.. έτηνα.. Κατ' αὐτή έτηνε ήρη καὶ οὐδέ τόρ διερίτα τέλη
λι...'' (1)

Ως ελύγιστος ίσλες θυματα θυοβετας δεντρος τύπος εις τὸν
πληθυντικόν· καὶ ἄντος κατ' οἰδηροσιν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς κοινῆς·
οὐδὲ χαλιδες βρέχανμοῦ(διο νικιέδων δοαχιτν)· τιθεῖ μηνοῦ νθητ(τριῶν μη-
νῶν νίστη),· μέσου χρονοῦ θει(πόζων χρονῶν εἰσι). Βλ. σχετικῶς καὶ τὰ
προτοῦ ζεύρου θεος καὶ λαττιδάνια. ΑΠΘ. II , III2_III3

Εἰς τὴν πληρικὴν προστίθεται ἐν κλήσει τὸ Εζιφώνημα. Ε. Βρας καὶ
εἰς τὴν κοινωνίαν κλήσεως προσώπουν.

Ἄλλοι εἰπον εἰτέσεις οἱ θεοῖς στερεύνται οὖτεν καταληξεων πρὸς ἔκ-
φροσιν· δηλωδητος περιερρετικῆς· π.χ. λόγις τὸ γουναῖτης(λόγια τῶν γυ-
ναικῶν λόγια στὶς γυναικεσ), οὐδὲ στέπετον τὸ διαβάτου(διὸνος σ' αὐ-
τὸς τοὺς διαβάτες, στέπεν τῶν διαβάτων), δουλείες τὸ γουναῖτης(δουλείες
στὶς γυναικεσ, τῶν γυναικῶν). Η θεάθεα ἄλλως τε τῶν τηλων καὶ
οἱ πρόληπτοι καταληξεις δινομέτων· καὶ ομοδοί εἰναι τέληται· διστε η-
μιστούν φενράν τὴν πρόσειν· Σελιτεν· τῆς διαβάτου πρὸς πληρότη-
θμούσιν πρὸς τὴν κοινήν· τοὺς πολλαχοῦς τοθτους τύπους οἱ ιδω-
μενοι κατατέρπου.

3. ΑΙ Β. Β. Β. Ι. Λ.

α) Προσευκὴ εἰς τηνετα (2)

I. Θεος Α τηλέφειανη. η τηλέφειον (Α τούστου)

ΤΗΛΕΦΕΙΑΝΗ ΤΗΛΕΦΕΙΟΝ ΤΗΛΕΦΕΙΟΝ

• Πνοι. Α τηλέφεια

οι πλάκας τόθετουν

Γεν. τοῦ τηλέφεια

Αἰτ. τὴς τηλέφεια

τὴς τηλέφειον

• Ομέως καίνονται, ι ιδίουμε(ηέραυνας), πρεβται(ρεότης), ο δέμασσας· οι άγιοι
γιεται· οι βολήττε_τηλη. οι βολήται· οι βολήται(μερόδν ξελον διετ τὴ τίνα-
γην τῶν καστένων· ίκ τοῦ βολήτης), ο δεντρος τύπος κατὰ τὴν κοινήν,
ο ιδρυμα(λίστης), ο δύλακα(σκέλης), ο κόκορα· ο διαβάται,
ο μήνο_γεν. τοῦ μηνοῦ καὶ τοῦ μήνα_ή γετενο η.λ.π. Α τσουφάλια τοῦ
κωλήκου(ή κεφαλή τοῦ σκουληκιοῦ), έπεράπτων οι βυζόρου(έπερασσον οι έμ-
ποροι), πάρτε τὸ βολήτου(πάρτε τοὺς βολήτες).

Ως τὴ θυματα τοῦ τηλων τόθετον δε καὶ τῶν θαλων τοὺς δικοῖους
οι θεάμεν κατιωτέρω· οι τηλος τῆς αἰτιατος πλησινοι έληγεται καὶ διετ τὴν δι-
λωσιν τῆς ηλεκτρα/ηλεκτρονικής, συνέπει τηλ. καὶ έδω τὸ θυτέστον δ-
ετ διετ τὸ (Α), Βρας καὶ εἰς τηλέφειον. Ως τὸ (Α) ο τηλων· τῆς θυη
μαστικῆς έξετάση καὶ εἰς τὴν αἰτιατον· π.χ. οι γειτένους, τέλι γειτένους
(Α) οι γειτένοι τοῦ γειτόνος (Α), οιν λεπτουν θητες οντε δεδ τὸ (Α) τού-
νοι εἰς ονιοι λεπτουντει λονέκου η.λ.τ.ο. Βρας εἰν λεπτουν καὶ δεδ τὸ
(Α) τηλοι θυημαστικῆς καὶ έξετακῆς τοῦ πλη. Εἰς οι. πρόδε τόθετοις·
καὶ εἰς τὴ θυημαστ. καὶ έξετ. τοῦ πλησιν. Εἰν ειναι σπάνιατο. π.χ. οι
βολάται· τὶ βολάται· οι πλάκαι τηλέ(πλεσ), οι θεοι τὸ δινετ τὸ θεοπ). Βλ.
¹ (I)Χατζειδάκης. Ι. Β. Β. Β. ΙΙΙ2_ΙΙ3''αι τῆς θυημαστ.κατὰ τὸ ιδουνέμενον,

κατατέθησε. Ήταν τοις Β. Θέσην. Εγκριτικόν έργοντος... σ. 254. πολλούς δι.
δικήρων πολιτών μέρεσιδας δραμάς καλ. π.

2. Εύκος δ νομάτε, ελπίσει νομέτωι (δ νομέτης)

Ευερδος Αγρουντικος
Ερων, ο νομάτος οι νομάτοι

Ген. τοῦ γομάτα —
Лвт. τὸ γομάτα гі γоматъ

Επειδή τόν τύχον αετόν παλίνενεται· ο δέ Ερχος
ούς Αλεξάνδρου επιφέρεται· δέ Φρυγίας_αινδον
κατὰ τὴν πολεμήν), δέ Δαρηστότετα_οι Δαρησ-
τοὺς Δαρησταῖς)·

3. Դեռօք մ զօրիցը այս ու օսկեկ(մ թօրէմէ)

*Everbæ. & Bookæ. til Ærke-ærð popla

Ranunculus esculentus L. subsp. *esculentus*

•Προίνης πλέοντες θεόθεα_οι τεούποις(ή θεοῦ): οι ματθία_οι ματθίας
(δ ηπειδε_τεωνθιεν)· οι μυκην_οι μυκηνάδες· δασκ_οι, γεγέδε και δ_
λῆγα διεδυπ_γάντε και στέβρεσιν της καενής.

195. 244. Τέτοιος δὲ πολεμάντων, εἰ τοῦτο (δὲ τοῦτο)

*Был. в сороковых годах века

2000. 01 जून, _____ ते 2000

•Μονας πλίνουται & οἶνοι δίνε(πλευρας).**•** Η δίνε τι μουκά-
λε(στιθ βουνά(χαλ) στι λεγκάδεια, θυνοστίται για πάρη ή έρρωτεια), δ άγα-
γέται_οι έγνωστοι και έγνωστει: δ φολέται_οι φολάτοι και φολέτει: δ
γουβε_οι γουβε(γουνάδες)και λ. ε.

3. Τόπος & χειλερά-οι χειλεράδ- (δ χειλεράς)

Ιες τὸν τύπον τοῦτον στερεόθεν χωρισθῆς πατέσθηκεν διὰ τὴν δηλωσί^ν
τῆς γενετῆς οὐκάγοντες τὸ κατ' έπιδρεσιν τῆς ποιητῆς σχηματισθέντα δ_
υματα εἰς _οικλαδῶν_. _άδε(_άδι_άδες τῆς ποιητῆς)_ώς δ φουλα _οι φο_
νιζόδε(δ φουλεῖς)α.λ.π.^ν

Appended file - e

6. ገዢያስ ይጠናል ነውም. ይጠናል(የግዢያ)

•¹ Εγεν. & μέτεστος απόδουτον μέτεστος.

Διηγευσ. οἱ πάτεροι — τὰ πάτερα

Επειδή τόν τύπον τούτον κλίνουνται πολλά δυνάμεις διατείστειχούνται πρὸς τὰ δευτερόβια τῆς ποινῆς· οὐδὲ τὰ δυοῖς ἔλλις τακτούνται διὰ τροπῆς τοῦ εἰπεῖν εἰς τὸν ἄλλον (Ἄγριας, Κόσμος), οὐ μέστε· οὐ μέτρος (86-)

νέοντας ήλεγχον πασσά· χουσά· παναράδ· γρυπασάδ· ακαδ· χαράδ· τσολιάδ· μου-
ζά· μοισάδ· Ο κατά τὴν συνεπόσην ταῦτην μεταστροφήν εἶχόμενε τὸ-
σύντονον· διότι· καὶ πατόσιν τῶν φύρων ἐκείνων· παθ' οὐει τὸ οὐδὲν γίνε-
ται εἴ τοις δυνατοῖς τὰς βιβλίσσας· ήτοι καὶ πατόσιν τῶν χειλικῶν·
καὶ θυεραῖσσαν· διαγγύβαλεται σφιερον δι· πάντως διὰ τὴν συνεκδρούσην· οὐ-
χὶ διὰ παντελικῆν εἰπέται· πρᾶλ· σπουδή· ποντοδ·····"

(2) ΕΤΝΟΦΗΝ ή δΙΟΙΚΕΩΣ ΤΟΥ ΒΝΟΥΔΑΤΜΥ ή της ΤΗΒΑΝΗΣ Η οποία είναι είτε της Γ

τους· ος ή ειναιστικής θέτεσις), ο διάδημα (πρότος), ο διάγυμαρχός, ο διάδημα (πρότος), ο πληρωτής, οι διάδημα κ.τ. οι διάδημα, η φορέας, η ανθεία (κανών), γαν. τούς πολ. νου καὶ τοῦ ποντικοῦ, ο διάδημα (Ιστόδημα) ο διάδημα (ο χρόνος) κ.λ.π. Ὅμις τούς σι εἶχον τὴν βελλου (δὲν τὰ τράγια έγινε τὰ σελιγγέσια). Εἰς πολλὰ τῶν δια- μέτων καὶ τοῦ τύπου τούτου αναθονται διελοῦ τύποι· οἱ πενταοι καὶ πεντοποι (πενταεψινοι) διαρρέονται καὶ διαρρέονται (πεντεψινοι), οἱ πέντητοι καὶ πεντητοι (πέντηπες). Οι πέδοι καὶ πέδους (πολλοῖ). Εἰς τὸν τύπου τούτου διάγονται καὶ πολλὰ ανδρισταί έπισετα δικατήλητες ή τρικατάλητρας· περὶ τῆς έπιεδρόστης τῶν δικοίων έτι τὴν κλίσιν τῶν οβσιαστικῶν βλ. τὸ σχετικὸν Κεφάλαιον.

Y-¹³P⁸G⁵V¹¹S¹ S¹ S¹ -o (i)

7. Τέτοιος δι μελουνδική. οι μελουνδες (Εμελουνδες) (?)

• Ήταν. ὁ μελοκός· τοῦ μελοκοῦ· τὸ μελοκό

πάπο.οι μελοκούς ή μελοτόνοι _____ τί μελοκούς ή μελοτόνοι
·Ομοίως καί νονται διάγα δικδιη δυδματα χρησι .οκοιοῦντα καὶ δεύτερον
τέκον διὰ τὴν πληθυν. ·δ ἄρωτο_τοῦ διερούκου· πλησ.οι διεροῦκοι καὶ
διερούκου· κατ' ἐφοιούσιν· δ ἀτθητο_τοῦ διτθούκου· πλησ. οι διτθούκοι
καὶ διτθούκου(δ ἄναρυκος, δ ἔνθρες)· δ πορηδ· οι πορηοθιδ τθῆτο· οι
τθῆτοι(κῆπος)· δ κόκο_οι κέκυρούκου(κόκκος)· δ βορβό_οι βορβόν(βολ_
βός)· δ λιξούκο_οι λιξούκου(λικνος)· δ τθέο_οι τθέου(τράγος)· δ βρέ_
χο_οι βρέχου.

8. Τέλος δ τέχοντας. ει. τέχου(θ στάχυς)

τὸ δυναμα τοῦτο περιουσιέσσαι διελοῦν γένεσιν εἰς τὸν ἐνεκδν · δ τάχο
κατὰ τὴ δευτερόβιτα καὶ δ τάχου πανογικῆς (υπονήσ) Ελίνεται κατὰ
τὸ ἔλιο δημοτῶς · δ τάχος τοῦ τάχου · τὸ τάχος ἡ τάχου μέση καὶ ἡ δυναμα-
τική. δυναμα· καὶ αἴτιατ. τάχος.

• • • • • • • • • • • • • • • •

9. ତଥ ବ୍ୟାପକ ଦ ଶୈଖ (ଅନୁଲପ୍ତି)

• Եւսո. Յ Տահ-րոն Հովհ-թեն Տահ
Ալդր. ՈՒ Տօդինք Տկ Ցողուն

Ἄποδεται καὶ δὲ τέτοιος εἰ δηλώνειν δηλότου παρεπεταμένων γοργῶν
οὐ νε τοῦ(Δ), τὸ δραῖον δῆμος προστίθεται εἰς τὴν ουδεὶς τοῦ
οὐδεὶς καὶ οὐδεῖσιν κλήθε. οὐδεῖσιν. Βλ. καὶ Συντάκταις παρεπεποντα.

Ia. Τι δύναται αρτεμοδίκης (κραφόστης)· μή τὸν Ρώτον τύπον καὶ δι-
ὰ τὴν γενεικήν· σχηματίζει πληνν. οἱ κραφόστης.

II). Եթու ծ էծոսդիւ տկան. ու էծոսդիւ (յանցանձ)

• Ενεπέδεις δὲ οὐδενατή, τοσούτης ηδη γενετή, τοδε οὐδενατή

1878-1880. 1881-1882. 1883-1884.

Εκδότης οπίστες Επικήπεδη ματιά τον πρωτότυπο διάγραμμα της αναπτυξιακής πολιτικής της Ελλάδας στην περιόδου 1990-2000.

12. Εστὶ τὸ μαρτυρίου μέντος λόγος καὶ τὸ δικαιοσύνης δὲ μαρτυρίου

ματικήν τοῦ(Α) οὐδὲ τὴν εὐκολίεν τῆς συγνόμεως (Ζ) Αἰθρίους οὐδὲ θεούς

13. Τὸ δυομά δὲ βεῦ(βεῦς) καὶ νεταῖ: δὲ βοῦ, τοῦ βοῦ, τὸ βοῦ. Πλην.
οἱ βοῦς, τὰ βοῦς.

Γ. Θ Η Α Υ Χ Α

α. οὐ η λυκός δὲ εἰς —

1. Τέκος ἡ ματθίσαι· πλην. οἱ ματθίσαι(μητρούς)
· πνικδος. ἡ ματθίσαι· τῇ ματθίσαι, τὸ ματθίσαι
πληθυν. οἱ, τὰ ματθίσαι

Κατ' τὸν τέκον τοῦτον καίνονται τὴν περισσότερα τῶν εἰς — αὐλυκῶν
& σανίς, ἄλλας, παμέρα, πλάκα, πουνουσάρα, ἀχρόδ, θουκαλίσαι, ἐβδιμδ, σεγίται,
γουναλασαι, τρεζιχλασαι, γαστενλασαι, κατιδ (σανίς, ἄλλη, παμέρα, πλάκα, πουνουσάρα
(εἶδος χριτουκήχλαδι, ματιδή, βεδομδές, σαΐττα, γυνατκατέρεζιδ, παστάνιδ
· βελεφή). Τὸ δυομέ δέσποινε(Παναγίας) έχει γεν. τὸ δεσποινηνος · κατὰ τὴν
· Εκκλησιαστικὴν γλωσσεν· προκειμένον περὶ τῆς Παναγίας.

2. Τέκος & συντζενικὴ ἡ συντζενιγκή, πλην. οἱ συντζενι(γ)κάδε(ἡ γυ-
ναικοδέλφη).

· Ελάχιστα δινόμιτα καίνονται κατὰ τὸν τέκον τοῦτον, λαμβανόμενα
συνήθεις ἐξ Ἑλλων τέκων. Έχουν μέν μηνην κατέληψιν δι' ἔκατερον δ-
ριδιμδον.

3. Τὸ δυομέ 3 βρέχο (βροχή)(Δ) σχηματίζεται εἰς τὸ (Ε) κατὰ τὴν
κοινὴν δὲ βροχή· δὲ πλην. Έχει δέδο τέκους, βροχή· καὶ βρύχετε.

β. οὐ λυκός εἰς
περὶ μὲ λέιατερον τέκον διὰ τὴν γενικὴν

4. Τέκος & ἡλώνα· πλην. οἱ ἡλώνε(τὸ ἡλώνι),
· πνικδος· & ἡλώνα· τὰρ ἡλώνα ἡ ἡλώνε, τὰν ἡλώνα
πληθυντ. οἱ ἡλώνε — τὸρ ἡλώνε

· Ομοίως καίνονται δὲ χούρα τὰ χουρέ, δὲ ἄλλα_τὰρ διλλέ, & κότα-
τὰ κοτέ, & μοῖρα_τὰ μοῖρέ, & μίδης_τὰ μίδηδ(τὸ χωράφι, ἡ Ἑλλησι, κότι
τα· ἡ μοῖρα, τὸ μεστρονμεστέλι)· & κρήκο_ τὰ κροκέ (κόκρος).

Εἰς — ἡ σχηματίζουν τὴν γενικὴν κατ' ἁναλογίας διπλούσικτικῆς τι-
νας διντωνυμίας(ἴντενορί, ἔκεινισοι, ἔτηνπτ) δινόμιτεινα δικος τὰ: χέρα-
ρα_τῆ χερι, διέρα/Δέρχ διερι, διέτη_διατερί, μάτη_ματρὶ δὲ τὰ μάνει, & γυ-
_τᾶς ιγή(χέρι, θημέρα, θυγήτηρ, μητέρα, γῆ). Βλ. Σατειδάκιν, ΜΗΛ, δι 112-
113. καὶ διωτέρω δυομά· γενική.

γ. οὐ λυκός εἰς
βλέπε διωτέρω τέκος & πρόδο καὶ πατωτέρω, & κτίστεται

δ. θηλυκά εἰς —
ε. Τέκος & πρώτε· πληνοντ. οἱ πρώτε(ἡ πρώτη)

· πνικδος & πρώτε_τὰ πρώτε_τὰν π; οὗτε
πληθυν. οἱ πρώτε — τὰ πρώτε

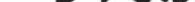
τοῦ λατεῖσθαι. ἐν ΜΗΛ, A : 357· καὶ ἡ δυομεστικὴ τοῦπληθυντ. τῶν δειν
θηλέτων δυομέτων λήγει εἰς — οἱ οἱ χρόνοις(γρ. χρόνου), τόποις(τοῦτο κα-
τὰ τὴν κοινὴν), οἱ ἀγοῖ(γρ. ἀγοδ), οἱ ἀκοῖ (γρ. ἀκοδ) πρόκειται πρόσα-
ντες περὶ κατ' ἁναλογίαν πρᾶς τὴν αἴτιατ. σχηματισμῷ τῆς δυομεστικῆς

*Ο πόλεις καίγονται πολλά σπάνια : ουρανός εξέσται & τίμεις & ἀλεύθερη
βεβτερε (τινι...^ομήρα, τρυπέρα).

6.7.0.

Ἔτεντες τῆς πολιτείας παίζουνται καὶ θύμησται τῶν τέλων
 α) ἡ προσπάθεια προσκυνήσεως (ἡ αλέξτρεια), ἡ φερτροῦσσεως (φεύγοσσα)
 β) ἡ ποτοφάγεια ποτοφάγησσα (ποτοφάγησσα)
 γ) ἡ θυεράκων (ἡ εὐ)σπειραίσσεις (θειγρέωσις)

9.

τὰ διάσωσηκαὶ εἰς τὸ (π) σχηματίζονται . Εἰ δὲ πρόσθετος τὸν γένος μὴ
ταπεινώσαν γνωστόν· διε τὸ τῆς καίνης καὶ δύο πετεῖ τὸ (λ)· ἐπὶ παντοῖο
(π)_κανάλῃ (Δ). Ἐπὶ Κυστεντοῦ(π)_κυστεγκινέα(Λ). Γιώργκινα(Π)_Γεωργοῦ
(Λ). Βαρελλήριος θίνες πολὺς τεθεις τίθηνες τούτους ἔκθενται καὶ ταπεινώ-
σοι ταπεινώσει· τὰ Δημήτριες καὶ τὰ Δημητροῦ η.λ.π.

... τῆς κατάστασης τῶν οὐλυκοῦν δυνάμεων νῦν περιπτήσιοι μεν· οἵτινες μὲν οὐσιαστέουν εἰς τὸ (K) διετήροντας εἰς τὴν δυναμοτικήν τάχην· δυνάμεως μὲν τὴν κατάληψιν· εἰς δὲ γουνατθεῖς· οἱ δύτεροι· οἱ λαίκεις τῇ πλεισταὶ δύναμις κατὰ τὸ πλεῖστον προσέλαβον τὴν κατάληψιν· τῶν γάρ δυνατῶν κατατάσσεται· οἱ καλοὶ γουνατθεῖς· οἱ σελήνη τόκλεις· οἱ δυορροι· δύτεροι (οἱ πάλις γυναικεῖς· τὸ οὐλακόν σκέπτεσθαι δυορροεῖς κορίτσια). Σκανδαλεῖται δὲ κατάληψις τῆς δυναμοτικῆς πληρωτικῆς τοῦ οὐλυκοῦ εἰς τοις δύμασι λαμβανομένης διεδοτεῖ τῆς πεγκοτῆς διεδοθεως τῆς κοινῆς· δέοντας εἰς ταῦταν νομοθεσίαν.

1805
The first chapter contains nothing but observations of the author's own
experience and the author's account of it. It begins with a short
outline of the author's life.

S Y L A B U S .

a. Obstacles etc -a

I. Τέταρτος; τὸ δὲ σύμφωνο τοῦ λυκούρειτον (τὸ δὲ σύμφωνο)

• Χύτη, τὸ ζύμωμα, τοῦ ζυμωμέτου, τὸ ζύμωμα

Πλάσιν: οἱ δύο βασικοί τε καὶ πρώτοι τῶν εἰδών.

Wetland Management by Michael J. Lusk, University of Florida, Gainesville, Florida.

• οὐδεὶς παλινοῦται τὸ σέρρα, τὸ κρτύρα, τὸ δέρμα, τὸ ρέμα, τὸ

σύρε την αποστολή σας για τη διάθεση της πρόβεστης στην Αγία Εκκλησία.

τὸν στοιχεῖον τὸν πλέοντα καθίστηκεν τὸν πλέοντα καθίστηκεν τὸν πλέοντα καθίστηκεν

τέσσερις τοῦ διαβούλου(ή πελίνα τοῦ προξενείου). Ο διάδοχος τοῦ πρ

(τὸς σταθμῶν τοῦ πλήματος).

BB-06667584 815 -1

2. Τέλος της γνώσης (της απόδειξης)

‘Εντο. τὸ γειτνιαῖον γειτνιαῖον τὸ γειτνιαῖον

WATSON: Even: we left, it was

Learn English with EnglishClub.com

32 *Journal of Child Psychology and Psychiatry* 2001; 42: 32-39 © 2001 The Authors
Journal compilation © 2001 Association for Child and Adolescent Mental Health.

to expect a 10% to 20% rise in the first half of 2010.

μέτων τὸ δέσις(δέσις), τὸ μαγεία(μαγεία), τὸ χόντρι(χόντρος· πάχος) κ.λ.π.
Επικράτετος τέντος εἶναι διαγόνη εἰς αὐθέστι, γήνητος π.λ.π.

γ. ο δ δ ἐ ττ ρε εἰς _συ

4. Τέτος τὸ κρέμαν (κρέμανον)
• Ενικῆς τὸ κρέμαν· τοῦ κρέμανον· τὸ κρέμαν
Αληθύν. τὰ κρέμαν

Εἰς τὸν τύπον πέτρην ἔνθιτον θάλασσα οὐδέτερα λήγοντα εἰς ν ἐν τῇ χρι-
κοινῇ(οθσιεστικὴ καὶ έξιστα), πατ' πέτρη δὲ ἐκλίσησαν καὶ τὰ οὐδέτερα
παλλάντια μετοχῶν καὶ μνημονιών· οὐδὲν δια. καὶ πατωτέρων, οὐδὲντεστα, οὐδὲν.
μίσια καὶ μετοχή. Η δια ηλένοντας τὸ κάρμου(κάρμουν), τὸ βασιλεὺος(βασιλεύ),
τὸ πατζίσην (πατζί), τὸ πάθου(πάν, παλέ), οὐδὲν πάντοτον(πάντοτον), τὸ καστίμε-
νιον(καστίμενον).

Κατ' θυτλογίαν τρόπος τ' ἀνατέρων πλίνοντας καὶ τινα δυνάμετα κανονικῶς
λήγοντα εἰς αὐτό. τὸ στοιχεῖον ἔντι στοιχεῖον (στοιχεῖο), τὸ φέν-
τον ἔντι φέντο(φέντον), οὐδὲντεστα, οὐδὲντεστα, τὸ νοβικερού(νοβ-
ικερο), τὸ διάγονον ἔντι διάγονο(διάγονον) κ.λ.π. οὐδὲντεστα, οὐδὲντεστα,
διαθετα. Ομοίως τὸ ξαλίγου(ξαλίγο), τὸ βάλων(βάλων).

δ. ο δ δ ἐ τε ρ ε εἰς _συ

6. Τέτος τὸ δοῦλο(σῶκο)(ι)
• Ενικ. τὸ δοῦλο· τοῦ δοῦλου· τὸ δοῦλο
Πλήρ. τὸ δοῦλο

μή το δοῦλο(σῶκο) καὶ δοῦλο(σῶκο) καὶ
γρύπολη(ε) πολὺ διαφορά διαφορά πολὺ^{σερ}
μή

Ομοίως πλίνοντας τὸ δοῦλο(ρθίγος), τὸ πάχο(πάχης), τὸ αὐτική
(πεπερικήν), μερκική(μερτική), δούλο(θεριδν, παγητήν), κάρδικο(κάρδικον),
πλεύρα π.λ.π. Περὸ τὸν τέτον δουλεὶς καὶ κάρδικα διπλεῖται καὶ ξετερος τὸ-
τος δοκιμὰ καὶ καρδικάτα. Απτά τὸ φαγῆται καὶ καρδικάτα τῆς ποινῆς.

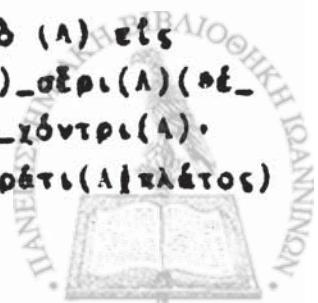
ε. ο δ δ ἐ τε ρ ε εἰς _ε

7. Τέτος τὸ γάστερε(τὸ κέρατον)
• Ενικ. τὸ γάστερε· τοῦ γάστερον ή γαστέρον· τὸ γάστερε
Αληθύν. τὸ γάστερα.

Η γενικὴ τοῦ γαστέρον δορσιῶν ἐκ τῆς σχολικῆς γλώσσης περὶ
τῆς τροφῆς τοῦ ο εἰς ε βλ. Καντικὴ φρινδικενα.

Κατὰ τὸν θυτλέρων τέντον πλίνοντας πλεῖστη οὐδέτερο. Τὸ δέσις ή δάσις,
τὸ δάγε ή δάγου· τὸ φαλαρίτης, τὸ φαγῆται, τὸ δίμερε· τὸ σέρε· τὸ κρῆταις
τὸ κρηταῖται, τὸ πόντηρε, τὸ τετέντερε· τὸ λιστερε· τὸ προβκενε· τὸ δικνητε·
τὸ πιέστε· τὸ πέτσιλε· τὸ λουρίτε· τὸ δετέκνε· τὸ θάτε γεν. τοῦ θάτου καὶ
τοῦ θάτιον, θάντρε· θάζε· Θάττη, θάθε, πράττε(θάσσος, θάσσος, πρεγητόν),
θιάμερον, θέρος, κρέτης, πέραρο· τὸ "απ-τρεῖδης κέθρος· διάθετητος κρομιβ-
ον· τὸ εκθετελο· τὸ ειέτε· τὸ πετβικάρο· τὸ Ιαρίον_τεκμανθητον_ τὸ δεῖπνον
τὸ διευρον, γάτροι· ή στερβί· τὸ θεος· θάθησι· τλέτος)

8. Μολλὲ τῶν οὐδέτερων τοῦτων εἰς _ε λήγουν εἰς τὸ (ι) εἰς
_ειτὸ δεδρε(ε)_σπερι(ι), ή έτσική τῆς σπερέσ· τὸ σέρε (ε)_σερι(ι)(σε-
ρες) τὸ τετέντε(ε)_τετέντοι (ι) (κέρορος), τὸ χόντρε (ε)_χόντροι(ι),
(χίλιος), τὸ πάχο(ε) ήστά τὴν ποινήν, πάχη(ι), ποδτε(ε)_πρέτι(ι) πλέτος)

5-2-A-193

JOURNAL OF CLIMATE

g. b z 6 t s v

I. Ιθρος μονικ· μονικ· μονικ(μονιδες)

Ελένονται ματὶ τὸν οὐτόν τρίπονθ ἔγνε· ἀλλεῖ· καπνὸς (ἀλλαγμένοις
δροῦ φύσεσ) κ.λ.ε. Ἐκ τεροῦντες γάστερ συουροῦ (τερνόβασιν γενεσι· συγένεσι
λογῆς λογῆς), ἡνὶς ἔχουντες διελοῦς τακτής (εἶγεν διελοῦς τακτής); πα-
λοῦ εἶναι οἱ οὐτόνους (καλῶς εἶναι τὰ στεφάνηα). Εἰτὲ τὸ τὸ διελοῦς τα-
κτής ἔγινε καὶ οἱ διελοῦς τακτής· ηττὴ τὴν αἰτιατ. δηλεσθή ταχημέτ (αὐτη
καὶ τὸ δυναστική). Γὰρ θυτίσταν· ενυπέπι πίε τὰ (A); Τύπως ματὶ τὸ (A)
εἰς οἱ δηλ. δὲν εἶναι στεφάνη· οἱ ταῦτα γενετοῦ, ε.χ. ἔνι τοῖς ταῦται
νετρόῦ (οἱ τοῖς ταῦταις γενετοῦ).

2. Τύπος δοντιώδη, λευκώδη, λευκόπλαστρος

Καὶ τοῦ τύπου τούτου τὰ ἔχεστα σχηματίζοντα τὸν αληθινόν. Τὸν δρόμον.
καὶ τὴν εἰσιδημίαν καὶ τὴν τῆς περιπολής. Ι καὶ τὰ ἀλεῖστα τὸν ἐξισθέτων.

Κατὰ τὸν τύπον τεῦθεν πλένονται δὲ σπλαγχνά· τόδε σπλαγχνόν (πλαγχνόν) διατείνεται δὲ λεκχός (δὲ πτιστός)· οὐ λευκός οὐδὲ λευκός.

"Οὐαὶς καὶ οὐοτεις καὶ μεταχει τοῦ πεδητικοῦ παναπειμένου(βλ.ητοή).Οἱ γειστικοῦ φερόνου(οἱ πτεστοὶ φεύγοντες),οἱ πουθάνε κότε(οἱ μεῖρες καὶ θύσ.),οἱ δεητὲ τσαυφόλε(τὰ δεικνα πεφάλα),τοῦ ἄγδου & θρόνου(τοῦ ἀγαλον θυράρεων),τὶ γεωμήτοι σάκου (τοὺς γεωμέτους σάκους),τὶ μανεγή δατέρε(τὶς μονεγής πυγετέρες).

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

J. 56325 & 56326 (part of the 56326 series)

• Τοιούς καί νοούτει δὲ πράξεις οἱ Βαρίσ· καὶ Καρλα· τὸν Βαρδούν, δὲ μεμβράνη μοι
κρέπι· τὸν μαχλαδ· δὲ ρόδες· καὶ τοῦτα· τὸν ρούδουν· εοῖς· ποίει· τοῖσιν· εάσσει· πάσσει·
-θεούν· περιστερούντας· περβάν· (πλευτερεύεται· μανεύεται· πονεούσ· ποτούσ· πάτεται·
πούδεται). Καὶ πάντας λέγει τὸν ρούδουν νὰ θ' Αλλαγήσουν νὰ νι τονδουσ(τὸν παί-
δην) που τὸν ρούδουν νὰ τ' ήλλεγει νὰ τὸν λογοτελεῖ).

Επειδηκογίαν είδε τὸ παντούντος εἰς τὸ σηματιζόμενα θεάουσα
ου· πρεσβύτερον π.λ. π. δοκιμαζόμενον καὶ τὰ παθῶν· πολού· πάθων· πάθους·
περθῆν π.λ. π.

Y: P938P05679X6

1. 16-05 3 ፳፻፲፭፻፬ በ፩፭፻ ዓ.ም በ፩፭፻፬፪(፱፻፭፻፬)

• ԵՎԵԿ. ԱՐՁԱՀԵ. ՎՏԻԴԵՑ. ՎՏՁԷԼՕՆ. ՎՏԲՇԸՆ. ՎՏՀ-Լ. ՎՏԳԵՐԵՆՉՎՏՑԷԼ. ԵՎ-
• ԵՂԵԱՆ. ՎՏՁՅՆՈՒ. ՎՏԵՐԵ. ՎՏՀՇԵ ՀԱՀ ԻՆ. ՑԱԿ. ԱՆ ԵՐԵՎԱՆԻ

2. Τόπος χειροβύτερειχειρούτεραχειροβύτερει-τειχου(χειροβύτερος)
Εντιχειροβύτερειχειρούτεραχειροβύτερουτερει-

τοῦ χειρού τερπουστό χειρουτέρα πάτον χειρότερου

ΙΧ/θ τὸ χειροῦτερε, τὸ χειρουτέρα, τὸ χειροῦτερε ἐπί τεσσαράκοντα
πλησιν, χειροῦτερου, χειρουτέρε, χειροῦτερος διὰ τὴν δύναμιν. καὶ αἰτιατόν
οὐδὲν λέγεται ἀτεβτερε, ἴψελοῦτερε, ἡνᾶλυτε (ἀδρότερος-μεγαλύτερος
ε.λ.π.)

Εἰς τὰ ἐπίλαστα οἴτε, & τούς, τὰ ιδούς(ἴτιος), διῆλτε, καὶ διῆλτε, τὸ διέλτη
(διέλτης) ἕκοβονται δεπλοτ τεροὶ εἰς τὴν ἐνιστήν θυρά ποτικήν καὶ κατ-
τικήν τοῦ απλικοῦ καὶ οὐδετέρου; Μήτε καὶ οἱ ίσα κατὰ τὴν κατεύθυνσί το-
ίσους καὶ τὰ ιδούς.

Το Επίθετον δ' Ἔρμος; δ' Ἐρρα, τὸ Εὔμο(έρημος) καλύνεται δυσαλῶς.

Τὸ Εὐαγγελίον δὲ πρέστι, & πρεοδι, τὸ πρεδόν (περισσός, πολὺς) ἔχει σκαντίτερον μὲν πληρῶν. οἱ ἀρρώδιοι συνηγένετερον εἰς οἱ κολλον, οἱ πρεστε, τὰ πρεδά.

Τὸ Εὐαγέτον Α πάθεις προσάπτος πάθους(πᾶς) Έχει κανονικὸν τηλεθυν. οἱ πήδους, οἱ πάτερ, τὸ πήδον.

Τὰ δεκάτα δὲ γέροντες οὐδέποτε φίλοι δοξούσι, έγωστος) αἱ δὲ χειλαρά, δὲ χειλαράδες (δὲ χειλαρής), ποχηράται σόφησαν· κατὰ τὴν ἱστονθήν. Βλ. Οὐσιαστικά, Ἀρ σεντικά εἰς —ο.

9. Τέταρτη διάσταση σημαργάνωσης

'Εντε. 8, 1, τὸ δρόσοφο_τοῦ, τέ, τοῦ ~~τοῦ~~, τλν, τὸ δρόσο

ԱՆԴԻ. ՕԼ. ՕԼ. ՏՀ-ԵԼՔ. ԵԼՔ. ՏՀ. ՑԱՐՓՈՒ. ՑԱՐՓՈՒ. ՑԱՐՓՈՒ.

·Ομοίως κλίνονται δὲ οὐκονέα, ήνεκταῖγο, ἀγιάτοιχο, ἀγουσάτοιχο, ἐπιλαζάτο
χο(λακος), ὑεφτειγος, ἀγιάτηνος, ἀγιάτηνος εἰς τὸν ἀγιον, αβγοντεία-
τηκος, ήπειρατηκος) x.λ. π.

(I) Χατιλόδακις, επίκλησις αρχοντος της απόβετερος τῶν δυτικωνύμων καὶ προτερέων πετεπλάσιων καὶ τῆς απόδεξερος τῶν εἰς Ὀρεστίαν της Σπλαγχνήτων.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΥΛΕΡΘΕΤΙΚΑ,

Εδί εἰς τὸ (τ) δῶνος καὶ εἰς τὸ (Δ) ἡ χρῆσις ἰδιαιτέρου τέκου μόνολεπτικοῦ διὲ τὴν συγκριτικὴν εἶναι εὐρυτέρα ἢ εἰς τὴν κοινήν εἰς τὴν διάτην ἡ συγκριτικὸς σχηματίζεται περιφραστικῶς διὲ τοῦ τέκου τοῦ φετικοῦ καὶ τοῦ πιθ. Τὸ πιθ εἰσήχθη ἐσχάτως καὶ εἰς τὴν ισακωνικὴν καὶ διντικατέστησε τέσσον εἰς τὸ (Ζ). Δῶνος καὶ εἰς τὸ (Δ) ἐν μέρει καὶ τὸ τσακωνικὴν δικτύον(ΑΞΔΙΓΔικόπ). Οὕτω συγκριτικὰ, τὴν δικοῖς εἰς τὴν κοινὴν σηματίζονται μὲ τὸν ἀετιεδὸν καὶ τὸ πιδιεῖς τὴν ισακωνικὴν σηματίζονται κανονικῶς πονολεπτικῶς. Οἱ τσάκωνες λέγουν π.χ. φυσικώτετα κοτινούτερε· λεκούτερε· κονθενούτερε· κιδμη δὲ καὶ νατούτερε καὶ καρπί· ερδεύεθε· δίκου εἰς τὴν κοινὴν λέγομεν πιδ πονκινος· πιδ λευκδείμαρος· δριμος· καρπισμένος. Οἱ περιφραστικὸς τέκος τῶν παραθετικῶν σχηματίζεται καὶ εἰς τὴν ισακωνικὴν (Ζ) καὶ (Δ). Διὲ τοῦ φετικοῦ ἢ τοῦ συγκριτικοῦ καὶ τοῦ οὐτελεῖα· ἢ τοῦ διαδοχοῦ (Δ) ἢ ὅπδ οὐλοῦ (Κ) (τελείως ἢ διπλοῦς). Κατὰ ταῦτα ἔχομεν

—εῦτε· Θὲ τι καὶ τις

· ἀτθὲ· ἀτθή· ἀτθὲ (ἀδεδος· πεγδίας)

· μιτσή· μιτσή· μιτσή (μεκόδες)

νατή· νατή· νατή (γινομένος· ὄπριμος)

Σ' η γ κ ρ ι τι κ θ σ

μιτθύτερε· μιτθύτερα· μιτθύτερου ἢ μιτθύτερου

μιτσούτερε· μιτσούτερα· μιτσούτερου

νατούτερε· νατούτερα· νατούτερου

· Υ κ ρ ρ φ ε τι κ θ σ

δ τελεῖα ἀτθὲ· δ τελεῖα ἀτθή· τὸ τελεῖα ἀτθὲ

ἡ δ τελεῖα ἀτθύτερε· δ τελεῖα ἀτθύτερα· τὴ τελεῖα ἀτθύτερον

ἡ διδ· τὸ ἀτθύτερε· ἀτθύτερα· ἀτθύτερου διδ οὐλοῦ

δ τελεῖα μιτσή· μιτσή· μιτσή

ἡ δ τελεῖα μιτσούτερε· μιτσούτερα· μιτσούτερου

ἡ δ μιτσούτερε· μιτσούτερα· μιτσούτερον διδ οὐλοῦ

δ τελεῖα νατή· νατή· νατή

ἡ δ τελεῖα νατούτερε· νατούτερα· νατούτερου

ἡ δ νατούτερε· νατούτερα· νατούτερου διδ οὐλοῦ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Η Β.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

Διὰ τὴν συγκριτικὴν τῶν ἀριθμητικῶν ίσχύουν τὰ τῆς κοινῆς, διὲ δὲ τὴν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ίσχυον δῶνος καὶ περὶ τῶν ἐπιεικῶν εἰς τὸ (Ζ).

I. Α π ζ λ ι υ τ α

Ἐναι· μπα· ξνα· Γενική· δρσενικοῦ ἐνοῦ. Τὸ ἀηλυκόν δικοῖται καὶ μᾶς· π.χ.

μὰ βολὰ (μιὰ φορὰ) (Σ), καὶ μὰ βολὰ (καμιὰ φορὰ) (Σ). Κατὰ τὸ θη-

λυκόν μὰ δικά· μὰ μισάδα (μιὰ μισάδα) ἔγινε καὶ τὸ οὐδέτερον φέρε

βέρρα· νάμου μὰ κατοσταράτοι (γέρε μας μιστένα κατοσταράκι) (Σ).

δῆν· δήν· δή (ρ), δῆν ἀμεροῦ δουλεῖα (εὐδ ἀμερῶν δουλεῖα). Τὸ δῆν μόνον

2. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

· Ενικήδες. Ἐνομ. Εκγόθ(σθ). Δωρικὴν τὸ τρίτον εἶπε τὸ έπον. Φίλ. Εἰσου
· Εἰτε (σὲ), σ' έ-ίσυ ή σ' έτε (σὲ σένα) εὐ νοή τον τον πατε =
· λησεν. Κινδ(σεῖς) ή σ' έ. οδ (σ' έσας)

· 3. Τρίτον τὸ τρίτον τρόσαπτον
· Βλ. κατωτέρω Δείκτικαί θντωνυμίαι

· 4. Ιώκος άπλοθς

· Αρθρότον, τρόσαπτον εἴναι οὐτετοτε ηλικία ηλικία ηλικία
· Ενικήδες με. μ' (με. μοῦ. με. μόνον. νάμου. νάμη) (μάσιμας)

· Θευτέρον τρόσαπτον

· Ενικήδες ντίντ (σοῦ. σὲ. σου. σε) ή Μληπανν. νθρου. νθρ(θμῶν) · (Κ) υζοθρου
(σᾶς. σας)

· Τρίτον τρόσαπτον

· Ενικήδες χνί. ς' (θηρ. ντν_τθνιτθνιτδι/χθτθνιτθνιτδο). Βλ. ιετζεθην
· Φ. Σ. Α. 93-94. Βερνδ. Βλοεγγή. σ. δοξ
· Νληπουν. σε. σ' (τρθνετης. τὰ _τους. τις. τε)

Παραδείγματα

· "Εσ' ξέρε Εμίου(μὲ ξέρεις θμένα), γιάδ(τ)μίου Εύλ(γιάδ μένα είγατ), μ' ἐ^τ
χαλοῦ τὸ έμίου(μὲ χαλῆ κι' θμένα), σ' Εμίου ή' ήμι τασσουμέντε(σ' θμένα
τδνο τθνιτδ έτε(σν)· ιλθλε νι (πήδ. τονιτπειτον), σ' Εμίου ή' ήμι έχουντε
τατδ(σ' θμένα τδνιτθνιτδ είχαν τδξει), οι δικοῦ νάμου(οι ζικοὶ μας),
έχετε τδ νοῦ νάμου(έχετε. τδ νοῦ μας), οι γουνατήθε νάμου(οι γουνατήθε
σας), γιάδ έγδικηση τδ γουνατέθε, νθρου(γιάδ έγδικηση τδν γουνατήθε σας,
γιάδ νδ έγδικηση τδ γουνατήθε σας)

5. Ορισέτε τδ (Λ) καλ τδν κοινήν, οβτω καλ εἰς τδ (Κ) διεντοῦν καλ
περιφρεστικαί προσωπικαί θντωνυμίαι π.χ. τοῦ λδγου μειτοῦ λδγου ντι
σε. νάμου. νθρου. σου(τοῦ λδγου μενισσονιτουμασισασιτους)

· Όμοιως λέγεται, ή θοεγκίσ μειντισιά θοεγκίσ νάμου. νάμου. σου(ή θ-
θεντιά μου. μενισσονιτουμασισασιτους).

· Αραντάτει έτσος δ τδνος τδνος αβτοκαθοῦς θντωνυμίαι. είσαγησεις έτσος
τδνος κοινήσιτδ νιευτε μειντισιάτδ νιευτε νάμου. νάμου. σου(τδν έτσο-
τδ μου. μενισσονιτουμασισασιτους)

· Αγτα. νυ μί αι καλ έπισετε. Κ τξητι καλ

I. Ηρώτου προσώπου. Ενικ. με (μον) Μληφ. νάμου (μάσ)

2. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ. Ενικ. ντι(σου) Μληφ. Νθρου(σᾶς)

3. Τρίτου προσώπου. Ενικ. σι(του. τπει. του) Μληφ. σου ή σι (τοὺς)
· Ο εληπαν. νάμου έτ τοῦ δωρικοῦ δμῶν μετδ προσετεικοῦ ν ὁς εθψ. Αρθρ.
π.χ. ιλλε. δμου_λίλε ν δμου_λέλε νάμου (εκεὶ μας) ε. ο. εληπαν. τρ. πρδε
προσώπου δὲν διετήρησε τδν προσώπου τοῦ ν δει. ιενιέν θντιε. έθδε εθρω-
τδ (Λ), δρου τδ Β. Μληφ. εποφέστας νιοβιου(θμῶν). Ηδ ν ν νεκδν.

ερι τοῦ σι καλ σου τοῦ γ. προσώπου Βλ. Βερνδ. Βλοε

..αραδείγματα

· η μέτρη με (ή μπτέροι με.) οι διανέρα μει νάμου (τδ ν ει μάς) οι διανέρ.

νήματος (τὸ χωρίσει σης), ξέχετε τὴν νοῦν νήματος (ξέχετε τὸ νοῦν σας), νὰ γου-
τίνητε τὸ γέρει σας (νὰ ζεστούνουν μὲ τὸ χνῆτε τὸ χέρια τῷς).
• Π ορθότατος τοῦ δινάμοτος δ (δ) φέγκη (ζφέγκη εἰς τὸ (λ)) ἐξ οὐ καὶ δ
θρέγκην/Δ -δ φέγκηπιδ πατέρας) εἶναι διάφορος εἰς τὸ (κ). • ἡ αἵτηπρ πρό-
το τέκνον Φ. δ' ξένος ποδὸς τὸ ίδιον λέγουν διγι δ φέγκηπιδτως εἰς τὸ (λ
διλλδ δ τζούμη ντι (δ κύρης σου), ξένω τὸ παιδίον καλεῖται τὸν πατέρα του
διδ τοῦ φέγκηπ(πατέρα). Ο Ι. ήδειται μεταξὺ των λέγουν δ φέγκη (δ πα-
τέρας μας) χωρίς τὸ δινάμον(ήλιον). διεῖται δὲν διναταται νὴ εἶναι φέγκη ε.
διεπάλλους. Διαδ πάντα διλλον εἶναι τζούμη. (1)

4. Өңекө.....

* Εντεκδ. δική, δικά, δικός μεταντίστησε δικήδυνων δικέναμους δικήδυνων
(εικδί., δική, δικάδ. μου, σου, του, εικδί., δική, δικόδ. μες)

Πληρων. δικούντας τη διετίδοι νήματα, έτετδοι νήσους, διετέξταμους, δικά νά-
ματα, δικά νήσους, διετίδοι σανιέτδες σησιδιετίδοι σηση(δικοίδι-
κής, δικά μαζισας, τους)

περισσότερον την περιβολή της οχυρώσεως, μεταξύ της οχυρώσεως και της πόλης, η οποία ήταν στην περιφέρεια της πόλης.

Γ. Αντωνιού μὲν εἰς καὶ ἔκπεται Δεικτικὴ
ἥτις τὸ (Κ) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν δεικτικῶν θυτωνύμων καὶ ἔτιθέτων
δὲν γίνεται σιάκρισις εἰς τὴν διαφορὴν τῆς δικτύστασθεως τῶν δεικτικο-
υένων θυτικειμένων· οὐδὲν 'ολοκλήρωτος εὑντελεῖ διότι νὰ μη
δειχθῇ πλησιεστέρον ἢ μακρότερον εβρισκόμενον δυντικειμένον. Ἡτίς τὸ
(Λ) ἡ διέκνοισις σύντη εἶναι συνήθως σαφῆς. Οἱ διεντῶντες τοὺς τῶν
δεικτικῶν θυτωνύμων καὶ ἔτιθέτων εἶναι οἱ ἔτης

I. - Page v. 6 x 8 v. 7 & v. 9 c

•Όνοματ. καὶ αἰτιοτική	Γενική
Ἐντεγμ(αβτδς ἡ ἐκεῖνος)	Ἐπονυμου ἀπόρουνοῦ (αβτοῦ; ἔκεινον;
Ἐπεκτένεται	
Ἐντεύλι	
Ἐντερι (αβτδς)	
Ἐπεύλι(ἐκεῖνος)	
Ἐπερ(ι)	
Ἐπῆνε	
Ἐι(ι)(αβτδς ἡ ἐκεῖνος). Εἴησαν μὲ τὴν σημεοῖσαν διλλαδ	
Ἐπεγμ(αβτδς ἡ ἐκεῖνος). Ἐπερ(αβτδς) Ἐπεύλι(αβτδς ἡ ἐκεῖνος), Ἐπερ	
(αβτδς ἡ ἐκεῖνος)	
Ιαγουντικός & ιακώδς	

(3) Η δέ γε γένη τούτης καὶ τοῦτον τὸν πατέρα τούτους μᾶς φέγγει καὶ σοῦμεν
καὶ Ελευθέριον τὸν πατέρα τούτους μᾶς φέγγει καὶ σοῦμεν.

Group 2 (cont.)

ԵՎԵՐԱՀԱՅՆՈՒԹՅՈՒՆ (ՄԻ ԷՏՈ), ԵՐԻԿԱ Ի ԵՐ (Ն) (ՏԵՐԻ Ի ԵԽԵԼՅՆ)

Ετραγές, Ετραϊς, Ετραύις (Ετρεύνησθε & έτρευνησθείν), έτρεψετεθῆνε έτρε-

፳፻፲፭

Ενταρσοῦ· ἡ Επικεφαλή (αὗτῆς τὸ πέπλον αὗτῆς ἀκεῖ)

ԱՐԵՎՈՒԹԻՒՆԸ ԿՐԻՉԱԾ.

‘‘ДВОЙНОСТЬ’’.

Εὐτέλης (εὐτέλης ἐν τετρά) εὐτέρης (εὐτέλης), εὐτελίς (εὐτέλης ἐν τετρά), εὐτερός (εὐτέλης ἐν τετρά), ετοίμα_τήλη (εὐτέλης), ετή εγι (εὐτέλης), ετρελή (εὐτέλης)

A. B. C. D.

Επερεον ή έπερεον (εβ-δες ή εκελνας)

εἰδὲ τὴν δρηγοραφίαν τῆς Ἀπογένωσης οὐν εἰς
κανὸν τῆμαν θλ. . νογνωστότουλαν: Γραμμ. α. 44. "Θελαστικές δόσεις,
112-113. ἐκ τοῦ προσσεστήματος οὐν κάντας χρονελέπον"

3. ΟΙ ΕΦΕΤΕΙΟΙ ΥΕΛΟΙ

• VENDE BOLAS

Exhibit 5: *Excerpt from the 1996-97 Annual Report of the Board of Education of the City of New York*

ԱՊԵԿՏԻԿԻ Ի ՀԱՅԸ

⁽¹⁾ *Exodus*, ⁽²⁾ *Exodus*, ⁽³⁾ *Exodus*.

Digitized by srujanika@gmail.com

Εντευδ(αθιδς δδ)· Εντενογ(αθιδς δδ)· Εντε. ογι. έταν;. Εντανογ(αθιδς δδ)
Εγκελυτος· Εγκελυτοι· (αθιδς δδ); · Απρων. Εντανογ(αθιδς δδ)

1888-1891, 1893-1895.

5. Οτέλη γε· στάροις ή οτέλοις (κατά την παλαιήν) στάροις (τέλης)

6. τέτοιε· τέτοιε· τέταρτον (τέταρτος)

(1) "Ελένη Λουρή (2) "Ανα .Λουρή (3) "Ελένη Λουρή διπλωμάτης Επειδή συγχρόνως είναι η πρώτη γυναίκα που στέφθηκε με τον τίτλο αυτό.

7. τὸ τοιεῖδ τοιτεῖδ τοιτερεῖδ, ἡ σταύτηδ τοινίδ αὐτοῖς τέτοιος· δὲ πᾶς τον....δταν οὐδε. μεν ν' οὐργάκεν ή δταν εἰν ενθυμούμενα τὴ ονομῆ τινος).

8. δὲ ιδεῖσιδ 〔δύετδ 〔εὔου(εύ/ληπτή/διάσιος)〕〕 ταῦτη λιχουνεῖταιρε βλαζε

9. τδοε(ρ), τδοα(ρ), τδδεν(ρ), εληπτν. τδσοι. τδβειτδσα(τδσος). τματιεῖδς τέκος; τδδη(ει.οφερ.τδ_δδ) καὶ στανιέτερον τδδερ(τδσος δδ)

Διδ. τὸν σχηματισμὸν τὸν οὐδετέρων εἰς οὐ βλ. Επειστρ.

10. ντ μ τ ν μ ἴ σ ε ι καὶ κετα κ ν α φ ο ρ ε κ ἀ

11. δγοξε(ρε), δγοξο, δγοξον(δγοιος, δγοιος)

12. δροξε(ρ)/δηξε(ρ), δροξε ή δρε(ρ), δροξον(δροιος)

ειπηπυν. δροξ(ρ), δροξε(ρ) ή δροξοι(ρ), δροια(ρ)

13. δτσι. γεν. δτσου καὶ δτσουνον(ότι. δτινος), δτσου τῆλ γυναικα τζζην καὶ ένι(δτινος γυναικα πι' ἐν εἶναι)

14. δσε(ρ), δσαι(ρ), δσου(ρ), ειπε. δσοι(ρ), δσε(ρ), δσαι(ρ)(έσρε), ει παπε

15. ήθη ή θ'. τδ καὶ τῆς κοινῆς

16. δποιεθήποτε, ματέ τὴν κοινήν

17. νταδησ πρέσει νὰ πεταζέισιν καὶ τὴν εγγένητδ εῖναι τὰ γέδην εἶνι (εβτὴ καὶ εινας καὶ αὖν εἶναι, διτε θεάρχει καὶ δὲν θεάρχει, δλα).

18. έκει ταγχου τδ είνι τὴ δὲν είναι(μ' έταγιςε δ.τι). Τδ θέρον έντεῦθε μὲ τὴν σημεσίαν θνατοσικῆς θντυνυμέτας. Καὶ λατζεθάκη, επειδι

Βι. 369.

19. Αντωνυμίας καὶ έπειστα θρηγματική

1. ποτε(ποτης)

20. νικηδε. πρεσεν. ποτε(ρ), ποτερε, πέρ, πέ, πέρε, θη. ποτα, Θόδετ. ποτου πληπην. ποδοι(ρ)_ποτε(ρ)_ποτε(ρ)

ποτοι_εἰν_έτερτ (ποτοι είναι έκεινοι), πέρ έμιλοθ(ποτος, είναι δμιλην, ποτης δμιλετ), εὲ ή' Ε άλιουστοιδει, ποιειδ_ποιειδ _τδνιτκήνιτδ_πέλει)

πέρ Ε αὲ ή' διη(ποτες κ.λ.τ. εὲ τδνιτκήνιτδ πέρη)

2. τοι

21. ηνου. τοι. γεν. τασινον ή τασινοθ(ρ) (τινος), ματέ τδ ποιενοῦ. ποιενοῦ(ρ) ένι(τινος εἶναι). Ε ίσ τδ (Α) έκοβει κανέις πολλέκις διδ προσπαθοῦντας νὰ διμείσουν τοῦνος εἶναι. Ενας τὴ τοῦνος ματέ σβμφυρσιν τοῦ ποιενοῦ. τσοῦνε καὶ τοῦ ποιενοῦ τινος.

3. πδσε(πδσος)

22. πρεσεν. πδσε, πδσαι, πδδεν. Διδ τὸν σχηματισμὸν τοῦ οὐδετέρων εἰς οὐ

βλ. Επειστρ.

23. Αντωνυμίας καὶ έπειστα θρηγματική

24. ένα, μικρα, ένα(ένας, μικρος). μοιε ή' έπειθε; ένη(πεῖσες τδ είτε; ένας)

25. κανένα ή γκανένα, κανεύδη καμιβα, κανένα(κανεις). Υψη "διε γκανένα οθρα(έλα καμιτένη θρα)

26. πάροξε, πάροξα, πάροξιον ή πάπε(ρ), πάπε(ρ), πάπε(ρ)(πάποος)

27. μετιθολ, μετιτθ, μετικά(μερικοή)

28. κητοι (κητη)

“Ηκουσά καὶ ήγειρον οἱ νέοι (ἥστιν οἱ νίοι) κατ’ ἐκίδρασιν τῆς καταλήξεως τοῦ θυμότατος έπειτα τῆς κατεύθυνσης τοῦ ρήματος.

Διαφορά μεταξύ τῶν ἰδεωμάτων παραπρέβεται εἰς τὸ γ πληθυν. ερδίουκον,
τὸ διετον εἰς μὲν τὸ (A) σχηματίζεται εἰς; ήγκι τὴν ἡγκιαῖ, εἰς δὲ τὸ (B)
εἰς ἡγκι. τὸ αὐτὸ διοχέται καὶ διὰ τὸν θουπτικὸν τόπον. τὸ γ ἐνικῆν προσω-
τὸν ἀπὸ ξεσεν ὡς θουπτικὸν εἰς τοιλούς χρέοντος τὴν ρηματικὴν αὐτοῦ
Εννοειν καὶ έγινεν θελῶς δηλωτικὸν σήκωσε. Βλ. καὶ πετατέρω.

3. *Adipatos*

"Όπως είς τὴν ποινὴν καὶ τὸ (Α), οὗτο παθεῖται τὸ (Β), ἀνέδοριστος τοῦ Εμού λαμβάνεται, διὰ τοῦ αρχατος στέκουν (στέκω).

Ἐνεκδεῖται μάρτυρες τοῦ θεοῦ.

πληνούς. Εστίματι, Εστίτατε, Εστίτινε^η -αι.

·Ο δρυπτεύος τύπος συγκατέβεται μονολιθικός είς τὸν ἐνεργῶτα καὶ τὸν παρετατικὸν.· ο δρυπτεύος τύπος τοῦ δορίστου είναι

οὐδὲν δέ τι πάντας οὐδεὶς οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε

λησσυν. Η στάχια, Η στάταται, Η ~~πέπει~~, στάταται ή στάτανε.

4. **μελλοντικός**

• Καὶ τοῦτο τὸ πρῶτον ἔγινεν ἐπειδὴ τὸ πρῶτον οὐκ εἶδεν τὸν θεόν·

የኢትዮጵያ ተክና አገልግሎት

Ἐκεῖστις. νῦν Εὑ(τ.), Εὐ(τ.), Εὐ(τ.)—νῦν Εὑ(τ.), Εὐ(τ.), εἰ(τ.)

‘ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ԱՆԴԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

Ἄλλος τότε (Δ) οὐ μάρτιος οὐδὲ δεκαπάντα παραπλήσιος οὐδὲ προέρχεται από τούτην την έμμετρην περίοδον, αλλὰ από την περίοδον της θεραπείας της ουρανού, η οποία συντονίζεται με την περίοδο της θεραπείας της γης.

Ἐδί εἰς τὸ (Α) καὶ ἡ ἐκ τῆς τοῦ στρατιώτερον δικούστης εἰς τὸ (Β),
φαίνεται εἰς τὰς δοάκτις ἀκούεται δρεπλέτες, τοῦτο εἰς τελεόραστν τοῦ
Ερεστοῦ. Καὶ τοῦτο ἐν τῷ (Α) διέλεσε τὴν ρηματικὴν αἵρεσιν σημασίαν κα-
ταστὰν δικῆς ἀπλωτικῶν σχέσεων.

• Η συλλαβή Ε (Εια·έσσα π.λ.ε.) συντηθετεται πάσχει Αθαίρεσιν.

Β. Το περιθυτικόν ἔμι τέχνου(είμι τέχνη_τέχνη)

‘Αρτεστέκη. ’ νεανίς. ’ Σύλλογοι (1), Σύλλογοι (2), Σύλλογοι (3) Εχουν· έχει, έχουνται

Ἐγενέται οὐδεὶς ἀπὸ τοῦ οὐδείς. Εἰσιν δὲ τοῦτα τὰ τρία τοῖς τρισὶν εἶδος.

36. οργανώτε την τοξικότητα των αποβλήσεων στην περιοχή.

Աղջ. ԾԱ(Հ), ԾԵ(Տ), ՊԵՆԻ(Հ) ԷՐԵՎԱՆԻ, ԶԱՎՏԵ, ԶՎԻ

Digitized by s. b. u. s. f. / f. f. /

Επειδει, ξε(ι)(ξ)χου, (ι)χα, (ξ)χευντα

ΙΑΝΑ. Εμα(ū), Ετα(τ), Εχ(ι) ξινουντει_ουντει_ουντει

•Ουοίως λέγεται

⁽¹⁾ Επειδή τα πρώτα δύο από τα τέσσερα στοιχεία της μεταφράσεως είναι απλά αντικείμενα.

(Ι) ΔΕΤΓΙΩΔΑΙΣ ΒΙ., Α. 585 "... καὶ δὲ πετρικὸς εἰς τοῦ δυτὶ ὡν εἰς δρῶν ἐι-
ρον τὸ ρ ἐξ ἀλευ πετρικὸν τεθεν ληγόντων δρελῶς οὐδὲ τὸν ιακωνιαδὸν ρ
τεκίσιμον εἰς ρ... ἐπ τοθερν ἐλέχον καὶ τὸ " Λυκόν μετὰ τοῦ ρ .. καὶ τὸ
δέτερον....."

ΙΑΝΘΙΝΑ. Εχοντες(ρ)· ουντε(ρ)· ουντα(ρ) Σιντ, Ετατ, Ρητ, ωντε

· Ο δρυπτικδες τηρος

δεσ· δσε· δκι Εχου, Εχε, Εχουντε

· α) δι· δμα(τ), δτα(τ), ιγκ(ι) Εχουντε, Εχουντε, Εχουντε

3. Εκλιλων

· Ενικδες αθ Εχου, αθ Εχερε, αθ Εχηλην. αθ Εχωμε, αθ Εχετε, αθ Εχω²
τδ τελικδν ε την Εχερε κατ' θναλαγγαν πρδς τδ θ πληνην. αθ Εχετε, τδ, αθ
τελικδν σ έτρεψη εις γ. αθ Εχω² θη του αθ Εχησ αλ' θπομαθης, του ο με-
ταδ θνητηντων. Θλ. και λωρικη σ-εικετα.

I. "Υ η ο τ' α π τ ι η η

I. "Ενεστως Ενικδες νλ Εχου, νλ Εχερε, νλ Εχη

ηληνην, νλ Εχωμε, νλ Εχετε, νλ Εχω².

2. "Υ η ο π ε τ' η η

αθ μα, αθ δα, αθ ιι, (τ)χου, (τ)χε, (τ)χουντε

αθ ιιη, αθ φ' τδ, φ' ιι ιι (τ)χουντε, (τ)χουντε, (τ)χουντα, αθ ιι Εχω² - Εχω²,

· Ομοιος συμπατίζεται

· Εκι αθ Εχου, Εκι αθ Εχερε, Εκι αθ Εχη,

· Εκι αθ Εχωμε, Εκι αθ Εχετε, Εκι αθ Εχω²

· παραδειγματα

· Εδερι, αθ μι θουντε μποτελ μπδ θβου(τύρε αθ είχαμε κάνεις μπδ δνο)
· Εν Εδ' θχουντα θο αθ κι ή Εκι αθ ποικιτετε πάσα μέρε(αν είχε νερδ αθ πο-
τίζατε κήσε μέρε), δκι ε: ντι δοῦ ή δια αθ ντι δοῦ(αθ αθ σούδινα), θηρινε
τδ μουλδρι αθ ι' Η Εκι θου Εχο(θηετην τδ μουλδρι αθ τδ είχα Εγώ). Τδ-
σεν οδρα αθ θα ζετε ληξ εφε(θετην θρα αθ μουν πηγαδηνος θετη κέρα),
αθ ι' Εκι θου(αθ τδ είχα)

· πεσι ιηις γρήσεως του Εκι ή Ζκι ήλ. θηντέρω

B. Β Α Ρ Ι Τ Ο Ρ Α

3. Ειι ηταίνου (θητη· φηνω)

4. Β ν Ρ Υ Ν Τ Ε Η Θ Ο Ν Η

· Οριστηκη

I. "Ενεστως

· Ενικδες Εκι, Εκι, Εκι ηταίνου· ηταίνυτα

ηληνην. Εμε, Ετε, Ελι ηταίνυτε· ηταίνητε, ηταίνυτα

ληγεται θυοίως

· Ενικδες ηταίνου(ρ), ηταίνα(ρ), ηταίντα(ρ) Σηι, Εσι, Ενι

ηληνην. ηταίντε(ρ), ηταίνητε(ρ), ηταίνητα(ρ) Εμε, Ετε, Ελι

Εκι Εκ

2. Παρατετηκδες

· Ενικδες Ειι, Ειι, Ειι ηταίνητο· ηταίνου, ηταίνυτα

ηληνην. Ειιατ, Εται, Ελι ηταίνητε, ηταίνητε, ηταίνητα:

· Ειι, Εκομένον του θοπατηκού,

· Ενικδες ηταίνου(ρ), ηταίνα(ρ), ηταίνητα Σηι, Εσαη

ηληνην. ηταίνητε(ρ), ηταίνητε(ρ), ηταίνητα(ρ) Εματ, Εθαη, Ελι

· Αρνητηκδες τηρος

· Ενεστως Ζηι, Ζηη, Ζηη ηταίνου, ηταίνα, ηταίνητα Κ.Λ.Ω. 111

τὸν πρίνον ἐν ταῖς φτελνώντες φταίνειν τοῖς φταίνοντα_φταίνοντα_φταί-
νοντα_εἰς εὐδέκτερον φταίνειν κατὰ τὸν φλησμόντα_φταίνοντα_φταίνειν.

α) Αἰσθάνεται προτίμως την πραγματείαν της πραγματείας της πραγματείας
που πραγματεύεται

Π) ΙΤΕΛΗΜΑΙΟΣ ήδη φτάσεις. Ήδη φτάσης είναι φτάσιμος, ηδη φτάστεις. Ήδη φτάνεις παρέβλεψες - ναυν κατά την ποινήν ήδη φτίνω. Τδ σε προσετέθη είτε είτε δίπλα τα πρόσωπα. Είτε τδ σε δυνατόν ξεκίνησες δυνατές εις τούς παλαιοτέρους πεινομένους τούς πυταγισμούς μαζί. Είτε προσετέθης τούς νευτέρους ν.

Σπανιότερος είναι δε συγκριτικός τοῦ μέλλοντος κατά τὸ (A), δ. δ.
χοδός, πρέπει να θεωρηθεῖ καὶ δρχηθερος, θηλασθή

Ἐκεῖδε. Εὐ(ι) ἐδ φέσου. Ξε(ι) ἐδ φέδρε, Εὐς ἐδ φέδη
πλησυντ. Εὔρ. ἐδ φέδμε, ξές ἐδ φέδτε. εἰνι ἐδ φέδνι

· Ο μέλλων επτάς ἑσκηματίσαι τούτη συμφυρώσει τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τὸ εοῖς μέλλοντος· τὸ δὲ ἔμετόν τοι π.λ.π. ἐπάχει σήμερον οὗτον ἔργων περῆς ἀντανακλάσεως· Ἀποβετεῖ δὲ τύπος οὗτος κερδὲ τοῦτον πρεσβυτέρους· διτοιο οὖρον ἔνι τοῦ φάντατοῦ οὐκ επεγγένεσον(διτιούρος τὸ φάντατον πλαγιάδων

Σημεούμενοι δτί εἰς τὸ (λ) ἐκ τοῦ Ἑκκλησιαῖς π.λ.π. διετηρήσθαι
συγχένεις εἰς τὸν μέλλοντα μήναν τὸ Ε. π.δ. Εἰδὲ ζῆμες(ρή, ζῆμες). Λίχαται
(τὸ γ. πλησινού. πρόσωπον σιγματίζεται καὶ εἰς „νε(φίανς)„ πατάξειν
κοινήν οὐ φένει, οὐ πιοῦνε π.λ.π.

4. 'A 6 p L U T O S

• Εγενόμησαν τοις πρώτοις οι Αρχαίοι Έλληνες.

Այսօր էշնաս էշնաւ ՏԵՇ անու և իշնաւ

· "Ο έβδομος συμματίζεται μὲν τὴς καταλήξεις τοῦ ἀρχαίου παραπειμέ-
νοντος νομού... οὐκέτι. "Η χρῆσις δὲ τοῦ παραπειμένου ὡς ἀρβεστού εἰναι εἶναι
οὐδὲ νόος." Ήδη δὲ οὐσίας ἐμμένεται τῶν παραπειμένων δι' ἀρβεστού
ἔπειταν (Τοσκαν. Η Επέκτασ) Εστησαν. Λάκωνες. "Ο δὲ λεπτοποιός οὐκέτι
445 διδάσκει σχετικῶς · · · "Αλλιγάτης διδάσκοις τῆς γλώσσης κατὰ τοὺς
μετεγενεστέρους χρόνους θεῖρες καὶ ή διώλεις τῆς διαφορᾶς τοῦ πα-
ραπειμένου ἀπὸ τοῦ ἀρβεστού καὶ δὴ ή κατίσχυσις τοῦ μετὰ πασσολικω-
τέρας σπουδασίας · καὶ δὴ συχνότερον(σ� τῷ χρόνῳ προτέρωνται καὶ συχνό-
τερον) λεγομένου ἀρβεστου· διώλεις δὲ τοῦ παραπειμένου. Πρὸς Κορινθό.
Σ 2,13 οὐδὲ ξεχωρία ἔνεσσιν τῷ τενεβριτὶ μου... · · · . "Εργάτες εἰς τοῦ
ἀρτάκης. Τὸ τελείῳν εἰς τοῦ γένειον τὸ δὲ φέρεται εἰς τοῦ α. Τὸ γένειον
ἐργάται εἰς τοῦ ἐργάτης δι' ἄπομολῆς τοῦ α. Τὸ δὲ ἐργάτηνε κατὰ τὴν
ποινὴν ἐνθύγανε· ἐνθύγανε· μετὰ τὰ δροῖα ἀλέχθη καὶ ἐρακίσθη· ἐξεργά-
θετοβανε· δύκανε· ἐβαλτίκανε· ἐζένανε(έργαγαν· οὐκέπτεσσιν· οὐκέπτεσσιν)
Ἐβαλτίν· Επέκγαν

5.0 ■ Geography (Measures)

• Κυιαδος, ομοτηνον, ηγον, ηγουντε πεπτο

卷之三

جامعة. كلية. كلية. كلية. كلية.

ἢ. διὰ μέρκροτάξεως τῆς μετοχῆς τοῦ βοηθητικοῦ
ἔχου(ρ), ἔχα(ρ), ἔχουντα(ρ) ἔμι, ἔσαι, ἔντι φτατὲ κ.λ.π.

6. Υπέρσυντελεῖκος

Ἔμα ἔχου_ἔχα_ἔχουντα φτατὲ
ἔσαι „ „ „ „ „ „
ἔκτι „ „ „ „ „ „
ἔμα, ἔται, ἦκι ἔχουντε, ἔχουντε, ἔχουντα φτατὲ
ἢ ἔμα' χουντε κ.λ.π.

ἢ προηγουμένης τῆς μετοχῆς τοῦ βοηθητικοῦ
ἔχου(ρ), ἔχα(ρ), ἔχουντα(ρ) ἔμα, ἔσαι, ἔκι φτατὲ....

7. Τετελεσμός Κέλλων.

, (է) ήδε ἔχου, ἔχερε, ἔχρ φτατέ, φτατά, φτατέ

(է) ήδε ἔχωμε, ἔχετε, ἔχω φτατέ, φτατά, φτατέ }

ντ. 2. Υπόθετική

I. Διαρκής

Ἄδε (է) μα, ἄδε (է) σα, θὰ (է) νι φταίνου, φταίνα, φταίντα

Ἄδε (է) μαϊ, (է) ται, ἦκι ἔκι φταίντε, φταίντε, φταίντα

Δέγεται δμοίως ἔμα θὰ φταίνου, ἔσαι θὰ φταίνερε, ;.....

ἢ ἔκι θὰ φταίνου, ἔκι θὰ φταίνερε.....

Θὰ κι σ' πλερούη (θὰ τὰ πλήρωνε) ἢ έλικια σ' πλερούη, θὰ οὐ ποκίχετει (θὰ ποτίζατε), θὰ μα δουισκουμέντε κάθε βγὰ (θὰ ζεσταίνομασταν κάθε βράδυ), θμα θὰ ντι ἢ έκι θὰ ντι δοῦ τόταν ἔμά' χου (δὲν θὰ σοῦδινα κι' έν είχα).

Τὸ σκανιώτερον μκουδμενον θὰ κια αὶ Καστανιτσιώτισσαι, ξπιμέ, νουν δτι είναι Πραστιώτικον.

2. Στεγμιαία

Ἐνικδες ἔμαφθὰ φτάου ἢ ἔκι θὰ φτάου
ἔσαι θὰ φτάρε ἢ ἔκι θὰ φτάρε
ἔκι θὰ φτάη

Ιληθυν. ἔμαϊ ήδε φτάμε ἢ ἔκι ήδε φτάμε
ἔται θὰ φτάτε ἢ ἔκι θὰ φτάτε
ἦκι ήδε θὰ φτάνε ἢ φτάνι

Τὸ ἔκι χωρίς ρηματικὴν στημασίαν· δλλ' ἀπλῶς δηλωτικὸν σχέσεως. χωρίς τὸ ἔκι δ χρένος μεταβάλλεται εἰς μέλλοντα στεγμιαῖον.

3. Υποτακτική

Ⓐ) Διαρκής . Ήδε φταίνου, νὰ φταίνερε, νὰ φταίνη
νὰ φταίνωμε, νὰ φταίνετε, νὰ φταίνωϊ

Ⓑ) Στεγμιαῖα . Ήδε φτάου, νὰ φτάρε, νὰ φτάη, νὰ φτάμε, γὰ φτάτε, νὰ φτάνι
ἢ νὰ φτάνε, μὲ κατέληξιν κατὰ τὴν κόινην.

Ἄντι τοῦ νὰ ἀκυνέται πολλάκις δ. Κάτσ' δε μόλου(κάθησε νὰ ἔληω). Τὸ δε τοῦτο είναι διένφορον τοῦ ἐκ τοῦ ἃς προερχομένου.. ἡ ζᾶ βᾶμε(ᾶς πᾶ με νὰ δοῦμε).

Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ ρήματος ποίου (ποιῶ), ἢ διαρκής νὰ φτάνου, νὰ ποί τσερε, νὰ ποίτση, νὰ ποίκιλε, νὰ ποίτσετε, νὰ ποίκιλην ἢ νὰ ποίκιλε.

Εἰς τὸν (Α) νὰ ποῖσθεντο, νὰ ποῖνερε, νὰ ποῖνη, νὰ ποῖνωμε, νὰ ποῖνετε, νὰ ποῖνωσθε, ή δὲ στιγμιαία (Β) καὶ (Γ) νὰ ποῖου, νὰ ποῖερε, νὰ πῆ (Ι), αῆ (Δ), νὰ ποῖωμε, νὰ ποῖετε, νὰ ποῖωται (Α)-ποῖνε (Β).

Τοῦ ρ. ντίλου (δέδω_κτυπῶ), διαρκής νὰ ντίλουν, ντίτσεψε, ντίτσηρη, νὰ ντίλημε, ντίτσετε, ντίληση. Στιγμιαία νὰ ντοῦ, κ.λ.π. διώς καὶ εἰς τὸ (Α).

Τοῦ σ. λαλοῦ (λαλῶ, λέγω) ή διαρκής νὰ λαλήσκουν, νὰ λαλήσερε, νὰ λαλήσῃς τση, νὰ λαλήσωμε, νὰ λαλήσετε, νὰ λαλήσκουν ή λαλήσκατε. Στιγμιαία νὰ λαλήσου κ.λ.π.

Παραδείγματα

Μὴ οὐδετερός μάθητας (μὴ τοῦ δίδετε μάθητα), νὰ ντίλει βούη δηλει τδαί τδ φεγγάρες (νθεδσκελσίη δηλιος καὶ τδ φέγγιάρε), νὰ τδοῦ μέρα ντρόντα (νὰ τρώγω μέρα νύχτα), νὰ τδοῦνη τδν τζέλα μι τδαί νὰ λαλήση ένταγι τὰ πρόματα (νὰ τρώγη στδ σπίτι μων καὶ νὰ λέγη αντί τὰ πράγματα), νὰ μὴ ντίτσερε τδν ὄνε (νὰ μὴ κτυπᾶς τδ γαϊδούρι)), νὰ νίετε έμοῦ (ν' άκουτε έσετις), νὰ έργοῦνε, ν' άλωνηνε, νὰ σεβίτσωτε, νὰ σκάψωτε (γὰ δργώσουν, ν' άλωνησουν, νὰ θερίσουν, νὲ σκάψουνγι, νὰ μπαῆ τι γαστενίε (ν' άνεβη). στὶς καστάνιες).

4. Πρόσταχτίκη

α. Ἐνεστῶς

Φταῖνε, ή ήνε φταῖνη_φταῖνετε, ή ήνε φταῖνωτε

β. Ἀδριστος

Φτάει, ή ήνε φτάη_ φτάτε ήνε φτάνι, ή φτάνε
Ἐμ' κλεῖνο τδν πόρε τδ' αν διζίση (κλείνω τὴν πόρταν κι ους δρίση), ας ήα_
μπαΐτση (ας κατεβάση), α λαλήση (ας λέη), μὴ σι δούκου ή δικου (μὴν τὰ
όσδω). Τδ δούκου ήκ βίζης ούρζ/ δω_.

Σχηματίζονται τύποι τῆς πρόστακτικῆς καὶ καὶ σπανιωτέροις τόιοι
τους τῆς κοινῆς ήξειδρήσεως τῶν γύρω μὴ Τοακωνικῶν χωρίων π.χ.
πότηρο τσιρέντο (φόρτωσε τσιρέντο), κατά τδ φόρτο τῆς κοινῆς, βοῦλο νι
(βούλωσέ το) κατά τδ βοῦλο το τῆς κοινῆς, κόντο (τοῦ ρ. κοντούκου_μρα-
τῶ), μέρος ει σούλα (μέρος ταμάζεψε τά σλα).

Α πρόστακτική τοῦ τδοῦ (τρώγω) είναι τδοῦς (ένεστῶς), φθε (έδριστ.),
τοῦ νοίσου (νοῶ, θεού) ήλε καὶ νιδε, τοῦ δροῦ (δρῦ) δρα (έδρισ.), τοῦ λαλοῦ
(λαλῶ, λέγω) λαλε καὶ λαλει (έδρισ.), τοῦ παζίου (πάρειμι, ξρόματι) έλε,
καὶ τὴν κοινήν ήντι τοῦ θσακων. παζίσου (Α), τοῦ μενοῦ (ένεστῶς)
μπάνε (ένεστῶς), μπάλε (έδρισ.), τοῦ έγκου (πηγαίνω) έντζε (ένεστ. καὶ έδρισ.),
τοῦ έπολοῦ (έπολεω, σιέλλω) έπόλε (έδρισ.), κατά τδ στείλε τῆς κοινῆς, τοῦ
γελοῦ (γελῶ) γεληνε (ένεστ.), γελα (έδρισ.), τοῦ βοῦ (βοῶ, κλαίω) βοῦνε (ένερη
τοῦ φιλοῦ (φιλῶ) φιλε (έδρισ.) τοῦ πιστοῦ (πιστεω) πιστε (ένεστ.), τοῦ δοι
(δίδω) διε (ένεσ.), τοῦ πίνου (πίνω) πίνε (ένεσ.), (Α) κίνε (ένεσ.) κιε (έδρισ.)

5. Χετοχή

ε. Ἐνεστῶς. Κανικδ. Φταῖνου, φταῖνα, φταῖντα

Ιληθυν. φταῖντε, φταῖντε, φταῖντα

Βλέπε τὴν μετοχὴν τοῦ βοηθητικοῦ ἐμ' ἔχου ἀνιστέρω. Ο πληθυντ. τοῦ
θηλυκοῦ φταῖντε κατά τδ δρεσενιδν. Οι σύνθετοι χρόνοι σχηματίζονται
μὲ τὴν μετοχὴν τοῦ παθητικοῦ θούστου.

Г а р а б е с т у ч с

αεδ τι μέσου καιίσεν (μετά τούς μάλιστας έρχομενας). Έτσι δὲ αποδυντείς
μή λεφόντας, παροῦ ἐξ οὐροῦ (μαρτύρωντας πατέ) ή μαρτύρων (πατέ)
έργα γέγοντες τούς βοηθείας γελάντας_χεραμένον) πούρα τθοῦντε (ύπε τρύγοντας,
έντι τεώντας_τε, _τε). Ήτο τοιούτης φύγος· περιπονγός· έτεις φύ-
γεις).

L. 188 L. 187

I. 'O p l o t i x h

α)' ενεστής." Καὶ ἔστι τὸν φτεινούμενον φτεινούμενόν τοι φταίνοντα καὶ φταίνειν τὴν φτεινούμενον τῇ μέντοι (ἀρσ. καὶ οὐδὲ) φτεινούμενον τῇ φτεινούμεντα (οὐδὲ) ιδεῖνται αὐτοὺς. Εἰτα φτεινούμενος (ἀρσ.), έκιν φτεινούμενος; έκιν φτεινούμενος; ή φταίνοντας (εἴδετο) Κ.Λ.Κ.

• 4 8 8 1 8 3 { Y 4 8 1 9

• Επικαυμέναὶ εἶδε (εὐρισκόντων εἰμένα περίστατος, ἡρσ. γένους), ἐμε
χρήσκουμέντα (χρειαζόμενο), πασημέντερ εἶνι (κάθεταί), οὐ' ἐμε νοῖντε νι-
ατὲ (τὸ δικαῦμε ἀκούστα, τὸ ἔχομε ἀκούσει), ἐμ' πειρασκουμένα (πειρᾶσσαι,
θηλ. γένους), εἶνι παρκαυμέντε (πείρωνται, ἡρσ. καὶ ηλ.). Χρήσκοις
νοῦντος εἰν' οἱ ἐλάτους ξεράβλονται τὰ ἔλατα, ἡρσ.}, οὖν χατρούμενού
(χαίρεται, οὐδέπτ.), εἶνι τινούμεντα τὴν γέστενα (γίνονται τὰ πέστενα, οὐ
δὲ πρεχθμεντούς (οὖν πλέκεται, οὐδέπτ.), οὐ' ἐ γατούμεντα οὖν ἐσάκιδε
πλε χρόνε (μοῦ φεύγεται οὖν ἐπῆγε διπλὸς χρόνος, διφθωκονιή μετοχὴ οὐ-
δετέρου γένους).

Ἄργος τύπος

διπλα, διπλα, διπλα φταλνούμενε, φταλνούμενε, φταλνούμενε ή φταλνούμενα ή
φταλνούμενου

δημος· οικειούνται τατανουράντες· φτατανουράντες κ.λ.π.

2. 4 8 E S T S T L X D Z

τανάχθες." Σημαίκαια, ἔχει φταῖνοντας· φταῖνοντα μέντα, φταῖνοντα μέντου· ή φταῖνοντα μέντα· ή φταῖνοντα μέντα.

εληνικού. Εμαϊ, Εταιϊ, ήται οτανούμενοι / Η οτανούμενης κ.λ.π.

Τὸ δρεπενικὸν φίλανούμενε πανοντάς : Εἰς τοπῆς τοῦ ο εἰς εἰτὸς ὁ οὐλυ-
κὸν λεῖσης πανοντάς εἰς αὐθερικόν . Ιδοῦ οὐδὲ τέρον δ μὴν εἰς ε τύπος
πανοντάς διὸ τροπῆς τοῦ ο εἴς εἰδὸς δε εἰς γεν πατὰ τὸ οὐδέτερα εἰς
ν(γεν). ~~μέλλει~~ παίζεις(μερόν), παχύζω(ταχή) η.λ.π.ο.δ δε εἰς μήντα τύπος
κατὰ τὸν εληφαντ. εἰς νταιθέλιουντε(εθέλοντα), ιδροῦντα(θρῶντα)η.λ.π.

3. 雜錄

8) ΣΤΕΓΜΑΤΟΣ

(३) यह अपनाह न अपनाह ग्राहन्ति शुद्धि

(१) एक विद्युतीय तापमापनी

(१) विभागीय नियम

III. CONCLUSION

(E) एक व्यापारी ने कहा है-

(१) विषयालय का नाम है-

Σαράδε ή γυατα

·σαδ τη μέση παίζου (πόδι τούς μάλιθος έρχομενος). Επειδή δὲ απορντεῖ (μετές μή ξέροντας), παροῦ : ο μαρού (μαρούντας καὶ οὐ μαρρώντας) εἰ, ΡΡΛ. (α) οὐ^τ έρεκα γέγοντες δρῆκε τελῶντα_τεφαμένον), σύντοις τεθοῦντε (ώραι τρώγοντας, έντοις τελῶντα_τεφαμένον). Εἰς τὴν "Βεβερον" εἶναι φυγδεῖ, παρεπενγάντος τοις γυαταῖς.

ΙΙ Παθητική γωνή

Ι. Οριστική

α) Συγεστήνες. Σμαΐ, ζειτ. Εὖ φταινούμενε, φταινούμενα, φταινούμενα ή φταινούμενοι, έπειτα εἶναι φταινούμενοι ή μέντοι, (ἀρσ. καὶ οὐλ.) φταινούμενα ή φταινούμεντε, (οὐλ.) ταξίνιος Αναλυτικῶς. Εἷς φταινούμενε (ἀρσ.), έμι φταινούμενα, έμι φταινούμενε, ή φταινούμεντε (οὐδέτ.). Χ.λ.π.

Παραδείγματα

·Επιλέγουμένας εἶδε (εἴδετα_μεντρισκόμεσσε, ἀρσ. γένους), οὐμε χρήσκουμέντε (χρειτιζόμενο), πασημέντερ εἶνι (κάθητας), οὐ' έπει νοῖντε νι_ετέ (τὸ μέκοντος μηδουστά, τὸ έχοντος μηδουστά), έμ' πειραστουμένα (πειράζουμε, θηλ. γένους), εἶναι παρόκευμέντε (παρέρνοντας, ἀρσ. καὶ ηλ.). Ιχθύα_θριστερα_ νουμένοι εἶν' οἱ ἐλάττωνι_φερόνονται τὰ ἐλατταί_θρο., έντο φταινούμενοι μηδέται_οὐδέτ., εἶναι γινούμεντα τὰ γέστενα (γίνοντας τὰ πέστενα_οιοί δην πρεγγίνεντος δὲν πλέκεται_οὐδέτ.), ου' εἰ γινούμεντα οὖν, έπεικα_θετέ_ καὶ χρόνε (μηδὲ φαίνεται οὖν θετή_διπλός χρόνος_θερόβωκον, ή μετοχή οὐδετέρου γένους).

Άρνητικός τύπος

Διμειώσει_δην φταινούμενε, φταινούμενα, φταινούμενε ή φταινούμεντε, ή φταινούμενοι

Διμειώσει_δην φταινούμενοι, φταινούμενε χ.λ.π.

2. Λαρατετικός

·Έντεκδε. Σμαΐ, ζειτ. Εὖ φταινούμενε, φταινούμενα, φταινούμεντο, ή φταινούμεντα

μλητεν. Σμαΐ, ζειτ. ήκτι φταινούμενοι, ή φταινούμεντε χ.λ.π.

Τὸ ιρσενικὸν φταινούμενε κανονικῶς. Εἰ τοπῆς τοῦ ο εἰς εἰτὸ δὲ οὐλικὸν έκτισης κανονικῶς εἰς ο(ζωρικὸν). Τοῦ οὐδὲ τέρον δὲ μὲν εἰς ε τύπος κανονικῶς διὰ τρεκῆς τοῦ ο εἰς εἰδὸ δὲ εἰς γεν κατὰ τὸ οὐδέτερα εἰς ο(γεν). Ιχθύα_θερός θερό(θερό), παχιζόν(παχόν) χ.λ.π., δ δὲ εἰς μήντα τύπος κατὰ ίδια κλητεν. Εἰς ντα_θέλοντε(θέλοντα), θρούντε(θρόντα) χ.λ.π.

3. Σέλα_λων

α) Διερκής.

ΙΧΘΥΕΣ οὐδὲ φταινούμενοι

(ξει) οὐδὲ φταινούμενον

(ξει) οὐδὲ φταινούμενται

(ξμε) οὐδὲ φταινούμενον

(ξτε) οὐδὲ φταινούμενε ή στε

(είνε) οὐδὲ φταινούμενται

β) Στεγκατός

(ξ) οὐδὲ φταινούμενος ή φταινούμενος

(ξ) οὐδὲ φταινόρε ή φταινόρε

(ξ) οὐδὲ φταινή ή φταινή

(ξ) οὐδὲ φταινόμε ή φταινόμε

(ξ) οὐδὲ φταινόπε ή φταινόπε

(ξ) οὐδὲ φταινότι ή φταινότι

Δέγεται διαβάσεις:

οἱ οὐρανούμενοι· φταίνουμένοι· φταίνουμενδοι κ.λ.π. οὐ διστιθέντες...
οἱ ουρανούμενοι· φταίνουμένοι· φταίνουμεντοι· οὐ διστιθέντες...

Παρόλο τῆς χρήσεως τοῦ ἔμπιξοι· ἐνί κ.λ.π. βλέπε τὸν μέλλοντα τῆς Ἐνεργητικῆς φωνῆς. Τὸ δὲ ἔμπιξοι· ἐνί κ.λ.π. καὶ τὸ διντικαστήσαν ταῦτα εἰσισταντες, οὐ θιοβούνται.

Τὸ σταίνοντα εἴκ τοῦ ἕταίνομην(ο_ου_μην_μα), τὸ δὲ σταίνεσσον εἴκ τοῦ φταίνος= φταίνεσσο.

Τοῦ γένους οὐδὲ φταίνεται εἰκονεται καὶ δεύτερος τύπος οὐδὲ φταίνηται,
οὐδὲ ποιηταται κ.λ.π. μὲν οὐρᾶς τὴν ἐπέδρεαν τῆς κοινῆς. Τὸ φταίνομαϊ
ἐξ ἑρχαλοτέρου τύπου φταίνομασι· τὸ δὲ φταίνητε εἴκ τοῦ φταίνησθαε.

Τὸ φταίνητε κατὰ τὴν κοινήν· τὸ δὲ φταίνουνται καὶ κατὰ τὴν κοινήν.
Ωδὲ φταδοῦ εἴκ τοῦ οὐδὲ φταδοῦ· φταδῆρε εἴκ τοῦ φταδῆς· φταδῶνε κατὰ τὴν κοινήν. Τὸ δὲ εἴκ τοῦ να, οὐδὲ γκιζουνοῦ καὶ δὲ γκιζεθέντοῦ· οὐδὲ φταδοῦ καὶ
οὐδὲ φταδοῦ κ.λ.π.

4. Παδρεσιτος

Ἐνικδες ἐφτάμααι· ἐφτάτερε· ἐφτάτε

Πληραν. ἐφτάμααι· ἐφτάτερε· ἐφτάται· ἡ ἐφτάτανε

· Ὀμοίως καίνονται: ἐφτάμαι· ἐφτάτερε· ἐφτάται· ἐφτάτατε· ἐφτάται
ται· ἡ _τανε(τοῦ ο. ποιησινε_ θεοδένομαι), ἐφτάταται· ἐφτάτατε· ἐφτάται
λοτῆτε(τοῦ καλοκηφομενε_ Ικανοποειοῦμαι), ἐφτάταται τὰ καμπάια(θπο_
δάτηραν τὰ κατόπι), ἐφτάτατε διαδότο(Ικανοποιηπηκε δ. Χρῖστος).

Τὸ ἐφτάμα εἴκ τοῦ ἐφτάμην· τὸ ἐφτάτερε εἴκ τοῦ ἐφτάσηης· τὸ δὲ ἐφτάτε
εἴκ τοῦ ἐφτάσηη η πληραν. ἐφτάτηρε εἴκ τοῦ ἐφτάσηι· ἐφτάτατε εἴκ τοῦ. τ_
φτάσηητε· ἐφτάται· εἴκ τοῦ ἐφτάσηαι. Τὸ ἐφτάτανε κατὰ τὴν κοινήν λα_
τηνανε· φημερανε κ.λ.π.

5. Παρακείμενος

· Ενικδες· ἐμπι· δοι· ἐνι φτατέ· φτατδ· φτατέ

Πληραν. ἐμε· ἐτε· είνι φτατοδ· ἡ φτατοι· φτατδή· φτατέ

· οι δι τὸν τύπον φτατού πλ. · θεαστικό

6. Υπερσυντέλεινος

· Ενικδες· Εμπι· δοι· Ενι φτατέ· φτατδ· φτατέ

Πληραν. Ευε· Ετε· δια· φτατοδ· ή φτατοι· φτατέ· φτατδ

· Ενικδες. Αδ ἐμπι· Αδ δοι· Αδ Ενι φτατέ· φτατδ· φτατέ

Πληραν. Αδ Εμε· Αδ Ετε· Αδ είνι φτατοδ· ή φτατοι· φτατέ· φτατδ

8. Μέλλων πρότερος τετελεσμένος

· Ενικδες. Αδ (Ε)μπι· Αδ (Ε)σσ· Αδ (Ε)ηι φτατέ· φτατδ· φτατέ

Πληραν. Αδ (Ε)ματ· Αδ (Ε)τε· Αδ (Ε)ηι φτατοδ· ή φτατοι· φτατέ· φτατδ

9. Υποθετική

· Διεργήτης. Αδ δι φταίνομει· Αδ δι σταίνεσσον· Αδ δι σταίνηται

· Αδ δι φταίνοματ· Αδ δι σταίνηται· Αδ δι φταίνουνται

•**Сиօլս ակցիոնալ:**

εδ (ξ)μα φταίνεις μεντ _μέντα, μένε ξι.

• 2 (E) 50, 2 (E) 51 , , , ,

43(8) ματ. 98 (7) 44τ. 81 (7) κι τελευταίοι

፳፻፭፲

•Омогъе хлѣвастъ:

Ἐκτὸς τοῦ πατέρος ἦν οὐδεὶς, ἐκτὸς τοῦ πατέρος γίνεται οὐδεὶς.

2. Στρατηγικά

αδί τις φτασθοῦ ή φτασθοῦ ή ἐκεί αδί φτασθοῦ ή φτασθοῦ

وَلَا يَعْلَمُونَ مِنْ أَنْتَمْ إِنْ هُنَّ إِلَّا قَوْمٌ مُّرْسَلٌ

એ કુલાંગની હોયની.....

ՀԱՅ-ՊՐԵԹՈՒՄԱՆ ԻՎԱՅՐ/.....

Digitized by srujanika@gmail.com

εκ της οτανοῦντος γραπτοῦντος γραπτοῦντος.....

‘**አዲስ አበባ**’ የ**፳፻፲፭** ዓ.ም.

3. "YATVADHAKA"

ε) Ἐπειστέλλεται τοις φταίγοντας, τὸν φτάξειν πεσειν, τὸν φτάσειν τοις, τὸν φτάσειν ούματα, τὸν
η. τὸν φταίνοντας ἢ φταίγοντας, τὸν φτάσειν πεσειν, τὸν φτάσειν ούματα

8) ΑΘΑΙΒΟΣ. νὰ φταθοῦ ἡ φταῖσινὰ φταθῆται φταῖσινὰ φταῖσινα
νὰ φταθοῦμες ἡ φταῖσινά, νὰ φταθῆτε ἡ φταῖσινα φταῖσινα
ἡ φταῖσινας Κύριε.

Digitized by srujanika@gmail.com

Εδώ γιασούνται οι πάντες (νά ένθεσαι) τοῦ ρ. γκλουκόνιου, νά κασήσου τοῦ ρ. κασή
μενε(πάθημα), νά λελήταιε λόγια χωρίς νά τοξιστείε ξρυτα(νά λέγης λό-
για χωρίς νά κάνης έργα) τῶν ρ. λελοῦ καὶ τοῖσιν νά μὲ καταριψταί(να μὲ
καταριψταί) τοῦ ρ. καταρούμενε, νά ξεστραβίουτούμε, τοῦ ρ. λεστ. εθουκόμε-
νε, νά φαντῇ (νά θαγωθῇ) τοῦ ρ. τέλοῦ(παθητ. τθούμενε), νά μὴ χαιψθῇ τὰν
τελέα σε(νά μὴ χαρῆ τὸ σκέτι τὸ ζεν) τοῦ ρ. χαλισούμενε, ν' οὐκιστηθῆρε ἀπὸ
τὸ τθήτευ(ν' οὐκιστειθῆταις ἀπὸ τὸν αἵρουν), τοῦ ρ. ἀπίωιντούμενε.

ԱՐՅՈՒԹԵԱԿԻ.

α)' Ενεστός. να φταίνεσσον_ά ή θέε ή να φταίνηται

υὴ φταῖνεστε_ ἡ ἀνε ἦ νὰ ἡ ἔς φταῖνωνται.

Ἐ ἡ ἄνε ἡ ἄς ἡ νὰ φτακοῦνι ἡ φτακοῦνι ἡ_ποῦνε ἡ _τοῦνε
τοῦ π. ποίησενενε(κνόένωμας)νὴ-ποίητισση; νὰ ποίησεστε ή (νδ) ποίηται
σση(ἴκεστάς). ποίητου, ποίητης(ἀδρ.)· τοῦ β. δομισακενμενε(γεζμα(νωμας)
δομιχτου· δομι(ροτε(ἴκεστάς)· δομι· ιου, δομιστής (θύριστος).

Digitized by srujanika@gmail.com

α) Ενεστώς. φτελνούσενει φτελνούσενει φτελνούσενει φτελνούσενει

φταινουσένοις ἡ φταινούμενοι, φταινούμενοις ἡ φταινούμενη ἡ φταινουμέν-

τε φταινούμενα ἡ φταινούμενα ἡ φταινούμεντα

β) ὀδριστος· φτατή, φτατή, φτατή_φτατοί ἡ φτατού, φτατή, φτατά

ἰχθοῖς τῆς μετοχῆς εἶναι ἡ οὐθὴ εἰς τὸ (Ζ) καὶ τὸ (Λ). Εἰς τὸν ψχ. σχηματισμὸν οὐλεσθή τοῦ παρακειμένου ἡ τοῦ ὑπερσυντελίκου, διὰ τοῦ βοηθοῦ θητικοῦ ἔμι τῇ ἔχου μετοχῆς τοῦ ἀρίστου, ἡ παραμένει ἄκλιτος δ τῆς τῆς μετοχῆς τῇ μεταβόλεται κατὰ τὸ ὑποκείμενον τὴς ἡ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ρήματος. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν τύπων τῆς μετοχῆς βλ. τὰ εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς θριστικῆς.

παραδείγματα

ἐγκείται,

οἱ ἔχουντε μποτὲ ἀπὸ δύο(ἔχομε καὶ δύο, ἀρσεν. καὶ θηλ.), δ τύπος τῆς μετοχῆς ποσχετος πρὸς τὸ ὑποκείμενον. "Εσ' δε τὲ; (δέχεσαι; &ρσ. ἡ οὐδέτερον), εἴνι καρτὲ δὺ βελὲ πορέδε(εἴνιοι παρένος_έχει πάρει δύο φορὲς λαζίσται, ἡ μετοχὴ κατὰ τὸ ὑποκείμενον, χῶντος τὸ βοηθητικὸν ἔχου) δος' ἔχον κουβαλῆτε ἀξάλα ἄρδη(δὲν ἔχεις κουβαλήσει δίδλου κοπριά, ἡ συμφωνία κατὰ τὸ ὑποκείμενον), έσ' ἔχ' αἰτὲ τὸν ιτε(ἔχεις διασμένο τὸ παντὶ, ἡ συμφωνία κατὰ τὸ δυτικείμενον), ἀλλα σ' ἔχει πουλητὲ τὸ μελιντζάνε (ἢ τὶς ἔχει πουλήσει τὶς μελιντζάνες, ἡ συμφωνία κατὰ τὸ ἀντικείμενον ἔμπλοι δυφωνιστὶ. κάτισσον' ἔχει(εἴχει συνιώθηκενη κοιτήνι νὰ πάρωμε, ἡ συμφωνία κατὰ τὸ δυτικείμενον), σ' ἐμά ἔχου αρστὸ τὸ καμπάλα(τὸ εἴχα λιδεῖ τὸ παιδιά, κατὰ τὸ δυτικείμενον), οι ἄλλοισ' ἔχουντε δρατὲ τὸ γιδε(οἱ ἄλλοι τὶς εἴχαν λιδούνες τὶς γιδεσι, κατὰ τὸ δυτικείμενον). 'Αλλὰ καὶ; σ' ἐμά ἔσθροντὲ τὸ καμπάλα (τὸ εἴχα λιδεῖ τὸ παιδιά) οὔτε κατὰ τὸ ὑποκείμενον οὔτε κατὰ τὸ δυτικείμενον, σ' ἔχουντε δρατὲ τὸ κρέφτου (τοὺς εἴχαν λιδεῖ τοὺς κλέντες, οὔτε κατὰ τὸ δυτικείμενον οὔτε κατὰ τὸ δυτικείμενον, ἔμπλ ἔχα σκορπίστε τὸ τοττό μι(εἴχα σκορπίσει τὰ ροῦχα μου, οὔτε κατὰ τὸ ὑποκείμενον οὔτε κατὰ τὸ δυτικείμενον).

ΜΕΤΟΧΑΙ ΡΗΜΑΤΙΚΩΝ

χαιρούμενε, χαιραυμένα, χαιρούμενε ἡ μενύευθη μεντα(χαιρόμενος)

κατδουνούμεγε, μένειμενε, ἡ μενύου ἡ μεντα(τσακιζόμενος)

δεχούμενε, μένα, μενύου ἡ μενε ἡ μεντα(δεχόμενος)

γινούμενε, μένα, μενύου ἡ μενε ἡ μεντα (γινόμενος)

συνταχαινούμενε, μένα, μενύου ἡ μεντα, ἡ μενε(επιμερονδρεύσεις)

κασάμενε, μένα, μενύου ἡ μενε ἡ μεντα(καθίμενος) τὴς μετεύκητης πατριγούμενα(εξερανόμενος), ἔτι καὶ μενε(εύρισκόμενος) κ.λ.π.

Γ. Η Ε·Ρ Ι Σ Η Θ Μ Β Ι Α

α. ἔμι πουλοῦ(πουλᾶ)

Ἐνεργητική· Φωνή

Α. Ὁριστική

α) οὐ νεστὸς

Ἐνικδα. ἔμι, ἔσι, ἔνι πουλοῦ, πουλοῦ, πουλοῦντα

Πληθυντ. ἔμε, ἔτε, εἴνι πουλοῦντε, πουλοῦντε, πουλοῦντα

ἡ, ἔλομένον τοῦ βοηθητικοῦ,

πουλοῦ(ρ), πουλοῦα(ρ), πουλοῦντα(ρ) ἔμι, ἔσι, ἔνι

πουλοῦντε(ρ)· παυλοῦντε(ρ), πουλοῦντα(ρ) Έμε, Ετε, είνι
· ουητεικός τύπος:

δμε, δσε, δνε παυλοῦ· πουλαῦπε, παυλοῦντε

δμε, δτε, δνε παυλοῦντε, πουλοῦντε, πουλοῦντα

β) παρετετεικός.

Έμε, έσετ ήτι παυλοῦ· πουλοῦπε, πουλοῦγτε

Έμετ, έθετ, δητ παυλοῦντε, παυλοῦντε, πουλοῦγτε

δμοίως λέγετετε:

παυλοῦ(ρ)· πουλοῦ(ρ), πουλοῦντε(ρ) Έμε/Έδε/Έτε Έμε, εσείξει
· πουλοῦντε(ρ)· πουλοῦγτε(ρ)· πουλοῦντα(ρ) Έμε/Έδε/Έτε/Έμαΐ, έταιγήτη

δρυπτεικός τύπος:

δμε, δσε, δνε παυλοῦ, πουλοῦπε, πουλοῦντα

δμετ, δτε, δνε παυλοῦντε, πουλοῦντε, πουλοῦντε

μερί τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐνθετῶντος καὶ παρετετεικοῦ, καθός καὶ τὸν λοιπὸν χρόνων, μερί τῶν πατελήζεων, περὶ τῆς Ειεδρόσων τῆς κοινῆς η.λ.π. θεάτρου τοῦ διατεταγμένους χρόνους τοῦ φτείνου, Βερύτουα.

γ) Αδριετος.

· Ενικός· Επουλήκα· Επουλήτερος· Επουλήτης

· Αηθυν· Επουλήκαμε, Επουλήκατε, Επουλήκατι: κανε

δ) Λ ΣΛ Λ Μ Υ.

πιερκής.

· Ενεπάδες· Έπ(ι) αδ πουλήνου, έσ(ι) αδ πουλήνερε, έύ(ι) αδ πουλήνη,
· Αηθυντ. Έη(ε) αδ πουλήνων· έτε τὰ πουλήνετε, είνι αδ πουλήνως ή νουνί¹
· Ετιγμεῖος.

· Ενικός· (Έπι) αδ πουλήνου, (Έσι) αδ πουλήνερε, (Έύι) αδ πουλή

· Αηθυντ, (Έτε) αδ πουλήνων, (Έτα) αδ πουλήνετε, είνι(ι) αδ πουλήνως ή νε²
· ε) παραπείμενος.

Έμε, έσετ ήτι έχου, έχα· έχουντε παυλπτέ, παυλητέ, πουλητέ

Έμε, έτε, είνι έχουντε, έχουντε, έχουντα

στ) · Υπερθυνταλεικός.

Έμε, έσε, έπι έχου, έχα, έχουντε πουλητέ,,,,

Έματ, έτετ, δητ έχουντε, έχουντε, έχουντα,,,,

μερίτοῦ σχηματισμοῦ τῶν συνθέτων χρόνων ηλ. θυντέρω Βοηθητικὴ ομίκατα,
μερί δὲ τῆς μετοχῆς καὶ τῆς συντάξεως αὐτῆς ηλ. δεσ εἰς τὴν μετοχὴν
τῆς παθητικῆς μετοχῆς λέγοντας.

· ζ) Τετελεσμένος Κέλλων

(Έπι) αδ έχου πουλπτέ, πουλητέ, πουλητέ

(Έσι) αδ έχερε,,,,

(Έ) αδ έχη,,,,

(Έμε) αδ έχημε,,,,

(Έ) αδ έχετε,,,,

(Έ) αδ έχω,,,,

η) Κέλλων πρότερος τετελεσμένος

· Αντικρίς. (ε) οὐδὲ μέγους. (ε) οὐδὲ τοῦ. (ε) οὐδὲ οὐχὶ ταῦτα, τούτα, τούτα
· ληπτούς. (ε) οὐδὲ τούτων. (ε) οὐδὲ τούτων. (ε) οὐδὲ τούτων ταῦτα, τούτα, τούτα
τούτων ταῦτα, τούτα, τούτα

Β. 'Υποτάκτική.

α) Ιαεράθης. νῦν πουλίνους· νῦν πουλίνυρεινά πουλίνηρεινά:

νῦν πουλίνωμε· νῦν πουλίνυνετε· νῦν πουλίνων· Ἡ πουνε

β) Ετείγμισθε. νῦν πουλίνηρους· νῦν πουλίνυρε· νῦν πουλῆ· τε τε τε τε

νῦν πουλίνωμε· νῦν πουλίνητε· νῦν πουλίνων· Ἡ πουλῆνε

τοῦ ρ. Εἰπει λαλοῦ(λαλῶ) τι εἰπεῖς νῦν λαλίκους· νε' λαλίταιρει· νῦν λαλίταιρη·

νῦν λαλίκωμε· νῦν λαλίταιρετε· νῦν λαλίκων· Ἡ πουνε· Τῇ λαλίταιρε δὲ τοῦ λα-

λλίτηρης κατὰ τὸ δι πληθυντικόν· ἐκ τοῦ λαλίστου λαλίκηνα ἐσχηματίσηση ἐνέσ-
εστες νῦν λαλίκους· ὡς ἐκ τοῦ λαλίστου λαλίθγαλα τῆς κοινῆς τὸ ξεβγάνω·

Τοῦ ρ. Εἴπει τοῖσι (τοιεῖ), νῦν πολέκουν· νῦν τοῖτσε/ρει· νῦν πολέτση· νῦν πολέκωμε·

νῦν πολέτσετε· νῦν πολέκων· Ἡ νῦν πολέκουνε· διμοίως ἐκ τοῦ λαλίστου ταῦθ/έματοῦ-
κα μετὰ διαστριπτος τοῦ κα πατὴ τὰ εἰς λίου αόματα· τέξιλκου(εβροσκω), λαλί-

κου(είρω, παζίρω) κ.λ.ε.

Γ. Προστακτική.

α) Ενεστώς· ποβλητε· ἥτις ἔνε τοῦ λαλίτη· ποβλίνητε· ποβλίνητει· ἥτις ἔνε τοῦ ποβλητη·
ποβλίνων· Ἡ ποβλητη· ποβλίνητε· ποβλίνητει· ποβλίνητει· ποβλίνητει· ποβλίνητει· ποβλίνητει·

β) Αδριστός· ποβλει· ἥτις ἔνε τοῦ λαλίτη· ποβλίνητε· ἥτις ἔνε τοῦ λαλίτη· ποβλίνητε·
τοῦ ρ. λαλοῦ(λαλῶ) λαλίπνε οὐδὲ λαλίταιρη· λαλίνυνετε· οὐδὲ λαλίκουνε· Ἡ ποβλητη·

· Αδριστός· λαλει· ἥτις λαλίτη· λαλίνητε· ἥτις λαλίπνε· Τοῦ ρ. τέδοῦ(τρώγω) ἐνεστώ-
τοβοῦε· τέδονε· εἰ λίροισ. τήτε· φήτε· εἰς τὸ (Α) τοῦ ρ. λιοῦ(λαλ.ῦ) ἢ ἐνεστώς
λαλητε· ὃν λαλίνη· διλητε· ἀν λαλίνων· λαλίστος· λαλετῶν διλῆτη· διλήτετε· διλήτων· λαλη-

τη· ετογή.

α) Ενεστώς· ποβλοῦ· ποβλοῦσ· ποβλοῦντε· ποβλοῦντε· ποβλοῦντε· ποβλοῦντε

Β. 'Υποθετική.

α) Ιαεράθης. Εἴπει οὐδὲ πουλίνους· Εἴπει οὐδὲ πουλίνυρε· Εἴπει οὐδὲ πουλήνηρ

Εἴπει οὐδὲ πουλίνωμε· Εἴπει οὐδὲ πουλίνυνετε· Εἴπει οὐδὲ πουλίνωι
πουλίνουνε

Λέγεται έπιστος:

οὐδὲ ιαυλοῦ· πουλοῦσ· πουλοῦντε· οὐδὲ ιαυλοῦ.....

οὐδὲ ιαυλοῦντε· πουλοῦντε· πουλοῦνται· οὐδὲ ιαυλη·.....

· Ομοίως γαρίς οιεποθέν· εἰς τὴν σπουδήν·

Ἐκει οὐδὲ πουλίνους· Εἴπει οὐδὲ πουλίνυρε· Εἴπει οὐδὲ πουλήνηρ

Εἴπει οὐδὲ πουλίνωμε.....

β) Ετείγμισθε.

Εἴπει οὐδὲ πουλίνους· Εἴπει οὐδὲ πουλίνων· Εἴπει οὐδὲ πουλίνου

Εἴπει οὐδὲ πουλίνυρε· Εἴπει οὐδὲ πουλίνυρε· Εἴπει οὐδὲ πουλίνυρε

Εἴπει οὐδὲ πουλήτη· κ.λ.ε.

Εἴπει οὐδὲ πουλίνωμε

Εἴπει οὐδὲ πουλίνητε

Εἴπει οὐδὲ πουλήτητε

Εἴπει οὐδὲ πουλήτητε

Εἴπει οὐδὲ πουλήτητε

Εἴπει οὐδὲ πουλήτητε

η) καλλων πρότερος Τιμητού
· Ενεστώς. οδ (Ε)με, (Φ)σε, (Ε)κι τουλήπτε, κουληπτέ
ματουν. οδ (Φ)ματί, (Ε)τατί, ήκι σουληπτού, κουληπτέ ή σουληπτο
κουληπτά

Δέγεται δικόνιος:

οδ ήι Εμε, Εσε, (τδ γ ποδωτον ήκλης ήδ ήι) πουληπτέ, _τδ, _τε
οδ ματί, οδ 'τατί, οδ ήκι πουληπτού, πουληπτέ ή σουληπτού, _τδ
2. 'Υποτραπτική.

'Ενεστώς. νδ πουληπούμενά κουλήνισου, νδ πουλήνητει
νδ πουληπούμεν, νδ πουλήντετε ή πουλήνετε ή πουλήνεστε, νδ
πουλήνωντας

'Άδριστος. νδ πουλήθου ή _τοῦ, νδ πουληπήρε ή _τῆρε, νδ πουληθή ή _τήρη
νδ, πουληπούμε ή _τοῦμε, ήπτε ή _τήτε, ήπνε, ήπνε, ήπνι, ή
τοῦμε.

Οι τέτοις πουλήνεστε καὶ πουληπούμε κατὰ τὴν κοινὴν.

Τοῦ ρ. δροῦ(δρῶ) νδ δρινούμενα, νδ δρίνισου, νδ δρίνεται, νδ δρινούμεν, νδ
νδ δρίντεστε, νδ δρίνουντας. 'Ο άδριστος οὲ νδ δραθεῦ ή _τοῦ, δρα-
ε, ήπτε ή _τῆρε κ.λ.π.

3. Προστακτική.

α. 'Ενεστώς. νδ πουλήνισου_άι, ής ή ἄνε πουλήνεται, ὥλησιν. γδ πουλήνετε
νδ, ή πουλήνεστε_άι, ής ή ἄνε πουλήνωντας

β. 'Άδριστος. πουλήσου, ής, ής ή ἄνε πουληθή ή _τῆρη _πουληπήτε ή _τῆρε, ής, ής
ή ἄνε πουληρούνι ή _τοῦνι

Τοῦ ρ. δροῦ(δρῶ) δρίνισου, δρίνετε, ήδριστ. δράσου, δραθῆτε

4. Μετοχή.

'Ενεστώς. πουληπούμενε, πουληπούμεναι πουληπούμενε ή _μενγού ή _μεντα
πουληπούμενοι ή _μέντε, _μένοι, μένε ή _μέντε, πουληπούμενα ή
πουληπούμεντα

'Ο τέτοις πουληπούμεντε τοῦ απλυνοῦ κατὰ τὸ θρεπτικὸν καὶ τοῦτο κατὰ
τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν _οντες, τσακιν. _ουντε ή _εντε
περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς μετοχῆς θλ. τδ ρ. φταίνου(Βαρβίτονα).

Μαρακείμενος. πουληπτέ, πουληπτέ, πουληπτέ_σουληπτού ή πουληπτοί, πουληπτέ ή
πουληπτοί, πουληπτά

Τοῦ ρ. δροῦ(δρῶ). ένεστώς δραθεστει, δρουμένει, δραθμενγού ή _μενε ή _μεντα
παραμειν. δρατέ, δρετά, δρετή

Ακν ήπιθεσιν τόδες εἰς τδ(Α)ειλειστέρους ήλλ' ἀνυπάρκτους σήμερον τύχε
τους τῆς μετοχῆς τοῦ δροῦ: δρεκοῦ, δρακοῦ, δρεκοῦντα(έμρακώς) τούς δρε
τοῦ δέφνερο θνατερωμένους.

5. Ηποθετική.

ε. Διερκής. ηδ ήι πουληπούμενα, ηδ ήι πουλήνισου, ηδ ήι εργάζεται
ηδ ήι πουληπούμεν, ηδ ήι πουλήνετε ή _ντεστε ή _νεστε, ηδ ήι
πουλήνωνται

θ. Επιγκιαζε. ηδ ήι πουληπροῦ ή _τοῦ, θδ ήι πουληπηρε ή _τῆρε, ηδ ήι πουλη-

αῖς ἡ τῆς τοῦ θεοῦ κοινωνίας ἡ τοῦ πολέμου τῆς κοινωνίας τῆς τίτανος τοῦ πολέμου.

Βλέπε τον Αυτοκράτορα Κανχάνα της Βασιλείου του φτελνου.

— 1 —

A K A I T A C H E P H

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὰς δὲ φύσεις

I. T P O R S X Z

εβήκα, πρυγά. Τέλος ήταν σάτη τοῦ ὄντος (εἰ λικουδίνη πέρπαστή για την τοῦ Σωτῆρος).

8γλια· ήγλια, σιγδ. Σαλ. (A)

Εποντάτει, τέλος ζάντων. Τουρκικήν δικαιοδότηση, έλασθρη, έλασφος, (1) δερή

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ମହିଳା ପରିଷଦ୍ ରେ ଉପରେ ଏହାର ଅଧିକାରୀ ହୁଏଇଛନ୍ତି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ծավա-կանգութեա. Եթ (է) Յ օւաց.՝ չու ծավա Ն' էն. սուսպիր (1), սիմուլաց չ. Օս-
պանաւ:

ଦେଖାନ୍ତିରେ ପାଇଲାମାଣିକ୍ଷଣ ଏହାରେ କିମ୍ବା

ծեաս բարելու, պետք է հաօ, իսկ անը, պէտքայտէ-չա! (A) ծավալ

Εναν της Ευτυχίας και μεδικής επιστήμης. Τα πρώτα δύο βιβλία

Ετοσια_οβτω_ίετρος οβτωσι_έτος εδ_έτρον τβα_ μόνου_ούτη και μόνου_μδ_ νεν έτοι_χει (A) ζυγίμε.

καλδ, καλῶς; (Λ) καλ-τέρος καλδ-τούν καλδ . (Λ) καλ καλδ καλ καλδ-τδ καλδ
κατδ τδν καινήν. "Οταν τδ καλῶς προεφέρεται καλδς καλ τδ ο των
ζευτεροκάτην έγινε σα τδ ζεισμόν

κέπου· κέπως (z) καλ (A)
κοντοῦ· κόπτω (z) καλ (A)

۳۰ مارچ ۱۹۲۶ء، پشاور، پاکستان۔ (۱) ۱۹۲۶

• 4.2. πανδειν.τ.ε. σκυλήσαι· κεύτι (Δ). ικούει έντι βρωμούγεις ή έντι ντί^β
ντί (δίδει-βρωμά) σκυλήσαι βρυμέις.

καύρησιμα, κατόπιν. Σοβρέσιμα δε είναι στη γέννηση της απόφασης

κατῆλεν οὐχὶ τὸ δέκατον τὸ κρέας μηδὲ τὸν αὐτόν γενέσθαι τοιούτοις

λογοῦ_λογοῦ ἡ λογοῦν τοῦ λογοῦ (ου, λογῆς λογῆς-η)

μονοτέρους θλα μαζί, παγκόρυνε την (A)

μανοφύσει· μανερεύσεις ἐν τῷ

πασσεως. (Α) πανοφευσις
ξέδινται. Εγγριται αθνοτικε. Βίε τδ (Α) ξέδινται σδν ψεδρεις & θερινοις
δτι εις τδ Ε τουτο αρνετεται ή Αλληληγερόπεπτις έκ. τδ αθτι
τοχνει. και αι τ διεπούμεται του (Α) ξέγαλέκισιλα. Έως τδ χε(λη)
και ζεσαχα(έως τδ ράχινι έχρι του ορματος έν χρ).
υτέρηντεςσώνει και καλ, ηγιασφήτε. Η λ. τουρκικη
κους πᾶς, θετικῶς έτιζε(Α) δυτικα.

Ἄη τὸν δὲ οὐκέτι πολὺν καὶ ρόν
πεισμού τῆς τε σου, οὐδὲν καὶ ζανδὲ, ἐκ τῆς κοινῆς
ποτὲ, ποτὲ. Μητὲ τοῦ ποτοῦ (Λ) οὐδέποτε. Ἡ μάλιστι τοῦ πότε κατὰ τὸ τοῦ
χρόνου

σήμερε-σήμερα, φωρειδν σάμερον. Καὶ (Λ)

σέσσιι, διεοικεῖν σᾶτερι, ἐφέτος. Εἰ λήγουσα κατὰ τὸ πέρυσι. Πρβλ. τὸ ἐν Κα_
μη φέτι κατὰ τὸ πέρυσι

οὐνταχα, πρώτη. Α συντριχεῖν τὸ πρωτεῖνα (Λ)

τὸν τατέροι (Καστρίνιτσα), τάτασικέρι (Σίτανα) πρόχθει, τὸν διτατέροι (Λ), ἀν_
τε_κατέσπερας-δικτικθές

τὸ χτα τὸν ἄλλο, αὔριο μεθαίριοι, σὲ λίγες μέρες,
τεθλαι, κιόλας, ἔδη, πράγματι, τεθήα-ε (Λ)

τοῦ τελαιροῦ, τοῦ καιροῦ, τοῦ χρήνου, τὸ ἐπόμενον ἔτος. Α δὲν τ' ἄρου. Ήδη
τε έδαρι θὰ ντ' ἄρου τοῦ τελαιροῦ (ἴν δὲ σε πάρω φέτος ηὰ σε πάρω χθ
τοῦ χρόνου

5. Β ε Η α τ ω τ ι κ ά κ α λ ί : Η ρ ν η τ ι κ ά
ἄμφιοῦ, ΧΔΥ ή(μ) τοῦ δδ δηπ' πῶς, θιμ' πῶς δδ, πῶς ζχι. Καὶ (Λ)

δὲν, ἐκ τῆς κοινῆς. Τὸ Τσακώνικεν δ_ον. Ή ζάκα, δὲν έσιέμηνα, δὲν έπηγα,
όμι θέλουν, οὐκ εἰμὶ θέλων, δὲν θέλω, οὐ ντε θέλουντε, οὐκ εἰσι θέ_

λοντες, δὲν θέλουν. Καὶ (Λ)

δίχως ζάλλιουν, δίχως ζάλλοι, δισφολῆς, χωρίς ζάλλο. Καὶ (Λ)

μήνο, νατι, πῶς ζχι, βέβαια. Καὶ (Λ)

ο, οὐδὲ διπλήνησις εἰς κλιθσιν, δολοτε, τὶ θέλεις. Ισως έκ' τοῦ διάσε, δρι_
σε, δρίστειτὶ θέλεις

δάκου, σάμπως, νομίζω, μοῦ φοίνεται, (Λ) σάτσι, σάματις
τάχα ή, τάχατε, Σηθεν. Καὶ (Λ)

Β. ΗΡΟΘΕΣΣΙΣ καὶ ΒΩΙΡΗΜΑΤΑ

α) Προθέσεις

διντίςγάντι, ἐκ τῆς κοινῆς

διπδ, κατὰ_διπδ, κατὰ

διπά ήη, ἐκεῖ πον, διντὶ

πάραξε, παρὰ, διλλή. Καὶ (Λ)

β) Σύνδεσμοι

ἀδὲ, εὶ δ' ἄλλως, εὶ δὲ μὴ. (Λ) Ηδύδε δὲ ή διδὲ

γιδή, διδά, νὴ, ινα

η, η_η_η. Νη ἐγοθ νη ἐκγοθ, η ἐγδη η ἐσδ. Καὶ (Λ). Τὸ ν ενφωνικὸν προσετέ_
θη ἐκ τῆς αιτιαστικῆς τῶν οὐσιαστικῶν

μήτε, (Λ) μήτε ή Αδδε μήδε

μπροδ ή πρίνητη τὴν κοινὴν. Καὶ (Λ). τούρη εἰς Ἀνακοῦν Κακπαθούιας

Ἐκ τοῦ μπροδ δ συγκριτικὸς μπροβτερα

τὸ λοιπλν, ἐκ τῆς κοινῆς, λοιπόνου (Λ)

Ε δ χ α ί

καλὰ βη, καλὰ βράδυ. εἰς τὸ (Λ) ἐπεκράτησε πλέον σήμερον τὸ κοινὸν
καλὲ βράδη ΗΔΥΔΕ (βράδην)

καλοῦ νδι, ἐσέκα, καλεῖς σᾶς βρῆμα, (Λ) καοῦ νέουμ' ἐρέκα

καλούρι Επανάρε, καλᾶς θλασ_ (Λ) χάστηρι ἐκάνεται
χαχεβ/κεβεγκεβεβ/κελδε/θζε/βεζεβ/κακαβ/θεθεβ/κεθεβ
κρκεβε/κεκρεβε/κεκρεβ/κεκρεβ
μὲν τοὺς γέγετε νόμους, μὲν τὰς γέγετε σας, (Λ) εἰς τοῦ δικέτε νόμου
οὐρα καλή, δον καλή, (Δ) αἵρετε καλή
οὐρα καλή γεγονός επενούνθησε καλή γεγονός φωνεδί(Λ) εἰς συμένονθησάν την
οὐρα παλατητέλεια πουβέλια(ώρα καλή γεγονός σπαθιούκια, μέτρα, ιπτάλια) εἰς
λαντζούντε ἡ λιχνέζονται, λαντζούντε βλ. Δεκανόρ, λαντζούντε μόλι, λαντζούντε μάταροι
καλ καμπάτ τῶν τραπεζών, λαντζούντε, λαντζούντε, 1773, Τόμος 2, σ. 25_40 Λατζεδάνια

Καταλήξεις θεωριστικῶν θηλών. Η ενδιέσαγωγή.....σ. 300_306)

- I. _απα_ (ἢ φυθήσ) τὸ θουρέλαι (μικρή κοιλιά) (ἢ χούρα) τὸ χουρέλαι (μικρός)
2. _κυ_ (κύρον) (ἴτε) ιτέλαι (μικρός λατάρι, πανίτρια) τβεάλαι (σπιτάκι) (Λ)
3. _αλ_ (αθήσ) αυτόλαι (μικρός βότρυς) (τσουφά) τσουφάλαι (μικρός κεφαλή)
4. _αλ_ (ἢ κοῦρος) τὸ θουράδειτεκρός στόρος
5. _άτθι(_άτθιον) άγκλα_άγκλατθι (μικρός στόλια), μοκήτθι (μετέρις_μόσχος)
· δουλατθι (μικρός αόλαρ, θουρά)
6. _έτσι(αέτσι) αινή_σι (θέμα_σχοινί) δεμάτοι, (σύρμα) συρμάτοι
7. _άτθικο(λίγο) λαγύθεικο. Ως τοῦ θεωριστικοῦ λαγύθοι μέν τὴν προσκήνην
κην νέας θεωριστικῆς καταλήξεως.
8. _ι(ρού_ρούς) τὸ τούτο, πετ(τ)ι τρόπον(δεῦς) τὸ τρούτο, λαγάναι, λαγάναι,
· έγγονε_έγγονι_σι_ερε_σιεβι, γέρκα_γέρκα (μικρή ρόκα), τρελα_τρελα
9. _ιτι_κάλι_καλίται (μικρός ξύλος) (εἰς τὴ (Λ) μήνον εἰς τὸν πληρώντεκαλ
· διεσθαη τὴ κοτθλετεισ, καλίται (θία), μετέρα_μετέρα (μήτερούλα). (Λ)
10. θούλε(ετεινθε) τὸ θούλι _τὸ θούλια
11. _ρε_ κένθε_κοτίρα(μικρή κόλπη)
12. _ιτσι_φατ_ι_φατ_ιτσι(μικρός αυγότηρος), χοντρα_χονι_τσι(μικρός χωράφι)
· μηνού_μον_τσι(μικρός μηνούδη), μονέα_μονέτσι(μηγίτση). Φ οιταλή_
· εις έκ τῆς κοινῆς. λαντζα_σαντζσα(σανιδτσα), κοβλικα_κούλιτσιτσα
(μικρή θυελδε)
13. _θνι_ φκολειτά_φ_οκολειτερόνι(συγκλειόπουλε (Λ)), παιδί_ σχολείου
14. _ούλλα_ άγκλασ_άγκλασ(στελούλλας)
15. _ούλι_β. Β. _θλιτν_καττα_ι_καντζούλιτσικρός καίσι) τλιθανγόνηλι, μτα_
· τακούλι (λίγο λιθάνιο, μικρή κατάτη)
16. _οβνι_κόκο_κοκούνι (μικρός κήκος), ιγρε_κήκούνι (λίγο κρέας), έλαρε_
· έλατσούνι (έλατάκι)
17. _οβδε_λουκά_αουκαοθν_ι(τσουκαλάκι)
18. _οβ_τκο_σι_ ικδ_τερνικηδικοικοισινε_κο_σεινούδικο, δτδ_διδούδικο
(μικρό δικό σενικδιδον δικό νόσηκον, μεγαλοθούδικο)
19. _ούτδι_άγκε_άγκούτδι, θλιτε_θλιτο_ι_θλιτε_θλιτο_ι, θάκο_λακούτδι,
· ρυλού_δι, τοιχούτδι (την ποτέτσα διλεγούσα, θεμέτη, λακκάκια μαλάκια, τοιχο

208 _κουλε_ & κό_σκόπούλε(εικόδες Ιούλιος). Ἡ λ. εἰς τὸ (λ) ἀπώλεσε τὴν θρησκευτικήν αὐτῆς σημασίαν καὶ ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ σκόπουλε ἔσχη μετασθήνειον τοιοῦτον τὸ σκοτοβήσιον πολύβρούλε(ταῖς τοῦ σχολείου)

K E P T A N A T I O N I.

Καταλήξεις Ηγετών

- I. _εις_κοτρένα(μεγάλη πέτρα). Υπέ/διαθήσθη^{τά} τὰ μεγεθυντικὰ ταῦτα εἰς _αἱ_θεῖρον_θρονοριστικὰ εἰς _ιον^{τό}χατζιδάκις, ΜΗΕ, Δ, 75

2. _άκα_ονθι_ονθεκα(μεγάλο φύδι), χιοῦρε_χιονθρακα(μεγάλος χοῖρος). Ἡ κατάληξις _άκα ἐκ τοῦ θρονοριστικοῦ _άτθι(,άκι). Βλ. Χατζιδάκις, ζ. ά. σ. 423

3. _έρα_κοῦε_κουνέρα(μεγάλος σκύλος), μουλάμι_μουλάρα. Καὶ ἡ κατάληξις αὐτῆς προέκυψεν ἐκ τῆς θρονοριστικῆς τοιαύτης εἰς _άρι

4. _έδα_χονθραγχουρέδα (μεγάλο χωράτι), κοτρένα_κοτρώνέδα(μεγάλη κοτρύνα)

5. _όζε_πλάκα_πλακόζα, 'Βρήνη', Ερηνόζα, 'Βλένη', Βλενόζα

6. _όκλα_στέρνα_στερνόκλα

7. _ώνα_πλάκα_πλακώνα: κο ρώθι_κοτρύνα. Βλ. Χατζιδάκις ζ. ά.

8. _ώνιε_τσουφδ_τσουφωνίε(μὲν μεγάλο κεφέλι, κεφάλας), τδοκάνη_τδοκωνία (μεγάλος τσοπάνης, τσόπενος). Βλ. Χατζιδάκις, ΜΗΕ, Β, 140

9. _ονκλα_στέρνα_στερνόκλα
_δσκα_κατάληξιν_μεγεθυντικὴν_τοῦ (Δ) ὁ δὲν ἡκούσαμεν εἰς τὸ (Κ).

K B 9 A A A I 9 2 IA.

"Եւ ըստ Հայոց արքային ալ Խաչի հետէ

1. Ια κατάληξις δηλ. τική πληγής, & μπουντα_ή γροθιά, κατόδηνατία(δαγκα μετιδ), μπάρταλία(κτύπημα μὲ τὸ μέτωπον, ἐκ τοῦ μπάρτα, ἐπιφωνήματος ἔβερεντιστικρῦ αἰγῶν καὶ προβάτων διὰ οὐκτυκήσουν μὲ τὰ κέρατα τῶν) δοῦκο_δουκαλία(κτύπημα μὲ τὴν μέτηπν)σούγε_σουγλία(Λ)(δεῦς καὶ δυ_νατδες πόνος). Βλ. Χατζειδάκιν, Ε.Ε., Β, 232 καὶ 239
 2. Ια κατάληξις δηλωτική ποσότητος, μίδα_μιόδα(κονταριά), φυλάξι_φυλακία (δσον χωρεῖ τὸ κτίνον), γουλία, ποδία(δσον χω εῖ μὲ ποδιδ). Χατζειδάκις ζ.δ. 'ἢ μέτρου, φορτίου...')
 3. Ια κατάληξις δηλωτική δερμάτων, & προθία(χροφιά), γιδία(γιδιά)κατὰ τὴν κοινήν. Βλ. Χατζειδάκιν Ε.δ.
 4. Ια κατάληξις έπλωτική, δομῆς, κοτασία(κότας), έβουγουλία(έβγιλας), σκουγία(σκύρδον), γατθία(γέλαστος), μεκρυόνια(οβρων), μουχλία(μοβ_χλας), βαρβακία(βερβετίδιας), ἀπαντε μετὰ τοῦ. οήματος βρουμοῦντα ἢ στί_ντα(κτυκοῦν_βρωμοῦν). Χατζειδάκις, ξ. 240/. ὁ κούνου έσχηματίση κατὰ γένετην, ἔντι νιώδες κούνον(δέσι κυνδες). Ιατζειδάκις Ε.δ. 246 καὶ 249
 5. ίλα κατέλιπτις σπλαντική καταστάσεως, ἢ ἄπ. τελέθματος, σάπιδε_σαπιδάλε_σαπίλα, πένητα_πενητιλα(πενία), ποερή_ποεραΐλα(ζεραΐλα). Πικατάληξις _ίλα, (Α) _ίλα, κατὰ τὴν κοινήν. Βις τὴν λ. πενηπίλα τὸ λ κατ'α_ναλογίαν κρός τὸ σαπιαΐλα, ζεραΐλα κ.λ.π.
 6. Ια(Α), _ίλα(Κ) κατάληξις προσέκυψε κιλ ἐξ δυνομέτων ει.; Ια γεν. ίλαδος, εις τὰ δροῦα ὁ δικτεσδόν δια διτικατεστάη διὰ λ.κ.π.καντίς_ίλαδος.

γελοῦ(γελοῦ), ἐγελησανθὲ γελησανθὲνε(προστ. γένεστ), γελο(θορ.), γελαζ
κούμενε, ἐγελησμα, νὴ γελητοῦ, γελησσοντγελωτὲ
γεστρέννου(γεστρέννο), ἐγεστρενε, νὴ γεστρέννου, γελητοεμπέ(προστ. γένεστ),
γεδιρέσσ(θορ.) γεδιρέγγόθενε, γεδιρέσσανθὲ γεδιρέσσοῦ, γεδιρέ
τρέθου, γεστρεφτὲ, ἔροισς τὸ γείγγου(ενίγω);
γκιούθου(κιδθω), ἐγκιούθη, νὴ γκιέθη, γκιούθε(θορ.), γκιούθε(γένεσ.) γκιού
θομενε, ἐγκιούθη, γκιούθου, γκιούθε, δμοίσς τὸ κιπούθου(κά_
μω), καπιθενώ, πενώ(νω), θιτακούθου(κιτακώνω), χοντέκου(χορτα_
νω), μπζούθου(μεζώνω, μοζεύω)
γλυτθπίνου(γλυχπίνω), ἐγλυτθήγησ, νὴ γλυτθένου, γλυτθανε_γλυτθαινοθμενε
γγλυτθήμα, νὴ γλυτθέσοῦ, γλυτθέσου, γλυτθ-τὲ, δμοίσς τὸ κρε_
μπίνου(κρεμῆ)
κουλίγουκε, κουλίζου(κυλῶ), ἐκουλίε, νὴ κουλίσου, κουλισκούμενε, ἐκου_
λίσμα, νὲ κουλιστοῦ, κουλίσου, κουλιστέ
λείκου(λείγω), ἐλείτθαμα, νὴ λείτθαστοῦ, λείτθαστὲ, τὸς τὸ (λείθαστον, λείθ-

νὰ λειπέφου, λείπεφε_λειπασκούμενε, ἔλειπάσμα, νὰ λειπαστοῦ,
λειπάσου, λειπαστέ

μπέχου(διμπέχω, σκεπάζω), ἐμπέα, νὰ μπέτσου, μπετέ. Ὁμοίως δήχου(βήχω)
νεμπέχου(βθσκω), χθρχλέρρ
ντρεκούμενε(ντρέπομαι), ἐντραπῆκα, νὰ ντραπήου, ντράπου(κάτι τὴν κοι
νήν)

ἢ κείρου(σπείρω), ἐκείρκα, νὰ κείρου, κεῖρε, _κειρόκούμενε, ἐκεῖρτε(γ
ένικ.), νὰ κειρή(γ ἐνικ.) κειρτὲ
πιστοῦ(πιστεύω), ἐπιστήκα, νὰ πιστίου, πίστε
κουλοῦ(κυλίω) ἐκουλήα, κοβλησε, _κουλισκούμενε, ἐκουλίσμα, κουλιστέ,
ἢ νι κουλίου(ᾶς τὸν κυλίσω)

ποίου(ποιῶ), νὰ ποίου(ἐν.θποτ.), ἐμποῖκα, νὰ ποίου(θποτ.δορ.); ποῖνε
(προστ.ἐνέσ.), ποῖε (προστ.δορ.), μποιτὲ. Περὶ τῶν εἰς _ίου
ρημάτων βλ. Χατζεδάκιν, ΜΝΒ, Α, 278' μουδίου, γαυρίου...
ἔσχημάτισαν τὸν ἐνεστῶτα αὐτῷ ἐκ τοῦ θέματος τοῦ δορ.,
κατ' ἀναλογίαν ἄλλων ρημάτων, δμοιον μὲν τοῦ δορίστου τὸ
θέμα ἔχδντων, βαρυτόνων δὲ": Ὁμοίως κλίνεται τὸ λαλοῦ
ποίχου(θποδένω), ἐποία, νὰ ποίτσου, ἐνεστ νὰ ποίχου), προστι· ἐνεστ.
πδϊχε, δορ. πδϊτσε, _ποϊκούμενε, ἐποίμα, νὰ ποϊτοῦ, νὰ ποϊ_
χούμα(ἐνεσ.), ποίχισου(ἐνεστ.), ποϊτσου(δορ.), χθρχλέρρ/
ποϊτὲ

πρέχου(πλέκω), ἐπρέα, νὰ πρέτσου, πρέτσε_πρεχούμενε, ἐπρέμα, νὰ πρετοῦ
πρετὲ

δομίχου(θερμαίνω), ἐδομία, δδμισε, νὰ δομίσου, _δομισκούμενε, δομίσμα
νὰ δομιστοῦ, δομίσου, δομιστὲ
στέκου(στέκω), ἐστάμα, νὰ στέκου(ἐνεστ.), νὰ σταθοῦ(δορ.), στατὲ
τυχαίνου(τυγχάνω), ἐτυχῆκα, νὰ τύχου, τυχητέ
φτοῦ (φυτεύω), ἐφτηκα, νὰ φτνου, φτνε, φτυτέ
χαλοῦ(χαλῶ), ἐχαλάκα, _μ' ἐχαούκα τὸ πεγιβδλι(μοῦ χάλασαν τὸ περι_
βόλι), μ' ἐχαλούκα τὶ τδατίε(μοῦ χάσαν τὶς βελόνες), χά_
λα, νὰ χαλάου, χαλατὲ.

ΟΙ ΣΩΤΗΡΑΙ

Μέσα φορδ τούτους έκι μία βαθύλισσα. Κυποῖτε πρώτα μία σάρπη τή δώδεκα χρόνου έπειτα ένα καμεί μία βαθύλισσα. Τή τέτερη δύνεται ν'έμοιοράγιατέρη οι ίδιοι έπραγτεύτησαν ούτοι. Α δέτη έκι καθημένα τότε ηγάπτε τούτη λαλούντε οι Μούρε. Α πρώτες έπειτα. Όταν τή καμεί μία τή τέτερη χρονού φή τοιτάση τή κάρα νή σήη. Α δευτερες έπειτα νή νατή δώδεκα χρονού. Η δευτερες τοιτάση ήτη να βράχο. Α πέμπτες έπειτα δημιουργία μία νατή είκοσι έγα χρονού. Εύριγμα πρεπει, πολὺν περιβολή, μή τή γυναῖκα ήτη φή μητρίδη να ούτε μή φτερό νή νι τάρη. Α δέτη ήτη τάν διμέρα, η ένατη τέτερη χρονού γλύκηνή έκι φυλάξα. Σύγχρονή τέτερη ήτη τή κάρα. Ή ένατη δώδεκα χρονού ή έγλουτούγχε ήτη τή βράχο. Όταν ένατη τέτερη ήτη έγλουτούγχε ήτη τή βράχο. Ένα έκι θέλου νή παντρέψη τάν ήτη μία φράτζ. Δε ήττες & δημιουργία σήη έκι θέλα νή παντρέψη πρώτες ίδη μία φράτζ. Ένα θέλα έτερη ήτη μαχαίδα. Φή ζέη τήν "αγγειό", δέν έζετε, νή χορέψη. δέν έχορες. Τέτοου, δέν έπειτα ήτη τάν τζέλα, & λλά τάν τούτη ήτη δυνατή ήτη μαρτυρούμα. Εξάτη τούτη έγκλιστε ήπη μάτι τή πρεββήκι τούτη ήτη μία

"έγλεγκτικένε, έκανέντη ούτε νή πρεγεόσσούντε, μή ζέροντας κανένα ήτη έκι. Εδλις έγνωτε δη γαμπρό τήν ήτη χάμου, έπραγκαλύπτεντε. Α δέτη έκι καθημένα, & λεγει τούτη παντεύουν. Τέλα έτερη ήτη ούτε. Βρανερούτη δη βράχοι μή ήτη φτερό. Οι νεογάρι, προς ήτη πρεγεόσσοντε. Ο ούτε ή έπειτατέρη, έβρουκι. Ε δη παπαί & δη τή λατιδ. Αδηνάτε νή ευτυχογ. δέν ούτε έκι παλαιόγγα μίτην ούτε & ήτη. Πλέτη τή αλατιδηδη τούτη έποκοτούγχε, τήν δημιουργία μίτην έποκοτούγχε γιατη νή μή φοσαθή. Ζη δέ τή έποκοτούγχε, η μηδη ούτε, νή δομέσορ θο γιατη νή λουτρή, τή καλύπερμοι φρεμα νή νι φέρη νάγκιστη, νή ευτυχογή τήν δημιουργία μίτην δημιουργία τήν ήτη μία φρέμα ήτη γλεγκτικένε, τή έπειτα τή φορδ. Άλλοι ιδιντυνε ήτη έχου δη λατιδ ούτε, ήτη φρέμα ήτη γλεγκτικένε, δη τάν τέλα έπειτα. Άλλοι φρέμο ούτε & δέτη οι τάχη ούτε ήτη τατέ σαν κλασιδα τάνου. Α δέτη ήτη έποκοτούγχε τήν ούτε δέν έφοσάτε. Υ δημιουργία ήτη έποκοτούγχε έπρομάνε νή νι διατηνε.

"Οπαντεά ήτη τδούτη τδούτη τάν τή λεπτότερασσούχι / είνι τέντε κορασούχι λε τή έπειτα ήτη μία/ τή έπειτα ήτη μία νή μιλή τήν δέθωράρη / "Ο μίλα θέλα ντι έπειτα ήτη τήν παπά/ έμις θέλα τήν παπά, τήν παπά τήν τέρατη/ ή έντη τδούτη τή προσφοίτσε. ή έντη πιλού τή ποτελίτσε/ ή έντη δη δητου σι κηρούνγα τή έντη τδούτη τή πακαρούνγα/ ή έντη τή έντη ήτη ούτη χέρε σ' πατείτσε τή έντη τδούτη τή προσφοίτσε. Θηγάστη δητου σι κηρούνγα τή έντη ήτη μακαρούνγα

Τή κείμενον ήτη δη γυναῖκα ήλικες 38(-δ 1934) έπειτα, έγγραμματον. Η έπειτα δρασις τής κοινῆς είτε τή τυπειδον, τδλεξειδν κατ σύνταξιν για φανής.

ΟΙ ΗΜΕΡΕΣ

(ΔΕΥΤΗΝΑΡΑΔΙΣ)

Μή φοράντε την καιρό διατάξασσαν. "Έκανε πρώτα μια κόρη στά οώ και χρόνια ἔκανε θυν παιδί (Άγιος) Αστέλλουλο. Στις τρεῖς ημέρες πού τὸ μοίραναντοί άλλοι κοιμήθηκαν δλοι. "Η κόρη καθάταν (ἀγρυπνοῦσε) κι ἔκοψε τὴν θεραγάν οἱ μοῖρες. "Η ποώτη εἶπε. διότι τὸ παιδί αὐτὸν γίνη τριῶν χρι νῶν οὐτε τέσση στὴ φωτιδιανή καῆ. "Η δευτέρα εἶπε. Οὐ γίνη δώδεκα χρονῶν οὐτε πέση ήπιδιόν οὐτε βράχο. "Τρίτη εἶπε. "Οχι οὐ γίνη είκοσι ένδες έτῶν. Ήιδγαμπι πρὶν κοιμηθῆ μὲ τὴ γύννιτα (τεῦ) οὐτε βγῆ ἐνα φίδι μὲ φτειρά νὰ τὸν φέγη. "Η κόρη ήπιδιόν τὴν θυντα πού ἔγινε τριῶν χρονῶν (διδελφὸς της) τὸν ἐφύλαγε. Τὸν ἐγλύντωσε ήπιδιόν τὸν βράχο. "Οταν ήλιας. τὸ διατάξαν. είκοσι ένα. ήτανε νὰ παντες φρ τὴν διδελφή την ποῦτα. Διὸν τὸ δέχτηκε ή διδελφὴ του. ήτανε νὰ παντρέψῃ ποώτα τὸν διδελφὸν της καὶ θυτερα ἐκβίνη (νὰ παντρευτῇ), γιατὶ νὰ τὸν γλυτώσῃ κι ήπιδιόν οὐτε σειρὸς της μοῖρες. "Ηρθε ή ὥρα τοῦ γάμου, δοσ κι ἄν τὴν θυνταν "Αλλάξη, δὲν άλλαξε. "Στρέψιζε τὰ μαχαίρια. Μὰ πάη στὴν ἐκκλησία δὲν ἐπῆγε, νὰ χορέψῃ δὲν ἔχειρε. "Κάμι ξένη ἐβγήκε ήπιδιόν τὸ σπίτι, άλλαντα τὸ συνέβαντε δὲν βιαστηροῦσε. "Επῆγε κι ἐκρύφτηκε ήπιδιόν κάτω στὸ κρεβάτι τοῦ διδελφοῦ της.

"Εγλέντησαν, οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ μή εέροντας κανένας ποὺ ήταν (αὐτὴ) Κεδαίς ἔγινε δι γηπρός κι. "Π νέφη χάμια ἐπλέγιασαν (ἀπροσιμήηηκαν). "Η κόρη ἔκαθάταν, ή διδελφὴ τοῦ, ήτταθέ, παιδισῦ. Τὸ σπίτι ἔτριες δλο. "Ἐκφανερώθη τὸ φίδι μὲ τὸ φτειρά. Ο. Ι νιγάμπροι ἐπλέγιασαν. Τὸ φίδι πού ἐφτερούγι. σε θρούτηρε τὸ παιδί ήπιδιόν λαζαρό. "Ἐδύνατο νέ ξυκνήσῃ. δύο ήρες ήπάλευε μὲ τὸ φίδι ή διδελφή. Πνιγμένη στὸ αίμα, δφοῦ τὸ σκότωσε, τὸν διδελφὸν της. δὲν τὸν έμπλησε γιατὶ νὰ μηφορηθῇ. "Επῆγε κι έμπλησε. ήττή μένα, της, νὰ ζεστάνη νεφδ νὰ λουστῇ, τὸ καλύτερδ της φόρεμα νὰ τὸ φέρω. νάντεθῇ νά ξυπνησ τὴν ή ελαφδ της νά γλεντήσῃ, πού τὸν ἐγλύντωσε κι αὐτὴ τὴ φορά. "Άλλο πλνδυνο(ούδετι, γένους) δὲν εἶγε δι διδελφός της σκιά βδομάδα. Έγλεντοῦσαν ήπό κεῖ καὶ θυτερα. "Λπδ τὸ φόβο της ή κόρη τὰ μαλλιά της ήταν σηκώ μένα σὴν κλαδιή πάνω. "Η κόρη πού τὸ σκότωσε τὸ φίδι δὲν έσοβήτηκε. "Ο διδελφὸς της πού τὸ εἶδε σκοτιμένος ήτριμαξαν νὰ τὸν ήναζήσουν. "

"Ακένευτι στὴ βελανιδίτσα βελανιδίτσα καὶ οτὴ λευκοκερασίτσα ήταν Ε Ἰνοι πέντε κορασσούλες καὶ ἐταραβγῆκε μία/καὶ έκαριεβγῆκε μία νά μελήση (σ)τὸν ἄντρα της/δὲ θέλω σε έσένα, θέλω τὸν παπά/θέλω τὸν παπά/τὸν παπά τὴν κεοστή/πού τρύγει της προσφορίτσες καὶ φιλεῖ της ισπελίτσες/τού, μέντα άδντια τοῦ ππροσύντα καὶ τούγει τὰ μακαρούνια/είν' καὶ τὰ χειρά του πατερίτσες καὶ τρύγει της ήτταθέ, προσφορίτσες/. ήτειδε, τὰ έρια μου ππροσύντα, τὰ τὸν μακαρούνια

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΣ
ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (I)

Α ΤΟ ΑΡΘΡΟΙ (2)

τὸ ἄρθρον ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ἀναφορικῆς ἵντωνυμίας εἰς τὸ διέξις τε-
ριτώσεις. α) τὸ ἡ τὸ περίτοδε: τὸ ἡ στὸ ἐπέρασε' στὸ παρελθόνι πέρυσι. Τὸ
ἄρθρον μετέκεσεν εἰς τὴν απ.ασίαν τῆς μετοχῆς: τὸ παρελθόν. Τὸ περίτοδε ἐ.
κι λ τὸ τέλος τοῦ Πρεγάδου: κατὰ τὸ παρελθόντος πέρυσι ἡτο ἡμαρτία
χρονιά τοῦ Πρεγάδου (τὸ παρή ὁ ί)

β) τὰ εἶνι τὰ δὲν εἶνι (γ), αὐτὰ τὸ εἶναι (ὑπάρχουν) καὶ δύχαντε ποὺ δὲν
εἶναι (ὐπάρχουν), διτε ὑπάρχει καὶ διτε οὖν ὑπάρχει, ἀπ' ὅλα. "Μ' ἔκι ταγίχοι
τὰ εἶνι τὰ δὲν εἶνι" (μ' ἐτάγιτε διτε ὑπάρχει καὶ διτε ὑπάρχει, μ' ἐτάγιτε
"τοῦ πουλιοῦ τὸ γέλα").

γ) τὰ δὲν εἶδουντε δὲν καὶ δὲν εἶναι δὲν εἶρου δὲν ἡσοῦ (γιαντά ποὺ δὲν
ξέρουμε δὲ μιλοῦμε ἡ (γι) αντή. ποὺ δὲν ξέρουμε δὲ μιλῶ). Τὰ διμε τὸντε δημ' ἀ-
οῦντε (γι) αντή ποὺ δὲν δικαιοῦμε δὲ μιλοῦμε). "Η τοιαύτη χρῆσις τοῦ ἄρ-
θρου εἶναι γνωστή καὶ εἰς τὸν δικαιοῦμε Γκαλ εἰς τὸν βιζαντινὸν καὶ
εἰς ἡλα νεοελληνικὴ ιστορίας εἰς δικαιοῦμε π.χ. Θεοδ. Β. Παλαιο-
λιγού (3): "ἀλλ' ἐξωνεῖσσι καὶ αντανε τὸ δ. βούλονται δὲ φύτων" ἔνθα,
τὰς δ. καὶ εἰς Ιαπετούκια ἰδιότητα δὲν εἶναι ἀγνωστες, τὸ τοιαύτη χρῆ-
σις τοῦ ἄρθρου. "Βν' ἀνπού π.χ. τῆς Ιαπετούκιας λέγεται "ἐμεῖς δὲ κα-
νούντες μάζευσι (ἴσαις αντή, ποὺ ἐπεφταν" ἐμεῖς είμασι": Εἰς τὸ αντίδοτοι
συνήπης εἶναι, "η φράσις ἐδῶ σὸ μέρος, ἐδῶ σὸ μαχαλά (σ' αντὸ διώρεοι
σ' αντὴν ἐδῶ τῷ μαχαλᾷ) κ.λ.π. διεν τὸ σὸ (στὴ): σ' αντὸ διώρεοι ἐκίρρη-
μα ἐ.ώ., καὶ ἐκεῖ, προσέλαθον πλήν τῆς τοπικῆς καὶ διεικτικὴν σημασίαν. Πά-
λι τὰ εεύρων κάνω τὴ. φωμιδα (πάλι αντὸ ποὺ ξέρω αντὴ τὸ φωμιδα κάνω).

εἰς τὸ δινομα ἀφέγκη, διαφέντης, πατέρας) ἐκ τῆς γενικῆς τοῦ ἀφέγκη τοῦ
φέγκη διὰ συναπιρέσσως ουα καὶ ἐπικρατήσεως τοῦ ισχυροτέρου, φημίγγου α(4)
προέκυψε γενικὴ τὰ φέγκη καὶ ἐκ τούτου κατόπιν δινομαστικὴ φέγκη, τοῦ ἀρ-
κτικοῦ α θεωρηθέντος πλέον ὡς ἄρθρου, καὶ τεθέντος άγλυκοῦ ἄρθρου εἰς δι-
νομα ἀρσενικὸν. "Ειέχων ούτω δ φέγκη, γεν. τα. φέγκη, αιτ. τὸν ἀφέγκη (μέσοις
πιθανὸν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦτον, νὰ ἐπέδρασεν καὶ δινόματα ὡς δ μάτη,
δ δέκτη/σάτη (ἡ μήτηρ, ήθυγάτη). "Ωμόλως ἐκ τοῦ τὸ διμπάδι τοῦ διμπάδι, τάμπαδι
τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐλήφθη ὡς γενικὴ τὰ μαλαγη καὶ ἐξ αντοῦ ἐσχηματίσθη"
ρέμη μητῆρα διαμορφαΐται θηλητικα,

(I) Εἰς τὸ Κεφ. τοῦτο) ἐσημειώθησαν φράσιμα καὶ περιπτώσεις κυρίως ίδι-
κουσατ τῆς θεωρηθέσης τινὰ διμάτην παντῶντα καὶ εἰς τὴν κοινὴν. Παράδει-
σις διλων τῶν συντοπτικῶν φαινομένων, ἐστω καὶ δινάτη παντῶντα καὶ εἰς
τὴν κοινὴν ἐθεωρηθεῖσα.

(2) Τὰ κυριώτερα βοηθήματα τὰ φράσια εἶχον διέδωσεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ
παρόντος Κεφ. εἶναι). "Αχ. Τεαρτζένου, Νεοελληνικὴ Σύνταξις, Αθηναί 1928,

β) Η. "Ανδριώτη, τὸ Γλωσσικὸν "Ιδιωμα τῶν Φαράρων, εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδό-
σεων τοῦ "Αρχείου Μικρασιατικῆς Λαογραφίας, Αθήνα 1948 καὶ γ) Βασ. Ι. Φα-
βη, Περὶ τῆς διπλόσημης Συντάξεως ἐν τῇ "Ελληνικῇ γλώσσῃ, "Ανάτυπον ἐκ τοῦ
ΣΤ τέμου τῆς διπλόσημης τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς (μέσου θεσσαλονίκης), Θεσ-
σαλονίκη 1947 (3) Σ. Λάμπρου, Μονεμβασιωτικά, Παρνασσός Z (1883) σ. 473
(4) Χατζεδάκης ΒΠΕ, Α, 215. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ διφέντης ΒΑ. ΥΝΕ, Α, 172

τὸν θηλ. ἀ μπάζη, συντεκούντων εἰς τὸν σχηματισμὸν τούτου καὶ τῶν θηλ. Τὸν δὲ τέλεα, δὲ γωνία(τὸ σπέτι, ήγωνιά, τὸ έτερον τὸν δέο κύριων δωματίων τῆς τσακωνικῆς οἰκίας). Ὁμοίως δὲ Σωκράτης(Σωτήρ, Χριστός), λόγῳ τῆς καταλήξεως αἱ εἰς ἣν συνήθως καταλήγουν τὰ θηλυκὰ, ἐθεωρήθη θηλυκοῦ γένους καὶ ἐλέ χθη ἡ Σωκράτης, μετὰ δὲ τῆς λέξεως ἄγιε ἡ Αγιδ Σωκράτης. Ὁμοίως ἐν Ἀνακο τῆς Καππαδοκίας ἡ κατάληξις αἱ τοῦ δινδυμάτος Διὰ μετέτρεψε τὸ γένος εἰς θηλυκὸν καὶ οὕτω ἐλέφαντη σὴν ἄγια Προφήτη Λία(στήν...). Ὁμοίως ἡ λ. τ. Τον τότε(τὸ γκιωνάκι, δὲ μικρὸς γκιώνης) ἐκ τοῦ πληκτοῦ τὰ τεμανάτθα ἐγένετο τὸ τεμανάτθα καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐνικδός τὸ τεμανάτθο. Τὸ οὖσιαστικὸν τὸ σκολε ε(σχολεῖον) ἐθεωρήθη ἀρσενικοῦ γένους κατὰ τὰ πολλὰ λήγοντα εἰς ἕ(σονε; β νε, χιοῦρε κ.λ.π;) καὶ ἔγινε τὸ σκολεῖο.

Χαρακτηριστικὸν τῆς Τσακωνικῆς εἶναι ἡ χρησιμοποίησις εἰς τὸ (Δ) τὸ δρσενικοῦ ἄρθρου εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ θηλυκὸν γένος τοῦ δίου ἀριθμοῦ: τὸν δικορβάτου, τὸν δὲ ἐλίε (τὰ βάτα, τὶς ἐλιὲς). Τὸ διντίσθετον παρατηρεῖται εἰς τὸ (Κ), ἐνθα τὸ θηλυκὸν ἄρθρον τοῦ πληθ. ἀριθ. - τίθεται καὶ εἰς τὸ δισενικὸν γένος τοῦ δίου ἀριθμοῦ, τὶς γουναῖτδε, τὶς πέτδον (τὶς γυναῖκες, τὶς πέτρες).

Τ Ο Ο Υ Σ Ι Α Σ Τ Ι Κ Φ Ν

•Η χρῆσις ἐνδεῖ μόνον τύπου τῶν δύσιαστικῶν διὰ τὴν δύνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ ἐνικοῦ καὶ ἐτέρου τοιούτου διὰ τὰς αὐτὰς πτώσεις τοῦ πλανυτικοῦ εἰναιχαρακτηριστικὸν τῆς ἀπλοκοιήσεως τῆς διαλέκτου. Οαντράς τύπος χρισμοποεῖται καὶ διὰ τὴν αλητικὴν ὅπου γίνεται χρῆσις αὐτῆς δ' ὄνει, τὸν ὄνει, ἐ ὄνει, δ ἀγωγιάτα, τὸν ἀγωγιάτα, ἐ ἀγωγιάτα. Περὶ δευτέροις τύπου ἐν τῇ αλίσει καὶ τῆς προελεύσεως τούτου, βλ. Μορφολογία, τὸ "Ονοματα".

Παρεκτεταμένα μέρια (2)

Είς τινα ούσιαστικά προστίθεται, εἰς τὴν κλητικὴν κυρίως τοῦ ἐνικοῦ καὶ εἰς τὴν δύναμιστικὴν αἵτιατικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ πληθυντικοῦ ἐν τῶν παρέκτεταμένων μορίων οὐ, νανε, τε. Τοιαῦτα ούσιαστικά εἶναι, ἀρσενικά: δούκι_οι, τοὺρ οὐκίουνε(δφις); δ τόπο_οι, τὸ τόπουνε(κῆπος), δ. πέτρε_οι, τὸ πέτρουνε(πέτρος, λίθος), δ ἀραποσίκι_οι, τοὺρ ἀραποσικίουνε(ἀραβίσιτος), δ ιτε_οι, τὸρ ιτίουνε(Ισίδης, θνατόμα), δ κόνδο_οι, τὸν κόνουνε(κόνκος), δ ήτακή_οι, τοὺρ, ἐ διερήνε(ἀδελφός), δ παποῦ_ἐ παποῦνε(πάππος) Σπάνιωτερον εἰς ἄλλας λέξεις: δὲ χρονοῦνε. Θηλυκὰ; εἰς τὴν ἐνικὴν κλητικὴν & μὰ ἡ μάρη_ἐ μάνε(μήτηρ), & ἀτιδ_η ἀτιδ_η ἀτιάνε ἡ ἀτιθάνε, & μαμμούγεν. τᾶ, κλητ. ἐ μαμμοῦνε(μάμμη). Ὁδέτερα: τὸ καμπὲ_ι, τὸ χαρκὶ_τὸ καμπὲ_ινε, τὸ χαρκίνε, σπανιώτερον. Θηλαῖς (καυκαλίνις: εό(εσί) λαππίνε μένα.

Τὸ μέριον νε ἦ νανε προστίθεται καὶ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δευτερον πρόσωπον τῆς προσωπικῆς διντωνυμίας εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς: ἔζου, καὶ ἔζουνε, ἔκλοδ οὐλ ἐκισθνε, ἔνετ καὶ ἔνεῖνε, αἴτιατο ἔνεινανε, ἔμον καὶ ἔμοννε/καὶ ἔμοννανε(ἔγνω, σύ, ἡμεῖς, σεῖς). Τὸ νε πιθανῶς ἐκ τῆς ἔτεῖνε(ἔτεῖνος).

(I) BΛ. Χατζειδάνη, ΜΝΕ, Α, 802 κ.ξ.

(2) περὶ παρεκτεταμένων μορίων βλ. Γ. Χατζιεδάκη Γλωσσοίκας Ερευνών A, 223_6
"αἴτιαν ἔγουσι τὴν ἀναδοχήν."

τὸν ἔργον τε πρόστιται μόνον, εἰς τὴν ἐλημνυτικὴν κλήτην, τῷδε δύνατο
καθῆσθαι, εἰ καὶ τέτε (ταῖς) ἀγάπησιν διὰ σύνδεσμον τοῦτο, (καὶ βάσις, ἡδονή)
πρέπει τοις οὐρανοῖς, τάχα! Βασινέ τοι μή! Αἶσον, ταῖς νίκαις, ταῖς διάτεξε, ἐκένε. (ἡδονή ή,
μητέρα, ἡμικώνιδεν πιστεων) Αἴ ναι, ταῖς διάτεξε, ηλίσε. (ηλίσε ή—
πιστεων έτοις τὸ πλάτεχα. 'Βασινέ τάχατε γαδ μ' ὄραψ (ἡλίσε δηθεντάνα μὲ λόγη)

Δ. Τὸ δικτύον
Ολίγα ἐπίστεται, χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν Τσακωνικὴν πρὸς δήλωσιν τῆς θ-
λητοῦ: Λίννιχος (κονίσιος), ιρακόσιμενος (ιρακόσιτένις, καλαμποκόρούσι) μόνχινε
καρτέσει, κατιστέσσινε, μπαμπατθερός, ξοβλινε, χιματένιγε, δισημένιγε, μαματένιε,
συθερένιγε (τόλούχος, σιταρένιος, κορέθινος, βαυβακερός, ενθινοςτιχωμάτινος, θάγη-
ροῦς, χρυσοῦς, σιδηροῦς). Βασινέ ὡς τὰ πέτρινοι, χάρρινοι κ.λ.π. σήμερον
τοιλάχιστον δὲν ἀκούονται εἰς τὴν Τσακωνιδίν. Αντὶ τούτου χρησιμοποιεῖ-
ται τοι περισφράσις εἰς τῆς προηέσσεως ἀπὸ μετὰ τοῦ οβσιαστικοῦ ἐκ τῆς θλητοῦ
τοῦ διοίου δικοτελέττει τι: Εὐη δηδε, δηδ χαρκ}, δηδ ἐλίσε (είναι) δηδ
πέτρα, χαρτί, δηδ ζύλο, δηδίας κ.λ.π.

Ε. Η Σηγκρισις

Η χρῆσις τοῦ συγκριτικοῦ εἰς τὴν Τσακωνικὴν είναι περισσότερον συγήθης
ταρή εἰς τὴν κοίνην. Ο συγκριτικός κολλῶν ἐπικέτων, δ δικοῖς σχηματίζεται
περιεραστικῶς εἰς τὴν κοινήν, εἰς τὴν Τσακωνικὴν σχηματίζεται μονολεκτι-
ῶν (Βλ. καὶ Κεφ. Δ. Συγκριτική καὶ 'Υπερβετικό). Λέγομεν οὖτω ἐν τῇ Τσακω-
ικῇ λεκοθερε, κουβάγοντερε, κοτσινοντερε, θρασιοντερε, δογιστόντερε, προτερό-
οντερε, δινοτοντερε, τβισινοντερε, νατοντερε, δικρηνη καὶ κυατοντερε, διγή τῶν
εριεραστικῶν τῆς κοινῆς, τοδ, μάνρος, ικδκινος, θρασιένος, ζεστός, πρώτος, δι-
σικτδσικίτειγος. θρίμος, διετυχημένος εἰς τὴν θαρήν. Τοιναντίον λείπει τε-
εῖώς εἰς τὴν Τσακωνικὴν διεπεραστικός, οἱ δὲ παρὰ τοῦ δέφνερ παραληφτέν-
εισθε τοῦ 'Αναγνωστορόντου καὶ έγ τῇ Γραμματικῇ τούτου σ.42 θνηφερό. ενοι
ἴποι τοῦ διεπεραστικοῦ καλύτατε! λεκθτατε (γρ. λεκύτατε) καὶ κακοθτατε, είναι
λημένοι έκ τῆς κινής δηδ διδών θποστάντων μεγάλην τὴν διέδρασιν τῆς
κινής καὶ οβδεμίαν σχέσιν έχουν πόδες τὴν Τσακωνικήν. Φλλωστε είναι γέ-
κδες κανῶν εἰς τὸ (Α) δ διτρολή τοῦ λ πέδ τοῦ ο ώστε δ Τσακ. τέπος τοῦ
λε έν τῷ διεπεραστικῷ αδ διτρολή ταντε_κακοθτατε, τοῦ δη δεκά λεκοθερε_λεκού-
τε. Βίσ τὴν Τσακωνικήν δ θρε πρέτικός διτικατέσταθη θρε τοῦ θετικοῦ δι συγ-
ιτικοῦ μετὰ τοῦ τετρατελέα. (Βλ. τὸ οίκετον Κεφ. τῆς Γραμματικῆς). Μρδες δηλι-
ιν τοῦ διποιότου χρησιμοποιοῦνται κολλάκις σύναετα έπιγεται, δηκας καὶ εἰς
ν κοινήν. Αντὶ π.χ. τοῦ μη Τσακωνικοῦ λεκάνης ετε είναι αύνηδες τὸ σύνθετον
τελεκό μὲ τὴν αθτὴν πολ. τὴν τοῦ θρε θετικοῦ σημασίαν. Ομοίως τὰ σύν-
τα κατακούθανει κατακότσινε κ.λ.π. Ξέρουν εἰς τὸν λόγον θέσιν διερετικοῦ.
ι αθτὴν σημασίαν έχει τὸ δικητον δλεκο (έκ τοῦ δλδιεκο) καὶ διαλγεψ (δλδ-
ιο). Η Εννοια τοῦ διερετικοῦ δικράζεται διάφορος κολλάκις οι έπαναλήψε-
δις τοῦ θετικοῦ: Ενάτε λεκδ λεκδικού, δηγου κουβίνγου (έγινε λευκδ λευκδ
πολδ λευκδ, λευκδτάτο κ.λ.π.)

Δι' έπαναλήψεως διε τοῦ θετικοῦ σχηματίζεται καὶ δ θετικοῦ σημασίας τῶν έπιρ-
θτων: Εδειντα έδειντα δι' έκδεβε (σθροίζα, σύρριζα τὸ έκρετε, πολδ πολδ κοντά δ
ρίζα τὸ έκρεφε), έκι στέκου τάνου τάνου τὸν κορφα (έστεκε πάνω πάνω, στό

ἀκρότατο σημεῖον τῆς κόρυφῆς): Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ σημασία τοῦ ὑπερβολικοῦ δηλοῦται καὶ μὲν τὸν κατὰ πλού τόνον τῆς φωνῆς, διπλας ἄλλωσι καὶ εἰς τὴν κοινήν εἰς τὸν πλέοντα π.χ. παραδείγματα θὰ τονισθοῦν διὰ μηκύνσεως τῆς φωνῆς εἰς μὲν τὸ ἔδιντα ἡ συλλαβὴ ἐστί, εἰς δὲ τὸ τέλον ἡ τὸ συλλαβὴ ταῦτα. Η αὐτῇ ἔννοια δικοδίδεται ἐπίσης καὶ δι' ἐπαναλήψεως οὐχὶ τοῦ ἐπιρρήματος διλλὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ: τὸν κορφὰ κορφὰ, στὴν κορφὴν κορφὴ στὸ διάντατον ἄκρον τῆς κόρυφῆς, κατάκορφα: ὡς καὶ εἰς τὴν κοινήν.

Τοῦ ἐκτετέου γέρου(γέρων) διαμερίζεται ἐκ τοῦ διτόνου(διδρός, μέγας). Ο τύπος γεροντερες εἶναι τοῦ ἐκτετέου γέρου(γέρος). Τὸ συγκριτικὸν μᾶλλον(μᾶλλον) τίθεται μόνον ἐπιρρηματικῶς: διέτετε μᾶλλον(μᾶλλον μᾶλλον δὲν ἐπῆγε).

‘Η συγκρισίς ἐν τῷ λόγῳ γίνεται α) διὰ τοῦ συγκριτικοῦ καὶ τῆς αἴτιατικῆς τοῦ συγκρινούμενου μετάτης προσέσεως ἀπὸ: διτόντερε διπλὸν τὸ κάλι (μεγαλύτερος ἢ τὸ διπλό), διφεούτερε διπλὸν σ' ἑτίου(ὑφηλύτερος ἀπὸ σένα) β)’ Οταν τὸ συγκρινόμενον διτικαθίσταται διπλὸν προσωπικῆς διτωνυμίας ἡ διεικτικῆς ἡ πρόσεσις διναταὶ νὰ παραλειφθῇ: ἐνὶ χαμεούτερε ντίξειναι, χαμηλύτερος σου) εἶναι λεκούτερος σου(εἶναι λευκότερος τους). Δέγεται ἐπίσης διτόντερα διπλότερα διπλότερα διπλότερα διπλότερα(μεγαλύτερα διπλότερα διπλότερα). Εἰς τὴν λανακοῦν τῆς Καταποκίας ἐλέγετο: εἶναι διπλότερος μέγας(εἶναι διπλὸν μὲν μεγαλύτερος). Βλ. καὶ Β. Διγριώτη Ἑ.δ.σ.50.

Β. Διτωνυμίαι

Αἱ προσωπικαὶ διτωνυμίαι εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς προτάσεις συνήθως ἔπονται τοῦ ρήματος: δράκατέρος σιτίους, τὰ εἶδατε;), ἐπέτερε νι νὰ μόλη; (τοῦ, τῆς, τοῦ εἶκες νάρθη;). Σκανιωτέρα εἶναι ἡ καὶ ἐπέδρασιν τῆς κοινῆς πρόταξις τῆς διτωνυμίας. Εἰς τὰς ἄλλας προτάσεις ἡ διτωνυμία προτάσσεται ἡ ἐπιτάσσεται τοῦ ρήματος κατὰ βούλησιν, εἰς τὰς προτάσεις κρίσεως διμῶς κατὰ κανόνα προτάσσεται, ἐνῶ, προηγουμένου, τοῦ σχετλιαστικοῦ διμ., συνήθως ἐπιτάσσεται. δράτσερέ νι; διμ' δράκα νι(τὸ εἶδες; διμ τὸ εἶδα).’ Αν μετὰ τὸ διμήκολουσθῆ προσωπικὴ διτωνυμίαι μέντοι ταῦτην τίθεται ἡ ἐτέρα προσωπικὴ διτωνυμία: διμ ἐζού δι' δράκα τὸν τύχη μι(διμ ἐγὼ τὴν εἶδα τὴν τύχη μου), δὲν λέγεται διμῶς διμ ἐζού δράκα νι Μετὰ τὰς προτάσεις διπλόγια, μὲν προστίθεται πολλάκις πρότιτῶν προσωπικῶν διτωνυμιῶν, ἐν ἐίδει εθφαντικοῦ, ἐπομένου φωνήνεντος, τὸ ἐκ τῆς προηγέσεως σὲ(εἰς) μετὰ τὴν ἔκθηθλιψιν δικομένον σ: ‘Ἄρδ σ' ἐνίου ἐσ' διτεχούμενε(ἀπὸ μένα περιμένεις), για διμ' ἐτίου δι' ἐνέντεχγια σένα τὸ ἔφερε).

‘Η αὐτοκάθετα ἐκφράζεται περιφραστικῶς δικαὶος καὶ εἰς τὴν κοινήν: ἐβοηθήμαμε δ ἔνα(v) τὸν ἄλλε(ἐβοηθήμαμε δ ἔνας τὸν ἄλλο).’ Εξακαμε συντοιχοῦ(πήγαμε συνταξού μας, μεταξὺ μας, μόνοι μας). Βλ. Τζαρτζάνου, Ε.δ.σ. IIo.

ΣΤ. Β οὐκ δινεκλήρωτος

‘Η δινεκλήρωτος εὐχὴ ἡ ἡ ἐντονος διρνητικὴ ἐπικυνίδα ἐκφέρεται διὰ τοῦ διρνητικοῦ τύπου τοῦ ρήματος(ἐπὶ προσωπικῆς συντάξεως) ἐν τῷ παρατατικῷ τῆς δριστικῆς καὶ τοῦ μηδὲ: διδού μηδείς εαυτού(δεν ήσο μὴ ἐρχόμενος, δὲν ήτο νὰ μὴ ἐρχεσο, μακέρο νὰ μὴ ἐρχεσο).’ Ο ξεχιταῖ μηδὲ διοῦντε νι(δεν ή-

ταν νδ μή τδ λέγατε, μακάρι νδ μή τδ λέγατε)

• Η ινέκπληστος ὄντη έκμετεται μή τδ νάκυς ή νά κι, τδ δποζον δεν είναι
ἄλλο & πδ τδ νδ ἔκι καλ τδ δποζον & φοῦ & πώλεσε τὴν ρηματικήν αθοῦ σημα-
σίαν καλ προσέλαβε τὴν τοῦ εβχέτικοῦ μορίου, προσετέλη εἰς δλα τὰ πρόσωπα
πρδ τοῦ κυρίως ρηματικοῦ τύπου: νά κια ἔμα, νά κια ἔσσα, νά κια ἔμα, νά κιο
ἔμα....(ἄν ημουν, ἄν ησουν....)

• Η ἀπλῆ εβχήκφράζεται διὸ τοῦ οποθετικοῦ συνδέσμου ἀπ' ἦτανε καὶ
ολονδήποτε χρήνου: ἄνε γιάνη, Δέσποινά μι(ἄς γίνη καλά, Παναγία μου)

• Ο τελικὸς σύνδεσμος νά προστιθέμενος εἰς τὸν ἀόριστον τῆς θποτακτικῆς
τοῦ ρήματος ἀξίεινου καὶ ἀσσου(παίρνω καὶ ἀλλάζοσ) ήνώθη μετδ' τοῦ δρχικοῦ
ρωνήντος τοῦ ρήματος α μετδ τὴν ἔκθλιψιν τοῦ ἴδικοῦ του α καὶ τδ οπολει
ράξεν ν έπειροφήπη ὡς θέμα τοῦ ρήματος. Προσετέλη οὖτω έτερον νδ καὶ οδ τύποι
τῶν ρημάτων έσχηματίσθησαν: νά νάρου, νά νάρερε, νά ιύθη... νά νάτσου... (σπα
νιώτερον νά ἀτσου)

Ζ. Προθέσεις, Σύνδεσμοι, Έπιερρήματα ..

• Η πρόθεσις ίπδ έπαναλαμβάνεται δταν δηλώνη τδ ἔσω ή προστίθεται "δπου ί;
τδ οπάρχον έπιεροημα ἀπώλεσε τὴν ἀρχικήν τοῦ σημασίαν: δπδ τάσ' δπδ τόγκυ
ιυμα(μέσα ἀπδ τδ οποκάμισον), δπδ κατοῦσ' δπδ σ' ένίου(κάτω ἀπδ μένα), δπδ
ιου δπδ τδν πᾶρε(ἔξω ἀπδ τὴν πόρτα)
ιέχως ένιου, έτισυ, έτενιέδίχως έμε, σὲ, αντδν)
Εδιντα τδν τοῖχο(σύρριζα στδν τοῖχο) ή έκδηε έδιντα(τδ έκοφε σύρριζα) έκρι
ριζα.

Τέκα νήσε τέκα(δπδ σπίτι σε σπίτι)

Καοῦρ έκάνατε, καοῦ ν' έδέτατε, καοῦ νέουμ' έρέκαμε(καλῶς ήλθατε, καλῶς
δ δεχθήκατε, καλῶς' σᾶς, ερήκαμε).

Πότε: πότε μι, πότε ντι, πότε σι... (πότε' ιου, πότε σου, πότε του...)

Μάδε τδαλ πότε ή πότε τοῦ ποτοῦ(οιδέποτε, ἐπ' ούδενι λόγω. Πα-
ρατηρητέος δ σχηματιομδς τοῦ Μίσεφέρου, πότε ένάρθρως καὶ κα-
το Τὰ τδ οβσιαστικδ εἰς ε γεν.ου.

δτσι: μδλις, δτσ' έκάνε δ μαρονα δρχινέ & μάτη σι(μδλις ήλθε ή μαρούλα
ἄρχισε ή μητέρα της)

δνου: μδνο, & λλάδ. μή νοίνερε τούρ άλλοιι μδνου(ή μδνε) ξείκαζε εδ δουλειά
ντι(μήνχ άκους ίονς άλλοιι μδν' ήνταζε τὴ δουλειά σου): ο δ' ξεικάζο
τὰ ζηνία, μδνου μ' ἔσ' ήκασντου τδόσατε(δεν κυτᾶς τὴ δουλειά σου, & λ-
λα μοῦ γαυγίζεις κιόλα)

ή τδαλ ήη α) ποῦ καὶ ποῦ, κάρου κάρου. μή τδαλ ήη ένι πρροῦ(κάρου κάπου
περνᾶ) β) έπειτα δπδ & φρετήν ωραν: 'Εφθντζε δ Νικδα τδαλ ήη τδαλ
ήη έκάνε δ Νικελίνα(έφυγε δ Νικόλας καὶ ίστερα δπδ πολλήν ωρα
ήλθε ή 'Αγγελ(να)

Απδ, μετδ γενικῆς σημαίνει χρονικδν στιμεῖον. & φ' ού ήρχισε τι. ' Απδ τάρ ή-
νάληψη τδ' δγι ॐ βάτειε καὶ μέρα(δπδ τῆς Αναλήψεως κι' έοώ δεν είσε
καλ: μέρα)

Σατδ: ή πρόθεσις κατδ μραχνεται πολλάκις κατδ τὴν τελικήν αθτῆς συλλα-
θην πρδ τῶν τοπικῶν έπιερρημάτων κιά, δπά, δγιεκά δγι ἢ καὶ δπά καὶ
κατδ γι ἢ κατδ πᾶ(κατδ θῶ ή κατδ κεῖ)

· Ομοίως παραπρέπεται βράχυνσις ἐντῇ λ. σθ(ἐκ τοῦ σώκα). Σῶ κακότο(σῶ
τα κακότυχε). Έν τῷ τισ' ἡ Εσω. μέσα) ἔξεσε μόνον ἡ δύρδογγος,
Εστι καὶ εφδ συμβόλου. τισ' τὸν τίχει (μέσα στὴ σπίτι). Βλέπε σχετικῶς
Ιατρικά, ΙΛΕ, Α, 249

"Ἐδαρι ε) τέρα." Εδαρ' ἐκάνα (τέρα ήλθε). Β) Τέρα πλέον γένεται θρύλος.
σκωρέτε δικτύος; Εδαρι (πέθανε δικτύος; Τέρας γένεται καρδια πλε,
πέθανε)

"Αλλοια δικδ σ' ἐγίουι ἐτοιητενι; , μή με σκέπτεσαι θμέναι δὲ σὲ σκέπτοδε
μετέ θεναι αντδν χ/ π.λ.π." Λρρωστήτθε δικάληπ; "Αλλοια δικδ γένεται(θρ.
ρώστης δικάλης; Καὶ; Εχει αντδς διδγηπή)

Οτει, μόλις, "Οτε' ἐγίρηται νὴ πισθού(μόλις έγειρα νὴ κοιμητῆ)
πλέα, πλέ, ἐπι τέλους, δχι δίλη θρύλο .ε) Εξαίρεται τὸ χρονικὸν σημεῖον
καθ' δ δριστικῶς έγινε κάτι: Εἰτε πλέα(πλές πιδ, πλές πλές δὲν οὐδὲ τὸ
ξανάκηγης) λέγομεν εἰς τὸ μικρὸν παιδία δταν δὲν πρέπει νὴ έκανα.
λέβουν, κάτι, διτδ δι πρέπει νὰ μᾶς βεβαιώσουν: πλέα(δὲν οὐδὲ τὸ ζα.
νακάνω). Εδαρι πλέα δσι νίοῦ νδμου(τέρα πιδ δὲ μᾶς μικῆς) Β) Επι
τέλους. Ξα πλέα(Ξα πιδ, ξα επι τέλους. Ζλ. καὶ τέλετζανον Ε. &

Τάχθ ο.· 63.

"Απο τάρα (χρό διλγου)

Ἄς ή δοι, ής έχι παίου(Ἄς έρχεται), δοι' ή' έσσ δίου(Δις τὸ έδίδεις)
& ή ής ή ήνε ή δοι μετδ παντῆς χρόνου δηλοῦ πολλάκις διδιαφορίανιώς
καὶ εἰς τὴν κοινήνο οὐ διδγη(άς τὸ πέρη)

καὶ είτειολογικὸν δος έν τῇ κοινή. Δράγη τέρητε καὶ είτειολογικός καὶ,
Αλλοι γιατὶ έπνιγητε τὸ δοντ).

μηδέ. Θέου μηδὲ θέου(θέλονταις καὶ μὴ θέλονταις, έκδν δημον):

σῶ (ἐκ τοῦ σώκα). Δῶ κακότο(σιωτής σίγαλ τὸ λέγεις κακότυχε)

σοῦσει, σῶσε, φτήσε, τρέξε. Σοῦσε "Βουνη(πρόδροπος, Παγαγ(α, "Βλωνα)

"Ο, οὐδ σκωρένι σι(δ θεδς νὴ τδν, τὴν συχωρέσῃ). Ο οὐδ σκωρένι ντι(δ θεδς
νὰ σὲ συχωρέσῃ), Εἰς τὴν πρίστην φρέσιν οὐδ Επρεπε' νὴ διτο δ οὐ νὰ νι
σκωρέτη). Ἐκ τούτου διδ μεταδέσεις δι τὸ διτικειμένου έγένετο δ ο
σκορέη νι· δ οὐδ σκωρένι. Εκειδη τούτο έπειρητη δις μία λέγεις καὶ μία
έννοια_δις ρῆμα_προσετέθη έτέρα διτικειμένα δις διτικειμένονι διπέτε
διμῶς έγινε πλήθυντικοῦ δριθμοῦ. Αναρέμπων τις διμῶς τὴν ενέχην δταν
τοῦ προσφέρωνται καθλυθε/ ή δταν ρέπτη έτι τοῦ καταβιβαζομένου εἰς
τὸ διδίον νεκροῦ οὐδέποτε σκέπτεται τὸν δριθμόν. Εἰς τὸ δεύτερον
περάδειγμα έγινε κάτι διδφορον. Σετὲ τὴν δινωσιν τοῦ διτικειμένου μὲ
τὸ τοῦ ρήματος προσετέθη έτερον διτικειμένον, τὸ πραγματικὸν διμῶς, πε
ριττεύοντος πλέον διμῶς τοῦ προτέρου διτικειμένον νι. "Η πράσις εἰ.
ναὶ πως δισυνήθητελέγεται. δὲ προκειμένου νὴ σητήσωμεν συγχώρησιν δις
μελλοθέντοι ή προκειμένου νὰ κοιτανήσωμεν. Σκῶρε μὲ τδ δ οὐδ σκωρέ.
νι ντι(συχώρε μὲ καὶ δ θεδς νὴ σε συχωρέσῃ). Τδ αντδ καὶ έπι τὴν
κλασφηιας. ή δινέθεμενι σι(π' δινέθεμα τον), ή δινάρεμάνι ντι(π' δινέθε.
μὰ σε).

Εἰς φράσεις διμῶς διτικειμένη νισ' ι σιτέδομτθε, μίονη' ι σι(μῆς τὸ πῆρε, οδες

τὰ ἔδωσέ) ἀ.λ. π. τὸ πρότοῦ ἀντικείμενοῦ αἱ οἱ εἶναι ἀπλῶς εὐφυῶντα διεῖγα μὲν σκοπὸν ἐκκλησίαν. Τόποτο δὲν συμβαίνει δταν προηγῆται ἡ ἀντικείμενος διέτε δ τέτοιος τῆς ἀντικείμενος εἶναι πλήρης. νάμοι σ' ἔδουτε· ναύαν μου δ ἔδουτε. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐν τόποις ἐνίστε, δταν δ θμελῶν ἐκθλίβη τὸν τελευταῖον φθόγγον τῶν ἀντικείμενων, θυοχρεοῦται, ενθωνίας χάριν, νὰ προσθέτη τὸν φθόγγον ι. ναυ' ι' σ' ἔδουτε (μᾶς τὰδωσε).

Τομήτικδν μὰ. μὰ τὸν ἄντε, μὰ ἵκε τὸ πρασί τὸ ἀνάμε (σ' δρκίζομας στὸ φωμί, μὰ τοῦτο τὸ πρασί)

Η. Υ ποθετικοὶ λαβγοὶ

· Η ἀπόδοσις εἰς τὸν θυοθετικὸν λόγον, τοῦ ἀκραγματοποιήτου· ἐκφέρεται α) μὲ παρατατικὸν δριστικῆς ίνα δηλωθῆ, ἡ διάρκεια. ἐν ἔμα ἔχον·

αδ καὶ ἡ ἔμα θὰ ντι δίνου (ἄν εἴχα θὰ σοῦ ἔδιδα) καὶ ζωμάκια

β) μὲ ἐνεστῶτα θυοθετικῆς. νά καὶ αὐτὸν θὰ καὶ ντι δίνου (ἄν εἴχα παρναστὴ θοῦ ἔδιδα). Τὸ θὰ καὶ δίναται ν' ἀντικατασταθῆ, θὰ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ είμι μετὰ τοῦ θὰ. Θὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἄντε μι (θὰ παρνα τὸ φωμί μου)

γ) μὲ ἀδριστὸν θυοθετικῆς. Μὰ καὶ ν' ἄμη θὰ καὶ νι δῆ (ἄν ήθελε τὸ πάρει ήθελε τὸ δώσει). · Η σύνταξις αὐτῇ δὲν θπάρχει εἰς τὴν κοινήν. Βλ; 'Ανδρίωτην Ξ.ά. σ. 52 διὰ τὸ ίδιωμα τῶν φαράσων.

δ) μὲ θπερσυντελικὸν δριατικῆς ὡς καὶ εἰς τὴν κοινήν, τὸν παρατατικὸν μόριον δ ἡ οὖ πανεπιστημονοποιητικοῦ παθητικοῦ τοῦ αλεσθαποθετού παρέργασιν εἰσιντες θυοθετικοῦ παθητικοῦ τοῦ παρατατικοῦ πέπρατε (τὸν παρατατικὸν παθητικοῦ τοῦ αλεσθαποθετού παρέργασιν εἰσιντες) εἶναι. Οὐδὲ πρὸ πημάτων φρονέγων δπὸ συμφώνου ἄνευ παρενθέσεως τοῦ θυοθητικοῦ ἐνι (είματ), οὐ δὲ ἐπομένου τοῦ θυοθητικοῦ εἰνι, ἐν τῷ γ. δηλ. πληθ. προσώπῳ. Μετὰ τοῦ θυοθητικοῦ ἐνι εἰς τὰ δοιπὲκ πρόσωπα (α, β, γ, ἐνικδν καὶ α, β πληθ.) συναίρεται εἰς ὅνι, ὅσι, ὅντ, ὅμε, ὅτε. "Οὐδὲ διατέκου, δ καὶ διεύ, δ πέκαι, δ ζάκαμε, δ ρέκατε, οὖντε δέντε (δὲν θέλω, δὲν θέλει, δὲν εἴκαι, δὲν ἐπήγαμε, δὲν εβρήκατε, δὲν θέλουν), διλλὰ καὶ δ διοῖτε δ πόρε (δὲν ἀνοίξε ἡ πόρτα). 'Ο δικουδινος σήμερον τύπος δὲν εισήχθη ἐκ τῆς κοινῆς.

'Εκ τοῦ διεύ ξέρα προέκυψε τὸ δξα, τὸ δικοῖον σήμερον ἔχει τὴν σημασίαν πολὺ πολλῶν καὶ χρησιμοκοιταῖται καὶ διὰ τὰ τρία γένη.' δξα καὶ ἐνι (δὲν ξέρω κοῦ εἶναι) δξα πόσωι (δὲν ξέρω πόσοι)..

Θ. Ἀντικείρενον

Καὶ κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἀντικείμενοῦ ἡ θσακωνικὴ θκολοθησε τὴν κοινήν, συντάσσουσε, πάντα τὰ ρήματα μετ' αἰτιατικής. Σύνταξις ρημάτων τινῶν μετὰ γενικῆς εἶναι κατ' ἐκτίθεσιν τῆς κοινῆς π.χ. διὰ τὰς τέλεις ἀλλῆ (φῶσε καὶ τῆς ἀλλῆς).

Ι. θ Μετοχὴ

Εἶναι γνωστὸν δτι εἰς τὴν θσακωνικὴν δ ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς τῶν ρημάτων σχηματίζεται περιφραστικῶς διὰ τοῦ θνεστῶτος τῆς μετοχῆς

καὶ τοῦ βοηθείαν Εἰς(εἰς). "Βιτδες αὲ τοῦ μονάρχητον προσκυνέντον δοτις σφρερού ἔχει τὸν οὐ τελεῖ τοῦ ἀποστολού' θνουτεν καὶ περιφραστοῦ πρόποντενόν, οπεσοντελείνον καὶ τετελετενον οὐλιγντα(θε) καὶ οὐκοτελεχτον συναρτιν κατὰ τὴν κατεύθυνσι. εἰς τοῦ πρετεροῦ τοθούς τελευταλον τοδουνος ἡ χρήσις τῆς μετοχῆς επρωσιμεσσει εἰς τὴν σύνταξιν μὲ τοῦτος τρόπους προτετιμούσι, τῆς ίδιορρυθμίας τοῦ συγματισμοῦ, δοτισι, ιδοις εἰς τὴν μετοχήν, δηλοτ. Εκτδες τοῦ θριαμβού καὶ τοῦ προσώπου καὶ τὸ γένος τοῦ βιοκειμένου.

α) Προσωπικῶς. "Μετογή συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ γένος τοῦ διτίνειμενού, τὸ διοτον δέχεται τὴν ίνέγειαν τοῦ κυρίου ρήματος. ν;"Ἐν' ἔχον, δρατε δέ επειδει(τὴν ίδιαν ίδουενη) σύντην. εἰς τὸν ομικτικὸν προτετιμούσι τὸ γένος καὶ τὸν δριαμδον τοῦ βιοκειμένου διλλ καὶ τὸ γένος καὶ τὸν δριαμδον τοῦ διτίνειμένου. εἰς τὴν κοινὴν λέγομεν τὴν ίδιαν οὐτινίδην τὸ έχον δὲν διασαρτίζει τὸ γένος τοῦ βιοκειμένου. Καὶ θρουάκηδη μη λέγεται τὴν έχον ίδουενη σύντην καὶ έκει τὸ ίδιο δὲν διακρίνει τὸ γένο τοῦ βιοκειμένου. ξ;"Εμα έχον φρατε τὸ πρᾶτε(τὸ ελχα φθασί, οπρένο τὸ πρᾶτε σ' έμα έχα δρατε τὸ καρπέτα(τὸ ελχαζαπλ. γένος ίδει(ίδουενα) τὴν πειδίδη).

Πολλάθης δι παρωχημένος χρήσος σύγματιςετάι μόνον μὲ τὸ βοηθείαν εἰς(έμι, εἰμι) καὶ τὴν μετοχήν τοῦ κυρίου ρήματος ίδεν δηλεθή τοῦ βοηθητικοῦ έχον. "Ενι παρτε δὲ βολέ(είμαι παρένος, έχω πάρει δύο φορίς) διτι ίν' ἔχον ταρτε. "ει;" Ανασταντε τὸτε διρέοε(Κ), ειμιτεθνόστημένη, έχω ήναστησει τρία κορίτσια) διτι έμ' έχα δινδταντή. η _τε ι. Βίτε τὴν περίετωσιν. αβτην, τῆς διτιδει η χρῆσις είναι σπανιστέρα, η μετοχή τοῦ κυρίου ρήματος. συμβανεῖ πρὸς τὸ βιοκειμένον κατὰ γένος καὶ θειαμδον.

β) Απροσώπως, χωρὶς δηλεθή νη δηλούσται τὸ γένος τοῦ διτίνειμένου. "Εξαν ίν' έμα έχου ντουτε τὸν ογιζα(έγι τὴν χωρὶς θειακοισιν γένουςτελεχα_δρα. γένους τὸ διοκειμένον_περικρει_χωρὶς δηλωσιν γένους εἰς τὴν μετοχήν_τη γέδα). "έχασ σ' έσα νοετε έντατε τὸ πρόματα; (τὸ ελχες δικονοσει φέλε τὸ πρέγματα); . "Εμα έχα σκορπιστε τὰ τοίτα μι(Κ) (ελχα σκορπίσει τὸ μούχα μου). Ισφής, διέκρισεις τὴν περίπτωσεων χρῆσεως έκδησης συντήσεως ήντιν διάρχει. (Ιδιαίτερα) παραπέται. (ε) ιψίκη διράντην πλάγια... εἰλλ

Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν συνθέτων παρηγημένων χρόνων & εισοπημέντον ίδιορρυθμίαν, διοικέουσαν τὰς ποδές τὴν ήν τῇ τοιμίνιη σύνταξιν τῆς μετοχῆς, παρουσιάζει τὸ έν διραντσοκούλη τῶν "Ιμαννίνων διμελούμενον ίσοιμα, εἰς τὴ δικοῖον κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τοῦ ρήματος καὶ νεταί οὐχὶ τὸ βοηθητικὸν ρῆμα διλλ' ή ήν τῇ κατεύθυνη σκλιτος παραμένων τύπος τοῦ ρήματος. ο ήτι διτι. τοῦ κοινοῦ έχω εθρεύεταις πάρει κ.λ.π. Λέγεται έχει πάρω. έχει πάρεις, έχει πάρει, έχει ίάρουμε, έχει πάρετε, έχει πάρουνε, έχει δὲ τῷ διερσυγτελίκρ' είχε πάρω, είχε πάρεις, έίλε πάρει κ.λ.π. (Ι). Ο σεβαστής μου καπηρητής η. ηδέης (ξ). Αναφέρει συγγένεις φενόμενον ήν θράκη. Έντα λέγεται "ίγν είμι σεράντα χρονῶν, ή γυναῖκα μ. τοικήντε χρονητήτε διεδί μ' δέκα χρονητήσει έλεγε τὴ τοία γένη τοῦ έχετον δ σεράντα χρονῶν κ.λ.π." ο Ανάλογον πρὸς ταῦτα φαινόμενον έσομειώσαμεν ήν τῷ ίδιωματε (ξ). Ένθα η κατάληξις τοῦ δινδματος έγέρασεν από τὴν συνησσεταλη τῆς καταλήξεως τοῦ ρήματος. Θ ήτι διτι δικη οι νδ-

μου ἐλεύθητη γέγονος οἱ νόμου, τοῖς δῆκαί σχῆματισθέντος κατὰ τὸ νόμου
τὰ σήμετα Εβί, θροῦ, εορτά, νῦν, ἥργιντον, ἀκισταῖνονέεσθαι μόδον
καὶ, κράντον, πεγκῶν, εἰνέστηποσθ, ποφούμενε(πλέπω, εθρόσκω, διοδιώ, ἀρχίζω,
κουράζομαι, συναντέω, μάζω πνέομαι, ἀπαυδῶ, κόπτομαι) καὶ τινα ἄλλα &
καὶ μηδέναλόγου σημασίας συντάσσονται μετὰ χειροβούλωνται/χειροτοχῆς ἀντι-
στοιχούσης πρὸς τὴν κατηγορηματικὴν τῆς ἀρχαίας συντάξεως.³ Ν' δράκα
καὶ αλινούμενε (τὸν εἶδα κυλιθμενον), θέρενα γυμνού(τὸν εθρῆκα γέλωνται,
κεθαμένον), θένοιδα ρουλισκούμενε(τὸν ἄκουσα νὰ οὐρλιάζῃ), ἀρχινέε βοΐ
(ἀρχισε νὰ κλαίη), ἔκρε βοῦ(έσκασε κλαίγοντας), ἐπιλέτε δήχον(πνέηηκε
βήχοντας, ἔβηξε πολὺ), ἀποαλήκητα κουβαοῦ πέτθουνε(ἀπόκαμα κουβάλωντας
πέτρες), ἐκβρτερε παῖσου πᾶσα μέρα νὰ ράρε τοῦ ἔμε ποῖντε(κόπηκες νάρ-
χεσαι κάθε μέρα νὰ δῆσ τὸ κάνομε).

Μετὰ τὸ οβσιαστικὸν οὐρά(ώρα) τίθεται μετοχὴ ἐνεστῶτος καὶ ἡ φρά-
σις ἀριηνεβεται: τὴν ὥραν τὸ δέ, καθ' ἓν ὥραντπαρατατικῷ, οὐρα τδοῦντε,
θέλογδκαμε ντίου τὸν πήρε(τὴν ὥρα ποθ τρώγαμε, ἐνῷ τρώγαμε τὸν ἄκονσά-
με νὰ κτυπῇ τὴν πόρτα). Κτλ. θνετοῦ τοῦ οβσιαστικοῦ οὐρα ἡ μετοχὴ τοῦ ἐν-
εστῶτος ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν. Μαίνου δ Γιάννη τὸν ἄδρελ νὰ τὸ δέ
μέτη σι(μπαίνοντας δ Γιάννης στὴν πόρτα, νὰ κινήθη μάννα του).⁴ Η σύνταξι
αὐτὴ ληφθεῖσα τίθανδις ἔπει τὴν κοινὴν ἐνθυμίζει τὴν δινομαστικὴν ἀπόλυ-
τον τῆς ἀρχαίας.

Μετὰ τὰ κινήσεως σημαντικὰ ῥήματα τίθεται. τροκικὴ μετοχὴ εἰς χρόνον
ἐνεστῶτα, διώς καὶ εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν. "Εκι παῖσου ἀγκομά-
χοῦ(ἴροχταν, θγκορπαχντες) έξετε δρυντού(έπηγε τρέχοντάξ)." Ομοίως τὸ
πενθκού, έκενκτε στέκον στέκον(έπέλανε στέκοντας στέκοντας)
θένοιδα νούστε: τὸ ξκουσού, ξκουσμένο, ξκουστό, τὸ ξχω ξκούσει).
"Εμεῖ δὲ πέλουντε(Π), έμετες μὴ δέλοντας, χωρὶς τὴ πέληση(μας). Είναι σα-
φῆς ἡ ἐκδρασίς τῆς κοινῆς.

ΙΑ. Ἀπρόθωπός· Σύνταξις

Πλὴν τῶν καθαρῶν ἀπροσθετῶν ρημάτων καὶ εἰς τὴν Τσακωνικὴν, ὡς καὶ
εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ πολλὰ ἄλλα ρήματα⁵ εἰς τὰ διοῖα
τὸ ιποκείμενον ἡ δλως λησμονεῖται ἡ διακληροῦται κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ήτ-
τον ὑπὲ τῆς κοινῆς ἀντιλήφεως, ἀποβαίνουν δλητῶς δπρόσωπα⁶(Ι). Ο διώ
συντάσσονται ἀπροσώπως καὶ ἡ τὴν Τσακωνικήν

I. Τὰ δηλοῦντα ιτυοσφαιρικὰ μεταβολὰς ἡ καταστάσεις ἡ φαίνομενα
ἔνι Βρέχου, έβρεε, ένι ἡ ἔνι ξχου Βρετὲ(Βρέχει)
ἔνι ξακπαίνου(μδνον κατ' ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν. Οἱ λοιποὶ χρόνοι έκ
τοῦ Βρέχου(ένταῦθα μὲ τὴν σημασίαν Βρέχει).

"Ένι ξεζίχου Βρέχο, δροσία, μική, μπρά, πάγο, στροκελέτδι, χάζι, χιδγά,
φιχά(ρίχνει Βροχή, δροσίδι, ριπή, μπρά_μπρά, μπρά, πάγο, δστροκελέκι, χαλάζι
χιδνι φιχάλα)

Ἐν τοῖς ή τοῖντα (πεδιτέρως) βρέχο γεῶνυχεια δρόσεις κάθαψι, καὶ κέδει πάγοι
τράπει, γάζει, γιγνει, δέρει η θνητο ι.λ.τ. (κάνει, μὲν θροκείμενον δρόσον. Η οὐδετ.
βροχή, δηρεσία, δροσίδι, ζέστη, κρύο, πάγοι, παγωνιά...). Σεις τ' ἀνυτέρω παραδει-
γματα δύνηται θεωρηθῆνες νὰ θεωρηθῆνες οὐδὲν διαφέρει, μᾶλλον τοιούταν λέγωνται, αἱ σχέτικαι φράσεις οὐδεὶς σκέπτεται τὴν θροκείμενον. Ἐν
τῇ φράσει τ.χ. σάμερ' ἔκι θαμπτήνου δο θλούτα (σάμερα θκατέβαινε) "ολη νε-
χτα, Εβρεγε δηλαδή, δυσκόλως δυνάμεται νὴ νοήσωμεν θροκείμενον χριστιανού οὐδεὶς
σκέπτεται τὴ μόνον τετανθν θροκείμενον δο βρέχο (ἡ βροχή). Συνῶν δὲ εἰς τὸ
βρέχου δυνάμεται, μὲν θροκείμενον δο θεδι, νὰ χρησιμοποιεῖται σαν τὴν προ-
ταπτικὴν ἐν προσωπικῇ συντάξει, βρέτσει καλέ θεδι, διὰ τοῦτο παρατίνου τοῦτο
δὲν δύναται νὰ γίνη.

¹ ἐπιθεώτως συντάσσοται τὸ ρ. ξ' οὐ μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τόπων, οὐρα καὶ τῶν ἐπιφέτων καλέσσουστε, διέτθε (ὑραι· καλδ· σωστόδ· δίκαιοπ) καλέσσετε. Οὐδὲ ποτε τὸ ρόπτρον θύετε εἰλίγ (οὐκ εἶναι καλδ νὴ δῆσ (στόδ) θύετο χέλιντο).

• Απροσώπως διαδρίνονται πάλι τη ρ. Εδι τοῖνται πρόποδίνται, ή παθεναχούμενε,
κακοφαγκισμούμενε, ικτερούμενται, κακοπαίζονται, νυχόμενε, μαστιγγούμενε, δοξί-
ζονται, δουλέομενται, μεσμενείτυχανται, χθασκούμενε, σοῦνταξάνται, πρέπει, ή
ποδεικνυνται, κακοφαίνεται, καλοκαρέρχεται, δικούγεται, μέραεύεται, ἔρχεται,
νουμέται, μέλαχται, τυχαίνεται, χρειάζεται, ζώνται, δρκεῖ). • Βτρου ή' έδοξει να
ρθτση(Έτσι τοῦ ήρωε να φύγει). Ή' εκακοφαγγίστε κ' δ' ζάχαρε(τοῦ κακοφάνηκε-
τον δὲν έπήγαμε). • Μνογάτε δτοι θὰ ζάχι, στραγγώτοι(δικούστηκε πώς θὰ κά-
νε στρατιώτες). • Ορα τοῦ ή' έκάνει(εἶνι ξέρω τῶς // τοῦ ήρωε).

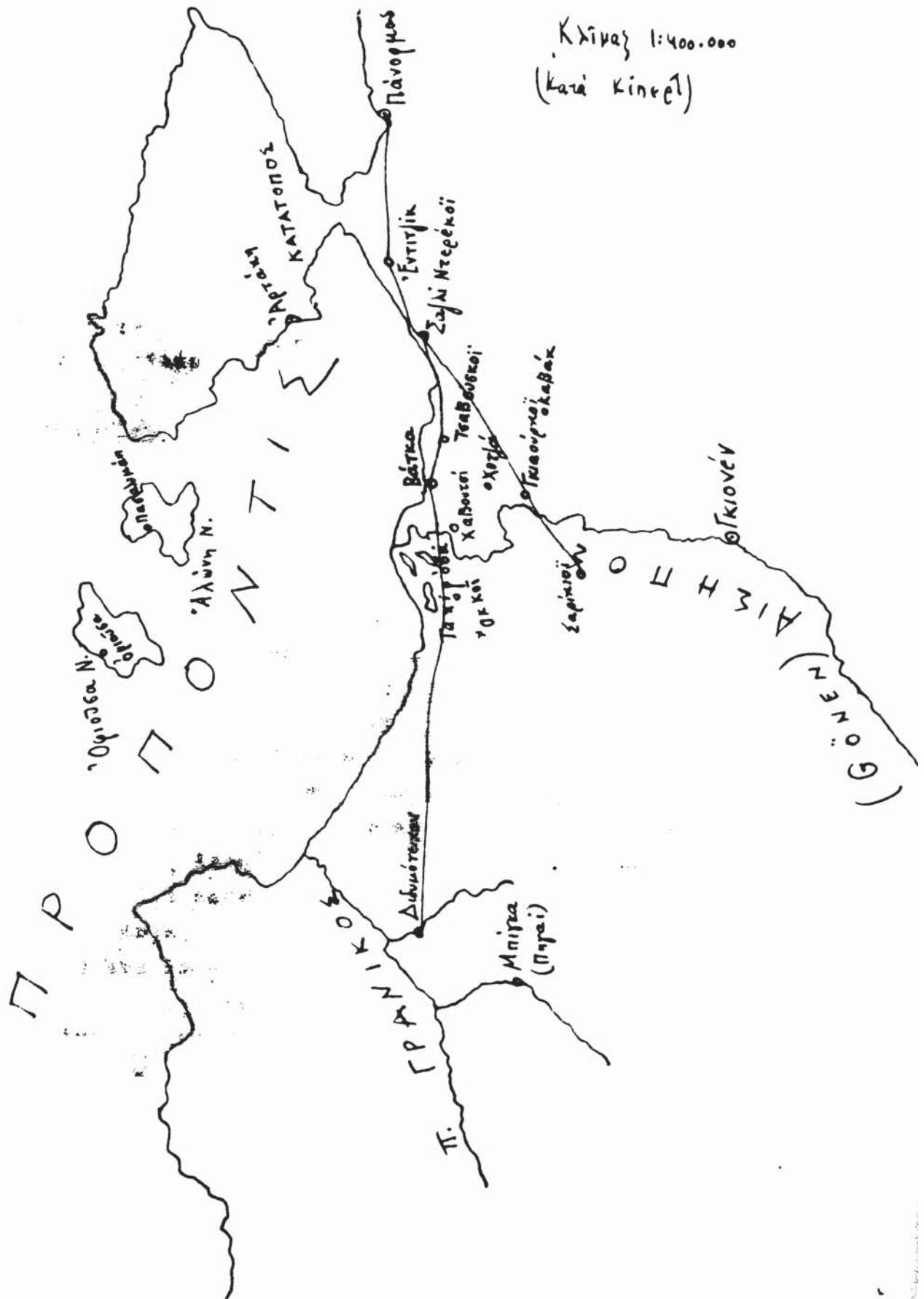
Απρόσωπον εἶναι καὶ τὸ π. Εἶχον τὴν φρέσκειαν ἔχουντα ντ' έκινης ἔχουντα ντ' έκινης ἔχουντα ντ' έκινης νὰ τούτον τὸν τόπον ἔστακα δῆλας; (τὸ περίμενες τὸ φανταζούντος θέτει νὰ τὴν τέτοια λόγιας)

Ἐντοπίοις τοῖς πάντας οὐδεὶς τέκουσε γένεσιν δροσεῖς καθαϊ, καὶ δύο, πάγος, τόξοφοι, χάρις, χιένται, δέκται ή ἀνεμο η.λ.π. (κάνεται, μὲν ὑποκείμενον δρόσος. Η οὐδε δροσή, δηγρασία, δροσιδ, σέστη, κρύψις, πάγος, παγωνιδ,...). Εἰς τὸ δυνατέρω παραδε γηματα δηνατας βεβαιως νὰ θεωρηθῶνται υποκείμενον δ θεός ή τόποιρος, οὐλλός ταν λέγωνται αι σχέτικας φράσεις οὐδείς σκέπτεται τὸ υποκείμενον. Ἐν τῇ φράσει τ.χ. σάμερ' ἔκι λαμπτανου δο διούτα(σήμερα έκατέβεινε) "ολπ νι γτα, έβρεχε δηλαδή, δυσκόλως δυνάμενα" νὴ νοήσουμεν υποκείμενον διειπτι οὐδ σκέπτεται τὸ μόνον τιτανῶν υποκείμενον δ βρέχο(ή βροχή). Ενῶ δὲ εἰς τὸ βρέχου δυνάμεται, μὲν υποκείμενον δ' θεός, νὰ χρησιμοποιεῖται μεν καὶ τὴν προ ταντικήν ἐν προσωπικῇ συντάξει, βρέφτσεικαλέ θεός, διδ τὸ λαμπτανου τοῦτο δὲν δηναται νὰ γίνη.

¹ Αρρανίως συντάσσοται τὴ ρ. ἔνε μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τόπων· οὐρα καὶ τῶν ἐπιφύλαξιν πολὺ· σουστὴ· δίτετος (ώρας· παλδ· σωστός· δίκαιων) π. λ.: π. "οὐδὲν πολὺ² πάρεξ βγειτε εἰλίξεις (δὲν εἶναι παλδ) νῦν δῆσ (τόδε) δύνεται εἰλίξεις".

• Απρόσκλιτοι δαρβήνονται όποιοι τη ρ. Είτε ποῖνται πρόσων γυναικείων, ή παθεναχούμενες, πενοφαγικούμενες ή και στιλίνται με κοκκάλινται, νηστευεντες μαθαίγγονται, δοξέονται, έσωμέζονται με σκληρότερο, τυχαίνονται με δρασκούμενες, σοῦνται (κάνεται πρέπει, δηλαδη εκπληκτικότεροι), πενοφαγίνεται, καλοκοκάλιρχεται, ή ποσόγεται, μελεύεται, ήρχεται, νουίζεται, μέλλεται, τυχαίνεται, χρειάζεται, σώνεται, δρκεται). • Βτρου ή έδοξειε να φέτος (έτοι τοῦ ήρωη να φύγει). Η' πενοφαγίστε κ' δέ σάκαμε (τοῦ πανοφάνηκε ποὺ δὲν έπήγαμε). • Κνούρατε δτοι αλλά σάντι στρατιώτοις (άκοντημε πώς ηδ κάνε στρατιώτες). • Οξειδοῦ ή έκανε (έκαγε έρω πώς γιγ τοῦ ήρωε). • Απρόσωπον είναι καὶ τὸ ρ. Έχου εὖ ιερῆς φρέσεις έχουντα ντ' έκι ή έχουντα ντ' έστι. • Εχουντα ντ' έκι να λέγεται ήλιος έστεται ογκας (τὸ περίμενες, τὸ φαντας θουν, ήταν να τη τέτοια λόγιας).

Ο δεκανηποτος καθηγητής μου οθρ. Πέρνης είς τὴς ΡΩΤΕΣ Συά.... σ.37_38 καὶ ΙΠΤΕΩΣ. Τίνει....σ.147 κ.λ. Εναρρέοτε δτι διδι "ελλήνα προσφυγα. Εκ Σελ- λης τοῦ ικονίου κατεψ γάντζο. τὸ τῆρη ἵσταλλεν. θν Κανστάντινον Βιολά- ην, έκληροφορήσατε δτι εἰς τὴν Εύλλην ὑπῆρχε συνοικία καλουσεῖντι Τσάκωνας, θηλ. Τσάκωνιδη καὶ δτι διδ τοὺς γεροντοτέρους πατριώτας του δ Βιολάκης είχεν δικούσει δτι ποδ 3000 ή· τῶν οι κάτοικοι τῆς Σύλλης είχον Ελλει διδ τὴν Τσάκωνιδην." Οτι οι προσφυγες αβτοι ήσαν χιλιάδες καὶ έγκατεστάθησαν εἰς τὴν Λυκαονίαν, Καππαδοκίαν καὶ πισσαίδαν ἡ Κιλικίαν, ήπονου εἰς τὴν νέαν των πατρίδα διέφορα ἐπαγγέλματα καὶ κατέκουν εἰς έπικαμψά εἰς τὸν βράχον οἰκήματα. Τὴν Ελητροφορίαν ταῦτην συνεδινεῖν δ Περνή πρὸς Εύλλην τοιαντην δοσεῖσαν δική Τσάκωνας, δτεν ενοίαχετο εἰς τὴν Τσάκωνιδην καὶ καὶ τὰ τὴν δικούσαν οι λαζαί δμιλοῦν γλῶσσαν δμούσαν πρὸς τὴν Τσάκωνιδην." Από τὴν σύμπτωσιν καὶ δύο εβδομήν Ελητροφορίαν λαμβάνων ἀφορμήν δ Ερνδ δέτει τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως τῶν Τσάκωνων.

Δίνει διάγκη εἴδης ἐξ δροῦς νὰ τονισθῇ δτι οι Τσάκωνες Δασούς έννοοῦν τοὺς Κοντίους, τῶν διοικητών γνωστῶν, ἡ διάλεκτος καὶ δραχαιοπρεπής. είνατε καὶ πρόγυρτι δρκετής δ οιδηπότες διδ τὸν Τσάκωνα παρουσιάζει μὲ τὴν Τσά- κωνιδην(τοιτεκισιδες, δόρ. εἰς _κα_, δουνίζητος διετήμησις φωνη ικῦν σύμ- πλεγμάτων _ει_, _ιο κ.λ.π.)." Οτιοτ Τσάκωνες οὐδέποτε μὲ τὸ δύναμα Δασούς έννοοῦν τοὺς παρὰ τὴν Καπνασον τὴν τούρκικην ἡ τὴν Καυκασίανην δμιλοῦν- τας, οἵς κατώτεροι διερέρει δ Ερνδικαὶ δτι ἡ γνώμη ἡν δηκουσεν δ Ερνδ δτιοι δηντιοι είνατοι Τσάκωνες προσήλατον δικριθῶς ἐκ τῆς δμοιότητος τῶν δύο διαλέκτων, ούδεμίσ διφηκολία διάρχει.

Οι πολειτεροι Τσάκωνες οὐδὲν περὶ τῆντου καὶ Κοντίκης ἔγνωριζον, αἱ διληποφορίες ταῦ Ερνδ διδηρησαν δηγαλᾶς διδ Τσάκωνας οι δικοῖοι ταξιδεύ- οντες_κυρίως έγκατεστημένοι εἰς Κιν/πολιν_έγνωρισαν καὶ δηκουσαν Κοντίου δμιλοῦντας. Μετὰ τὴν δικολουθήσασεν τὴν Εικρασίατικην καταστροφὴν δινταλ λαγήν τῶν Ελητροφορίων διεκοντάδες χιλιάδων "Ελλήνες τῆς Ανατολῆς έγ- γειτεστάθησαν εἰς τὴν Ελλάδα, μεταξὺ δὲ αβτῶν καὶ οι δηντιοι οι Τσάκωνες δηκας καὶ οι ἄλλοι" Ελλήνες, έγνωρισαν τοὺς Κοντίους καὶ δηκουσαν τὴν γλῶ- σαν των καὶ τὰ τραγούδια των καλύτ πονιδοτε περιγράψει οι σήμερον Τσάκω- νες δηνανται κάποτε_πέντοτε οι ταξιδεύοντες δέστοι καὶ εἰς τὰς Δαΐνας καὶ τὸν Πειραιά μήνον_νὰ δμιλήσουν περὶ συγγενείας τῶν δύο διαλέκτων. Ζαΐδι μὲν τὴν συγγένειαν τῶν δύο διαλέκτων δηναται δ Επιλυτῶν νὰ ἴσῃ τὰς σχε- τικὰς έργασίας, τὸ γίτημα δημις τῆς μεταναστεύσεως Τσάκωνων διετὶ τῆς μητρο πολιτικῆς "Αλλάδος εἰς τὴν Κικράν" οισαν περιμένεις ἄλιτον δηδημη. "Από τὴ διεπαργμένη τηρητικής έργασίαν μου εἰς τὴ διεθνησιν τῆς κ.λερικής" ιρ- χεῖον τῆς "Ικαπασιατικῆς Αστυρασίας Αλλά/εχθελέω δτι μήνον μετὰ τὴν συγ- κέντρωσιν τοῦ διετούμενου γλωσσικοῦ, λαογνωφικοῦ κ.λ.π. θλικοῦ η κατασ- συνατδν νὰ γίνη μὲ σημερὰ έργοσία σης εκτὴ πρὸς τὸ διωτέρω ζήτημα. Σήμερ διέγεις μήνον περιτηρήσεις νὰ δηδηνάμεσε νὰ σημειώσωμεν.

τὰ δύοντα ήν ποιητές μάκελλεβαντάρη ἡ προφορί τοῦ ενδιαλέκτου τῆς
της Σινάτης παραδόσεως, οἵτινες οἱ κάτοικοι, τῆς κυριοτέλεως δηλ. εἶναι ερδασσο-
γες κατεργάντες τὸ θυσίαν έκειτο εἰς την πατριαρχικήν τῆς Αγιαρτούλατικής
"Αλλάδος." Ταῦτα σύντομον ἔλεγεν δὲ ρόδρομος ακαθίπουλος ήν Σινάτης, κα-
ταγμένος καὶ εἰς τὴν Ιωνίαν τῶν "ασηνῶν ἐγκατεστημένοις" Σινάτουσαν
"Αλλάνικεις" σακάνικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Σινάτης ήταν διὸ τὸν Σακάνικον τῆς
ελικογνήσουν. Τὸ λέει δὲ οὐαράκηλος καὶ τὰ θυμρωτά τῶν συνοικῶν τοῖς.
Εἴδει οὖν οἱ συνοικίες της . . . Τούτους μαζεσθ. "Αλλάνικον δὲ πῆ Σακάνικη μα-
ζεσθ. οὐκέτι ταν πλοβοις συνοικία. Ηδ εἰσι ἀς 300 σετίτις. Ετδ Σακάνικη μα-
ζεσθ οὐπῆργε λελεποπλένητε οὐκαντα. τὸν θλέγριο Σαριανδν. "Πίταν πολὺ πα-
λιά, οὐκέτια καὶ μειρή. Αὗτοι ποὺ είχαν τὸ Κυριακανδνήταν 8 οἰκογένειες κα-
είχαν θύγεις διὸ τὴν "Αλλάδα" ἦταν τῆς Εποχῆς τοῦ Σινάτου ιδπὸ δυ διπότο ζεῖρ
καὶ δὲ Σινάτη τόνιμη τῆς". "Αφίνοντες κατὸ μέρος τὸ σημεῖον τῆς Αρατίδος
ως κατὰ τὸ δροῦδον ἦταν Σινάτη ηγένετο τὸ έκπατεισμός καὶ εἰς τὸν Σινάτην
ηφείλεται καὶ τὸ ὄντα τῆς νέας πατρίδος· οὐτερ μημεῖον θεριζετοί εἰς οὐ-
πεπτυμολογίαν διὸ τὸν θηγρανάτων θεφολῶν σημειοῦμεν τὸν σύγκτωσιν //
ΣΦ/ΑΤΗΣΖΦΦ/ΣΦΖΖΦ τῶν πληροφοριῶν τὰς δητίλας θύσαπιν καὶ παρὰ τοῦ κ. "Ε.
Ε. αυροχαλυβίδη· ζητ. οδιόσακάλου θεηρετίσαν· ος εἰς τὸ Σινάτην οὐαλετ-
τον Ιωνίου. Καὶ οὗτος δημιεῖ ταύτη συνοικίες τῆς Σινάτης μὲ τὸ ὄντα τοῦ
παντός.

Καὶ συγγενῆ πρὸς τὰ τῆς Τσακωνικῆς φαινόμενα φύγηται τοῦ ἐξιέ-
ματος τῆς Σύλλης τὸ ἡσύχιντο νό σημειώσουν.

λυχνὸς ι.χ. εἶναι εἰςτὸ δέσμωμα τῆς εὐθύτης δὲ ποιεῖται οὐκέτις φαίνουμενον
τέσσον συχνόν τις τὴν θαυμανωτὴν τοῖνα(τίνα), ταῖς (τὶς), τισσοῦντος(τίνος)
δησι(θει), γρισάντεις (γριάνεις), αἴθ-σοι (αἴθοι), χαρτοῖ (χαρτιά), τοῦ-ση(τοι,
τη), σεβτοῖ (σεβταί), εἴρα τοι (εἴδα τη).

^{επιτ.} Ο πατακεσμός την πρώτη του δε είναι τοίχος σε χνδγ· φαίγομενος την Εναλλαγής ή τοστή του σε είς ο είς την ποσηνικήν; Βράπεν(β., δέν), εύρα(είσα), εύνη, βόνα(εύνω_δίτης, ένωνα), νᾶς ρῶ (νᾶς ὄγ), Ειρομηνίτα(Ειρόμηνίτα), νᾶς ούσου, ούκιστο, βῶ, ούκισθος, βέντρα, δύγλαζρισ, ήζλοις Η.Λ.Π.31.6 { εγδι^{επιτ.} έσσαγ. σ. 150.

¹ οντηιώσαντεν. τελος καὶ αριστώσε. ε τροπῆς τοῦ, δέ εἰς σοδέλω. σθλετσί-
αθλεσσαι. εκ νδν εἰ(ατ νδ ειναι)κ. λ. τ. ιώς καλ τοῦ ποτοῦ μετεγένετο (I).

• ἀλλὰ καὶ λεξιλογικαὶ δημοιότεροι μεταξὺ τῶν οὐτεργεννιδῶν παρέβασις. Τοῦτο
σκολεσίον εἰσινει, θεῖαι σωματεῖσθαι κατάληπτες - [σωμ. θεα. - θέου]. "Εργασίαι δὲ,
κανεταρδοί, κόδυτροι, νάκοοι (Τσακ., Ρέχο). Εἰσκαλεσθεότανε, ἐφήνηται ακούειν τατε-
ροί, πόγκια ουριάκροι, πόστειλέσσοιοι, λεβητοί, ιρῆνοι, ἡ συνήπης, κατάρα τῶν γυναι-
κῶν" "ὅπ' υἱός τοῦ Λόρεα α'" "εἶνε νῦν εἴδος ἡ θρυγελία τῆς Ειρρῆας σου" (2)
[1] Ξέρω_Εέπου_Εν_ρωτερ_άρτουνεον. οχοπλί_ου καὶ Μπαλδγλίου" Έκ Σύλλογος,
[2] Λεπτή Εποικειάδου, Ευζηλογή λέξεων Ιατίκην ήν Σύλη Ιατρού η Κορώνη

classificata et nominata, 1794, p. 285 n. t. 302 n. t. 332 n. t. 479 n. t.

(**σακων.οις έτη να μένεινται τη γέλιδα ντε_οις που να βροῦνται τη γέλιδα σου. Θέλουν ή λέγεται γέλιδα μετέπειτα σήμερον είς την σημεούσαν τα μέτρα*).

Ἐν τούτοις χαρακτηριστικὴ φαίνεται ἵκανα νὰ έντεχθούν τὴν περὶ¹
Τσακυνίου ἀποικίας εἰς τὸν ληνό παράσοιν δὲν γονέωντεν ὅτι δύνεται
τοῦ πολέμου. Γιὰ τοῦτο, φύσιτο, εἶναι σύνολος οὐνόδως ἡ ἀπόρ-
ριψις τῶν κρατουμένων παρεῖσσεν· αὐτάμετρα ἐν προτεινένη νὰ παρεπομόσω-
μεν ὅτι ἡ παρέδοσις αὗτη τοὺν εἰκανὸν εἶναι σημιόνεργη· τῶν μερφώνε-
ων καὶ τοῦ σχολείου.² Εἰτε νὰ σπειριψθῇ εἰς τὸ ἔημεῖον τοῦτο ὅτι ἡ
παρέδοσις αὗτη περὶ ἀποικίας εἴκειται ἀπόνηντικανὸς καὶ τὸ ὄνομα τῆς
συνοικίας Τσακωνίδα εἶναι γνωστὸ μόνον εἰς ἄνδρας καὶ ἄπει τοὺς ἑραπο-
νέτας Ἱονίων ὅπει Συλλαῖος μόνον εἰς αὐτό.³ ἐκ τῶν γυναικῶν αἱ ὀροτ-
οι ἑρωτήθησαν καὶ αἱ ὀροτοι γῆραις εἰρηκῶν εἰς ὃ χωρίσιν την τοῦ οὐδέ-
ποτε γκατατείθασαι τοῦτο, φῶς ἔτηρε καλύτερον ταντὸς ὅλου νὰ ἐγνώρι-
ζον τὴν παρέδοσιν καὶ τὴ δύναμι τοῦτο τῆς συνοικίας, οὐδενίσια ἐγνώσικέ τι
τέρπῃ τοσοῦτον καὶ Τσακωνίδα μαχλεστ. εἶναι λοιπὸν πολὺ πλεονός ὅτι πρό-
πειται ἔνταῦθα περὶ Ἰρηνῆες· τῆς λέξεως αὐθεντότου ὥρᾳ τῶν πληροφορη-
τῶν· αἱ ὀροτοι βυνόμουν βάντες εἰ, τὴν τέξιν τῶν μερφώνεων τοῦ γερέου.

· πόδην ποέτει ν' ἀποδοθῇ τοῦτο εἰς τὴν προστάξειαν νὰ δραπησεῖῃ τὸ Λ-
διόβρυσμον· τῆς διαλέκτου· ἡ δύσης ὁμοίαζε πρόστας οιελέκτους τῶν
δικίων μερῶν · τῆς ἑπταφρεῖας · ὃν εασδὶ τὴν πεάζοδιν · ἡ τὴν βίγδην χωρίων·
τῶν παρθενικῶν κ.λ.π. · Εἴ δραχαιοστρέτεια δημος· τῆς διαλέκτου χωρὶς ν' ἀναγνί-
σθειν νὴ τρητοῦγμιεν εἰς τὸν παράδοσιν· ἐρμηνεύεται καὶ ἄλλως. · Λπομε-
στικυσμένη τῶν · Ἑλληνικῶν κέντρων τῆς φιλοσ. Ἀσίας ἡ Σινλη ἢν μέρ-
σα συμπογονος ἀλλογλώσσου καὶ ἀλλοφρήσου πληθυσμοῦ εὑρισκούμενη· τερ-
πον γιλιεμ.δ. τοῦ · Ἰκονίου· κατ' ἵναγκην θεῖρες συντηρητική εἰς τὸ γλω-
σικὸν της λαϊκας· διδομένου πρὸς τούτοις δὲτις ἐν ἀντιφέσει πρὸς τοὺς
· ἀληντικῶν μερῶν τῆς · ικρᾶς · ; σίλες· ερεθίλεως· προκοπίου· κατασαρείας·
Δυτικῶν παραλίων· οἵτινες εὐρίσκονται εἰς διηγεῖῃ ἐπαρθήν πρὸς κέντρα · Ἐλ-
ληνισμοῦ · τῶν / τολιν· Σινέρνην κ.λ.π. · οἱ · ελληνες τῆς ειναληης ουνέκεντρώνη
σαν γλωσσικῶς καὶ προσκευτικῶς περὶ ξενιάς καὶ οιετήρησαν ἀποχαιοερεχή-
τεστέρων τὴν διελεκτὸν των· δὲτις ἐνεκα τούτου· τῆς ἀπομονώσεως οπλ. · ίκο-
λοθαπίσεν ίδειν ἔξελιξιν καὶ παρέκεινε τοιεύθη. Μή λησμονῶμεν εἰς τὸ ση-
μῖον τοῦτο· δὲτι καὶ τῆς πανωνικῆς ἡ διετήρησις καὶ φίλεσων θερεύεται
κατὰ μέρος πέρος Αιγαίου· εἰς τὸν λόγην τῆς ιερεψικῆς διεμιορφώσεως ίκομδ-
νωσιν τῶν Τασκένων καὶ τὴν ἀποφυγήν · εντὸν δὲτι προσκευτικῶς καὶ γλωσσο-
κούς λόγους νὰ ἔλησουν εἰς ἐπαρθήν μὲτα τοὺς πέριξ· ερεποθήτουν δὲ πάσης
ἄλλης διαλέκτου διο τοιεύθη τῆς ειναληης· ὃς καὶ τῆς ικ-
ρᾶς · Ἀσίας γενικάτερον· ὃς διατείσθαις (ΥΥΕ, 3, 535) διεδάσκει, · "ἀπεσχί-
σθη τῆς λογοτῆς · Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ μεμονωμένως ἀνεκτήχη· οὐδὲ τοῦ
ἐνεκέντου αἴτινος"! · Καὶ ήσυνάμεσα μηλιστα διετι τὴν διελεκτὸν τῆς ειναληης
νὰ προσ· έσωμεν εἰς τὸν διεσχίσθη δύο μόνον τῆς · Ἑλληνικῆς
γλώσσης γενικάτερον, διατὰ καὶ τῆς · ειναληης γλώσσης τῆς ικρᾶς · Ασίας ·

νος συνέβη καὶ τὸ ίδειμα τῶν εἰρήσων. Ἡ γέρει δὲ καὶ ἀπόφεως γιγαντικὸς συγγενεῖος — τὸ ίδειμα τὸν δύο πετετέρων σπλεγχνών χωρίουν θέτει καὶ εἰσιντεῖ.

Οὐαὶ τοῖς τοις φεινόντα να τρέψεις τὰ τὸν εὐλογητόντων καὶ εἰς έπει
λαχανά τῆς Καππαδοκίας· εἰς τὴν οἰνοῦ τοις εὐτηνόδοσις δὲν θεάρχει.
Οὐ-ν εἰς τὴν Τελυπούν τῆς Καππαδοκίας, γυνίον θεάντων^{θεά} της Βίρτους περι
τὰ 6 γελα. Απόντεντεν φαινόμενα γλωσσολογικὰ παρέτεστη πρὸς τὰ τῆς „σα
κινικῆς“. Ιαρτικτήριον ιαδεῖς Ανταύνα, κατὰν τῶν Ελλαν, εἶναι δὲ συγγενεῖονδε.
Τῶν δρεπτικῶν θυτῶννυσιέν; ποντικοῦ (εντῶν), τουκλούνεροῦ (έκείνων),
κεισυνιοῦ ή κατιναροῦ (έκείνων). εἰς ἃς ἡ λίγρουσα ένθυμίζει τὸ κακων-
οῦ δὲ οροὶ έκιστηπτόδενον· τοις τὰς οινοτικὰς θυτῶννυσιας καὶ τὰ έπιρ-
ρήματα τοῦ Ακριπποῦ δείξεις: Κεινοοῦ, δρεποῦ η.λ.ρ. εἰς τὴν ελημοσὴν έ-
πιστης ξύρινεν φυτεταμένην ροδισιν τοῦ τοιτανισμοῦ· παλικάλιτεν τοῦ
θεολόγου τῆς Αριστοτελοῦς εἰς „καταπίστασι· θεαν η.λ.ρ.“ (1)

Τὰ δύο τετευταῖα φαινόμενα έκεντοῦν καὶ εἰς δύο μέλλοντα χάρατα τῆς Ζα-
ρατοκαλίσας· τὸ Κείσαρος καὶ τὸ Λάλαρας^{βα} 8 κατὰ τὴν Βίρτην. Εν
τοῖς της Τηρειτούντος τοις ελοανικοῖς εἰς δὲ τὰ χωρίουν θεατὴν, τὰς ίσλας περι-
φερεῖσας, τὰ ζεύκητον λέγεται Σάκα· θεας καὶ εἰς τὴν Φοκακικήν.

Παρεργήμενοι δέλλα τοις τῆς Καππαδοκίας· περὶ τὰ δροῖα καὶ λεξιλογικὰ
καὶ φυνητικὰ στοιχεῖα τὸ θευνάμενον ν' ἀνεβράμεν θυσία ερδεὶς τῆς Κασσιώ-
νικῆς τοιαῦται· περιοριζόμενα ν' ἀναφέρων φαινόμενα τινα ἐκ τοῦ γλωσ-
σικοῦ ίδειματος τῶν θεοκόνων τῆς Καππαδοκίας· τῶν δρόμων τὸ μὲν ένδια-
φέρον λαογραφικὸν θλιψήν συνέλεξεν δὲ κείμενος ά. Λουκόπουλος· έκδια-
δει δὲ τὸ έπει τὴν διεθνεύσαν τῆς η. Θέλως περιέλλει ἀρχεῖον τῆς Τικρας
σιατικῆς λαογραφίας· τὴν δὲ γραμματικὴν έξεδωνεν δηοὶ δημοφυτῆς τοῦ
Μαν/μου· εσσελούκης η.η.· Ανδριεύτης εἰς τὴν σειρὰν τῶν έκδόσεων τοῦ
θυντέρων Αρτέλουν. (2)

„Η δημοιότης τοῦ ίδειματος τῶν εἰρήσων^{αποτίθεται} διετήθι δημοιότης φυνη-
τικῶν φαινομένων καὶ δημοιότης λεξιλογικῆς·“ απὸ τῆς πρότης δημόφεως ση-
μειούμεν τὰ Κεῖτε·

α) τὴν θεοφολήν τοῦ τελεκοῦς εἰς τὴν θνοναστικὴν καὶ αλτιατικὴν
τοῦ πληπονετικοῦ τῶν θετεντικῶν καὶ θνετοῖς καὶ τῶν θηλυκῶν· τὰ γι-
γδεῖ (Αγριλίθες), ιαπαγήδε· παλέβετετθερετάδες (περατάδες· παλιγκέρια)

β) τὴν θεοφολήν τοῦ λότου θεολούνη^γ θωνῆς (Ανδριεύτης· έ.δ.ο. 30) (3)

Θέρισσα θεοῦ (ἄλας)

καὶ (καλδ)

γιδή (γέλας)

θύγης (λαγῆς)

Τσακωνιάδη θεοῖς (άλιτες)

καδ (καλδ)

γιδ (γέλας)

θύδ (λαγῆς)

θυντέρων (θυντέρων)

τούτοις. τούτοις. οἱ δέ (σακαν. τουρ-θει. τούτοις. σ-βάτδις. θύρκοι. έκαλ
με. ονκόλεον)

ε) ἡ τὸ φευγτικὸν συντλέγονται λοσί. λε. λο. πετρηπο. Εἰς ὃ τὸνος αὐτὴν
κρατεῖ αἴσι. του " ("ανδριώτης. ε. θ. θ. 27). θάκις καὶ εἰς τὴν "σακανικήν.
εθοποδοτοῖς. γυναικεῖς. παρ. λα. βοσκωνηποῖς. γυναικεῖς. παρδία.

στηματινήρροσήν τοῦ καὶ εἰς τὴν γενικήν ελπίζουν. τῶν δυομέτρων
καὶ τοὺς ἔρερους; τοῦν ἐπιστριτοῦ νοματίου. τοῦ κοτανίουν. τοῦ ευρέουν κ.λ
εἰδη σηματισμού δεροτον τινῶν εἰς ἄγκα; φαλάνου. ψαλούγκα(φάλλω),
ψηνανίτεις λορίστους τῆς γυναικικῆς εἰς ἄγκα; δύος δερείνουν. θύρούγκα;
(θλαφρύνω). μηκούσινον ἀμαρταίγκα(μεκρύνω). δεσδελνου_δεσλέγκας(νεφλό-
νω)κ.λ. ε.θ.λ. Κερνό. πλεογ.....ε.153

η) ἐνέρτεις τύδις εἰ μετὰ τὴν τοιλεύνον αἴσιν ἡ γειτονερή συλλαβὴ
ἔχη καὶ εἴτη ε' λιβάδι_λουσέλλοι_κηπάδι_πεγάδιοι. (σακαν. λιβάδιοι. κηγάδ-
ιοι) εἰς τὴν γυναικικήν τὸντο περιπορεῖται καὶ ἔστιν τὸ α
εἰν τοιλεταί_θερδη δὲ καὶ ἔστιν τὸ προποδεύοντον φωνῆν εἶναι λιγοστοίσιν
θέλητον οβίσιον. δύσι. πέργα(θερλάδες. τοῦ φιδιοῦ. δίνι ελασιθίσειν).

θ) θερίστον εἰς ἀχο; ποτκαν. ποτσον. θεράνεν(τσακ. λιρούχας. θρυζοτήθε.
θεμαν)

ι) αἱ λογικαὶ λέξεις εἰ μενταν καὶ εἰς τὰς αἱσο θεατέκτους εἶναι,
τολλατ.

λεθοκος	ένος	σαπωνιά	τάνου(τὰ ἄνω)
"	βιγδ	"	βιγδ(διγδλα)
"	κόρμα	"	κούρμα(κομμάτι)
"	δινασσονος	"	δισσονει(πόδι, νος)
"	λιθά	"	λιθά(δρητα)
"	κακήνου	"	κακατάνον(καρυκάνει)
"	πόρρος	πόρε	(πόρος. πόρα)
"	πόρρι	"	πόρρο(Επιρρος.)
"	ελαθες	"	ελάθε(Σέβηστον)
σπουδέζω(πιάλομα)		"	κοτούδα(κισσόνη)
γερθητη/ατλαΐδες		"	ατλάδες(σκιάτιον)
ταυρη			ταυρού (τραυμά) κ.λ...

λ.λ.δ. καὶ αἱ τὸ ιδίωμα τῶν αἱ λόγων αἱ ἐπανελάθοντεν ητε καὶ αἱ τὸ ι-
δίωμα τῆς εὐλληπτικῆς εἰπομένην καὶ ὁ.τι. ή (αττιδάκιες(Ε.θ.).) εἰπε γενικότερον
εἰδε τὴν γλῶσσαν τῆς ειρῆς' σλεγιστής οηλαδή καὶ τὸ ιδίωμα τῶν αράδη³
σωνίτον ιταμενονυμένου αντροῦ μεταξύ τηύρου καὶ αντιταύρου ταρπού. Καὶ
ττύχητη μεμονωμένως καὶ διετήσοντεν ούτω τοὺς λιντέρους διεχαίσσοντες. Σὺν δ
δὲ αἱ διεχαίσσοντες αἴτοι εἶναι περισσότερος ή αἱ τὸν ἄλλων κακκασσοκικῶν
χαρίων καὶ τῆς εύλιπης. τοῦτο πρέστει νομίζοντεν α' δι-γραφῇ δικοιάνες εἰς ξη
τὴν μεγαλυτέραν μόνωσιν ὑπὸ ήν διολαν έστιν αἱ παρεστάται. πάντες εἰς
τοὺς θερησίτους θάλασσας τωνι. ακρέαν οἰταδήτητε α' τὸν κίκον ή πριστιτουσία
καὶ ηέντρου καὶ μήνον εἰς διλήγεται περιπτώσεις καὶ μάναν αἱ θάτρες. δράσ-

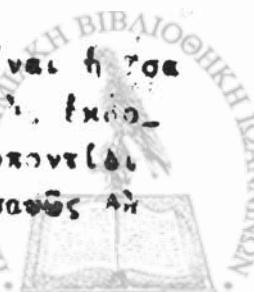

χόμπια αλλά έτσος είτε μή προσέβασται.¹

··Αλλά τὸ λαβων, τὸ διεῖσαν ταπουνά εἰ διελεύθερα ἡρδε τὴν γηναικείην σελέλεκτον, τὸ διεῖσαν ψυνάσιν συγτελεῖς εἰ στηρούσενη καὶ μετρίς θνετόγνως εἰριζόμενος διεποτέσσα λόγῳ τῆς έπεισης μὲν τοῦδε γύρω καὶ τῆς παρόντος τοῦ γρδανούσιενεινας τὸ ιδίωμα τὸ διεῖσαν ψυνάσιν εἰς τὸ σύν παρὰ τὴν αρπαγήν διότι γνωσίειτε οὐτίκα καὶ τὸ λαβεντοί. Τοιαύτεροι λόγοι λόγοι... συγγενείας ἐχιβάλλουν τὰ περὶ τοῦ παρανικοῦ τοῦτον ιδιώματος νὰ τηλέσωμεν έπεινεστε ον.²

··φορμήν εἰδὲ τὴν ιερέτασιν πεντέλειας τῆς παρέσυεν τὴν διεύκριστον καὶ διαδοχούς έργος έργος τοῦ π.· Ιεροποέτους παρῆντος γειτούργον ἐν γέροντες τῆς διολασθείης διατάξεων διατάξεων εἰς την πεντέλειαν τῆς παρέσυεν τῆς συγγραφέως πατέχομεν. Ο π.· ταπέτης λίγην επισκέψιμης περιπλανήν τὴν έπιτελήν τοῦ παλαιοτερίθρου παλαιοτερίθρου πανούμενος νοι τὸν μέγαν Κοραΐν περιπλανήντος πρὸς τὴν περιπλανήν τῆς έχιστήμης τῶν παχολήθησον καὶ μέτα πειλολογικῆς πελέτες συμπλάντες οἵτω Αξιολόγως εἰς τὴν έπιτεληνούσαν ορευνάν. Συνεπειόδημεν εἰς τὸ ίερὸν τὴν πλευράν την π.· παρήνεστεν την π.· πέλνας περὶ τὸ ιερεῖον τῆς παρασιτετῆς παραγραφῆς καὶ παχολομενος ίερὸν σεπαρενεπετῆς περίπου μὲν τὴν συλλογὴν λαοτριπετοῦ θίλιας έγνωρισα τέσσες τὰς συνακάδεις τὰς ἀπολας συναντῆ ἐξειν. Ήν γ' ἔποικον περὶ τοιάντας έρεθνας καὶ πανάέων εἰς τοῦτο περιπλανήσον τὴν π.· παρήνεστεν ήνα τιγνέσιων εἰς τὸν πόδονος (σ.Ι) τῆς έργασίας τοῦ³ τὰς πρέπεις σημειώσεις περὶ τῆς διελέκτου τοῦτης έργασίας πρὸς πόλειν έπεινιδτε διεμένοις ήν τὸν πράγμα τῆς παρασιτετῆς τὰ πεσολα, ήσπεντα γεγονότα έπειράνταν ταῦτα. Ήηπ λόγῳ τοῦ πολέμου εὑρετέντες ἦν τὸ πράγμα τῆς παρασιτετῆς εβδομάδες, εύροιεν εἴδος ἐκ τοῦ διασίου θάνατον καὶ ἐκ τούτων θαρρόστημεν τὰ κάτωτα σπινύτα. Τὸ έπιγον οἷως ήτο οὐρανόδοσος οἰδης τὰ ιερομα ταῦτα φήμη/έπιχε γ' εἶναι ίεροις ηναλφάρητοι καὶ δὲν ποστ εἰς πέσον πότε γ' θετικάπρασιν τὰς έρωτίσεις καὶ οὗτε ποστ εἰς πέσον νὰ εισαποτανίσωσιν ήτεν ε.τημετα σιετ-ιετε πρός Υ τὸ πρόσωπον π.λ. π.·⁴ τὸ π.· παροῦν νὰ παρέσπει τεπισπήτρουν τὴν διεύ-σηντον γ' οὐγκεντρώη τὸ ίλικδν τὴν πούτην φοράνιν ήναλάρη οπλ. Εἰσιτονον καὶ ούκολον έργον έρενον ερδε τὸ ίπάγγεια του ή τὴν έπειμονήν μετε τὴν διεύλειαν τῆς πρώτης συλλογῆς γ' θεούληθη ἐν πέσον δὲ τὸ επτάδι τημα καὶ μάλιστα μὲν ούδον μένον πληρεφορηδεις οφείλοιεν οὐδὲ τεῦτα μεγάλην εβγυνασσύνην. εἰς τὸν π.· παρήνεστεν έφερεν εἰς φῶς θηγωστην μέχρι σημερον ἐν τῆς δευτομερείας του περάπλαιον τῆς παρανικής. Δυτού. επα-μόνον διέστι οὖτε ήτερη έργασία τοῦ π.· παρηνήτης καὶ ηπρίσει πτέρα καὶ έπεινεστέρα καὶ τούτωντέρου ε.ειρηνάν. Ήτοιός δ π.· παρηνήτης ήγνωρίσεν.

Οὐδεμία πεποίως θετήγετε θηριτούτα, δητε διελέκτο. αβτη εἶναι τὶς τοιανακή καὶ στὶς εἰ πρόγονοι τῶν πατέσικων τῶν δέο τούτων περὶ την παρα-λέσ τοῦ ιρυπένου ιστον (σημειώνοντος τοποῦ Γκεγέν) ήν τὴν πορόντας ιματίους οὕτην καὶ πεπιστελι κατέγραντας ήν τὴν "Γεωνιαίς". Η περισσότερος αἱ πετυχεῖ ή την πετυτην παντηνού Σιλβίας, τῶν δέο πατελέτων. Παραγόντων πανχρήτων ηπαρηνήτης, Κύπρον Ράτην; Χαρονοι.

Αίτιο - ο δικαιόν τὸν τίνας γε μάθειν εἶναι ἡ γούνος, καὶ διὰ αὐτούς μὲν καὶ πρόσφυγες ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸν νέαν τῶν πατρίδες, ὡς καὶ αἱ λόγοι διὰ τῆς επινάγκησεν αὐτοῖς εἰς τὸν διαβεβαθόν τοῦτον ἐκράτεισαν.

· Πρὸ τοῦ κ. Εἰποτῆς οὐδὲντος δικαιεινήσεως τὸ Κίτημα τῆς ἐγκαταστάσεως οὐδὲ πατέντων εἰς τὸ διπλον τὸν δινούντον γνωστόν τὰ Βάτηα ἡ μουσάτσα εἶναι ἡ καστρήθη τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ιατρῶν κ. Σουκουλέζιδος εἰς συνεδρίαν αὐτῆς "Επιστημονικῆς ἀταίσεος" /σημ. (I) διεκόπησεν¹⁶ διὰ τρόπου φυσικῆς τῆς Κυριεηνῆς χειροσύνης καὶ ἐπὶ τῆς πειραστεκῆς¹⁷ οὐκέπειτε .έχουν δικαιέσθαι ουνοικιανδες καλούμενοις βάτια τὴν μουσάτσαν οὐτινος οἱ κάτοικοι διέσηγαν εἰν τῷ Βατώματι τὸν λείθενα τῆς Τσακωνικῆς διαδέκτου. "Λανέψιεν ἔτισεν διὰ δικαστολικήτερον, εφόλοι τὴν "Δεολλωνιάδα λίμνην εἰς τὸ πιστευούμενον⁽²⁾, μετενεργεῖται διὰ οἰκοῦσαν ἀποικίας Τσάκωνεσι, ἐγ δὲ τῷ γερού Ανδραίῳ (Βέβελῳ...) καὶ Μανισταῖ". Οὐδοικαὶτὰ τὸν κ. Σουκουλένιον "Επώνυμον τῷ Βελοποννήσου (Χεννιας_Τσακωνικας_Βατίκων) πρὸ καὶ ματὰ τὰ μέσα του τοῦ ΙΓ αἰώνος ενεγκα τῶν Βετυῶν ένθάσεων τῶν έπαναστάσεων αὐτῶν εν Κελοποννήσῳ κατὰ τῶν Θράγων καὶ ένεκα τῆς ένάγκης τῶν βασιλέων τῆς Βικαίας καὶ κατήπιν τοῦ Ηοσεντίου, ίνα ἔγως παρ' ἑαυτοῖς καλοὺς ναυτικοὺς καὶ οποτειώτας ποδες δικαστέλητψιν τῆς βασιλίδος καὶ στέρεοποιησιν τοῦ νέου κρέτους, ὃς ἄλλως τε φαίνεται καὶ ἐκ τῶν χρυσορούλχρωμαν τοῦ "Ανθεονίκου τοῦ Β καὶ "Ανδρονίκου τοῦ Γ καὶ τῶν μερτυριῶν τῶν ιρονογράφων...". Μ σχεδὸν έπεφύνεισις μῦν τῆς Τσακωνικῆς γλώσσης εἰς τὰ μέτοπα έκεινα δεικνύει διὰ αἱ Εποικίας ἐγένοντο εν χρόνοις ἀρκετὰ παλαιοῖς¹⁸: "Ο ο. βεστὸς μου καρπογόνης καὶ Ακαστηματίδος κ. Αμαγτος έκεισασεν (ξ:θ.) ἐκ τοῦ Λιπήματος τούτου τὴν γυάλην ". "Οτι εἴναι δυνατόν ὅτι Βέβελον, να ἔγινε μετοικησες "Βαλάνων καὶ μετὰ τὸ 1300": Άλι ματωτέρων ἐκ τῆς Εργασίας τοῦ κ. Λαζαρῆ καὶ ίδικτην μου έρευνῶν στη σικεμεναι παραπορήσεις δεικνύουν διὰ τὴ Τσακωνικὴ σιάλεκτος εἰς τὸν τέρων δύο γωρία διαπρεπεῖται μέχρι τῶν ήμερῶν, καὶ εἰς καλὴν σχετικῶς ψητάστασιν καὶ δύναται νὰ διηγήσῃ εἰς διφαλέστερα πορίσματα.

(1) Απηνέτερος 36 (1924) σ. 314-316

(2) Βλέπε καὶ Ξενοφάνης τόμ. Γ. 1905. σ. 34 "Μουσάτσα : " λληνες 480 Ζοῦρκοι, Βαβούτζη, "Ελληνες 300, Ζοῦρκοι ... Καὶ ξενοφάνης 1906, σ. 128 κ.θ. ... ἑτερα γωρία πλησίον διλήμων κείμεναι δικέως δὲ εἰς τὴν "Υποδιοίκησιν οχαλπτέσιν θεαγόμενα...." Απελλαδέτοις ή Βελλαδότοις, Βελούταις, Σιργιάνη, Αριμιτήριοι, Κακαριώτατοι ή ἄγια Συριακή, Αγινάτοι, ξινοσταντινάτοι, Χωρούσαι, Κάσκιοι. "Ω ένεκα τελευταῖς γωρία λέγοντες ησα-ικάροι δὲ κάτοικοι αὐτῶν πολὺ 300 περίκου έτῶν έκ ένησ τῆς Κελοποννήσου μετοικησεντες γωρίσανται περ τὴν ένων. ή αν Ιστικοί (ποιημένες), κατόι οικέροι κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι γεωγοι".

— Ομοίωσερη.

— Ξενοφάνης Βελανδάντικην πειρασμάτων 1905. σ. 281. 06 έν δημος καὶ ένταξει τερπι γλώσσην άναφέρεται.

·ρδ τοῦ κ. Μακοῦ · διὸ πρῶτος ἀνακεινῆσσες τὸ σύγτημα τῆς ἐγκαταστάσεως χρι-
τισμῶν εἰς τὸ δεύτερον τῶν θυσιῶν χωρίων τὸ θέτινα ἡ μάουσάτσα· εἶναι
ἡ καταγγητής τοῦ Πανεγειστηρίου 'Απονῦν κ. Εουκούλεζ· δόσις εἰς συνεδρία
αν τῆς 'Επιστημονικῆς 'Οπαίρες 'Ασημῆν(Ι) ἀνεκούνταν¹⁶· διὰ τούτης τηδις ου-
σικὲς τῆς Ιερουσαλημῆς θεοσούντης καὶ ἐπὶ τῆς Βικαριατικῆς υπῆρχε, ἔχον
ἔσχετων συνοικισμὸς κατοικουντος θάτικα ἡ Σουσάτσα· ιούτινος οἱ κέτοι
κοι διέσηγξεν ἐν τῷ Λαζάρωτὶ τὸν λείφαντα τῆς Τσακωνικῆς διαλέκτου· 'Α-
νέρει· εν διάσησι διει θνατολικότερον· τερὶ τὴν 'Επολλωνιδδα λίμνην· εἰς χ
τὸ πιστοποχόβια⁽²⁾, μεστηρεῖται ὅτι οἰκοῦσιν ἄποικοι Τσάκωνες· ἐγ· δὲ χ
τῷ γερίφ εἰνδιώ(ΒΖΙΕΩΝ...) μολ Μανιάτας''. Οὗτοι· κατὰ τὸν κ. Εουκούλεζν·
· 'Επώνυμοι εἰν Καλοκοννήσου ('Ενης_Τσακωνίας_Βειζιών) ερδ καὶ κατὰ τὰ
άκοι· εσον τοῦ ΖΓ αι·· ξενει τῶν θτυγῶν έκβάσεων τῶν· έπαναστάσεων αθτῶν
ἐν Φελοκοννήσῳ· κατὰ τῶν θρόγγων καὶ θυνκε τῆς θνάγκης τῶν βασιλέων
τῆς Βικανῆς καὶ κατόπιν τοῦ Βαζαντίου· ίντε ἔγως παρ' ἑαυτοῖς καλοὺς
ναυτικοὺς καὶ στρατιώτας πρὸς θνατοτέλητιν τῆς μαστίδος καὶ στρεο-
πόντων τοῦ νέου ιρέτους· οἵ τέλλως τε φεύγεται καὶ τὰ τῶν χρυσοπούλχρ
ιῶν τοῦ ' νθεονίκου τοῦ Β καὶ 'Ανυρονίκου τοῦ Γ καὶ τῶν μαρτυρῶν χρ
τῶν ιερονογράφων...·''· σχεδὸν θεοφάνισις νῦν τῆς Τσακωνικῆς γλώσσας¹⁷
εἰς τὰ μέρη θυετῆνα δεικνύει ὅτι εἰ έποικια εγένοντο ἐν χρόνοις ἀρ-
κετὰ παλαιοῖς·· Ο ο. Βαστός οὐκ οὐδηγήτης καὶ ἀκεστηματῆς κ.· Ημαντος
θεόροδον (Ξ.Δ.) ἐξ τοῦ οπτήματος τούτου τὴν γνώμην ··'·ὅτι εἶναι δι-
νατόν· ὃι Βέβειον· νὴ ἔγινε μετοίκησε· 'Βλλήνων καὶ μετὰ τὸΙζοο ··
· Άτ κατατέων ἐξ τῆς Εργοσίας τοῦ κ.ε.ακρῆ καὶ ζεικῆν μου ἐρευνῶν στη
ριζήμενας παρατηρήσεις δεικνύουν ὅτι ἡ Τσακωνικὴ διάλεκτος εἰς τ' ἀνω
τέρου δύο γερά διαπρεπῖται μέχρι τῶν ήμερῶν μας εἰς καλὴν σχετικῶς ψ
κατάστασιν· καὶ δύνεται νὴ διπλήσιη εἰς βαραλέστερα πορίσματα.

(I) Απριλίος 30 (1924) σ. 314-316

(2) Βλέπε καὶ Σενοφάνην, τόμ. Γ. 1905, σ. 94 "Εουσάτσα : Ἀλλῆνες 480
χιλίοις, Ραβούτζη, Ἀλλῆνες 300, Τούρκοι . . . Καὶ Σενοφάνην, 1906,
σ. 128 π. τ. . . ἔτερε χωρίς πλησίον ἀλλήλων κείμεναι κείσαις: δὲ εἰς
τὴν Ὑποθετικήν τοις προτοτίσου θεαγδύμένα...." Ακελλαδέτοις ἡ Ελλα-
δήτοις εἶσαι, Σιργιένη, ιριμικήριον, Εακεριώτατοι ἡ ἀγία Κυριακή, Α
γινάτοις, θυνταντινάτοις, θυράνται, Λέσχιοτ. Ἡ Ευνέα τελευταῖς χωρί-
α λέγονται Ηλσ-ικήιοι οἱ κάτοικοι αὐτῶν τοῦ 310 περίου ἐτῶν. Εκ-
κήνης τῆς Πελαστονηθίου ιετοικήσαντες γυναῖκες τοις δεδ τὴν Επίνυχη-
αν Τιστικοί (ποιμένες), καλτοι σφιερον κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι γε-
ωγοι".

Τέλοντα εἰς τὰ δισεῖς διειλήφθη τὸ τασκανικὴν καὶ διωτέρω ἔχοντεν ήδονάν τον τὸν πόνον τὰ δισεῖς καὶ τὰ ταμπάτα. τὸ πρῶτον ἦτο διέναντι τῆς Ἀρτάκης ἐπειδὴ τὸν πάλαισσαν καὶ δεξιὰ τῆς ὄχας τοῦ ποταμοῦ οἰσθίου (τούρκιον γνενὲν) πασὶ τὰ πέντε τιλιόμετρα. Ἀπειρᾶς λόγῳ τῆς γειτνιάσεως τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὸ περδί τὸν περιβόλειον τοῦ ποταμοῦ ἐλή τὸν πλευρά του δὲν ἦτο διατεινόν. ἡ διότι ἦτο περίειδε δὲ κανονὸν τοῦ πόνου ίσχυρός. Γύρω δὲ τὸ τὰς ἀποβολὰς τοῦ Αλσησού θάρρους τὸ ΠΑΕΙΡ οὐα καὶ τὸ μέρος εἶναι ἀλαζόνες. Τέλος τὸ γνοίον περισσοτέρος τῶν 150 οἰκογενειῶν καὶ τὸ περιοχὴν τοῦ εβοράδος. Μέγα μέρος τῶν πτημάτων τοῦ ποταμοῦ εἰρίσκετο ἔραν τοῦ ποταμοῦ. διὸ πατεστραπιμένος δὲ καὶ παζομένος γεφύρως τοῦ δρούσου σώζεται λευτανή λιθίη ἣ παράδοσις τοῦ Γερμανοῦ τῆς Ἀρτάκης.

Η παραγωγὴ σιτηρῶν δραπετούσιον καὶ αποκυρικῶν εἰδῶν ἦτο μεγάλη. Ἐργάτες δέ της Αρτάκης διηγούντο καὶ ταῦτα περιβανον μέρος εἰς τὸν περισσόν τῶν σιτηρῶν. Ήλλας διέσωσεν επὲν τὴν διοίσιν των πρόσφετον πληντούτον μέτρον ἐλαύνεις. διὸ τοῦτο καὶ ἡ περίποσ θετὸς ταχὺρ διὰ διομέστητο ἐπὸ τοὺς ἐντοκίους ταύτας. Βαρόνες λαθηγοὶ τῆς ἀλονοσίας. Τὸν περὶ τὰς ἀποβολὰς ἐλη θάσαν γεμάτη πονηρότητα καὶ τὸ διανυκτήρευτις ἔκειτο κάντοτε μὲν προσφέροντας τὴν πυρήνα, εἰς τὴν διτίαν τὰ πονηρά ταύτα ταύτας έφοβοῦντο νὰ τιλησάσουν.

“Γεννόεις ἀγούλα τῶν κατοίκων δέρα ἣ γενεργύζε. Ἐλάχιστοί θάσαν διλεῖς καὶ καὶ εἰς δὲν την πυκατέλειται. ὁ ποταμόν του διὲν νὰ τοῦθησῃ πλοῦτον εἰς τὴν Εωσ/πολιν δὲ τοῦ θάλλα κέντρο. Κατὰ τὴν ἐξαττήν τοῦ διγένειον Δημητρίου μετέβαλνον εἰς τὴν διοίσιν ἥτις ἀπέκτεινες ἡγεμονίαν δέσα τοὺς Αχρειάζοντο δι' ἓλον τὸ ἔτος. Ἄπλη τὴν ιάντιμον καὶ τὴν Ἀρτάκην ἡγεμονίαν ἔκδημη καὶ τὶς προτίκες τῶν καροιτσιῶν τούς. εἰς δὲ τὸ πογήρες καὶ τὸ τασανάκαλεψήγοντο δικτύον την πληστικῶς. Εἴραν δὲ τὸν Αἴοπτον ἦτο τὸ διώλιον Σαρήκιοῦ μὲν πικτού πληνυθεδόν. Βαρύπτερον δὲ τὸ διεγήτες ἐλληνικῶν χωρίον, μὲν πικτού μὲν 300 περίκου εἰκοσιενεταρά. τὸ τελευταῖον τοῦτο πατεστράφη διοσχερῶς εἰς τὸ 1922. ἐκεντροφόρον οἱ κάτοικοι του νὰ ἔργουν.

Ravel εἶναι διακεκεντατείται εἰς τὰ Εβταῖκα ἥπτει διὲν τὴν Εγκατάστασιν τῶν προγόνων του θετό. Ενδιαφερούνται διώλις διὸ τοὺς γο. εἰς των διὰ τρίν συγκεντρωμάτων διοῖς οἱ κάτοικοι εἰς τὰ δισταντικά εἰχον. Εγκατασταθῆ εἰς μικρούς γένους συνοικισμούς εἰς τοὺς ἀποίπους τώρα ιδίων χαλάσματα διηρόχογο.

Ἐταῖς δὲν διακεκεντατείται εἰς τὰ δισταντικά καὶ ταύτων καὶ ταύτων εἰρίσκοντο δικδιη οὐμέλεια πολαιῶν κτερίων. διώλις καὶ εἰς τὴν διγένειαν περισκευήν, διότι συνεκεντρωθεῖται μέχρι τῆς Εγκαταλείψεως τοῦ χωρίου τῶν οἱ πετκιώταις καὶ οἰστρούδας. Καὶ εἰς τὸν διέννητην θετόν διῆτος. δὲ δισταντικά διερχοντα έρεικια οἰκιῶν. Ἀλλὰ δὲ μέρη αὐτὰ συνεκεντρώνται εἰς τὰ δισταντικά, ἀγνωστον διώλις κατέτεται.

Τὸ δικτύον τοῦ περιπτερίου καὶ τὸ συντηρητική δικτύο τὴν διτίαν πυνεάγεται τοῦτο συνετέλεσαν πολλὲ εἰς τὴν πλεύσιν μέχρι σήμερον τῆς διαδέκτου. Δούλοι διενδυμένοι, δὲ εἰς πλεύσιν τῆς πελάσισης καὶ διάλλος εἰς τὴν διοίσιν τοῦ χωρίου. περιέστρεψαν χωριτές τὰ πτερό των καὶ εἰς εἴθοδος μετέφερον οἱ δικτύοις πετκιώταις τὰ στεγηρά των ψιλούσιν. Άλλα δύτι διενδυμένοι οἱ δικτύοις οὔτε με

γάλην εργίτια οποία διακρίνεταις βέβαιωνενοι εκ της πατρίδης πεταστήσεων, γέλεοντας στην έπαθλου εις τὰς θυάγρας τοῦ χωρίου μας. Βετεράνων λοιπόν εις τὸ ἔτος διαδικασμον γιαίσιον κράς διεργίεις τὸ Τακούνολιστς καὶ τὸ διοίτον εκεστούργεις περάμικος πανδρίαν τὰς ἑτδες. Τὸ Τακούνολιστς πλευραῖς περίπου· ἔστιν· ἀπό τὴν πάτην καὶ ταΐζεται πραντερά καὶ τὴν πεταστήν πεταστήν τὸν· χωρίου Καράν καὶ ζεσούτολ. Σύνορον τῶν δύο χωρών ήτο τὸ Βουνόν τοῦ άγιου Βασιλείου. Εἰς τὸ Τακούνολιστς εἰχόμενον θρησκευτικούς καὶ τὸ χωρίον. αὐτὸς δέ τοις περιλαβτερον ήταν τὸ Βάτικα. Κατὰ τὸν πλάνονταν τοῦ εργάτου μεγαλούσιου πολέμου οἱ πιστοί τοῦ δέοντος γιατρούς ήνταν τοῦ Εγκαταλείποντος τὰ χωρία των οἵτινας νὴ τὸ Εγκαταστατοῦν παραγόντερον. δύον παρέμεινον τὸν πάσσορε τὴν μέχρι τοῦ 1919. Οταν δὲ στρατιώτες τὰς δοτές των εδων τὴν πάντα κατεσφράγισαν. Τοιούτοις τούτοις επρεγματοποιήθην πρὸ τὸν Ελληνικὸς στρατὸς Εγκαταστατῆντος εἰς τὰν τοῦδε των πόλεων δὲ. εἰς τὸ 1922. δ. Ελληνικὸς στρατὸς Εγκατέλειψε τὸν Εινόρον λαίνην καὶ διαδέλευτον Εγκατεστημένος εἰς τὴν ηγερδίνην "Αόλεν" "Ελληνικός" Εγκαταστάτησεν πατεριώτας καὶ οἱ ζεσούτολοι, διολούροις τοσίτην Ελλενιστήκην αἱ τοῦδε οὐλούς επιρρογέτας Εγκατέλειψαν καὶ ἀποτελούσθησαν τὴν ηπείρονταν.

Εἰς τὰς 26 ηγερδοτον 1922 "μῆτρας, ζεσούτολες καὶ γιορδούσαις τὸς δρόσης πηγας τὰς ιδείας, καὶ φύγανε". Ζευ μηρόν έπιδικλοίον μὲ δύο τορπιγίδεσσικλούσαν, ήλιον, λεμβάνη καὶ δυσμούλεν πατώραμον νὰ προσεγγίσουν δὲ τὸν παραλείθην τὸν άναχωρούντων, λόγῳ τῆς οὐλας οπαρούχης. Απέβιτθον εισιστοντας εἰς τὸ Πασαλιών τῆς Αλίανης καὶ ξείνεν ήτετέ περισσότερον" ήτε τὴν τέλος. Τὸ δευτέρας στραυδες ήτο διαξενθρωποτολίς καὶ μετέπειτα προπονητή προσωνήν ήτετέ έργονταν εἰς τὴν οσσοσλούκην. Τὸ τεθνεός σε ανθρώπον τὸν περιειστοντὸν έργασαν εἰς τὰς 23 Οκτωβρίου. Ήτετέ ζεινεν μέχρι τοῦ 1924. Ότε μετέπικοσαν εἰς Ζαχαρούλιαν. Εγκατεστάτησαν εἰς τὰ Ιερούσαλημ 26 χλμ. καθετὸν τὴν Ραζίνηντην έπειρον. "Ινηρεον τὰ Βέτα": "Εκεῖ μένοντες καὶ σπιερούν. Οἱ ζεσούτολοι οὐκέτιν, στὰ Ιερούσαλημ, Ραζίνης. Τηλεούν ήτετέ τὴν γλώσσαν τουν" Ζευς, οὐτε δούγε ητούητο... Τοιούτοις μόνον ηγερδούσαν τοῦδε ζετακηνούς γειτονής των καὶ Εγκατεστημένουν μέτ' αὐτῶν εἰς τὴν Βέτα, οὐρέεην τῆς Ελλεογίσης χλμ. Μπό τῆς Ιερούσαλησ. Ζητεύεταις ήτο διαδρίσκοντας την Ρουμετή ασινάη καὶ δ. η.δ. Αριεάνογλους, άμφοτερος ήτε τὰ Βάτικα. Εἶναι οἱ ελληνοφρόπτες τοῦ π. Γαγκρή. Τοῦδε ζοίσους ήσαν τησσα ουδετέρων πρωτείας καὶ ήτοι δὲ κ. Β. Βελσουδηλούντζην ήτοῖον μεταδιετεῖς ήτεννας θυντάντος εἰσι. τὴν Βελσουδηλούντζην (Κοκκινιάδην) τοῦ Ειρηνεύου, εκλήρωσε τοῦ δινοτέρου. Ε. Ε.

Καὶ οὐδεις σημειώθης μὲ τὴν χρόνον τῆς Εγκατεστάσεως τῶν Τακούνων εἰς τὰ δύο εντὸς χωρία· είτοιμεν καὶ διντέρω, δτι, εἰν ήκοντα. εν. Ολοι Βεταίνος Εβλεπον τὴν διεργοράν τῆς γλώσσης των ήτε τὴν τὴν γειτόνων καὶ ήκουον διεργῆς τὰ σκάμματα τούτων διέρτις οὐλαίουν "γύφτεκα" ήρως ήμουν καὶ ηράσσεις διελεγτικής μὲ σκητικήν ενεῦρε εἰς βέρος των λεγο. ένασιδηνς "δ' ἔρμο δ' δεσπόται· τὸ πάκερε χρυσὸν τὸ διειλέτε γύραλικτα" (διέρημος

δι αστούπες, δι περάτων χρυσούτη πάτη του γιαλίσσων), καὶ θυμονόν
καὶ τὸν πλούτον τῶν διεῖδεν εἰς περιουσίαν ναιμάς⁽¹⁾ εἶχον ἔλειπεν διό
την γέλασιν· 'Ελλάδε·' Λιδηνοὶ διηγεῦντο διότι διότις, παλαιοτέρους οὐνού
σπουδῆς θνητούς προν τὰ συγκεντωτῶν εἰς τὸ πόλον τους, αἰόλοις οἱ γυνή^{τε}
ταύροι, ἔπειτα ἀπὸ τὸ παροχθῖτι εἰς βάρος τῶν πατοίκων, ἐζήτουντο μή τις
τις περαοῦ ἵχριστα θηλ. διότι νὰ παραίσουν τὰ δόντα τους, οὐλα
χρυσένων τὰ δὲν τυπωμένα. μεγάλα μὲν τοῦτο Ιησὺς διότι τὸ μέγονδισμένη^{τε}
την εἰς χρυσούς παλαιοτέρους· 'Ανάγκην λοιπὸν νὰ προσφύγουν εἴτε τὰς γυναῖκας
πτάσις καταδεῖ·' απεκάστα την διαφέρον τὰς γυνάκας, τῶν κ.κ. Διάντοι μὲν Κονκού,
λα.⁽²⁾

Τοῦ τοῦ θεοφόρου γυναικευτῶν. π.ο. 429⁽³⁾ (τ)⁽⁴⁾, διότι διακονοτάτης⁽⁵⁾
εἰς Επιθυμῶν νὰ ἔντοχοντι τὸν ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ 746 Αρτεμίσεντα, πληθυσμῷ
τῆς Χών/Ιεσούς μετέφερε τῷ 755 οἰκογένειας, ἐκ τῶν νήσων, τῆς Ελλάδος,
καὶ τῶν πατέτερων περούνιδος τελοῦς διότι 'βεηρεῖν εἰσική τάξις στρατιῶν
τῶν Τοσκανῶν.⁽⁶⁾ οἱ δροῦσι κατὰ τὸν πορφυρογένεντον⁽⁷⁾ 'ἀπωρίζοντες εἰς
τὴν πόστην', οἵλλας μετοίκησες θίλησισμῶν, λαούνικῶν μεταστατεῖς εἰρυτέρων
εἰλικρινῶν πολεόρεται, τοῦτο τὸν παγυνέον⁽⁸⁾ τοῦ Σιχάτη, Πινακίδη τὸν ΙΓ, αἰώνα,
τὸ δὲ Ελαφόποτος τῶν στρατιῶν⁽⁹⁾ λαγεῖ διαγυνέρων⁽¹⁰⁾ οἰκιστεῖν τὴν Κό-
λυν καὶ λαον⁽¹¹⁾ τὴν δινάγκησιόν τοῦ ναὶ δάκνωσι, ελεύσοντος οὐδετέρου ἐκ τοῦ⁽¹²⁾
πολέου ιετρυνεούς Βασιλέων, τόπους ἐξ οὗ τὰς πόλεως παρεῖχε πατοίκετον,
οὐδὲ πετρούσιον καὶ ρόψας ξηνούς ομρούμενος καὶ πλειστοῖς ἄλλοις φι-
λοτυκήμασιν έχει· πολλοῖς καὶ έντες καὶ έκτες⁽¹³⁾ ἔχοντο μὲν ἀλιτευτὴν τρίτην
τὴν πολεύοντι πλούσιεν,⁽¹⁴⁾ οἱ οὐρανοὶ σύγγρασες, κατατέρῳ εἶναι σαρέστεροι
ποσ.⁽¹⁵⁾ Πλλοῖς τε ελεύσοισθαι τῶν λαούνιοντος καὶ τζέκηνας παραφεύρο-
τες Ελεγονίδες ἐκ τε προτοῦ καὶ τῶν δυοτετραν περιώνιάν μὲν πολλοῖς ή-
μεν εἰς παγκροῦτι· ἀπει γυναικῶν καὶ τέκνοντος εἰς Χωνιστεντιόρειλιν, πετώ-
ντες ή πετροῦν⁽¹⁶⁾· οἱ σαρθοί⁽¹⁷⁾ έντες μέντα τῶν Τοσκανῶν οβοεύλαν λορήνεται
δρυτιβολίσαν⁽¹⁸⁾ διτι· τοῦ Σιχάτη η κατὰ τὸν ΙΓ αἰώνα πατοίκετοντες τούκουνες
ποντούς γυναικῶν καὶ τέκνοντος καὶ 'πολλοῖς' μετέψησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν
καὶ τὴν αρρέν, οὐτε τὸν γύρον.⁽¹⁹⁾ οτι διώρεις οἱ πάτοικοι· τῶν σύντονων χωρῶν
κατέγονται ἐκ τῶν κατὰ τὸν ΙΓ αἰώνα μετοίκησαντων Τοσκανῶν οὐκέτι εἶναι·
έννετον νὰ λεχνούσαντο τὸν μέτα πεδαιοτητος.

(1) Ζακύνθου. οἱ Ελέβοι ή 'Ελλάδες', Αρχαία, 1945, σ. 31

(2) Ηλ. Ελαγιγύρη σ. 12 κ.τ.

(3) Ζακύνθους Ε.θ. περιφ. ελαγγ....σ. 147

(4) Ζακύνθους Ε.θ. περιφ. Ε.θ.

(5) ΕΩΤΕΣ....σ. 47, ΙΝΤΗ. σ. 147-154

θε αποτέλεσε, εδη περίτε του χριστιανότητος του γενάτοντα (σοντα) καὶ μήκουν
τελ τοῖς παραγόντοις των ὅτε "οἱ παπποῦδες νάππας") "εἶχον ἐλθεῖ ἐπειδὴ¹
τὴν οἰαλούκην. 'Ελλάδα.' Αὐτὸν διηγοῦντο ὅτι ἐπειδὴ τοῖς πελαστέροις συνοικ
οῦσις θραυκάσ-πονταν καὶ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ χώρον τους, αἱρόται οἱ γυναι
ταροι, ἔκειται ἀπὸ τὸ φρεγοθήτι εἰς. Βέροις τῶν πατοίκων, ἐζῆτουν καὶ "Αἴ
τοῖς παροῖ" ἕχριστα δηλ.- διὰ νὰ πατερίσουν τὰ σόντες τους, βαλλεῖ συγκε,
κοιμένουνται ἐδὺ θεωροῦνται. περγιακαλ τοῦτο Ιωνᾶς ὅτι τὸ μήνονδε συνέ²
πη εἰς χρόνους πατερούδοντο. 'Ανάγκη λοιπὸν νὰ προσφέγωνται εἰς τὰς γρα'
πτὰς κηπύδας. 'απεβάστεν διηρέων τὰς γυνάκας τῶν π.π. λημάντον καὶ ζουχού
λε. '

Ιερὸς τοῦ θεοφόρου γυναικολευτικοῦ. Δ.ο. 429) (1), ὅτι δὲ οὐκοταντίνος
εἰς Επιδαύριν νὰ ένισχυσθῇ τὸν ἐκ τοῦ λοιποῦ τοῦ 746 ἀραιωθέντα πληθυσμὸ³
τῆς Χανίων, μετέξερετῷ 755 οἰκογενείας ἐκ τῶν γύναικων τῆς "λαΐδος, εἴ⁴
καὶ τῶν πατέρων τῶν προσνιών τελεσης ὅτι ὑπῆρχεν εἰσική τάξις στρατιωτῶν
τῶν τοσανών". (2) οἱ διοτοι κατὰ τὸν ὄρευρογέννητον "θεωρίζοντες εἰς
τὰς πετράς". Καλλιπέτεροις πληθυσμῶν, λακωνικῶν μάλισται εἰς εβρυτέρον
καταπλακατικούς εἰδη, τὸν πατυμέον (3) ἐπι μιχαὴλ Βικάριον τὸν ΙΓ, αἰώνα,
"τὸ δὲ θλασσοῖς τῶν στρατιωτῶν" λέγει δραχμόμερης. "οἰκιζεῖν τὴν κό⁵
λιν καὶ λαὸν ἐκ' ἀνέγκησιός οὐ γε καὶ λακωνικοῖς εἰσιστοῖς υστερον ἐκ τοῦ"
όρεου ιερῆς Λευκούρων, τόπους ἐπὶ τῆς πόλεως παρέπειχε πατοίκειν
οὐκτίθυσσεις καὶ ρόγας Εποστος Σωρόνενος καὶ πλείστοις ἄλλοις φι⁶
λοτιμήμασιν Κρήτοις καὶ ἐντός καὶ ἔκτος ἐχρήτοις ὡς ἐξειν ιρρήν
την πολέμοις ξενουσιν, [4]. Οι αετός οὐγγρεσσεύς, πατωτέρω εἶναι σφέστερ
όντος. Επαλοτός τε πλεύσοις ἐκ τῶν Λακωνικῶν καὶ Τζάκωνας παραγείρον⁷
τες Ελεγονίοις ἐκ τέ Σαρρέου καὶ τῶν θυσιανῶν μερῶν ίκανα μὲν τολλούς ε⁸
με δὲ μαγίκους, ἀντὶ γυναικῶν καὶ τεκνοῖς εἰς Κωνσταντινούπολιν πετώ⁹
κιτενήθη πετῶν": Η σερής. Ινταῦτα μνεῖα τῶν τοσανών οὐσεμέλαν ἐφήνει¹⁰
δημιεύοδην διετοῦ ήτοι Κρήτη. Η κατὰ τὸν ΙΓ αι. Επαγγελτορισθέντες Τσάκωνες
οὐν γυναικῶν καὶ τεκνοῖς καὶ "τολλοί", μετέψησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν,
καὶ τὴν Κερκίνην γένονται (5). Οἵτις δώμας εἰς πατοίκεις τῶν οὐν τοβτῶν χωρὶ¹¹
ον πατέρεονται ἐκ τῶν κατὰ τὸν ΙΓ αι. μετοικησάντων τοσανών οὖν ἐίναι,
εναπόδινον νὰ ισχυρίσῃ τὸς μετὰ βεβαιότητος.

(1) Εἰσον: Σακυθηνοῦ. Π. Σλέβος ή η. Βλαάδει, "Αγήνων", 1943, σ. 93

(2) Βλ. Ζεσαρεγήν σ. 12 κ.τ.

(3) Σακυθηνοῦς Σ.δ., Ζερνό, Ζεσαργ.....σ. 147

(4) Σακυθηνοῦς Σ.δ., Ζερνό Σ.δ.

(5) ΣΟΤΒΣ....σ. 47, ΙΝΤΡ. σ. 147_151

καὶ ἦν εἰςερχόμετα εἰς τὸν ἀδρονερῆ ἔκπεσιν τοῦ γλυκίσικοῦ πατέντας
τῶν ὄντων ταρίξιν· ἀκατέστητος εἰς τὸν κατήτοξιν τῶν Κεφαλαίων τὴν σε.
εὖν τὸν τριψασίσαν· εἰς τὴν πολεμώσαν τῆς σαρκανίας· τούτην

(1) D. L. SKYBELL, JR., AND J. R. HARRIS, "A New Type of Thermistor," *J. Appl. Phys.*, 32, 1722 (1961).

(2) EPILOGUE BY THE EDITOR. PAGES 150-172.

2. OUTLINE OF A BRIEF HISTORY

Y-C:8 vidēs-8 ēkgs. (Tuncu. brē)

ഈ-യെ: ദൈവത്വ-യോഗ്യത (ഭക്തി-ഭേദഗതി-യോഗ്യത)

ל- א : קָדְשָׁן־קָדְשָׁן (תֹּהַן־תִּתְּנַשֵּׁב) .

π_ε: νὰ умните_νа умнѣт(νа γν̄ете), налиже_налижѣт(ξιγλε)

и _е: въ се квртвдъ_въ т'квртвдъ(н' се квртвдъ). Въ. квтвтвдъ о_е

Տ-ԾՒՅՐ ան (բառ. շերտ), սեծումը_քահանա, եւ աժմուն (ենօւմն-

πην) ἐκεῖτε· ταῦτα ποτὲ καθίστανται μεταβολῆς αὐτῶν.

οἱ μουσικαὶ (εἰς) μένος_μουσικὴς καθίσουν_τὸν καστού (ἢ κοι-

100 + 50 = 150

`ne_tōe : λλανκε_λατήδ' (ελατ), ηρέτηκε_πατέριδες (ηρύτης), ἔδυκε_δῆτε,`

የመጀመሪያው በኋላ ከፌታብዬ ስራ የሚከተሉት ደንብ መሆኑን የሚያስፈልግ ይችላል

κλ_τοι ἡ τοι; τούνονται_τοῦρτοι, κύρης_ταύρης; κυρίος_ταύρινειμπρούχτ-

Ammotola xolata *tooth*

κατ-τις τινες κατα-γενεταις γενετωσε-μουτετος'

ο_ε: Τὸν φανόμενον τοῦτο εἶναι σχεδὸν γενικὸν εἰς τὴν Ιακωνικὴν

• ταὶ τῶν δευτεροπλίτων ἀρσενικῶν δυναμέτων· τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ Ἰδίαιμα Δάτκων· ὃ που εἶναι ἐκεῖσης σχεδόν γενικὴ ἡ τροπὴ αὕτη εἰς τὸ θρονικὴ καὶ πατέρεσσιν τούτων καὶ εἰς τὰ οὐδέτερα· ὅτι μόνον τῆς δευτέρας κλίσεως ἀλλὰ καὶ τῆς τρίτης ισολάθριες· Ἐξειρέσεις υπάρχουν εἰς θυνόματα· διλίγα ἄλλωστε· εἰσαχθέντα ἐκ τῆς σχολικῆς γλώσσης· ἡ τῆς γλώσσης τῆς ἐκκλησίας ἡ τῆς ποιητῆς τῶν ελαττοχώρων· λέγεται οὖτε θέσαερθ· διασιλθ· διασέλθ· διαρθμε· διαθεμε· διανύγει· διαβλέψει· διατανάνε· κ.λ.π.· Ἀκόνονται δικαὶοις καὶ τύποις διως διατρεπτής· διακρέφτης· διαλεπέντη

οὐ_τὸν: χοῖρος _χεῖοῦς

• _ου: δλος_εδλει: δλει_εδλει δ οδει

or -o : to be - to

σ_ρ:τεις_ταῖρεις_τοῦδε_θετέλους_μου_τὸρ_ἔφιλε_μίκα_τὸρ_ἔφιλε_σίτηρε_τὰ_μέτια_του):δστεις_δτειρεις_τῆνος_τ_τηνερι

ε_το:νδε ορθοτετε_νδε ορθοτετε; νδεκθωνε_νδε καθηται.

υ_ου· έσθ_ιοθή ή έτοθ(Βλ. υερνδ. Είσαγ. σ. 74-75), νύκτα_νούθεα, ένθυμα_δόσου_
και, γυναῖκα_γουναῖκα, φυχὴ_θούχης, μεσάνητε_μεσανούτεα, μυρίζομετ_μου_
σίομε, (δμιλῶ), λιθος_ούκο, ἄχυρα_ἄχευρα. Άλλα κατ_ λιθαῖ(ξλυσαν),
κρουφδ(κρυφδ)κ.λ.π. κατὰ τὴν κοινὴν

αὐτοῦ τὸν γενέτορα διδοὺς ἔσθιεν.

3. "A v & x v g i s o o o x x x x

• Εγκατεξόμενος εἰς τὴν αρχὴν ἀποδέκτης, τοι τὸν πρόσωπον τοῦ

••••• "ΔΔΔα_Δβα. ΔΔΔαγη_Δβαγή: ΖΩΔΔ_ΖΩΔΔ: γΔΔας χάθας: ΖΔΔας πέ

θεος. καλλ_καθ_, τολλ_τορδ_, παταλδθουν_καταλδθουν, παλλές_ποδίδι_παλές_
βοδές, εύσιες. οι_βουθένεις. δλλων_δι_μη_καλοκάρι_και_οτσαλρι_εβλο_βρο_
ζλο_βρο_εαλην_κη_εαυον_κη_κεφαλδεαρτ_τσεφανθός. τηλλο_τοβο_κολι_
τ_θή_ελω_εθνοει_κεφαλ_τσεφέθι_μωρή_μωθή_καρδη_καρδη_κ.λ.π. Τη θα,
υδμηνον είναι συνησέστατονι_ελλη_δηι_τηρις_εισιρθεις. θντι_καρδ_τδ_
ζβε_ποθδ_ποθή_κ.λ.π. έχουν καλ_έσι_ποδι_ποδη_ένηα. ης_θρατη_καρατηρες_
δ_κ.κακοης_τδ_θ τοθτο_μθλις_καλνεται.

τρολνου_τ_φθνισις; ή_κθρη_κ_γκρη_πθδα_πθλ. Καλ ετε_τδς_θν_περιπτώ_
σεις_τδ_κρρινον_θι_τθ_ερρου_τθς_ειτιστικης, Καρένα_Μιγράνα, θμητι.

4. Ι Σ Ε Β Ο Λ Η Θ Α θ γ υ ν

γ; θνάγιον_θνότ, γινηματ_οβναμα_κγενθμην_οβνένι_σακ. ένηρα); καγέτπο_
σδε_κανηγι_ε_συνή_λιγοι_λιοι

δ: ιδεις_τθει, τδν_εθδε_τδ_μη

λι_η_θ θκτιωις_τδ_λ_τρδ_θν_τθ_ε_είναι_σκεδη_γε_ική_θν_κρδ_των
θθδγγων_ειο_ι_ρ_θεάργευσι_σκρατικη_μήνον_καρε_εγνετα_θκτέωεως.
η_τοιασηη_θκτιωις_τδ_λ_τηοπατησα_μη_τθσην_πλσ-ιν_μέχρι_σθμερον
θειηνηει_την_θθνειν_τον_κενδνος." Αν δ? Αηραη_θθδηιν_δτι_δηδ_της
θγκετασθσεως_την_πσκάνων_εβτη_θρούκην_μέγρι_σθμερον_καρτληον
θριετο_ει_νεις_συνάγεται_τη_συκτέρεσμα_δτι_θ_θκτιωις_εβ-η_είναι
σαινημενον_θγη_θθη_πρθ-πτον_θδηις_καρατηρί_εται_δηδ_τον_κερ_
νη_θν_ζη-γ....σ.144. έναα_έιδηση_ται_δτι_θ_θιετηδησις_τον_λ_εις
τδ_(ε)_είναι_θεινθμενον_κανηνιεδην_εις_την_πσκωνικήνι_η_μ_θροι_
λη_τοβτην_γε_τδ_(ε)_είναι_θεινθμενον_πρδσματην." Ήδη_ηλη_πρί_γη.
οιων_την_θγεαίην_τον_κ. ακρη_θη_τη_. έν_καστενίτη_καρακονης_μου
καλ_την_γρδνον_θν_της_μελέ-ηης_τη_ειαλέκτου_καλ_των_δρ_ν_θρ'οης
θειηλησ_ετο_αύτη_καλ_η_της_θκτο_θκαψης_κου_θ_κατοίκηνος_τον
(κ). εγιον_πιοτεβησει(βλ. έρος_β. σ.26) δτι_θ_θιερεις_τον_λ_εις_τδ
(ε)είναι_θηλης_θτανεμφάνισις_το_του_κατ_θκιέρεσιν_ης_κηι_θη_μα_

μασεγματα_ίκανη_ίνα_στηρίξη_την_γηώμηη_μου_ταθηηη_οὲν_κατώρηωσα_νδ
ενρω(θκτέωεως_ηηλ.τοθ_λ)οιδτι_θ_θκιέρεσις_τη_κοινης_εις_τη_σημε_
ον_τοῦτο_θθηρη_καθοικη(εθο_τοθεητα_τδ_θγιοκη_θγιλασσαν_καλ_θιασ_
λα_θην_είναι_θ_κετη). Την_προσκάνειαν_ταύτην_πρδς_θ_αναφορδν_πού_λ
κ_τ_θ_θκιέρεσιν_τη_κοινης_θη_τη_θθηθηνην_σηγανηθ_της_καλ_σθμερον
εις_τδ_(ε)_εις_θτομα_θθημενα_εις_θθηθη_κρδς_θλλα_θθηθη_θην_κοι_
νη_θ_εις_θθηθη_θροσταθηηη_νδ_θηιηθησι_ταθηηη_εις_θτομα_ηηλ.θθι_
πτέμενη_την_θθηθη_ν_της_κοινης. εις_ταύτη_κασατηρειται_πολλάκιε_προ_
πθ_εια_κοσ_θ_κη_θ_θνηθη_κατ_θθη_λ_καλ_εις_λέσσεις_ει_θδη_θην_θ_
θηρηη_τοῦτο_εις_την_κοινην_καλ_τοῦτο_θδνον_κρδ_την_θηνηθηηη_ει_θ
κανηηηηη_τη_λ_θηθηη_εις_τδ_θθηηη. Ακούεις_κανηηη_ουτω_τη_λαχηρα
(σακ.δηκουρα). θ_λέγη_θ_θηθη_θηηη. θηα_πέλλα(σακ.θηθηθη_ταύτη_καλ
κατ_θθη_κατθηθησι_της_πρεγγιη_θ_πατα_θ_εις_θ_λα)(κ.λ.π.)

"Ηδη_τδ_θηδ_ειδ_ασιν_θθηηη_την_θθη_καριη_ηηη_ροζηντίδος_θνισθηει

Εἰς τὸ ζότικα καὶ τεθον· ἐπεὶ τὴν ἐκπάσαιν τοῦ λαυρίου συχνάκις μὲν ἀνα-
ττένεται εὐθρυνίας χάριν φαῆται τις μενεῖν τοῦ δὲ καὶ μόλις ἀκούομένου
νους οὐδέγενημα καλεῖ τούτων οὐ κ. Καρπής, ἀλλοτε δὲ θέσις παραμένει κενὴ
καὶ ἀλλοτε διατετθεται μόνον διένιστε εἰς ἀκλοῦν ο.τ.χ. ἔος μὰ γη' δώσεις
(EN)

и то съм съвсемъ възмутенъ и не можа да съмъ възмутенъ. Съмъ възмутенъ
и съмъ възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз). Възмутенъ възмутенъ възмутенъ
и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз)
и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз)
и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз)
и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз) и възмутенъ (бърз)

၃၁ အမျိန် ကြော်ချုပါ

τα τέλη είς την προσωπικήν αυτούς περιγράψανταν διόρικῶν στοιχείων σπουδεσθήσθαι εἰς
διατάξεις θέτουν το ίδιον:

- 1) Η περιφή τοῦ μεταξὸς φυνητῶν σε εἰς Η ἐν δραχῇ καὶ εἴτε ή δραχμὴ
εἴθεδι; καελνασι_καελνασι_καελνασι, γνωρενασι_γνωρενασι, εάγασι_εάγασι

2) Η τροφὴ τοῦ σε εἰς σ:καελναμε_καελναμε_καελναμε μυνέκαστ_μουσῆκασι,
καελναμε_μεσῆκασι

3) Η θεατήσισ τοῦ δωρικοῦ τὸ θυτὲ τὸν λανικοῦ καὶ διπτικοῦ σ(καὶ ένεργ
τε καὶ περὶ δωριεῦσι), ητισ διπτημειώση καὶ εἰς τὴν μητροπόλιτικὴν
Τσακονιάν: -η_έτοβιτοῦν δη τούτη

4) Η αυταισισθδ: τίς_τούρειτος θυτὲλος ε_τὴρ έπειτα. -δη ταῖνδενεν τοῦτο
εἰν παρουσιάσει δητη τὴν συγνότητα τὴν δροίαν καὶ ονομάσει εἰς τὴν
Εσακωνιάδην. Ηλ. Ιερες Η. σ. 32

5) Η πιατήσισ τοῦ δωρικοῦ σε ήγιε τοῦ λανικοῦ ηιδ_έ, δέσελη_δέσελη,
δέσελη_ευχή_σημερον_σάρερε, τὴν ζελη_τὸν δα(μεσελητον)

Ι Ο Ρ Ε Ω Ι Β Γ Ι Α

2. Οπλυκή

‘Ονομ. ή ἄρχ-θ-νάσις χάρα η μητρούς δρειούς σέπιος χάρα
Γενικήτε δρειτή σέπιτε χάρα

167187. τὰν ἔσαιτε(ν) σάειτε, γέον τὸ ξιεῖτο σάειτο χέρι(ς)

παρεβολή της σύνταξης, ορθών. Ευαγγελίου, Γέν. Θληφ. τῶν θεωριῶν.

Ἐπεὶ τὸ ἄλλα πάντας εἰς μέσον(πίκρη)· πότε(πωσιδ)· καὶ τούτο(γέτη)
τοῦ(θεαληθ);· ταῦτα(κεραληθ);· οὐδὲ δὲ τὸ σκέψην μεταβαστούσην
χέρεβονται;

• Αρσενικό ποτε τών ποιητών. λεβέντης, τόνος (κύρης), στρατάρχης πολεμούτης.
Ποιείτερα κατά την ποιητήν το διάρροο, τη ροστίδη, τη καθηκόντη, τη δικαιαστή,
ελπίδη, τη μοργάνα (ματιά), τη γαρέτη (εγκέντη), καθηγήσατος (καθηγετης) κ.λ.ε.

τε καὶ ετεῖς
τοιούτους. οὐ πάντας, οὐ δευτέρους, οὐ μάδας, οὐ μοναχός, οὐ βρωμώτη
απλύντικος. οὐ διάστορος, οὐ ποτημένος (εἰληφθυντι), οὐ θρησκήπιος, οὐ βρωμώτης, οὐ ληπτός.
τε μέρες.

Αντωνίου

Τ. Προσωπικαλ. Ονόμασ. Έτώ_τούς ή τους ή έτοις, ή έτοινες ή έτοινα(σθ)
αλτίετ. (θ) μετέτρεται(σού), τηνο(στ) προηγουμένου του ρήμα-
τος ιτυντος, τέκ(στ), τ'(να τ' φέρει; να σού φέρω)
κεινος, γένους και πάντατε μετά το ρήμα; νις(τδν, τηνιτδ) εῶτος νις, πέτσε
νις(τοῦ, εἰκε) αδιεβάτος νις(τδ διέβασε)

αλπουντι. Εἴσεινει. Εκεῖνι. Θεορθονακον τοῦνει. Εκεῖνι
Οι τέτοι (τοι) μετοι. Εμεῖνει. Τετο(σὲ) τηνενται μετὰ τὸ ρῆμα. συνήθως. Διῆτοι
μετο(μοῦ ξίωσε). Θρτειάπαι μετο(μοῦ ξηρτειεξεν). επινόσχει
2. Επειγειναι α. προσ. μειμ' θ. προσ. τηι γ. προσ. σε'. επειγειναι
Γληπνυν. α. προσ. νειμ' θ. προσ. ντουν ἡ τρυμ γ. προσ. ντουν ἡτιθι ο'
Ιαραδειζηστα. τὸν φοβησ. μ(τὸν ευχάριστον). ά. θρτει α μ(ή έθελαφη μου). τὸ. την-
ροι τ' (τὸ χωριδ σου). δουλειει τ' (σουλεια τους). τὲ. πεσεφάς ντουν(τὸ κε-
ρά). επειγειναι

Κοινού προσέτου καὶ δρεπανί εἶναι ἡ θυτωνυμία ἐν Ἑλλ., θυτωνυμία-
χοῦσε πόδες τὴν βαρχωνικὴν νικηφορί τῆς δικοίας Βλ. Περνός Εἰσαγ. 22. . . σ.
205_206. ποντίκιδης. ἐν (τὸ ποντίκιδης). ἀγαπήτης νικ(τὸν ἀγαπητὸν) οὐδὲ [ν]
χειθωσορ(σ)νὴ τὸν παλινσο(σ).

3. АСЬКИЧКА

卷之三

⁹ ἀρσεν. τηνερί(τῆνος_1), γυνεί(αβτός ή ἔκεινος), γεν. τηνουνί(αβτοῦ), Α) τηνε, τηνεί, τηνε(αβτόν) τηνεών
μηλυκδν. τηνερί· τηνανί, γηνεοί. (է) τηνα(αβτ. ή մեւնη), τηνառն(αβտն)
օծէտրոն. τηնե, τինւ(տուսն)τηνօնն, τηնε(αβտ ή էկենո)

ΤΛΗΦΙΛΙΚΩΝ
Ἄρσεν. καὶ ἀγλυκόν. τριπλία. ζεύς. οἰα. αἴτια. ντερί(αθ-οθε)

1. Introduction to Data (Basics)

5. *Intercultural communication* (100% of the grade)

50. *Batrachomoeus*. *tolpe*(τλη), *toliv*(τλινα), *tolob*(τλο)

Review of Laboratories.

Γενενθέτερος τοι τῆς διελάχυτού τὸν ὁδόν, οὐδὲν δε λόγων εἰδενεσθε, τὸν γάρ την περιποίησιν τὴν εἰπεῖν.

α) απετάνος τόλις_ θραλλος ή άρχαιορρέκτης λέγεται· τών δραΐων ἀλλα
λει γένος έπηρεντονος' αὐτερον οὔτε εστι την Ιστορικήν· ἀλλατ δὲ διετηρή-
σθαινοντες οὐδέποσον_ νευτέσσαν· μορθήν· Διετήρησεν ούτω λέγεται· ὡς αἱ μενοθίκα
(μενθίκα), τούτες(τίς), θεοίρε(δότις), τούς χράνους· τοῦ π. μθομα(έρχομαι);
τοῦ θραλλος ή "σεκυνική" Διετήρησες μόναν τὸν μέλλοντα φά μάτιον;¹ θραλ-
λορεπτῆς θραλλοτούς· οἱ οἱ δράμα· πράγμα Χ.Λ.Π.. Διετήρησε διεφόρους τῶν εἰς
την Τσακονικήν_ πελατοτέθοντας· καὶ πλειν_ τέθοντας ὡς οἱ Ειοθ_ τούς(Τσακ. Ειοθ.
σθ), ἄρτη_ ιψα(ἴδειαφες_ ίδειαφή), παπύλ· Τσακ. καμπλί· Ιν καὶ πλευντι τοῦ Τσακ-
νι· σθομπα(εθριστιν) πλα. καὶ πλευντι τοῦ Τσακ. την πλευντι της πλευντι πράξ

β). Ελαχίστας τουρκικής λέξεις προσέλαβε· καὶ πάρα πολύ δραστικός ήταν στην απομάκρυνση των τύπων. Ήταν επίσης τούτη η διάλεκτος των Βάτην όπεραίλεται. Σε λαϊκούς τύπους την παναγιώτερη λαϊκή παραδοσιακή γλώσσα των Βάτην χαράζει.

γ) Μαρὰ τὴν πατερούπητα διως τῆς διελέκτου ἐγένετο πάνταν στοιχείων ὅτε
διεσπαρθεὶ τὸ διαδότης· εἰς τὸν σχηματισμὸν κυρίως τὸν ρηματισμὸν τετράν.
Αρὰ τοὺς ἡρῷοις πρεσβεῖς τετράν, μόλις πράγα, πάγιος, φίλος ἔχομεν καὶ
σχηματισμὸν τοιούτων κατὰ τὴν ποινήν τρώγα· πέντε, ἕδηνα, μετοχικούς κατὰ
τῶν πλεονότητας κατὰ τοὺς εἰς τὴν ισαγωνικὴν σχηματισμὸς διως παγεῖν,
τε· περνόντες πλεύντε (περατατικὸς), περιφραστικούς, διωσίως πλεύνως κατὰ τὸν
εἰς τὴν ισαγωνικὴν σχηματισμὸν, ἀλλὰ τὸν διοίων δ περεργαμένος σχηματι-
σμὸς κατήντησε δυσδιέκριτον τὸν ἀρχικὸν τέκον· μετοθεὶς διως οἱ τέκοις μόλ-
ιεν (μόλις· νε ἡ μόλις εἶναι); τρεποντανε· μὲν μεγάλην τὴν ἐπίδρασιν τῆς
ιοινῆς (γ. ελλασσοῦτο).

Ἐξαρρεσιν διὰ τὸν σχεδὸν ὅμελὸν σηματισμὸν τοῦ παρουσιάζεις δὲ εἰς
τὴν σημασίαν τοῦ ἀνθρώπου· δικαῖος καὶ εἰς τὴν Τσακωνικήν· περιπέτερῶν παραπλε-
γεῖν τοὺς μανιαστούς· ν.λ.π. Ἐξαρρεσιν καὶ ἐνταῦθα ἀποτελοῦν τέκνοις ὡς
τὸ σημάντιμόν τοις, τάγμα, δρόμος ν.λ.π. ἐνθυμίζοντες τοὺς ἀνθρώπους β. τῆς ἑρχαίας
τὸ ἔγενθυμόν καὶ τὸ ἔκραγον· ὃς καὶ τέκνοις ὡς; δὲ ἐντρέποντεν αὐθότις ἐναντι-
μετατεκνῶν περιφερεστικῶν ὡς δὲ τῆς Τσακωνικῆς.

Τέτοις ώς δε τελίκιας (ἴντι περάντα) είναι μετόπι έπι τοῦ πεπάντασι τῆς Τσαγκαρίδης (περάντα) καὶ τοῦ περάντανε εἰς οὐδὲ τὴν τοσκή τοῦ τελίκου εἰς ε. Ήποιος ώς οι παγόντα καὶ πευθύντα διὰ τὸ γ. ἐν. πρόδωρον πρέπει νὰ ζημιηνευθῇ οὐτ' ἀνελογίδαν τρόπος τοὺς ἀντιστοίχους τέτοιους τοῦ περαντάτικοῦ πατέντες π.λ.π. συγκατισθέντες.

ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΗΤΕΡΟΥΝ ΚΡΙΔΟΣ ΤΗΝ ΕΡΧΑΙΣ ΥΓΡΑΙΝΑΤΕΛΠΗΝ, ΉΤΙΣ έχει
ΧΡΗΣΙ ΜΗΝΟΝ ΤΟΝ ΝΕΩΡΙΣΤΟΝ ΤΟΥ Ρ. ΕΝΙΟΛΟΝ Ή ΈΝΕΣΤΗΤΟΣ ΒΛΩΣΩΜΑ, ή ΛΑ' Δ ΟΥΧΙ
ΟΙΚΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΛΕΚΤΟΝ ΚΑΙ ΞΙΛΛΩΝ ΧΡΩΝΑΝ ΔΙΕΛΕΥΝΗΣΕΙ ΙΝΑΝΤΗΤΑ ΤΑΝΑΣΑΙΡΗΝ.

γενικαὶ παραπόθοις.

γενικότερον εἰ τὸ τέλος διελέγοντο τῶν ὁδοῦ χωρίων οὐδὲ ἡδονεσθῆτες γὰρ αὐτοῖς τὸ τέλος.

α) Διετήρησε πολλὰς ἀρχαῖς ἡ ἀρχαιοπρεψεῖς λέξεις, τῶν διφύειν ἀλλαὶ μὲν ἐξηγησθεῖσαν σημεῖον οὐδὲ τὴν τοσαντικήν, ἄλλας δὲ, διετηρήσθαι τῶν διάφορον_νευτέρουν, μορφήν. Διετήρησεν, οὗτη λέξεις ὡς αἱ μορφικαὶ (μυθικαὶ), τούτε(τίς), θταῖσε(δοτεῖς), τοῦς χρόνους τοῦ ρ. μόδου(ἔρχομαι), τοῦ δικοῖος ἡ τοσαντική διετήρησε μόνον τὸν μέλλοντα ὃ μόλιν⁽¹⁾ ἀρχαιοπρεπῆς ἀπόστολος ὃς οἱ δράμαι· πράγα η.λ.π.. Διετήρησε διεφόρους τῶν εἰς τὴν τοσαντικήν πελαστέρους καὶ πάλιν_τέκους ὡς οἱ ἔτος_τοῦ(Τσακ. ἔκτον, σθ), ἀρχῆγε(ἀδελφός_ἀδελφή), πατέρες, τσακ. καπτί, ἵν καὶ νίκηντι τοῦ Ισακ νι· σωκράτε(σύρισυ) η.λ.π..

β) Βλασχίστας τούρκικές λέξεις προσέλαβε καὶ μετράν ἐπίδρασιν ἔσχεν ἡ τούρκική ἐπὶ τῶν σχηματισμῶν τῶν τέκων. Εἰς τὰ σημεῖαν τοῦτο ἡ διέλευτος τῶν δέτων θερράλλει· εἰς πατερούτητα_πλήν τὰ γλυκούκα ἴδιωντα τῶν, λατταδοκιμῶν χωρίων.

γ) Παρὰ τὴν πατερούτητα δικαὶ τῆς διελέγοντο διὰ τούρκικῶν στοίχειῶν δὲ διετηρήσθη ἡ διελότης εἰς τῶν σχηματισμῶν κυρίως τῶν ῥηματισμῶν τέκων. Παρὰ τοῦς ἀρχαῖοτερεστές τέκους μόλτε, πράγα, πάγα, φύκα, φύκες ἔχομεν καὶ σχηματισμῶν τοιούτων κατὰ τὴν κοινήν τρώγα, πίνα, ἑδίνα, μετοχικοὺς κατὰ πᾶσαν πελανούτητα κατὰ τοῦς εἰς τὴν τοσαντικήν σχηματισμοὺς δικαὶ πεγεῖν_τε· περνόντε· μάζυτε(παρατατικός), περιφραστικός, διασίως πλεανῶς κατὰ τὸν εἰς τὴν τοσαντικήν σχηματισμὸν, ἄλλὰ τὸν δικοῖον δι περεφακριμένος σχηματισμὸς κατήντησε δυσβιόκριτον τὸν ἀρχικὸν τέκον· μετοτὸς δικαὶ οἱ τέκοις μόλις(μόλτε_νε ἡ μόλτε εἶνι); πρεβοντανι μὲν μεγάλην τὴν ἐπίδρασιν τῆς ιοινῆς(γ. πληνύντ.).

Ἐξειρεσιν διὰ τῶν σχεδὸν διμελῶν σχηματισμῶν τοῦ περουσιάζει δε εἰς ἣν σημείαν τοῦ ἀπόστολου, δικαὶ καὶ εἰς τὴν τοσαντικήν περικέσων παραπει_ένος εἰς μα_πας· πε η.λ.π. Ἐξειρεσιν καὶ ἐνταῦθα ἀποτελοῦν τέκοις ὡς Λ σημάνει, πέγα, δράμα η.λ.π. ἐνθυμίζοντες τοῦς ἀπόστολος β. τῆς ἀρχαῖας τὸ ἐγενόντην καὶ τὸ ἐκρεγον, ὡς, καὶ τύπος ὡς; δὲ ἀντρεπο_ένα_θοτεις ἐντυμ. εἰ περατατικὸν περιφραστικὸν ὡς δ τῆς τοσαντικῆς.

Τέκοις ὡς δ πελάκας (ἴντι πελάκαι) εἶναι μεντοὶ ἐκ τοῦ πελάκασι τῆς τοσαντικῆς(πελάκαι) καὶ τοῦ πελάκανε ἐξ οὐ δὲ τοσὴ τοῦ πελάκου εἰς ε.π. δικαὶ ὡς οἱ πελάκας καὶ πελάκατα διὰ τὸ γ. ἐν. πρόσωπον πρέπει νὰ ξουπνεύ_σουν ὡς κατ' ἴναλογόταν τρόπος τοῦς ἀντιστοίχους τέκους τοῦ περατατικοῦ πε_λάκας η.λ.π. σχηματισθέντες.

;)Τοῦτο εἶναι ἡσαὶ συμφωνότερον πρὸς τὴν ἀρχαῖαν γραμματισμήν. Ήταῖς ἔχει_χρήσει μόνον τὸν ἀπόστολον τοῦ ρ. Κιολον ή ἐνεστότος βλάσκωι, ἄλλ' δ σχηματισμὸς εἰς τὴν διελέγοντὸν καὶ εἰλικρίνης χρόνων. διεκνέει ἀπενδήτητα γλωσσισμήν.

